

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์การสร้างคำในหนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น" ได้แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การสร้างคำประเภทต่าง ๆ

1. การวิเคราะห์คำประสม
2. การวิเคราะห์คำซ้อน
3. การวิเคราะห์คำซ้ำ
4. การวิเคราะห์คำสมาส
5. การวิเคราะห์คำที่มีการสนธิ
6. การวิเคราะห์คำกร่อน

ตอนที่ 2 ตารางสรุปผลการวิเคราะห์การสร้างคำ จำแนกตามประเภทของการสร้างคำ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การสร้างคำประเภทต่าง ๆ

การวิเคราะห์คำประสม

คำประสมที่พบในหนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1, 2 และ 3 แบ่งตามชนิดของคำในภาษาไทย

ได้ดังนี้

1. คำประสมที่ใช้เป็นคำนาม
2. คำประสมที่ใช้เป็นคำกริยา
3. คำประสมที่ใช้เป็นคำวิเศษณ์
4. คำประสมที่ใช้เป็นคำชนิดอื่น ๆ

คำประสมที่ใช้เป็นคำนาม

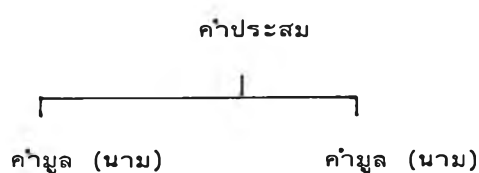
คำประสมที่ใช้เป็นคำนาม มีโครงสร้างดังนี้

1. คำตัวตั้ง เป็นคำนาม และคำขยาย เป็นคำนาม มีลักษณะดังนี้

1.1 คำตัวตั้ง เป็นคำนาม คำขยาย เป็นคำนาม รวมเป็นคำประสม ซึ่งประกอบ

ด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

- "เรื่องราวที่เขียนไว้ในสมุดไทยทำด้วยกระดาษข่อย เรียกว่า สมุดข่อย"
(เล่ม 1. น. 45)
- "เด็กหญิงจำนงชา เลื่องอุกระโตบ้านที่ลงจรดฝั่งแม่น้ำ" (เล่ม 1. น. 22)
- "จึงวางแผนการที่จะทำการรบให้กองทัพที่มามีตาด เมืองแตกพ่ายไป"
(เล่ม 1. น. 125)
- "คนจำพวกนี้จึงได้ชื่อว่าอยู่ในกองทัพ" (เล่ม 3. น. 45)
- "คุมพลทหารสองพัน เรือฉลากบางสี่สิบลำ เป็นกองทัพ" (เล่ม 2. น. 70)
- "ก้อยกั๋งปรุงประทีป วางถึงสิ้นคืนแตรโดย" (เล่ม 3. น. 15)
- "เจ้า เจยก์จุดบุหรีสั่งให้ด้วยบอกว่า เพื่อเพิ่มกำลังใจ" (เล่ม 3. น. 113)
- "มีสมันแกงแก้วตา หอมยี่หระรสร้อนแรง" (เล่ม 3. น. 15)

- "ขนตายาวปลายซ้อนงอนกระไร" (เล่ม 1. น. 35)
- "เพื่อนข้าพเจ้าไปพบ เขาชายขนมจีนน้ำยา" (เล่ม 1. น. 79)
- "พอสูกหอม เขาก็ เลือก เปลือกม้ายี่ นึ่งดีดีคน ขนมขนมตาล" (เล่ม 2. น. 26)
- "รสรักยักล่าน้ำ ประดิษฐ์ทำขนมเทียน" (เล่ม 3. น. 18)
- "มีข้อความตอนหนึ่งกล่าวถึงสมเด็จเจ้าแดงไม่ว่า..." (เล่ม 3. น. 4)
- "นางมันแม่แปรกแทรกเข้ามา ขุนช้างเข้าคร่ำเอาข้อมือ" (เล่ม 3. น. 39)
- "คำพูดเกี่ยวกับขวัญซึ่งมีอยู่ในภาษาไทย เช่น ทำขวัญ ของขวัญ ขวัญดี" (เล่ม 3. น. 121)
- "นำชดสครามครัน ของสวรรค์ เสวยรมย์" (เล่ม 3. น. 15)
- "เหมือนขอบฟ้ามาป้อง ป่าไม้มาบัง" (เล่ม 3. น. 69)
- "ข้าจะให้ลูกข้าลิบห้าซึ่ง ขันหมากมั่งน้อยมากไม่จุจี้" (เล่ม 3. น. 36)
- "ในที่สุดถูก ตะขากรรไกรอย่างแรงจน เลือดไหลออกทางปาก" (เล่ม 2. น. 58)
- "องอาจกล้าหาญมิได้เกรงกลัวย่อท้อต่อข้าศึก" (เล่ม 2. น. 32)
- "เมื่อข้าวสุกแล้วยังมีข้าวตัง เหลือติดกันกระทะไว้ เป็นอาหารชนิดหนึ่งด้วย" (เล่ม 1. น. 88)
- "เจ้าต้องหัน เข้าหาทางวิชาค้าขายมีสินค้ำข้าว เปลือกข้าวสาร" (เล่ม 2. น. 17)
- "ไปรดจุน เจือ เถอะท่านหมอบขอข้าวสาร" (เล่ม 2. น. 9)
- "ฮีนนั้นอายนี้ฮี่ครอก แขกมาหาบอกแก่กูไม่" (เล่ม 3. น. 35)
- "พลายแก้วก็ เสกขี้ผึ้งให้ ด้วยหัวใจกรรมดีชยัน" (เล่ม 3. น. 35)

- "แสดงถึงชีวิต เสือโหน่งขจร ผู้มีนิ้วดวนนิ้วหนึ่ง" (เล่ม 2. น. 98)
- "แต่งให้ขุนนางหม่าเจ้าทูลพระราชสาสน์" (เล่ม 2. น. 67)
- "ในพื้นที่นาของเรามีขมทรพยใหญ่ซ่อนอยู่" (เล่ม 3. น. 53)
- "จะเป็นแขกยามคอยเฝ้าไว้มิให้อารมณ์ภายนอกเข้ามาทำพิษให้แก่ตนได้" (เล่ม 3. น. 90)
- "หมู่ข้าพเจ้ามีคนไข้มาก" (เล่ม 2. น. 130)
- "แล้วสำเนียงหวานวิบจับดวงจินตน์ นกสีนิลครวญกู่อยู่คืบไม้" (เล่ม 3. น. 149)
- "โดยที่ไม่เคยเรียนวิชามวยจากครูมวยเลย" (เล่ม 2. น. 55)
- "เกาะดอกหญ้าบนคันนา แมงมุมตั้งท่าตะครุบกิน" (เล่ม 3. น. 145)
- "จงให้อะไรแก่ข้าพเจ้าเป็นค่าธรรมนิยมก่อน" (เล่ม 1. น. 170)
- "แต่เราก็ควรได้ค่าแรงบ้าง" (เล่ม 1. น. 163)
- "พระยาปริยัติธรรมธาดา เขียนเป็นคำกลอน" (เล่ม 3. น. 4)
- "หวังประชาชนให้ อ่านแจ้งคำโคลง" (เล่ม 3. น. 67)
- "ขอเล่าสู่คุณครูผู้ร่วมใจ" (เล่ม 2. น. 155)
- "เพื่อให้กาลเวลาปัจจุบันและอนาคตมีคุณค่าน่าภูมิใจไม่เสื่อมคลาย" (เล่ม 2. น. 140)
- "ผมอยากอยู่กับคุณตาดีกว่าได้ฟังนิทาน" (เล่ม 1. น. 18)
- "จึงขอภัยในการคลาดเคลื่อน เพราะต้องการจะกล่าวพอเป็นเค้าเรื่องเท่านั้น" (เล่ม 1. น. 87)

- "ต้องกลับออกมานั่งฟังข้างหน้าอย่างเคย เพิ่มเครื่องกัณฑ์ เทียนขึ้นอีก" (เล่ม ๓. น. ๘)
- "ภายหลัง เครื่องจักร ใน เรือนั้น หลุดพลัดตกน้ำไปเสีย" (เล่ม ๒. น. ๓๒)
- "ลูกคู่ทุกคนรับคำอย่างมั่นใจ แล้ว เข้าประจำ เครื่องดนตรี ของตน" (เล่ม ๓. น. ๑๑๒)
- "ให้ชุดหลุมระดับซึกบัก เสาหมอ เอาเครื่องเรือบมารอไว้ที่มัน" (เล่ม ๓. น. ๓๗)
- "จบตอนหนึ่งมี โคลงกระทู้ หรือกาพย์ห่อโคลง" (เล่ม ๑. น. ๗๘)
- "เรียกกันในสมัยนั้นว่า งานวัด" (เล่ม ๑. น. ๕)
- "ถ้านายไม่ชอบแล้วจะให้ นายเลื่อน เงินเดือน นั้นก็ยาก" (เล่ม ๓. น. ๑๑๘)
- "มันสามัคคีช่วยกันขุดดินมาก่อ เป็นบ้านเมืองใหญ่โตที่เราเรียกว่า จอมปลวก" (เล่ม ๒. น. ๑๒๔)
- "งามจริง จำมงกุฏ ใส่ชื่อ จุมมงกุฏทอง" (เล่ม ๓. น. ๑๑๘)
- "เมื่อปีกลายคุณยาย เป็น เจ้ากัณฑ์ วันนั้นเจ้าพิมพ์ยังชอบใจ" (เล่ม ๓. น. ๓๖)
- "เข้ากลจะจนที่ตากกลาง ศรีประจัน เรียกค่างว่า เจ้าคณ" (เล่ม ๓. น. ๓๗)
- "ข้าว่าหนังสือ เจ้าชัย ยังงี้ รุ่งไปได้ไม่นานหรอก" (เล่ม ๓. น. ๑๑๒)
- "ชะรอยพ่อบุญปลุก ลูกเจ้านาย" (เล่ม ๑. น. ๓๘)
- "ศรีประจันให้ยกทั้งคาวหวาน เลี้ยงพวกเจ้าบ่าว อยู่ยังมี" (เล่ม ๓. น. ๓๑)
- "ท่าน เจ้าเมือง นอนฟังอยู่ข้างในให้ร้อนอาสน์" (เล่ม ๓. น. ๘)

- "เพราะอสังข์ธรรมนั้นได้เคยเป็นเจ้าเรือนเสียแล้ว" (เล่ม 3. น. 46)
- "รวมใจความว่าเมื่อมีกิจจำเป็นในสิ่งใด" (เล่ม 1. น. 80)
- "ขอขวัญทั้งสามสิบสองอย่าเดินหนี อย่าหนีเข้าไปอยู่ที่ภูเขายู่บนชั้นฟ้า ที่มีแต่เมฆหมอก"
(เล่ม 3. น. 128)
- "ทำไปได้สักครึ่งชั่วโมงเท่านั้น ก็ได้ยินเสียงเรียกดังมาจากเบื้องหลัง"
(เล่ม 1. น. 159)
- "ถอนกลับมาเหนื่อยเมื่อยล้า เข้าร่มไม้ชายนาประหนึ่งสวรรค์"
(เล่ม 3. น. 145)
- "มาถึง ยังซึ่งที่ชายป่าใหญ่" (เล่ม 2. น. 114)
- "จังหวัดชลบุรี เดิมชื่อว่าเมืองบางปลาสร้อย ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของอ่าวไทย"
(เล่ม 1. น. 73)
- "หอแดดหรั่มฮีมพรายกับชายฟ้า" (เล่ม 1. น. 182)
- "ต่อนั้นมาอีกสองสามวัน เกรช คาลิง เป็นคนมีชื่อเสียงโด่งดังที่สุด"
(เล่ม 2. น. 33)
- "พอถึงเชิงเขาทหารใจใดคนหนึ่งเอาทวนแทงถูกข้าพเจ้า"
(เล่ม 3. น. 78)
- "ไม่มีใครมาถ่มขากปล่อยเชื้อโรคข้าง ๆ ตัว" (เล่ม 1. น. 5)
- "เหมือนดวงแก้วส่องสว่างทางสวรรค์"
(เล่ม 2. น. 10)
- "ดวงจันทร์เฒ่า แม้ขึ้นมาแต่ดวงเดียว ก็กำจัดมืดให้หายไป"
(เล่ม 3. น. 25)

- "พ่อจงกลับมาเค็ดเอาดวงใจ เมียไปด้วยเถิด" (เล่ม 2. น. 78)
- "แต่ดวงดาวลึนบรื้อหาอาจกำจัดมืดให้สว่างได้เพียงพอมั" (เล่ม 3. น. 25)
- "ส่องให้เห็นดวงตาแจ้วแหวของ เด็ก เหล่านั้น เต็มไปด้วยความทิ้ง"
(เล่ม 1. น. 19)
- "ดู เถอะบรรพตที่อยู่ทางทิศตะวันออกย่อมได้รับแสงสว่างของดวงอาทิตย์ก่อน"
(เล่ม 3. น. 26)
- "ดอกกระถินและสารภีมีวรรณเหลืองสด ผแยกสืบส่งกลิ่นประคจ ชักชวนคน เดินทางให้
ปราศรัยด้วยอย่างไร" (เล่ม 3. น. 57)
- "เห็นหรือไม่ว่าดอกกหลาบมีกลิ่นรสนหอมหวานอย่างไร" (เล่ม 3. น. 57)
- "ฉัน เป็นหนี่ดอกจำปาของดาพลอย" (เล่ม 2. น. 155)
- "ดอกบัวที่ลอยพ่อนอยู่ เหมือนน้ำในลำธาร" (เล่ม 3. น. 57)
- "หนี่นั้นก็มักจะมีหมากขึ้นทุกที เพราะไหนดอกเบ็ญจะทบทวีขึ้น" (เล่ม 3. น. 62)
- "พระอุโบสถก็มีแต่หัวร้านขายรูปเทียนดอกไม้และทองเปลว" (เล่ม 1. น. 5)
- "จนมีเพื่อน เล่น เพื่อน เทียวทั้ง เด็กบ้าน เด็กวัด" (เล่ม 3. น. 7)
- "จนมีเพื่อน เล่น เพื่อน เทียวทั้ง เด็กบ้าน เด็กวัด" (เล่ม 3. น. 7)
- "กฤษบุตรทั้งหลายจงอดสำหปาก เพียรศึกษาวิชาให้ เป็นคันทนไว้" (เล่ม 3. น. 56)
- "ซึ่ง เป็นคันทนน้ำของคลองประปา" (เล่ม 2. น. 130)
- "ประดุจสนิมจับ เหล็กหรือกาฝากจับคันทน" (เล่ม 3. น. 56)
- "คันทนเหล็ก ลวกหล่อนคันทน เจือน้ำส้มโรยพริกไทย" (เล่ม 3. น. 15)

- "การบอกกล่าวถึงอาการกิริยาของตัวละคร" (เล่ม 2. น. 96)
- "ดังมีปรากฏเป็นตัวอย่างอยู่แล้วหลายท่าน" (เล่ม 3. น. 53)
- "แมงโยโยงโยงโยพลวัน เป็นตาข่ายชั้น" (เล่ม 1. น. 12)
- "เพราะพอดินฟ้าเปิด ฉันทก็ตื่นออกจากมุ้งเพื่อรับภาระหน้าที่ประจำวัน" (เล่ม 1. น. 158)
- "ใส่ดกระจกด้วยความ เคารพ" (เล่ม 3. น. 8)
- "โดปลาเสแสร้งว่า ดูจวจากระบิดกระบวน" (เล่ม 3. น. 16)
- "ทหารปืนยืนมองตามช่องกราบ" (เล่ม 2. น. 47)
- "พระอุโบสถก็มีแต่พวกร้านขายรูป เทียนดอกไม้และทองเปลว" (เล่ม 1. น. 5)
- "ทำให้เห็นทิวทัศน์ของท้องทะเลมากขึ้น" (เล่ม 1. น. 73)
- "มันตกลงมากับฝ่นจากท้องฟ้า" (เล่ม 2. น. 133)
- "วิดน้ำท้อง เรือแกล้งขอใ้ตั้ง" (เล่ม 2. น. 69)
- "คนไหนมีบทบาทสำคัญที่สุดในท้องเรื่อง" (เล่ม 1. น. 156)
- "มิได้ทอดพระเนตรเห็นทัพช้าง ทั้งปวง ยกหนุนออกมาตามขบวนพยุหสงครามก็ดีพระทัย" (เล่ม 2. น. 85)
- "ยี่ห่วนแม่ทัพ เรือพ่ายกทัพ เรือ ลงไปตี เมืองตะกั่วป่าตะกั่วทุ่งแตกแล้ว" (เล่ม 2. น. 32)
- "คว่าสยุมและผ้าขาวมาไปอาบน้ำที่ท่าน้ำริมคลอง" (เล่ม 1. น. 162)
- "เกาะสีซัง... เป็นท่าเรือสำคัญแห่งหนึ่ง ในรัชกาลที่ 5" (เล่ม 1. น. 74)

- "ทางการจึงได้ประกาศห้ามมิให้คนทำลายวัดภูนั้น" (เล่ม 3. น. 88)
- "เมื่อได้ความดีในทางใจแล้วต่อไปเราก็คงจะได้สิ่งอื่นตอบแทน" (เล่ม 3. น. 97)
- "ถ้าไปทางบกก็ลองให้สำคัญว่าไปทางน้ำ" (เล่ม 2. น. 70)
- "ถ้าไปทางน้ำต้องลองให้เห็นว่าไปทางบก" (เล่ม 2. น. 70)
- "เหมือนดวงแก้วส่องสว่างทางสวรรค์" (เล่ม 2. น. 10)
- "ตามที่ตอนดินร่วนก็ควรปลูก" (เล่ม 2. น. 23)
- "เข้าไปอาศัยอยู่ในที่ดินของโรงพยาบาลสวนสราญรมย์" (เล่ม 3. น. 88)
- "อันที่นาอื่น ๆ หมิ่นแสนไร" (เล่ม 2. น. 23)
- "ทุ่งข้าว เขียวขจี สีสดชื่นระรื่นลมไหว" (เล่ม 3. น. 145)
- "ว่าสวรรค์ในแคว้นแดนดิน คือถิ่นทุ่งทองของไทยเอ๋ย" (เล่ม 3. น. 145)
- "แต่ขัดด้วยทุนทรัพย์จะยับแย้" (เล่ม 1. น. 65)
- "เทียนทองส่องทาบฟ้า ประโลมหล้าภิรมย์ชม" (เล่ม 3. น. 153)
- "ขึ้นนั่งแท่นแก้ว เมื่อได้ชัยชนะซึ่งหมู่พญามาร" (เล่ม 3. น. 128)
- "ขึ้นแท่นทองที่นั่งทั้งอุศเรน" (เล่ม 2. น. 41)
- "นกระจิบและนกกินปลีที่กระโดดหย่องแห้งไปมาตามพุ่มไม้" (เล่ม 3. น. 57)
- "นกอี เลือดตัวหนึ่ง นกกาง เขนบ้าน 2 ตัว" (เล่ม 2. น. 130)
- "การใช้ประโยชน์อย่างที่ 3 อย่างนกแก้ว ดำร่าว่าอย่างไรก็ทำไปอย่างนั้น" (เล่ม 3. น. 55)

- "นกดะขาบหรือนกดะทองที่ไผ่ผินบินไปมา" (เล่ม ๓. น. 57)
- "เอ็ง เล่นหนัง เก่งจัง อายน้องชาย เขาพูดด้วยท่าที่เรียบร้อย" (เล่ม ๓. น. 114)
- "พระสงฆ์ เป็น นาค คือ เป็นที่เพาะบุญเหมือนนา เป็นที่เพาะพืชและสัตว์"
(เล่ม 1. น. 28)
- "ต้นไม้ นั้น เชื่อกันว่า มักมีผี นางไม้ หรือ เทวดาสิงอยู่" (เล่ม ๓. น. 122)
- "นายกองหม่าจึงร้องถามว่า เรือขนานพระ เจ้าราชาธิราชล่องลงไปถึงไหนแล้ว"
(เล่ม 2. น. 72)
- "หลายประกายมาศร้องให้รักกันกับ นายข้าง แล้วนายข้างก็กลับมา"
(เล่ม 2. น. 82)
- "จะสมมุติว่าเป็นป่า เขาดำ เนาไพรที่สำนักของ นายโจร" (เล่ม 2. น. 97)
- "จึงตรัสสั่ง นายทหาร ชาญสนาม" (เล่ม 2. น. ๓8)
- "แสดงให้ เห็นความไม่ซื่อตรงต่อหน้าที่ของ นายประดู่" (เล่ม 1. น. 170)
- "ลูกอ่อนใคร โสกาในป่าคง นายพรานตรงเข้าไปใครจะดู" (เล่ม 1. น. ๓8)
- "จึงแลไป เห็น นายเรือ แต่งตัวใส่ เสื้อโหดศีรษะด้วยผ้าขาวก็สังเกตได้ว่า เล่าก็"
(เล่ม ๓. น. 83)
- "ทุกคน พังมอง นายโรง ของตนด้วยใจสิ้นระทึก" (เล่ม ๓. น. 111)
- "ดวงตาของ เขาที่จ้องหน้าหญิง...บอกถึงความรักและซาบซึ้งในน้ำใจของ นายหนัง
รุ่นน้อง เป็นที่สุด" (เล่ม ๓. น. 116)
- "ที่มีมากคือ สหาย พวคนายหน้า" (เล่ม 2. น. 8)

- "ร้านเจ้านายขุนนาง นายห้าง ห่อค้า ฯลฯ ตายจริง เนื้อที่เท่านั้นเอง"
(เล่ม 1. น. 6)
- "นายอำเภอ เคยรับมา เล่นโรงเดี่ยวตอนปีใหม่" (เล่ม 3. น. 110)
- "ข้าหริ่มลุ่มหวานล้ำ แทรกใส่น้ำกะทิเจือ" (เล่ม 3. น. 17)
- "ทหาร เอกห้าสิบคนโลหิตติด เกราะและข้างม้าดูจหนึ่งรอดด้วยน้ำครึ่ง"
(เล่ม 3. น. 81)
- "ผมว่าช่างไม่มีน้ำใจนักก็หา เสียบ้าง เลย" (เล่ม 3. น. 137)
- "สวดมนต์จบหันมิติน้ำ เอาน้ำชามาประ เคนให้พระสงฆ์" (เล่ม 3. น. 39)
- "เสียดายพิมผูกพันใจสิ้นร้ว น้ำตาร่วหันหน้า เข้าฝาบัง" (เล่ม 3. น. 38)
- "น้ำตาล้อยว่าหวานก็หาญสู้" (เล่ม 2. น. 25)
- "รสดีด้วยน้ำปลา ผู้ปุ่นล้าย้ายวนใจ" (เล่ม 3. น. 15)
- "น้ำพริก เจือแมงดา แก้มขอดหัวว่าหรั้นใจถวิล" (เล่ม 3. น. 145)
- "ความรักอีก เปลี่ยนท่า ทำน้ำยาอย่างแกงขม" (เล่ม 3. น. 15)
- "น้ำลายง เहांเผ้าฟอน ไต่คอมด้วยตัวทนอน" (เล่ม 1. น. 14)
- "นำสงสารน้ำเสียงเจ้า กลิ้งกลม" (เล่ม 3. น. 149)
- "กูเอาไม้เท้าง่ามไล่ตามแหง เกลียดน้ำหน้าค่าแข่งอยู่ทุกวัน"
(เล่ม 3. น. 37)
- "จึงเล่าเนื้อความแต่หลังให้หลานฟังทุกประการ" (เล่ม 3. น. 83)

- "ร้านเจ้านาย ขุนนาง นายห้าง ห่อคำ ฯลฯ ตายจริง เนื้อที่เท่านั้นเอง"
(เล่ม 1. น. 6)
- "เราได้ซื้อคิตอะไรนอก เหนือจากความสุข เพลิดเพลินไปกับเนื้อเรื่อง"
(เล่ม 1. น. 156)
- "ซึ่งท่านได้แนวเรื่องมาจากตำนานที่เล่าสืบต่อกันมา" (เล่ม 1. น. 156)
- "เดินบทจณสมัย เริ่มท่านองธรรมวัตรสำแดงไป" (เล่ม 3. น. 8)
- "จะขับร้องบรรเลงบทเพลงใด ให้ถูกใจเพราะหูท่านผู้ฟัง" (เล่ม 1. น. 31)
- "บางตอนของบทเสภาได้ถูกตัดออกไป" (เล่ม 1 น. 26)
- "วางลงไว้เหนือแผ่นดินต่อหน้าจุล่งแล้วก็โจนลงบ่อน้ำตาย" (เล่ม 3. น. 80)
- "ห่มสำนปีกทองเยื้องย่อไป บ่าวไพร่ตามหลังสะพรั่งมา" (เล่ม 3. น. 39)
- "บ้านประตวิศหนองหวานนั้น ก็สลักเสลาลวดลายงามวิจิตรบรรจง"
(เล่ม 3. น. 9)
- "บุตรสาวของผู้เฝ้าประภาคารบนเกาะ ชื่อว่า เกรช คาลิ่ง"
(เล่ม 2. น. 32)
- "เดินเลยจากรถจีปนั้นไปหน่อยก็ถึงประตูน้ำเชียงราก" (เล่ม 2. น. 131)
- "ปลากระเบน ปลาเข็ม ปลาสอด ปลาหางนกยูง" (เล่ม 2. น. 132)
- "เรื่องนี้เริ่มจากที่ไปเห็นเด็กมือบอน ชอบเอาปืนลมไปเที่ยวยิงเล่นจนกระทั่งปลาช่อน
ห่อลูกอ่อน" (เล่ม 2. น. 130)
- "จ่ายน้ำปลา ปลาร้า เป็นไต่ ๆ น้ำตาลก็ซื้อทั้งปีบ" (เล่ม 1. น. 153)

- " แลบ้างก็ระคมยงธนูไปยังป่าไผ่" (เล่ม 1. น. 134)
- " เหมือนขอบฟ้ามาป้อง ป่าไผ่มายัง" (เล่ม 3. น. 69)
- " มีคำวิจารณ์หนังสือเรื่องนี้ จากปากคำของผู้สนใจหลายประการ" (เล่ม 1. น. 126)
- " เมืองสมุทร คือ จังหวัดสมุทรปราการ ชาวกรุงเทพฯ เรียก ปากน้ำ" (เล่ม 1. น. 73)
- " ท่าที่มี่ปีมปิงกาม นามสละมะละ เมตตา" (เล่ม 3. น. 17)
- " เรื่องนี้ เริ่มจากที่ไปเห็น เด็กมือบอนชอบ เอาปิ่นลมไปเที่ยวยิงเล่น" (เล่ม 2. น. 130)
- " ผล เกดพิ เศษสุด โอซารสล้า เลิศปาง" (เล่ม 3. น. 17)
- " ผล ชิดแชน้อม ไอ้ เอมใจ" (เล่ม 3. น. 16)
- " มันชอบกินแมลงซึ่ง เป็นศัตรูผักผลไม้ของคนเรา" (เล่ม 2. น. 131)
- " ชั้นล่องท่องเที่ยวवल ยลผ้าป่าราตรีกาล" (เล่ม 3. น. 19)
- " ผี เลื้อใหญ่เล็กสิณฐาน ลายหลากดระการ" (เล่ม 1. น. 13)
- " ดั่งหนึ่งแผ่นดินจะถล่มก็ตกใจ" (เล่ม 3. น. 78)
- " เพียงจะพลิกแผ่นดินมาผืน กับแสงอันอ่อนอุ่นอรุณฉาย" (เล่ม 1. น. 182)
- " ผ้อยทอง เป็นयोगโย เหมือนเส้นไหมไข่ของหวาน" (เล่ม 3. น. 18)
- " แล้วก็พากันมายืนอยู่ที่ฝั่งน้ำ ตรงหน้าค่ายพม่า" (เล่ม 2. น. 74)
- " ดันนั้นใหญ่ 4 อ้อม มีดอกนั้นใหญ่ประมาณเท่าฝ่าบาตร" (เล่ม 3. น. 4)

- "เมื่อคนใดชอบปัญหาอันใดแล้ว ก็ให้เขียนใส่ฝ่ามือแล้วกำเอาไว้" (เล่ม 2. น. 16)
- "เจ้านายทั้งฝ่ายหน้าและฝ่ายใน ข้าราชการผู้ใหญ่ผู้น้อย" (เล่ม 1. น. 5)
- "แต่ไม่มีใครจับตัวจ้อยได้ เพราะจ้อย เป็นคนมีผีเท้าเร็ว" (เล่ม 2. น. 55)
- "ลวดลายเขียนลายสลักก็เป็นผีมือบูรณจริง" (เล่ม 3. น. 8)
- "ตัวเมืองนครศรีธรรมราชก็ย่อมแน่นชนิดด้วยฝูงชนที่พากันไหลหลั่งมาจากที่ต่าง ๆ ทั่วทุกทิศานุทิศ" (เล่ม 3. น. 111)
- "บิดาพาจ้อยไปฝากไว้กับพระครวัดมหาธาตุเมืองพิษัย" (เล่ม 2. น. 54)
- "พระเครื่องที่เรามีและ เข้าใจกันนั้นทำกันในยุคต่าง ๆ กัน" (เล่ม 3. น. 89)
- "ละลาล้วง เกะกะร่วมพระที่" (เล่ม 1. น. 35)
- "จะจัดหาชะแม่แลพระนม" (เล่ม 1. น. 42)
- "ตามประสาพรานป่าสมุนไพ" (เล่ม 2. น. 106)
- "ดับ เหล็กลวกหล่อนต้ม เจือน้ำส้มโรยพริกไทย" (เล่ม 3. น. 5)
- "มาดัดแปลง เปลี่ยนผลความ เป็นนินยาหนึ่งตะลง" (เล่ม 3. น. 112)
- "...ต้อง เดินบุกป่าผ่ารก ผลทหารอิดโรยกำลังมาก" (เล่ม 3. น. 47)
- "ถ้าพลเมืองต่าง เก็บ เงินนอนนิ่งไว้ ถึง เมืองนั้นจะมี เงินมากก็เหมือนหนึ่งมีเงินน้อย" (เล่ม 3. น. 60)
- "ปลบจินจักด้วยมิต ทำประณีน้ำตาลกวน" (เล่ม 3. น. 17)
- "ให้ เขาช่วยกันรบรอต่ป้องกันตัวพ่อเจ้าจะมิตกว่าหรือ" (เล่ม 2. น. 109)

- "พ่อเผลอมาแล้วก็ขึ้นเทศน์ไปเถิด แล้วก็กลับเข้าไปข้างใน" (เล่ม 3. น. 8)
- "ก็คิดกลอุบายตีมะตะหยอก พ่อดาแตกเป็นแผล" (เล่ม 2. น. 75)
- "ข้ากลับเสียที่พ่อเมืองไทย โทษข้านี้ไซ้ใหญ่หลวงนัก" (เล่ม 2. น. 105)
- "ในพื้นที่นาของเรานี้มีชุมทรัพย์ใหญ่ซ่อนอยู่" (เล่ม 3. น. 53)
- "ดูจวงน้ำที่ค้อย ๆ กระจะเพ้อมไปจนสิ้นเขตของพื้นน้ำในสระ" (เล่ม 2. น. 31)
- "นกกระจะจิบและนกกินปลีที่กระจะโตดหย่องแหงยังไปมาตามพุ่มไม้" (เล่ม 3. น. 57)
- "จึงร้องเรียกดาสนกับดาเสา ยายมิ่งยายเฒ่าเป็นเพื่อนบ้าน"
(เล่ม 3. น. 35)
- "ว่าภูเชิญให้ไปด้วยกัน วานหันมาเป็นเพื่อนบ้านว่า" (เล่ม 3. น. 38)
- "จะไม่ได้เป็นผู้ที่มีกำลังอุดหนุนเพื่อนมนุษย์ทั่วไป" (เล่ม 3. น. 61)
- "ได้หังกริ้วโกรธคือไฟกาฬ ดบมือฉัดฉานแล้วตอบไป" (เล่ม 1. น. 102)
- "เห็นหุ่มหุ่มทรวงเศร้า หุ่มหุ่มเร้าคือไฟพอน" (เล่ม 3. น. 16)
- "มีคิดท่าเรือไฟ รถไฟ ไฟฟ้า โทรเลข โทรศัพท์ เป็นต้น" (เล่ม 2. น. 31)
- "ชื่อสัตย์ยอมเป็นบุญ กายภาคหน้าเอ๋ย" (เล่ม 3. น. 49)
- "เมื่อเทศนาจบแล้วด้วยความเลื่อมใสเข้าไปประเคนของชักใช้ตามเหตุผลภุมิล้าเนา"
(เล่ม 3. น. 8)
- "มดตะนอยอีกทั้งมดไร ดาลานคาลานไว" (เล่ม 1. น. 14)
- "มดตะนอยอีกทั้งมดไร ดาลานคาลานไว" (เล่ม 1. น. 14)

- "เรือบรรทุกถ่านลำใหญ่ ๆ ขนาด 4 มิลิโกลก็ได้บาทหนึ่งแล้ว" (เล่ม 1 น. 153)
- "โทษท่านผู้อื่นเพียง เมล็ดงา" (เล่ม 3. น. 69)
- "แปร เป็น เมืองท่าชายทะเลลมพัดอึงคะนึง เป็นนิจ" (เล่ม 1. น. 128)
- "จะได้ไปพบกันใน เมืองผี" (เล่ม 2. น. 78)
- "น้องจะอยู่ไปไยให้ทราบาน จะวายปราณตาม เสด็จไปเมืองฟ้า" (เล่ม 1. น. 98)
- "หากตายจาก เมืองมนุษย์ ก็จักได้ไปเกิดใน เมืองสวรรค์" (เล่ม 3. น. 129)
- "หากตายจาก เมืองมนุษย์ ก็จักได้ไปเกิดใน เมืองสวรรค์" (เล่ม 3. น. 129)
- "สมเด็จพระยาบรมมหาประยูรวงศ์ (ครั้งยังเป็นเจ้าพระยาคลัง) เป็น แม่กองสร้าง" (เล่ม 1. น. 73)
- "แม่เจ้าอย่าอ่อนนทรร้อนใจไปเลยนะ เจ้าขา" (เล่ม 2. น. 113)
- "กองทัพจะยกไปช่วย เวลลิงตัน แม่ทัพใหญ่ของอังกฤษ" (เล่ม 3. น. 47)
- "แต่ แม่บ้าน เหล่านั้นนอกจากอยู่บ้าน เสี่ยงลูกแล้ว" (เล่ม 1. น. 152)
- "เนื้อเย็นจะ เป็น ซึ่งแม่เรือน ทำให้เหมือนแม่สอนมาแต่หลัง" (เล่ม 3. น. 40)
- "มี เบ็ดติดแม่เหล็กไว้ตรงปลายใครจะตก เบ็ดก็ เสียหนึ่งบาท" (เล่ม 1. น. 6)
- "ถือ ไม้เท้าสองอันให้มันไว้" (เล่ม 1. น. 43)
- "แล้ว เลยปวารณา เป็น โยมอภิภุการ" (เล่ม 3. น. 8)
- "ทำรถไฟหรือชุดคลองอัน เป็นสาธารณประโยชน์" (เล่ม 3. น. 61)
- "มีรถยนต์ใช้หลายคันมีเงินฝากธนาคารไว้มากมาย" (เล่ม 3. น. 98)

- "ถอนกลัมา เหนื่อย เมื่อยล้า เข้าร่วมไม้อายนาประหนึ่งสวรรค์"
(เล่ม 3. น. 145)
- "ในระหว่างนี้มันยังคงว่ายบัววน เบียนอยู่ไกล ๆ รังไข่" (เล่ม 2. น. 133)
- "รังนกนี้ น่าชด โອซารสกว่าทั้งปวง" (เล่ม 3. น. 16)
- "ความสนุกนั้น คือไปเที่ยวตามเด็กรุนเดียวกันไปเที่ยวดูร้านตุ๊กตา"
(เล่ม 1. น. 5)
- "มีคิดทำเรือไฟ รถไฟ ไฟฟ้า โทรเลข และโทรศัพท์ เป็นต้น"
(เล่ม 2. น. 31)
- "อุปกรณ์สำหรับหาความสนุกนานาประการ อาทิ เรือยนต์ จักรยานน้ำ"
(เล่ม 1. น. 74)
- "แต่อย่าให้ถึง จินตนาการขึ้นเป็นโรคจิตก็แล้วกัน" (เล่ม 3. น. 122)
- "เสียงสาธุการพนมมือแล เป็นฝักถั่วไปทั้งโรงธรรม" (เล่ม 3. น. 8)
- "เห็นโรงหนังอย่างดีก็มีอยู่" (เล่ม 1. น. 68)
- "เมื่อถึงฤดูน้ำ หม่าคุมทัพ เรือออกมาล้อมกรุง" (เล่ม 2. น. 60)
- "ยอมหมุนไปตามลมปากได้โดยง่าย" (เล่ม 1. น. 173)
- "มีร้านหนึ่งจัด เป็นถ้ำและมีลำธาร" (เล่ม 1. น. 6)
- "น้ำดีให้แม่ช่านไปทางลำไส้เพื่อย่อยอาหาร" (เล่ม 3. น. 125)
- "จอมกษัตริย์ทัศนาศนาเห็นลูกแก้ว" (เล่ม 2. น. 39)
- "เหมือนหนึ่งลูกไก่ใน เเง้อมมือ" (เล่ม 2. น. 77)

- "กับลูกชายหายไปอยู่แห่งใด ลิป เอ็ดปีแล้วจึงได้มาพบพาน"
(เล่ม 3. น. 35)
- "จึงเตรียมการป้องกันไว้โดยให้ลูกน้อง ซึ่งสลาไปชัชคุมไพร่พลไปชุมนุมอยู่"
(เล่ม 1. น. 74)
- "ปรึกษาว่าดูข้าจะขอวาน คิดอ่านขอลูกสาวศรีประจัน" (เล่ม 3. น. 35)
- "โรงเรียนอัสนิมัชฌิมมีค้ายลูกเสือ มีโรงพยาบาล" (เล่ม 1. น. 74)
- "ข้าวหุงปรุงอย่างเทศ รสพิเศษใส่ลูกเอ็น" (เล่ม 3. น. 15)
- "จะไม่มีสิ่งใดพาไปสู่โลกหน้าได้"
(เล่ม 3. น. 24)
- "แสดงว่ามีหัวคิดมาก เธอใส่แว่นตาด้วย" (เล่ม 1. น. 18)
- "มีแวตาลูกกลน แต่แฝงไว้ด้ยความมีเหวหริบ เจลียวดลาดอยงยัง"
(เล่ม 3. น. 109)
- "พักสถานศาลเจ้าทุก เข้าเียน" (เล่ม 2. น. 8)
- "อุปกรณ์สำหริบหาความสนกนานาประการ อาทิ เรือยนต์ จักรยานนำ สกินำ"
(เล่ม 1. น. 74)
- "เข้าล้อมสถานีดำรวจ เมืองแหร่ เป็นการดัดกำลง เสียกอน" (เล่ม 1. น. 58)
- "มีข้างมีมำมี เจินมีทอง สรรหลีงของหังหลายหังปวง" (เล่ม 3. น. 128)
- "เด็ก ๆ คงจะได้เคยหังกอนอิฐ กอนหินลงในกลางสระน้ำบ้างแล้ว"
(เล่ม 2. น. 31)
- "เรื่องราวที่เชยนไว้ในสมุดไทย ทำด้ยกระดาษข่อย เรยกว่า สมคข่อย"
(เล่ม 1. น. 45)

- "เรื่องราวที่เขียนไว้ในสมุดไทย ทำด้วยกระดาษข่อย เรียกว่า สมุดข่อย"
(เล่ม 1. น. 45)
- "ชาวอินเดียนและพม่าทำสำเหล้า" (เล่ม 2. น. 25)
- "พร้อมกันทันใดก็โคลคลา ข้าถือสมุกหมากสากตะบัน" (เล่ม 3. น. 35)
- "แวววาบปลาบสายฟ้า ผสานวาทะโชนชาย" (เล่ม 3. น. 159)
- "หนักเข้าต้องร้อนถึงสายสร้อยแม่อายหนู" (เล่ม 1. น. 80)
- "ป้อ บ่าน ค้าย ไหม และเส้นใยต่าง ๆ" (เล่ม 2. น. 124)
- "ลับชื่อพริ้งติดสนิทดี ตะปุตยกลงเสาดั้งตั้งชันไว้" (เล่ม 3. น. 37)
- "ต้นไม้ที่เขาเอามาทำเสาเรือน และมีพิธีทำขวัญเสาเอก" (เล่ม 3. น. 122)
- "ให้ชุดหลุมระดับซึกปักเสาหม้อ เอาเครื่อง เรือนมารอไว้ที่นั่น"
(เล่ม 3. น. 37)
- "เผชิญไปพบ เสือโคร่งตัวหนึ่ง" (เล่ม 3. น. 47)
- "พริ้งหนุ่มผู้สวม เสื้อกล้านุ่งกางเกงขาสั้น" (เล่ม 3. น. 108)
- "อาศัยแสงจันทร์ที่กำลังส่องสว่าง เต็มที่" (เล่ม 1. น. 19)
- "น้ำค้างยังไม่เหือดหายไปกับการแผดเผาของแสงแดด" (เล่ม 1. น. 159)
- "ครั้นรุ่งแจ้งแสงสว่างสว่างหล้า ทองประศรีตื่นตาหาข้าไม้"
(เล่ม 3. น. 35)
- "ชะรอยอายมอญพวกนี้จะรับอาสาเป็นไส้ศึกคอยสอดแนม" (เล่ม 2. น. 75)
- "โทรผู้หนึ่งคำนวณฎีกาถวายเป็นได้ตัวไกล่หนองน้ำ" (เล่ม 2. น. 80)

- "ความรู้อยังไงละ เหมือนหนังสือบทเรียนตัวของยังงั้นแหละ" (เล่ม 1. น. 19)
- "มันชอบขึ้นไป เกาะบนหน้าจั่วหรือบนหลังคา" (เล่ม 2. น. 130)
- "และ เป็น เมืองหน้าด่านอยู่ปลายแดนติดต่อกับ เขตจีน" (เล่ม 3. น. 24)
- "คือปลาที่มีถุง เลี้ยงลูกที่หน้าท้องคล้ายกับสัตว์พวกจิงโจ้" (เล่ม 2. น. 132)
- "ด้วยถือว่า เกียรติยศและหน้าที่มีค่าสูงกว่าชีวิต" (เล่ม 1. น. 59)
- "หญิงสาวจึงกระโดดหน้าผาตาย" (เล่ม 1. น. 74)
- "นายแคว้นก็นั่งขบ เขี้ยวเคี้ยวฟัน เบ่งหน้าอก" (เล่ม 2. น. 98)
- "ดูใจใ้อันอาจฟังลอก เตื่อยหนามทอง" (เล่ม 2. น. 80)
- "มีพ่อผู้สะสมหนังสือคือศัตรู" (เล่ม 3. น. 25)
- "ก็จะสลัดหมอกความเสียดหนีกลับไปกรุงหงสาวดี เป็นมั่นคง" (เล่ม 2. น. 71)
- "ไม่นิยมใช้หม้อดินอย่างคนไทย" (เล่ม 1. น. 88)
- "มัก เป็นหม้อ เคลือบ หรือหม้อโลหะ" (เล่ม 1. น. 88)
- "ทวนท้วงม่วงหมอนทอง อีกกร่องรสไอชา" (เล่ม 3. น. 16)
- "ทมาปรางนางปอกแล้ว ใส่ไถแก้วแพร่รายแสง" (เล่ม 3. น. 16)
- "แม้ผู้เรียนรู้อจบหลักสูตรแล้ว แต่ไม่มีจรรยาดี ก็ยังเป็นคางหลงมงายอยู่" (เล่ม 3. น. 27)
- "เลิกแล้วลายหลังคา เลขาซ่า" (เล่ม 2. น. 40)
- "หลานชายมือดีมาก ต่อไปจะ เล่นว่าวพันทันได้" (เล่ม 3. น. 135)
- "คนชนิดนี้ได้ชื่อว่า เป็นยาจกที่อยู่ในห้วงทุกข์" (เล่ม 3. น. 60)

- "มีช้างเผือกตัวหนึ่งเข้ามาในวัด ถลันขึ้นไปบนหอไตร" (เล่ม ๓. น. 7)
- "ฉากเดียวคือฉากของห้องแถวที่ตั้งอยู่ในเขตชุมชนชนบทแห่งหนึ่ง" (เล่ม 1. น. 156)
- "ก็อ่านในหัวข้อความรู้พื้นฐาน" (เล่ม 1. น. 26)
- "และเมื่อจะถึงแก่น้ำตาเซ็ดหัวเข้า ก็จะผ่อนให้ได้รับแต่ความเดือดร้อนบ้างเล็กน้อย" (เล่ม ๓. น. 62)
- "ซึ่งจะ เป็นน้ำหล่อเลี้ยงหัวใจให้เราเป็นมนุษย์ผู้มีความสุขได้" (เล่ม ๓. น. 56)
- "คลังออมสินของเราได้ตั้งขึ้นในกรุงและหัวเมืองแล้ว" (เล่ม ๓. น. 61)
- "พวกของเธอทำงานไม่เด็ดขาด ไม่เรียบร้อย เพราะไม่มีใครเป็นหัวหน้าควบคุม" (เล่ม 1. น. 19)
- "นี่จะไปหัวหินได้กินลม ยังไม่ชมสาวสวยเป็นแน่นอน" (เล่ม 1. น. 65)
- "ยิ่งเกาทัณฑ์กราดออกมดั่งท่าฝน" (เล่ม 1. น. 79)
- "ความเชื่อเป็นประหนึ่งทางเสือเรือ" (เล่ม 1. น. 172)
- "มีบาร์ใกล้หาดทรายขาวอาหาร" (เล่ม 1. น. 69)
- "การบวชมิใช่การเป็นท่อนยนต์ให้ใครนำผ้าเหลืองมาท้อหุ้ม" (เล่ม 2. น. 139)
- "บ้างเจาะถากถึงเสียงเสียดเสียด เกะกะกบไสไซเหล็กจิ้ง" (เล่ม ๓. น. 38)
- "ซึ่งในปัจจุบันนี้เราเรียกว่าแหลมทอง" (เล่ม 1. น. 124)
- "ใส่เต้าจึงเข้าแปลานพลัน เอาจันทน์ไปรับกับอกไก่" (เล่ม ๓. น. 36)
- "ทวนห้วงม่วงหมอนทอง อีกอกร่องรสไอชา" (เล่ม ๓. น. 16)

" เหล่านี้ นับได้ว่า เป็นอาหารตาและอาหารทางจิตใจของประชาชนที่ผ่านไปมาได้พบเห็น"

(เล่ม 2. น. 131)

" ย้ำใจ เขาให้ตกต่ำประหลาดไปตามอำเภอใจของตน"

(เล่ม 3. น. 25)

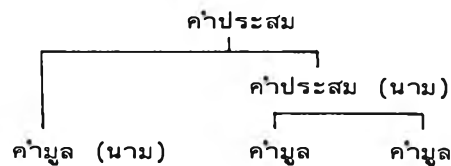
" คำนที่อยู่ในอ้อมมือจะโค้ง เล็กน้อย"

(เล่ม 1. น. 47)

1.2 คำตัวตั้ง เป็นคำนาม คำขยาย เป็นคำประสมที่เป็นคำนาม รวม เป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 3 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

" เจ้าหน้าที่ซึ่งยิงปืนใหญ่ไม่สามารถในการใช้กระสุนดินดำ" (เล่ม 2. น. 59)

" บางปู สถานที่พักผ่อนและตากอากาศของกองทัพบก" (เล่ม 1. น. 73)

" นอนอ่านหนังสืออยู่บนเก้าอี้ผ้าใบ" (เล่ม 1. น. 160)

" เหลียว เห็นศรีประจันกลิ่นหัวร่อ จึงถามขอเนื้อความตาม เหตุผล" (เล่ม 3. น. 37)

" สองพระองค์พลัดพรากกันครั้ง เกาะขอมไม้จ้าวข้ามมหาสมุทร" (เล่ม 3. น. 114)

" ฉากเดียว คือฉากของห้องแถวที่ตั้งอยู่ในเขตชุมชนชนแห่งหนึ่ง" (เล่ม 1. น. 156)

" คนใจบาปหยาบหนาแล้วอาถรรพ์" (เล่ม 1. น. 69)

- "ที่เป็นคนชั้นสูงก็มี ชั้นต่ำก็มี" (เล่ม 2. น. 32)
- "พี่ก็เลื่อนลงมายังค่าคบ เจอกันกับขบตัวยาวรี" (เล่ม 1. น. 82)
- "พอคนทราบก็ไปซูดเป็นการใหญ่ จนความทราบถึงเจ้าหน้าที" (เล่ม 3. น. 88)
- "ขอน้ำ เทียวสัตหีบก่อนรีบกลับ เป็นฐานทัพเรือไทยไม่ใหญ่หลวง"
(เล่ม 1. น. 71)
- "เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในท้องถ่านี่ เป็นเรื่องสั้น...ที่ผู้แต่งให้ชื่อว่า เด็กท้องถ่านี่"
(เล่ม 1. น. 156)
- "นี่ เล่นยอดตันกำปเข้าแล้วซี" (เล่ม 3. น. 134)
- "นายแคว่นก็ถูกอุปโลกนให้เป็นตัวผู้ร้ายตัวโจร หรือตัวดาวร้ายทุกที"
(เล่ม 2. น. 97)
- "พระราชเจ้าก็ทรงอนุญาตอนุโมทนาแล้วถวายท้องพระโรงในพระราชฐานองค์หนึ่ง"
(เล่ม 3. น. 8)
- "ฉัน เล่นว่าพนันที่ท้องสนามหลวงรู้ไหมละ" (เล่ม 3. น. 135)
- "สะพานลอยข้ามทางรถไฟ" (เล่ม 2. น. 124)
- "หน้าร้อนจะมีนางนวลจำนวนนับพันบินมาให้ชมในระยะใกล้" (เล่ม 1. น. 73)
- "อ.น.ก. เป็นนามปากกาของพระยาอุปกิตศิลปสาร" (เล่ม 1. น. 78)
- "เดินทาง เข้ามาศึกษาชนิดและชีวิตของปลาน้ำจืดของ เมืองไทย"
(เล่ม 2. น. 130)
- "ปลาม้าน้ำนั้นห่อกลับมีถุง เลี้ยงลูกที่หน้าท้องของพ่อเอง" (เล่ม 2. น. 132)
- "เด็กทั้งสองหยุดสนิท บรรเจิดยกผ้าขนหนูขึ้นคลุมศีรษะ" (เล่ม 1. น. 19)

- "ขอขวัญเจ้าทั้งสามสิบสอง...อย่าไปอยู่เมืองพญานาค" (เล่ม 3. น. 129)
- "หนักเข้าต้องร้อนถึงสายสร้อยแม่ยายหนู" (เล่ม 1. น. 80)
- "เมื่อเรือกลไฟถึงแล้วก็ลง เรือจ้างไปพักอยู่ที่ปากน้ำ" (เล่ม 1. น. 79)
- "ซึ่งท่านได้ประดิษฐาน เป็นศาลาการเปรียญไว้ในวัดใหญ่นั้น" (เล่ม 3. น. 8)
- "ต่อมามีผู้สร้างศาลเจ้าแม่สมมุทขึ้นตรงหน้าผา" (เล่ม 1. น. 74)
- "ด้วยเลือดศิลปินพื้นบ้าน ผู้มีความรักและเทิดทูนศิลปะของคนอย่างแท้จริง" (เล่ม 3. น. 108)
- "แต่กับฉันแก่ให้เงินปลุกเล็ก ๆ น้อย ๆ พอเป็นลินน้ำใจ" (เล่ม 1. น. 160)
- "งูอะไรสีเงินยวง เลื้อยไปล้วงรูปูนา" (เล่ม 3. น. 145)
- "คนที่เดินผ่านไปมาอยู่ที่โคนเสาไฟฟ้าสว่าง" (เล่ม 2. น. 98)
- "เมดโขงของปลาช่อนนี้ ดอนวางไข่ไปใหม่ ๆ โดกว่าหัวเข็มหมุดหน่อย" (เล่ม 2. น. 133)

1.3 คำตัวตั้ง เป็นคำนาม คำขยาย เป็นคำสมาสที่เป็นคำนาม รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 3 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

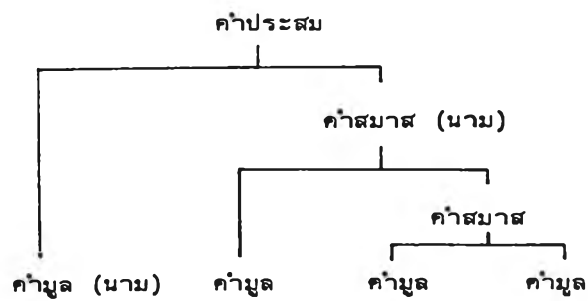
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

- "ยกกองทัพ เรือมาตีกรุงธนบุรี" (เล่ม 2. น. 60)
- "ท่านจึงได้พาลงเรือเข้ากรุงศรีอยุธยา" (เล่ม 3. น. 8)
- "สมิงอายมณฑะยา นำข้าราชการ มาแจ้งแก่พระองค์แต่วันวานนี้แล้ว" (เล่ม 2. น. 79)
- "สาม เณรแดงโมได้เล่าเรียนศึกษาพระปริยัติธรรม และข้อวัตรปฏิบัติ" (เล่ม 3. น. 8)
- "ผู้ที่ เป็นข้าราชการอาจจะประสบปัญหานี้" (เล่ม 3. น. 98)
- "สำคัญว่าอยู่ใน เงื้อมพระหัตถ์แล้วก็จะเสีย" (เล่ม 2. น. 72)
- "ซึ่ง เจ้าอธิการวัดได้รักษาต่อ ๆ กันมาใส่ตู้กระจกด้วยความเคารพนับถือ" (เล่ม 3. น. 9)
- "นายแก้วนแก เป็น ดาราทาพยนตร์ที่มีชื่อเสียง" (เล่ม 2. น. 97)
- "วันหนึ่งก็เลยเผลอนอนอยู่ในวัดกับเพื่อน และวันนั้นเป็นวัน พิธีมงคลกาล" (เล่ม 3. น. 7)
- "เมื่อตั้ง มณฑลพิษณุโลก ท่านได้รับตำแหน่งเป็น ปลัดมณฑลพิษณุโลก" (เล่ม 1. น. 57)
- "ความลับนั้นอยู่ที่ ไม้กายสิทธิ์อัน เล็กของเธอ" (เล่ม 1. น. 20)

1.4 คำตัวตั้ง เป็นคำนาม คำขยาย เป็นคำสมาสที่เป็นคำนาม ซึ่งประกอบด้วยคำมูล

และคำสมาส รวมเป็นคำประสม ประกอบด้วยคำมูล 4 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

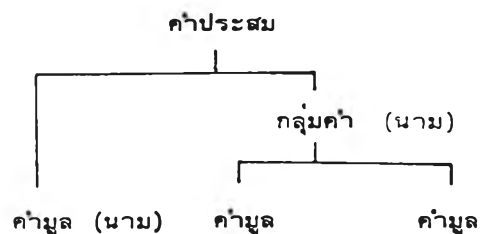
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"บท เอาต์พระไตรปิฎก ล้มลง หมดทั้งหอไตร" (เล่ม ๓. น. 7)

"โทษถึงตาย เจ็ดชั่วโคตร ตามบทพระอัยการ" (เล่ม ๓. น. 47)

1.5 คำตัวตั้ง เป็นคำนาม คำขยาย เป็นกลุ่มคำนาม รวมเป็นคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำมูล ๓ คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

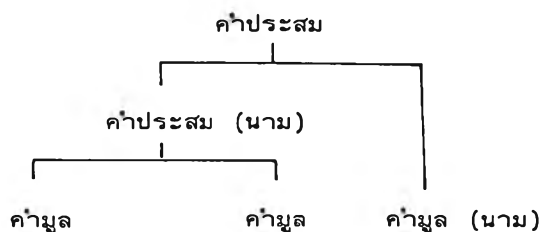
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"บ่อน้ำร้อน อยู่เหนือศรีราชา ขึ้นมา 2 กิโลเมตร" (เล่ม 1. น. 73)

"พระราชเจ้า ก็ทรงอนุญาต อนุโมทนา" (เล่ม ๓. น. ๘)

"มีเรือ ฝากระดาน แปดหลัง คากระ เบื้องอยู่หลังหนึ่ง" (เล่ม 1. น. 1๘)

- 1.6 คำตัวตั้ง เป็นคำประสมที่เป็นคำนาม คำขยายเป็นคำนาม รวมเป็นคำประสม
ซึ่งประกอบด้วย คำมูล 3 ตัว
มีโครงสร้างดังนี้ :-

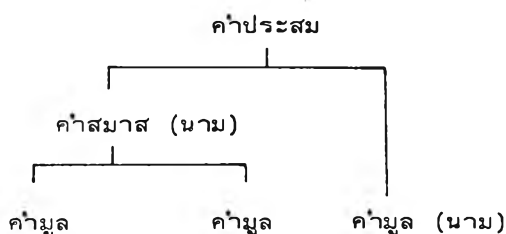
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"ง เห่า ดง จาง อาง ไม่ว่าง เว็น" (เล่ม 1. น. 71)

"ม ตติ ค อึ ก ม ค ด ด ง ไฟ" (เล่ม 1. น. 14)

"พ ล าย แ ก ว ก เส ก ซึ ม ึง ใ ห ด้วย ห ัว ใจ กร ม ีย ติ ช ยัน" (เล่ม 3. น. 35)

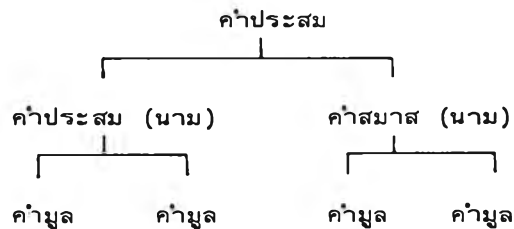
- 1.7 คำตัวตั้ง เป็นคำสมาสที่เป็นคำนาม คำขยายเป็นคำนาม รวมเป็นคำประสม
ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 3 คำ
มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"อุ ป กร ณ์ ส ำ ห ร บ ห า ค ว น น า พ ระ ก าร อา ที เร ื่อ ย น ต์ จ ั กร ย าน น ้ำ ส ก ิ น ้ำ" (เล่ม 1. น. 74)

1.8 คำตัวตั้ง เป็นคำประสมที่เป็นคำนาม คำขยาย เป็นคำสมาสที่เป็นคำนาม
รวม เป็นคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 4 คำ
มีโครงสร้างดังนี้ :-

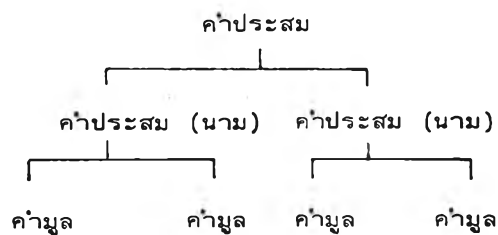

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

" เพื่อกระจายการปกครองไปสู่ภูมิภาค เช่น ข้าหลวงเทศาภิบาล"

(เล่ม 1. น. 57)

1.9 คำตัวตั้ง เป็นคำประสมที่เป็นคำนาม คำขยาย เป็นคำประสมที่เป็นคำนาม
รวม เป็นคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 4 คำ
มีโครงสร้างดังนี้ :-

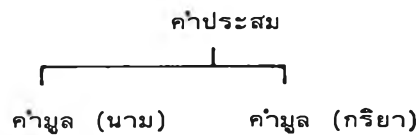
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

" มีสถานที่ที่น่าสนใจหลายแห่ง เช่น โรงเรียนนายเรือ" (เล่ม 1. น. 79)

2. คำตัวตั้ง เป็นคำนาม และคำขยาย เป็นคำกริยา มีลักษณะดังนี้ :-

2.1 คำตัวตั้ง เป็นคำนาม คำขยาย เป็นคำกริยา รวม เป็นคำประสม
ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

- "ผลสุดท้ายต้องก้ม เกศ เข้ากรงขัง" (เล่ม 3. น. 28)
- "เปลื้องผ้าออกบูชาซึ่งกัณฑ์เทศน์ เกิดเหตุเพราะขุนช้างมันทำให้" (เล่ม 3. น. 36)
- "ประจวบนิมจับ เหล็กหรือกาฝากจับต้นไม้" (เล่ม 3. น. 56)
- "การรับประทานอาหารแบบนี้ ภาษาศิษย์วัดเรียกว่า แกงเหาะ" (เล่ม 2, น. 54)
- "ขนมจีบ เจ้าจีบห่อ งามสมส่อประพิมพ์ประพาย" (เล่ม 3. น. 18)
- "ขนมมิงมิงผ้าวร้อน เพียงไฟฟอนฟอกทรงใน" (เล่ม 3. น. 18)
- "มีข้อคิดอันใดที่ทำให้เราน่าจะใคร่ตรงให้กว้างขวางออกไปได้บ้าง" (เล่ม 3. น. 4)
- "กลัวข้อหานาजारพาล เสบย ถึงไม่เคยก็ไม่ยักนี้กรักกรง" (เล่ม 1. น. 65)
- "เมื่อแจ้งว่าอาการ เลิกถอนแล้ว จะมีแนวข้ออ้างไปทางไหน" (เล่ม 2. น. 24)
- "ต้องการ เห็นของสวย กินของอร่อย" (เล่ม 1. น. 27)
- "เมื่อข้าวสุกแล้วยังมีข้าวดังติดกันกระทะไว้ เป็นอาหารอีกชนิดหนึ่งด้วย" (เล่ม 1. น. 88)

- "มีสินค้าจากทะเล มาก ข้าวหลาม เป็นสินค้ามีชื่อด้วย" (เล่ม 1. น. 74)
- "ข้าวหงปรุงอย่างเทศ รสพิเศษใส่ลูกเอ็น" (เล่ม 3. น. 15)
- "หนูว่าซ่อนอยู่ได้เข็มขัด" (เล่ม 3. น. 139)
- "เที่ยง ทเวด้า นายหนังผู้ยิ่งใหญ่ นอนอยู่บนเตียงคนเจ็บ" (เล่ม 3. น. 116)
- "และยังมีคนใช้ผู้ชายเด็ก ๆ อีกสามคนมาเรียนเป็นเพื่อนด้วย" (เล่ม 2. น. 55)
- "เรื่องการยกยอนะ เป็นของคนดู" (เล่ม 3. น. 109)
- "หนังแท้ที่คนนิยมก็มีแยะ" (เล่ม 3. น. 109)
- "เป็นคนสามารถในเชิงชิงชัยทั้งชายและหญิง" (เล่ม 3. น. 24)
- "ค่างล่าวสารุชนยีนอย่างนั้น" (เล่ม 3. น. 48)
- "โอดจลลาดเพราะคำขาน ควรทราบ" (เล่ม 3. น. 70)
- "จงเพียร เพียง เพียร อย่าขัดคำเชิญ ของธรรมดาโลก" (เล่ม 3. น. 57)
- "มีคำตอบว่า ความเพียรนี้ไซ้แต่จะนำให้คนจำพวกที่กล่าวมาแล้ว เป็นผู้ถึงซึ่งความ
ประเสริฐได้ฝ่ายเดียวเมื่อไหร่" (เล่ม 3. น. 53)
- "หากมีคำถามสอดเข้ามาว่า จะรู้ได้ไฉนว่าตีข้าวหรือถูกผิดเล่า" (เล่ม 3. น. 28)
- "วิบูลย์รุ่งเรืองงาม ในคำประพันธ์อาจใช้ ไพบูลย์ วิบูลย์ ทิบูล หรือ วิบูล แทนก็ได้" (เล่ม 1. น. 29)
- "คิดถึงผู้ที่แต่งร้อยกรอง เป็นโคลงฉันท์กาพย์กลอน ล่านำคำร้อง" (เล่ม 2. น. 31)

- "เราขัดคำวอนท่านไม่ได้" (เล่ม 2. น. 118)
- "ส่วนวหนึ่งร่อง เป็นคำสวค เนื้อเพลงคล้ายกับกลอนแปด" (เล่ม 1. น. 82)
- "ให้ใจหมื่นหิงพระธรรมคำสอนของนิกปราษณ์" (เล่ม 3. น. 129)
- "เป็นคำสั่งจากนายของมัน ที่ให้คามมามาฉัน" (เล่ม 3. น. 137)
- "อ่านบทบันทิกแล้วจึงอ่านคำอธิบายก้ได้" (เล่ม 1. น. 78)
- "จึงเป็นรูปพรรมครเืองใ้ ครเืองประดิบต่าง ๆ" (เล่ม 3. น. 52)
- "รูปนั้นยังแวคลอมด้วยครเืองทรง และวงรศมีอกคัวย" (เล่ม 3. น. 108)
- "จึงเป็นรูปพรรมครเืองใ้ ครเืองประดิบต่าง ๆ" (เล่ม 3. น. 52)
- "คุณมีอะไร เป็นครเืองพิสจน์ หมขินลุทลาน ๆ ล่นว่าวอยู่ต่างหาก" (เล่ม 3. น. 138)
- "ควาmจนควาmมิ่งมีนั้น ระจะ เาอะไไร เป็นครเืองวัด" (เล่ม 3. น. 98)
- "เป็นครเืองหมายที่เ็กก ๆ จำได้ว่ากำลงจะได้หิงของดี" (เล่ม 1. น. 19)
- "ไม่ว่าส่งที่ เป็นภักษาหาร ครเืองบริโภกกีดี หรือ วัดฤครเองอุปโภกต่าง ๆ กี้ดี" (เล่ม 3. น. 52)
- "น้ำลายง เ้าเ้าพอน ไค่คอมดัวหนอน" (เล่ม 1. น. 14)
- "เมื่อไมมีหุนรองรังหรือ เินนอน" (เล่ม 3. น. 60)
- "ควาmเชื่อนั้นสำคัญเียงไไร เพระจำเื่อไปในทางที่ผิด กี้เ้ากับเินทางหันหลง
ให้แกจุดประสงค์บ้าง" (เล่ม 1. น. 172)
- "นิกน้องหุ่นจิบทวาย ชายพกจิบกลิบนนบ เียน" (เล่ม 3. น. 18)

- "ปั้นตุ๊กตาดินเผาสำหรับแก่นหรือถวายศาลพระภูมิ" (เล่ม 1. น. 152)
- "น้ำดีพลัด เข้าไปปนอยู่กับเลือดมากก็จะเกิดโรคดีซ่าน" (เล่ม 3. น. 125)
- "พอ เล่าก็ทัฬห เรือมาข้างฟากตะวันตก" (เล่ม 3. น. 83)
- "มีลูกพะเนียงชอย ผสมกับถั่ววงอก" (เล่ม 1. น. 79)
- "เหมือนทราวม เซยช่วยธูระพระบิดา" (เล่ม 2. น. 42)
- "ทองหยอดทองสนธิ ทองม้วนมิดคิดความหลัง" (เล่ม 3. น. 18)
- "ทองหยอดทอดสนธิ ทองม้วนมิดคิดความหลัง" (เล่ม 3. น. 18)
- "ทองหยิบทิพย์เทียมทัด สามหยิบชดน้ำเซยชม" (เล่ม 3. น. 18)
- "ถ้ารักคนประพฤตินในทางชอบ . . .จงอย่าทำคนให้เป็นที่เลย เป็นอันขาด" (เล่ม 3. น. 62)
- "มรรคแปด คือ ทางเดินไปสู่นิพพานแปดประการ" (เล่ม 1. น. 27)
- "มุ่งจำนงในข้างไปทางสอน" (เล่ม 2. น. 7)
- "ชั้นแท่นทองที่นั่งทั้งอุศเรน" (เล่ม 2. น. 41)
- "ท่าน เศรษฐีมีบุตรสุดที่รัก" (เล่ม 2. น. 7)
- "เอานกหวีดในกระเป่าที่ก็แล้วกัน" (เล่ม 3. น. 135)
- "มีแต่นางแอนและนกกทะเลต่าง ๆ" (เล่ม 3. น. 32)
- "เพราะละอองบริสุทธิ์ของน้ำค้างยังไม่เหือดหายไปกับการแผดเผาของแสงแดด" (เล่ม 1. น. 159)
- "น้ำเชื่อมหวานฉ่ำ ส่วนเปลือกทำสี" (เล่ม 1. น. 143)

- " เพราะน้ำดีนั้นตามตำราสาริวิทยาว่า เป็นถุที่รวมเก็บน้ำย่อยอาหาร"
(เล่ม 3. น. 125)
- " ว่าถึงน้ำเลี้ยงถ้ามากพอเพียง ทำน้ำตาลดี"
(เล่ม 1. น. 146)
- " หนึ่งความสุจริตนี้ จะเป็นน้ำหล่อหัวใจให้ชุ่มชื้นอยู่เสมอ" (เล่ม 3. น. 48)
- " เช็ดหน้าชุบน้ำอบ หอมตรลบดอกดวงมาลัย" (เล่ม 3. น. 19)
- " เรื่องสั้นที่ดีจะต้องแสดงแนวคิดที่น่านำมาขบคิด" (เล่ม 2. น. 96)
- " อ่านบทบันทึกแล้วจึงอ่านคำอธิบายก็ได้" (เล่ม 1. น. 78)
- " หรือ เพื่อให้ผู้อ่านบางคนพอใจกับบทประพันธ์" (เล่ม 1. น. 78)
- " ผู้เขียนกล่าวถึงกระทู้อโคลงในส่วนต้นของบทเรียน" (เล่ม 1. น. 78)
- " บัวลอย เล่ห์บัวงาม คิดบัวงามแก้วกับตน" (เล่ม 3. น. 18)
- " นางบิฐหยินได้ฟังคำดังนั้นก็เอาเอา เต้าผู้บุตรเลี้ยง เป็นลูกของนางกำฮูหยินภรรยาหลวง"
(เล่ม 3. น. 80)
- " ปลากัดเหล่านี้ถ้าเรากดไว้ได้น้ำไม่ให้มันไหลขึ้นมาหายใจ มันก็จะจมน้ำตายได้ง่าย ๆ
เหมือนกัน" (เล่ม 2. น. 133)
- " เครื่องสำอาง กระดุม ผ้าคลุมร่างกาย" (เล่ม 1. น. 146)
- " ลินค้ำที่มีชื่อ เลียงคือครกหินและผ้าทอ" (เล่ม 1. น. 73)
- " ผ้าห่มและมุ้งออกไปตากแดดที่ลานกว้างกลางแจ้งหน้าตลาดอัน เป็นกิจวัตรประจำทุกสัปดาห์"
(เล่ม 1. น. 159)
- " ผ้าไหว้สำหรับหนึ่งก็พอดี หอมมีห้าห้องฝากระดาน (เล่ม 3. น. 36)

- "ได้พบพระพุทธรูปองค์หนึ่ง เป็นพระพิมพ์สมัยโบราณ" (เล่ม 3. น. 88)
- "ถ้าเรามีพระรอดห้อยคอ เราต้องทำตนให้รอดพ้นจากความชั่วร้าย" (เล่ม 3. น. 89)
- "จึง เกณฑ์คนพลรบสมทบทัพ" (เล่ม 2. น. 40)
- "แล้ว เอา เงิน เหล่านั้นมาให้พ่อค้าทำทุนค้าขาย" (เล่ม 3. น. 61)
- "จนมี เพื่อน เล่น เพื่อน เทียวทั้ง เด็กบ้าน เด็กวัด" (เล่ม 3. น. 7)
- "จนมี เพื่อน เล่น เพื่อน เทียวทั้ง เด็กบ้าน เด็กวัด" (เล่ม 3. น. 7)
- "สาม เณรแดงไม่กี่ศึกษาจนสิ้นภูมิรู้ของอาจารย์สมัยนั้น ๆ" (เล่ม 3. น. 8)
- "มด เบ่งมดคันสัญญาจร" (เล่ม 1. น. 14)
- "จึงแต่งหนังสือบอกให้ม้าใช้ขึ้นไปถึงพระเจ้าฝรั่งมังฆ้อง" (เล่ม 2. น. 73)
- "แคว้นไทยใหญ่ได้ตกเป็น เมืองขึ้นของอังกฤษแล้วในเวลานั้น" (เล่ม 1. น. 58)
- "แล้ว เจ้าต้องหาภรรยาที่เขา เป็นแม่ค้าจัดจ้าน" (เล่ม 2. น. 17)
- "หลงหยิบว่ายาคม ก้มหน้า เมิน เขินขวยใจ" (เล่ม 3. น. 18)
- "ก้านช่อดอกบอกกันว่าเป็นยาเบื่อ ใช้ฆ่า เชื้อเก่าจัดให้สัตว์หนี" (เล่ม 2. น. 25)
- "เป็นถ่านที่ชาวไร่เผาเอง พ่อค้าจะมาส่งครั้งละหนึ่งรถบรรทุก" (เล่ม 1. น. 160)
- "รสรักยักล่าน้ำ ประดิษฐ์ทำขนมเทียน" (เล่ม 3. น. 18)
- "คิดถึงผู้ที่ได้แต่งร้อยกรอง เป็นโคลงฉันทกาพย์กลอนล่าน้ำคำร้อง" (เล่ม 2. น. 31)

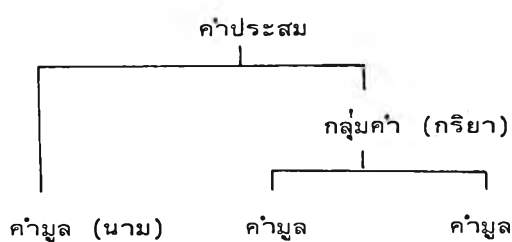
- "ทั้งหมดบ้านร้านค้าเสียงซาเซ" (เล่ม 1. น. 69)
- "ต้องเปลี่ยนแผนแล่นไปสกัดหีบ พอดีบียรายจ่ายคลายลงได้" (เล่ม 1. น. 65)
- "หรือรับจ้างไปด้วยในตัว เพื่อเพิ่มพุนรายได้" (เล่ม 1. น. 152)
- "นายกongหม่าจึงร้องถามว่าเรือขนานพระ เจ้าราชาธิราชล่องลงไปถึงไหนแล้ว" (เล่ม 2. น. 72)
- "บัดนี้เรือรบใช้ใบตามมา เป็นอันมากก็ เห็นจะ เป็นทหารของโจโจ" (เล่ม 3. น. 83)
- "ถูกมัจจุราชมารากไป เสียด้วยโรคบิดอย่างแรง" (เล่ม 2. น. 98)
- "วิ่ง เข้าร้านโรงจำนำไม่อ่าลา" (เล่ม 2. น. 8)
- "กำลัง เอาไปส่งโรงพยาบาล เรื่องผู้หญิงนั้นแหละ" (เล่ม 3. น. 115)
- "ไม่พูดหรือ ถ้าไม่พูดก็ไปโรงพัก ไป...ไป" (เล่ม 3. น. 141)
- "เพิ่งออกจากโรงเรียนมาซีเอ็งนี่" (เล่ม 3. น. 110)
- "ทีวทัศน์ เป็นที่ถูกใจของชาวต่างประเทศ มีโรงแรมและบ้านพัก" (เล่ม 1. น. 74)
- "มีโรงเรียนธรรมทานการกุศล" (เล่ม 2. น. 7)
- "ก็ตกรางวัล เงินสด หรือทองหยองให้ลูกจ้าง" (เล่ม 1. น. 153)
- "เขาแต่ละคนมีลักษณะตื่นตัวตื่นใจมาแต่วันเตียงสา" (เล่ม 3. น. 24)
- "สะพานลอยข้ามถนนข้างทางรถไฟ" (เล่ม 2. น. 124)

- "เหมือนศรีฉวีกาย สายสวาทที่ที่คู่คิด" (เล่ม 3. น. 17)
- "ชายขนมบ้าง รั้งจ้างต่าง ๆ หรือเป็นตัวแทนขายส่งสินค้าบ้าง" (เล่ม 1. น. 152)
- "ได้ตั้งสินบนนำจับในอัตราสูง เพื่อที่จะให้ได้ตัวโดยเร็ว" (เล่ม 1. น. 59)
- "หลุดปากออกมาว่า เลื่อนอนก็ว่ากลัว ไม่รู้ตัวว่าแกลั่นนึ่ง" (เล่ม 2. น. 111)
- "สมภารผินหลังนั่ง เล่นหมากรุก สบสนุกจับโคนเข้าโยนผาง" (เล่ม 3. น. 37)
- "ตกอยู่ในห้วงรักของหญิงสาวหน้าแฉล้มคนหนึ่ง" (เล่ม 2. น. 98)
- "องค์ที่สองนี้แก่มากรูปร่างผอมสูง หน้าผากกว้างแสดงว่ามีหัวคิดมาก" (เล่ม 1. น. 18)

2.2 คำตัวตั้ง เป็นคำนาม คำขยาย เป็นกลุ่มคำกริยารวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 3 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

- "จบตอนหนึ่งมีโคลงกระทู้หรือกาพย์ห่อโคลง" (เล่ม 1. น. 78)
- "เหลือรู้หมูป่าต้ม แกงคั่วส้มใส่ระกำ" (เล่ม 3. น. 15)
- "ข้าพเจ้า เป็นคนขับ เกวียนของนางกำชูหยิน" (เล่ม 3. น. 79)

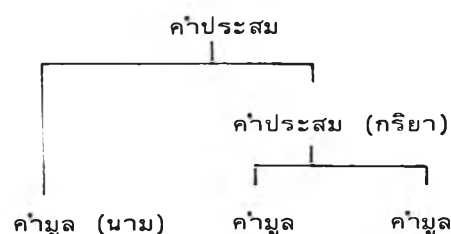
- "คนขับรถยกมือไหว้แล้วพูดขึ้นว่า..." (เล่ม 2. น. 98)
- "เลี้ยงดูสืบสนคนทำงาน อิ่มแล้วไปบ้านด้วยทันใจ" (เล่ม 3. น. 38)
- "คนไร้ตระกูลและคนไร้ทรัพย์ก็ดี แต่ถ้ามีความเพียร ความเพียรนั้นก็อาจจะชักจูงให้เป็นผู้ถึงซึ่งความประเสริฐขึ้นชื่อลือนามได้เหมือนกัน" (เล่ม 3. น. 53)
- "เมื่อมีบุตรก็ไม่อาจสามารถให้วิชาตามสมควรได้เพราะเป็นคนไร้ทรัพย์" (เล่ม 3. น. 61)
- "คลังออมสินของเราก็ได้ตั้งขึ้นในกรุงและหัวเมืองแล้ว" (เล่ม 3. น. 61)
- "ค่าครองชีพถูกกว่าในปัจจุบัน หลายเท่า" (เล่ม 1. น. 89)
- "คำอวยพร เนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่" (เล่ม 2. น. 123)
- "เครื่องขยายเสียงได้ยื่นไปไกลหลายกิโล" (เล่ม 2. น. 140)
- "แขกมอญ ม้าย่อง ม้ารำ ข้างประสานงา ชมโฉม สร้อยเพลง โยนดาบ" (เล่ม 1. น. 47)
- "ด้านตรวจรถตั้งขวางอยู่ทางขวา" (เล่ม 1. น. 67)
- "จะนั้นเมื่อมีเด็กแปลกหน้าเข้ามา เด็กเก๋าก็มักจะเพ่งเล็งดูนิสัย" (เล่ม 2. น. 54)
- "จึงเป็นที่รักของเพื่อนฝูงซึ่งเป็นเด็กเลี้ยงควาย" (เล่ม 1. น. 54)
- "นกกินปลาอย่างเล็ก 2 ตัว" (เล่ม 2. น. 130)
- "นกกระจิบและนกกินปลี ก็กระโดดหยิ่งแหียงไปตามหุ้มไม้" (เล่ม 3. น. 57)
- "นกเหยี่ยวและนกเค้าแมวต่าง ๆ" (เล่ม 2. น. 131)

- "นกตะขาบหรือนกกตทองที่โผผินบินไปมา" (เล่ม ๓. น. ๕๗)
- "อนิจจา เห็นว่ากูดกยาก น้ำท่วมปากแล้วก็ว่าได้" (เล่ม ๑. น. ๑๑๐)
- "บทไหว้ครูนี้มีศัพท์และความคิดที่อาจยากสำหรับวัยของนักเรียน" (เล่ม ๑. น. ๒๗)
- "พระกรชาย เกี่ยวผ้า เช็ดหน้ากรอง" (เล่ม ๒. น. ๔๑)
- "ร่างกายของ เขาห่อหุ้มด้วยผ้าพันแผลหลายแห่ง" (เล่ม ๓. น. ๑๑๖)
- "พุทธลีลาพูดง่าย ๆ ว่า พระกั้วหน้า นั่นเอง" (เล่ม ๓. น. ๘๙)
- "จึงควรคิด เสียใหม่ ว่า พระปิดทวาร เป็นพระ เตือนใจให้รู้จักปกปิดป้องกันมิให้ความชั่ว เกิดขึ้นในคนได้" (เล่ม ๓. น. ๘๙)
- "พวก เขมรทำ เป็นยาฆ่า หนอนดี ล้างท้องที่มีพยาธิจากจิกกิน" (เล่ม ๒. น. ๒๕)
- "ออกจากร้านตุ๊กตาไปร้านดอกเบ็ด" (เล่ม ๑. น. ๖)
- "ดาวที่ ราวดาว ผ้าหลัง ห้องแถว" (เล่ม ๑. น. ๑๖๒)
- "ครั้งนั้นตัวที่อนาถา หาที่จะ ตั้ง ภูมิจาน มิได้ เหมือนหนวด ติด จัน" (เล่ม ๓. น. ๘๓)
- "ส่วนอีกห้องหนึ่งที่ติดกันนั้น เป็นห้องเก็บถ่าน" (เล่ม ๑. น. ๑๖๐)

๒.๓ คำตัวตั้ง เป็นคำนาม คำขยาย เป็นคำประสมที่เป็นคำกริยา รวม เป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล ๓ คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"จงจำถ้อยคำในสุภาษิตสอนหญิงที่คัดมาต่อไปนี้ เป็น เครื่องเตือนใจ"

(เล่ม ๓. น. 61)

"หนังสือที่ท่านได้แต่งไว้มาให้เห็นพอเป็น เครื่องระมัดใจของกุลบุตรผู้ศึกษาต่อไป"

(เล่ม ๓. น. 55)

"คนก็จะไม่ต้องรับความเดือดร้อน และมีทุนเป็น เครื่องอุ่นใจอยู่"

(เล่ม ๓. น. 62)

"งานที่สนุกที่หนึ่งในวัดเบญจมฯ คือ งานออกร้านในวันนี้"

(เล่ม 1. น. 5)

"ซื้อผ้าตัดเสื้อก็ซื้อยกหับ"

(เล่ม 1. น. 153)

"เบ่งหน้าอกสุดลมหายใจอย่างแรงอยู่ไปมา"

(เล่ม 2. น. ๑6)

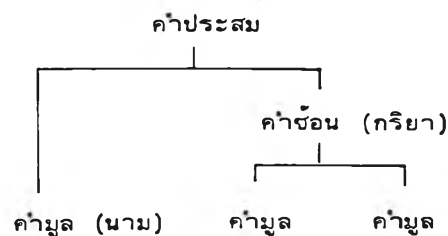
"คนค้าแคปซูล เฮโรอีน ยาเสहतิด อาจมีเงินใช้แต่ว่าต่อไปอาจจะไม่มีเงินใช้ก็ได้"

(เล่ม ๓. น. ๑๘)

2.4 คำตัวตั้ง เป็นคำนาม คำขยายเป็นคำซ้อนที่เป็นคำกริยา รวมเป็นคำประสมซึ่ง

ประกอบด้วยคำมูล 3 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

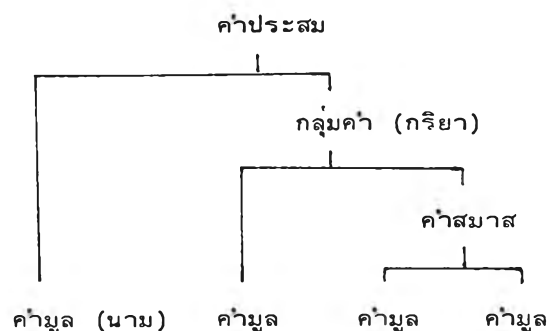
"กับจะแกลงข้อคิดเห็นของผู้เรียบเรียงเกี่ยวกับหลักฐานว่า..."

(เล่ม 1. น. 45)

- "มีข้อดัก เตือนให้ภิกษุมีความระมัดระวัง" (เล่ม 3. น. 90)
- "พกาหม่องได้ฟังคนยกยอกก็เกิดความลิมตัว" (เล่ม 1. น. 58)
- "คำสั่งสอนของพ่อแม่ฉันเองจะทำให้ลูกเป็นคนดีเฉลียวฉลาด" (เล่ม 3. น. 25)
- "คงได้คู่สมสมพร" (เล่ม 2. น. 40)
- "พิจารณาว่าคนชั่วเป็นอย่างไร คนดีเป็นอย่างไร เวลาเป็นเครื่องตัดสิน" (เล่ม 3. น. 99)
- "มีแก้วแหวนเงินทอง เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม" (เล่ม 3. น. 128)
- "ซึ่งจะ เป็นน้ำหล่อเลี้ยงหัวใจให้เราเป็นมนุษย์ผู้มีความสุขได้" (เล่ม 3. น. 56)
- "ยอม เป็นศัตรูแก่ผู้อื่น หากเชื่อถือนับหน้ามิได้" (เล่ม 3. น. 46)
- "ใครว่าภู่อ้วนลงพุง นายแก้วนถามขึ้นกับสิ่งแวดล้อมทั่ว ๆ ไป" (เล่ม 2. น. 99)

2.5 คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นกลุ่มคำกริยา ซึ่งประกอบด้วย คำมูล และ คำสมาส รวมเป็นคำประสม ประกอบด้วยคำมูล 4 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

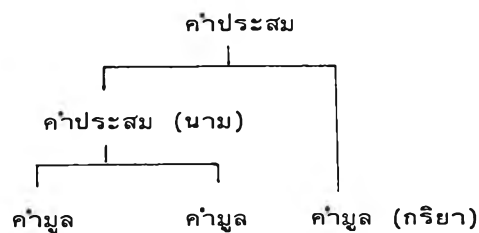

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทศกัมพันธ์

"ทันหน้า เข้าหากล้องถ่ายภาพยนตร์ที่ไม่มีอยู่ในขณะนั้น" (เล่ม 2. น. 96)

2.6 คำตัวตั้ง เป็นคำประสมที่เป็นคำนาม คำขยายเป็นคำกริยา รวมเป็นคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 3 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทศกัมพันธ์

"พลับจีนจักด้วยมิด ทำประมิตน้ำตาลกวน" (เล่ม 3. น. 17)

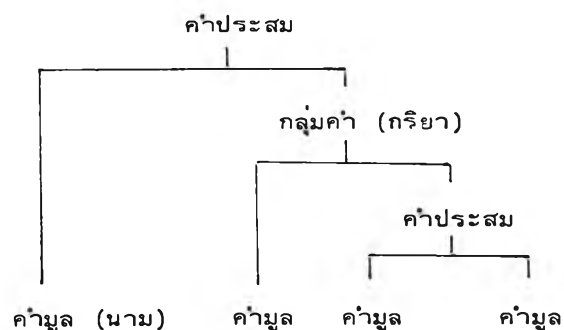
"น้ำตาล เมา เขาก็ต้มนิยมยิ่ง" (เล่ม 2. น. 17)

"บริษัทจะได้ประกาศโฆษณาทางหนังสือพิมพ์"

"เหล็กรูหมป้าต้ม แกงคั่วส้มใส่ระกำ" (เล่ม 3. น. 15)

2.7 คำตัวตั้ง เป็นคำนาม คำขยายเป็นกลุ่มคำกริยา ซึ่งประกอบด้วยคำมูล และคำประสม รวมเป็นคำประสม ประกอบด้วยคำมูล 4 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

- " เพื่อน เด็กที่รู้จักิรียา เด็ก เพชรกิน เปลือกแดงโมกข์พากัน เย้ยหยันต่าง ๆ ว่า
เด็กกิน เปลือกแดงโม" (เล่ม 3. น. 7)
- "ปลาจิ้มฟันจระเข้แม่มีถุง เลี้ยงลูกที่หน้าห้อง" (เล่ม 2. น. 132)
- "โรงกลั่นน้ำมันทันสมัยและใหญ่มาก สินค้าที่ขึ้นชื่อคือ สับปะรด" (เล่ม 1. น. 74)

3. คำตัวตั้งเป็นคำนาม และคำขยายเป็นคำวิเศษณ์ มีลักษณะดังนี้:-

3.1 คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นคำวิเศษณ์ รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วย คำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

- "บทดอกสร้อยครั้งกรุงเก่าของหอสมุดพระนคร" (เล่ม 1. น. 82)
- "ส่วนหนึ่งเรื่องเป็นคำสวด เนื้อเพลงคล้ายกลอนแปด" (เล่ม 1. น. 82)
- "พริ้ง เริ่มปล่อยลวดลายการร้องกลอนสด" (เล่ม 3. น. 112)
- "สมิงพระรามซึ่งเป็นกองหลังนั้น" (เล่ม 2. น. 71)
- "ความรักยกเปลี่ยนท่า ทำน้ำยาอย่างแกงขม" (เล่ม 3. น. 15)
- "รับแต่ลมชมของเก่าของเราไป" (เล่ม 1. น. 65)
- "ชายของตามราคาจริงไม่ผ่านไม่ยอมของเลวชายเป็นของดี" (เล่ม 3. น. 48)

- "ขายของตามราคาจริงไม่ผ่านไม้ย้อมของเลวขาย เป็นของดี" (เล่ม 3. น. 48)
- "ก็รับทำขนมและของว่างทุกอย่างตามแต่จะสั่งให้ทำ" (เล่ม 1. น. 152)
- "ต้องการเห็นของสวยกินของอร่อย" (เล่ม 1. น. 27)
- "ผอยทอง เป็นของโย เหมือน เส้นไหมไขของหวาน" (เล่ม 3. น. 18)
- "การหาคนดำรงตำแหน่งข้าหลวง เทศาภิบาลหรือผู้ช่วยนับว่าเป็นการยาก" (เล่ม 1. น. 57)
- "ยามฝนคล เตือนลิบ เริ่มข้าวทิพย์ เจ้าจะหุง" (เล่ม 3. น. 19)
- "แกมกับข้าวเหนียวสี โสภย์อม" (เล่ม 3. น. 17)
- "แม้คนโง่และปราศจากความคิดก็เช่นกัน ถ้าอยู่ใกล้ชิดบัดคิดแล้ว ก็จะได้รับรัศมีแห่งความฉลาดและความดี" (เล่ม 3. น. 26)
- "ไม้ผู้ตั้งคนทราม สอนยาก" (เล่ม 3. น. 68)
- "พระที่คนโบราณ เขาหาไว้มิได้มุ่งหมายให้เป็นเครื่องรางของขลัง" (เล่ม 3. น. 88)
- "คนหาผู้บาปแท้ ทูรจิต" (เล่ม 3. น. 67)
- "กองข่มทั้งสองข้าง จึงลงมือ โหมธนูไฟตรงไปยังค่ายหลวง" (เล่ม 1. น. 134)
- "พระธรรมบท ท่านกล่าวไว้ว่า คำจริงเป็นวาจาไม่ตาย" (เล่ม 3. น. 45)
- "คำเท็จ เท็จบ่อยสิ้น ลมหมัน เกิดแฮ" (เล่ม 3. น. 41)
- "เพราะจะ เป็นอย่างคำโบราณ หาเข้ากินคำ" (เล่ม 3. น. 60)
- "หลวงอุดรภัณฑ์พานิช (แดง) ผู้เป็นจีนนอกไร้ทรัพย์สินสมบัติ" (เล่ม 3. น. 53)

- "เรียกกันว่า เจ้าหลวง ชื่อ เจ้าทิริยะ เทพวงศ์" (เล่ม 1. น. 57)
- "ข่อม่วง เหมาะะมีรส หอมปรากฏกลโกสม" (เล่ม 3. น. 18)
- "ที่เป็นคนชั้นสูงก็มี ชั้นต่ำก็มี" (เล่ม 2. น. 32)
- "ตอนใกล้รุ่งฝันว่า มีช้างเผือกตัวหนึ่งเข้ามาในวัด" (เล่ม 3. น. 7)
- "จึงได้เอา ดินสอมาเขียนลงในฝ่ามือ" (เล่ม 2. น. 17)
- "ขายขนมบ้าง รับจ้างต่าง ๆ บ้าง หรือเป็น ตัวแทนขายส่งสินค้าบ้าง" (เล่ม 1. น. 152)
- "ผลสุดท้ายได้เป็น ทหารเอกของพระ เจ้ากรุงธนบุรี" (เล่ม 1. น. 56)
- "ให้ราชมนู เป็น ทัพหน้า ให้ สมิงพระรามอยู่เรียงหลัง" (เล่ม 2. น. 70)
- "แม่ทัพหลวงยกลงไปค้างอยู่" (เล่ม 2. น. 70)
- "จะได้เอา หน้ เดิมที่ได้สะสมไว้ ตั้งแต่ครั้งยังมีกำลังทำได้" (เล่ม 3. น. 60)
- "แม่แต่ภรรยาของ นายร้อยตำรวจตรี ดาตชื่อ นางแดงคำ" (เล่ม 1. น. 58)
- "น้ำดีให้แม่ช่านไปทางลำไส้เพื่อย่อยอาหาร" (เล่ม 3. น. 125)
- "ให้คลุมกายพระ โพธิสัตว์ด้วยผ้าที่ย้อม น้ำฝาด" (เล่ม 2. น. 145)
- "นอกนั้นยังรู้ ว่าให้ น้ำมัน" (เล่ม 1. น. 146)
- "ดับ เหล็ก ลาว หล่อน ดัม เจือ น้ำส้ม โรย พริก ไทย" (เล่ม 3. น. 15)
- "ให้คลุมกายพระ โพธิสัตว์ด้วยผ้าที่ย้อม น้ำฝาด ให้ ดื่ม น้ำหวาน อัน โอชะ" (เล่ม 2. น. 145)

- "กบ เขียดร้อง เสียงใส เหมือนน้ำบนใบบัวหลวง" (เล่ม 3. น. 145)
- "คนมี เซาว์ หรือตาไว หูไว ปัญญาไว" (เล่ม 3. น. 8)
- "เมื่อปีกลายคุณยาย เป็น เจ้ากัณฑ์ วันนั้น เจ้าพิมพ์ังยังชอบใจ" (เล่ม 3. น. 36)
- "นักสุคนธ์ปีกขวาแข็งขัน" (เล่ม 2. น. 106)
- "ปีกซ้ายนักแก้ว เดชอนันต์" (เล่ม 2. น. 106)
- "ใช้ เป็น เป้ายิงครินด้วยปืนใหญ่ เสียง เปรี๊ยะปรั่างปึงปังดังลั่นไป" (เล่ม 1. น. 69)
- "แล้ว เอาแป้งหอมน้ำมันหอม เจือผงอันปลุก เสกอาคมมาประหน้า" (เล่ม 2. น. 68)
- "การบวชมิใช่การ เป็นหุ่นยนต์ให้ใครนำผ้าเหลืองมาห่อหุ้ม" (เล่ม 2. น. 139)
- "สอพิณยาก็มีใจยินดี ตามพระ เจ้าอยู่หัว เข้าไปถึงฝ้ายโน" (เล่ม 1. น. 130)
- "หมูแถมแถม เลิศรส พร้อมพริกสดใบทองกลาง" (เล่ม 3. น. 15)
- "พี่สาวใช้ให้ดำข้าวหาพิน" (เล่ม 3. น. 7)
- "ไอ้พ่อ เพื่อนยาก เมียไม่ขอยู่แล้ว" (เล่ม 2. น. 78)
- "เพื่อนสาว เข้าห้อมล้อมกัน ออกจาก เรือนนั้นมาทันใด" (เล่ม 3. น. 39)
- "นางบิษุหยินได้ฟังดั่งนั้นก็ เอาเอา เต่าผู้บุตร เสียง เป็นลูกของนางกำสุหยินภรรยาหลวง" (เล่ม 3. น. 60)
- "ไทยมีทกนครอิสระตั้งอยู่ตรงภาคใต้ของมณฑลสุนหนา" (เล่ม 3. น. 24)
- "กายนอกแดงดูฉฉิน ชาดป้าย" (เล่ม 3. น. 67)

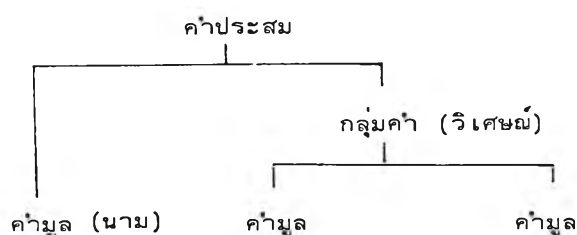
- "ภายในย่อมแมลงวัน หนอนบ่อน" (เล่ม ๓. น. 67)
- "ทำดีไว้ก่อนแล้วก็ได้ของอื่นต่อไปในภายหลัง" (เล่ม ๓. น. ๘๙)
- "มดแดงแฝงในพฤษชา มดดำคล้ำคลา" (เล่ม 1. น. 14)
- "มดแดงแฝงในพฤษชา มดดำคล้ำคลา" (เล่ม 1. น. 14)
- "มด เปี้งมดคันสัญญา" (เล่ม 1. น. 14)
- "อีกอย่างหนึ่งในสมัยนั้น พวกนักเรียน เมืองนอกกำลัง เรียนจบ" (เล่ม 1. น. 5)
- "ล่า เพียงคิด เพียงน้อง นอน เพียงทองท่า เมืองบน" (เล่ม ๓. น. 16)
- "เมืองโบราณ ซึ่งจำลองปูชนียสถานสำคัญทั่วประเทศไว้" (เล่ม 1. น. 73)
- "แล้วจะยกทัพกลับ เมืองหลวง" (เล่ม 2. น. 125)
- "พิน้อยหยิ่งโยโส แมลงป่อง" (เล่ม ๓. น. 68)
- "มีความรู้ที่ไม่ได้ใช้ ก็ เป็น เหมือนยาพิษ" (เล่ม ๓. น. 25)
- "รหัสพิศ หีบมาไปรอย ฤาจะ เปรียบ เทียบทันขวัญ" (เล่ม ๓. น. 15)
- "ให้ รุ่นหลัง ไว้ เป็นทุน เห็นคุณเรา" (เล่ม 2. น. 23)
- "เรื่องที่นักเรียนจะอ่านต่อไปนี้เป็นงานเขียน ชนิดที่เรียกกันว่า เรื่องสั้น" (เล่ม 2. น. ๙6)
- "งานที่สนุกที่หนึ่งในวัด เบญจมา คืองานออกร้านในวัดนี้ อัน เป็นงานประจำปีใน ฤดูหนาว" (เล่ม 1. น. 5)
- "อย่าไปว่าร้ายมันเลย ฝรั่งหัว เราแล้วบอก ลูกคู่" (เล่ม ๓. น. 113)

- "เดือนแปดวันเพ็ญเจ้า ย่อมไปเข้าพระพรรษา" (เล่ม 3. น. 19)
- "ตัวอย่างจาก เรื่องศิลป์ิน เอก" (เล่ม 2. น. 96)
- "ฉัน เล่นว่าวพันท้องสนามหลวงรู้ไหมละ" (เล่ม 3. น. 135)
- "คนสมัยใหม่ชอบใช้สิ่งของและพูดจาอย่างคนที่นิยมการนำสมัยชอบกระทำ" (เล่ม 2. น. 96)
- "สันจิมี่ครุ่นครุ่น เรียกสัมฉนใช้นามกร" (เล่ม 3. น. 16)
- "ดูสาวใหญ่ลูกสามยังงามดี" (เล่ม 1. น. 65)
- "ต้นไม้ที่เขาเอามาทำเสา เรือน และมีพิธี ทำขวัญเสาเอก" (เล่ม 3. น. 122)
- "เดิมมีหญิงสาวชาวบ้านคนหนึ่งชื่อ สมมุท" (เล่ม 1. น. 74)
- "ศรีประจัน เปิดหน้าต่างกลางแลมา เห็นแล้วเรียกข้าดำอิงไป (เล่ม 3. น. 35)
- "พอย่าง เข้า เมฆาถึงหน้าร้อน อยากล่อนจ้อนก็ไม่กล้าเจ้าข้าเอ๋ย" (เล่ม 1. น. 65)
- "เพราะว่าการที่มนุษย์มีความ เย่อหยิ่งหัวสูง" (เล่ม 1. น. 22)
- "คำนึงถึง เอวบาง สาง เกศเส้นขน เม่นสอย" (เล่ม 3. น. 17)

3.2 คำตัวตั้ง เป็นคำนาม คำขยายเป็นกลุ่มคำวิเศษณ์ รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 3 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"ครั้นต่อ ๆ มาอีกก็กลายเป็นขนมสามเกลอไป" (เล่ม 2. น. 17)

"คนที่ได้ยินว่ามีคนแปลกหน้าขอต่อ" (เล่ม 2. น. 58)

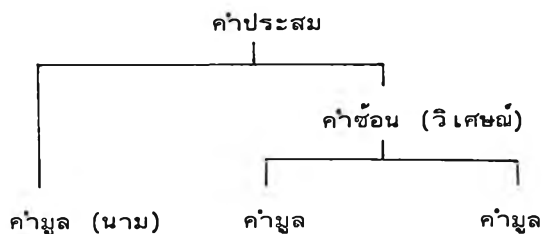
"อันเป็นงานประจำปีในฤดูหนาว เพื่อเก็บเงินบำรุงวัดซึ่งยังไม่เสร็จเรียบร้อยดี" (เล่ม 1. น. 5)

"มีฟ้าขาวม้ามขอขอโทษหัวไว้เก็บเส้นผมมัดชิดกันละของถ่าน" (เล่ม 1. น. 160)

3.3 คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นคำซ้อนที่เป็นคำวิเศษณ์ รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 3 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

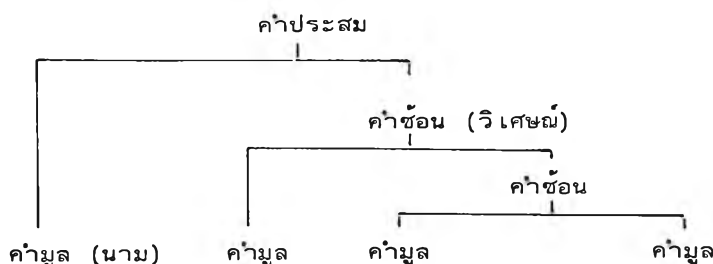
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"แต่หากคนโหด เขลาไม่มีความรู้สึกจึงมิได้ยิน" (เล่ม 3. น. 52)

3.4 คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นคำซ้อนที่เป็นคำวิเศษณ์ ซึ่งประกอบด้วย

คำมูลและคำซ้อน รวมเป็นคำประสมประกอบด้วยคำมูล 4 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

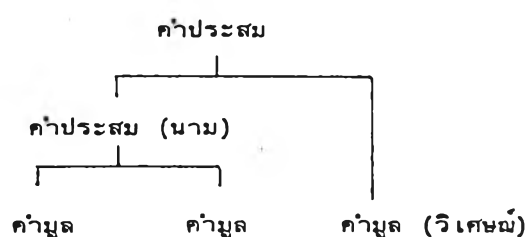
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทศสัมพันธ์

"นับว่าเป็นคนองอาจกล้าหาญสามารถรบทัพจับศึกต่อกรกับศัตรูหมู่ปัจจามิตร"

(เล่ม 3. น. 25)

3.5 คำตัวตั้ง เป็นคำประสมที่เป็นคำนาม คำขยาย เป็นคำวิเศษณ์ รวมเป็นคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 3 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทศสัมพันธ์

"ที่เอาดินสอพองมา เขียนลงในฝ่ามือว่าทั้ง แล้วก็กำเอาไว้" (เล่ม 2. น. 16)

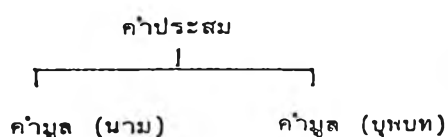
"น้ำตาลสดแสนประ เสริฐรสเชิดชู" (เล่ม 2. น. 25)

"แล้วเอาแป้งหอมน้ำมันหอม เจือผงอันปลุก เสกอาคมมาประหน้า"

(เล่ม 2. น. 68)

4. คำตัวตั้ง เป็นคำนาม คำขยาย เป็นคำบุพบท รวมเป็นคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

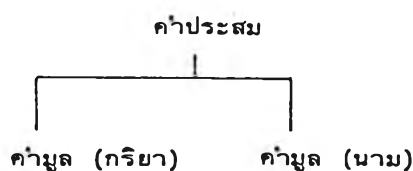
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"ยินดีที่กลับใจได้ แต่วิธีส่งของกลางคืนข้างประหลาดเหลือเกิน"

(เล่ม ๓. น. 141)

๕. คำตัวตั้ง เป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำนาม รวมเป็นคำประสม ซึ่งประกอบด้วย
คำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"ทั้งบุตรภรรยาครอบครัวของเราจะตายอยู่ที่แห่งใดก็มิได้เห็นแก่ตา"

(เล่ม ๓. น. 78)

"ไม่ว่าจะอยู่ในชุมชนเล็กหรือชุมชนใหญ่"

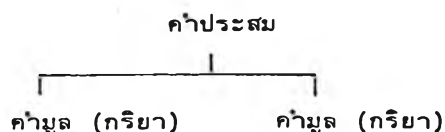
(เล่ม 1. น. 26)

"ผลจากเจ้าลอยแก้ว บอกความแล้วจากจำเป็น"

(เล่ม ๓. น. 16)

๖. คำตัวตั้ง เป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำกริยา รวมเป็นคำประสม ซึ่งประกอบด้วย
คำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"แถมพยกของมา เลียงดู ครั้นกินอยู่อ้อมดีขมิขมัน" (เล่ม 3. น. 38)

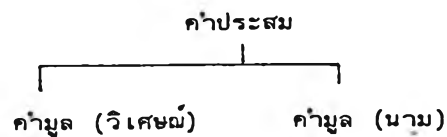
"จะขอพบสวดสวาท เหมือนมาคหมาย" (เล่ม 2. น. 43)

7. คำประสมที่ใช้เป็นคำนามในลักษณะอื่น ๆ

7.1 คำตัวตั้ง เป็นคำวิเศษณ์ คำขยายเป็นคำนาม รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"เคยเห็น เป็นอาจิม ข้าหงส์ เห่งเล่ห์ลมหราหมณ์" (เล่ม 3. น. 20)

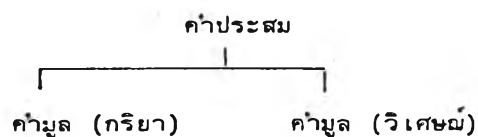
"ร้อยซึ่งจงหึงคำมารดา มีคู่เคยของเจ้ามาแต่ก่อนแล้ว" (เล่ม 3. น. 40)

"จงไปบอกหลวงเมือง เกณฑ์ทหาร" (เล่ม 2. น. 112)

7.2 คำตัวตั้ง เป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำวิเศษณ์ รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

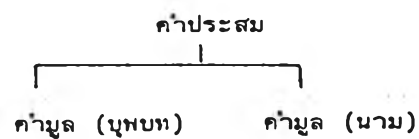
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"ยาใหญ่ใส่สารพัด วางจานจัดหลายเหลือตรา" (เล่ม 3. น. 15)

7.3 คำตัวตั้งเป็นคำบุพบท คำขยายเป็นคำนาม รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"ลมก็กล้ากลางคืน เพราะคลื่นดี" (เล่ม 2. น. 39)

"จึงสั่งให้กลางข้างพระที่นั่งพอนโบกแพนพระคชาธาร" (เล่ม 2. น. 84)

"เงาเมฆสีหม่นลอยมา แสงแดดกล้ากึ่งกลางวัน" (เล่ม 3. น. 145)

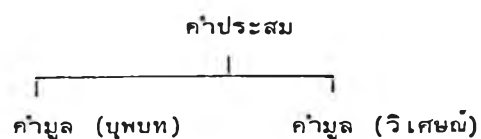
"พวกเราเด็ก ๆ ขนาด 11-12 ขวบอยู่นอกเขตที่วิ่งเล่นกันอย่างสนุกแทบตาย"
(เล่ม 1. น. 5)

"อีกส่วนหนึ่งเอาเสียงพ่อแม่ ยกไว้เป็นที่เคารพบูชาเหนือหัว"
(เล่ม 3. น. 129)

7.4 คำตัวตั้งเป็นคำบุพบท คำขยายเป็นคำวิเศษณ์ รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"ทุกคนจึงรู้สึกว่าในหลวง เป็นของตัวและตัว เป็นของในหลวงด้วยกันทุกคน"

(เล่ม 1. น. 5)

คำประสมที่ใช้เป็นคำกริยา

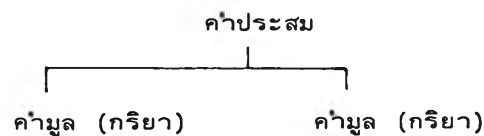
คำประสมที่ใช้เป็นคำกริยา มีโครงสร้างดังนี้ :-

1. คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำกริยา มีลักษณะดังนี้ :-

1.1 คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำกริยา รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"...ใช่ ดอนกินเลี้ยง ข้า เกือบลุกขึ้น เตะมันชะแล้ว" (เล่ม 3. น. 111)

"ยกข้ามมหาชลธี จะต่อดี แก้แค้น แทนมัน" (เล่ม 1. น. 98)

"ปั้นตุ๊กตาดิน เฝ้าสำหรับ แก้บน หรือถวายศาลพระภูมิ" (เล่ม 1. น. 152)

"ได้ขอสู้ ผู้ใหญ่ ท่าน ให้ ป็น" (เล่ม 2. น. 44)

"ท่า มา หา กิน ทาง ใด ก็ ขอ ให้ มั่ง คั่ง ไม่ ขัด สน" (เล่ม 3. น. 129)

"พี่ ว่า ว่า ขาด ลอย แล้ว" (เล่ม 3. น. 140)

"มวน บุหรี่ ต่าง ๆ सान ปลา ตะ เพียน ขาย ส่ง" (เล่ม 1. น. 152)

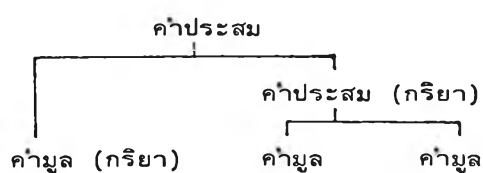
- "รับสั่งให้ปะ ชันขุนพลแลสอพิทยาพร้อมทั้งไขลุคนสนิทเข้าเฝ้า" (เล่ม 1. น. 128)
- "หยิ่งสติตรึกค้นคว้าว คู่ร้ายคงเห็น" (เล่ม 3. น. 49)
- "นิราศร้างท่างมิดรไม่คิดถึง พบหน้ากันทุกวันซักพรั้นพรึง" (เล่ม 1. น. 65)
- "ปรึกษาว่าดูข้าจะขอวอน คิดอ่านขอลูกสาวศรีประจัน" (เล่ม 3. น. 35)
- "การปลุกตาลช่วย เหลือคิด เจือจน" (เล่ม 2. น. 24)
- "ความเพียรนั้นอาจจะชักจูงให้เป็นผู้ถึงซึ่งความประเสริฐขึ้นชื่อลือนามได้เหมือนกัน" (เล่ม 3. น. 53)
- "อีกแสนสุดขึ้นชมสมประสงค์" (เล่ม 2. น. 40)
- "และ เป็นที่นับถือเชื่อฟังของผู้อื่น จะประกอบการสิ่งใดก็อาจสำเร็จได้โดยเร็วไม่ขัดขวาง" (เล่ม 3. น. 46)
- "รู้สึกว่าที่ เพียงจะตูกคน เกินไปแล้ว" (เล่ม 3. น. 110)
- "จะตกแดงให้บัน เสียทันตา ตัวเราก็จรามักเจ็บไข้" (เล่ม 3. น. 36)
- "ตกยากจาก เมืองสุพรรณไป เมื่อครั้งขุนไกรดับสังขาร" (เล่ม 3. น. 35)
- "ฝ่ายพระยาเกียรติตั้งรับ ได้รับพุ่งกัน เป็นสามารถ" (เล่ม 2. น. 71)
- "แรมรสแรมพจนา แรมเห็นหน้านึ่งนอนแรม" (เล่ม 3. น. 20)
- "หอมกลิ่นดอกไม้ที่ นับถือ" (เล่ม 3. น. 70)
- "คือหลงเมา เรียน จนเกือบจะไม่ลืมหูลืมตา" (เล่ม 3. น. 55)
- "หรือรับจ้างไปด้วยในตัว เพื่อเพิ่มพูนรายได้" (เล่ม 1. น. 152)
- "เมื่อหัน เวลา เรียนหนังสือและรับใช้ท่านพระครูแล้ว จ้อยก็ฝึกฝนตนเองให้คล่องแคล่ว" (เล่ม 2. น. 54)

- "สินสมุทรได้ฟังรับสั่งตาม จึงตอบตามคำแลกเปลี่ยนภาษา" (เล่ม 2. น. 39)
- "จน เรียนรูให้ เข้าใจ และ เรียนทำให้ ชำนาญไปพร้อมกัน" (เล่ม 3. น. 24)
- "จน เรียนรูให้ เข้าใจ และ เรียนทำให้ ชำนาญไปพร้อมกัน" (เล่ม 3. น. 24)
- "ถึงลู่ขอก็มีใช้ได้เคยคุ้น จะมาว่านว่า ขานร่า คาญใจ" (เล่ม 2. น. 42)
- "จน เจตะสุกริ ต้องยาพิชเพราะเสียร้อมณ" (เล่ม 2. น. 75)
- "โทษกรรมไม่มี เท่าของโย ใส่ไคลจะล้างชีวิต" (เล่ม 1. น. 108)
- "เข้าใจไป เสียว่าทำดีได้ดี ก็หมายถึงว่าได้อะไร ๆ มาในทางที่เป็นวัตถุ" (เล่ม 3. น. 96)
- "เธอ เชื่อความสวย ใคร เห็นเป็นต้องตะลึง หลงรัก" (เล่ม 1. น. 20)

1.2 คำตัวตั้ง เป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำประสมที่เป็นคำกริยา รวมเป็น

คำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 3 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษสิมพันธ์

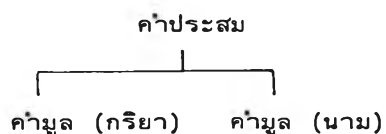
- "พลางถอนหายใจแล้วกัมหน้ากัมตาฝ่าไมไฟในมือ" (เล่ม 1. น. 163)

2. คำตัวตั้ง เป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำนาม

2.1 คำตัวตั้ง เป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำนาม รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"ฉันนึกกระหทัยใจว่าวันนี้น่าสมศรีใจดีให้ถ่านใช้หนึ่งถึง" (เล่ม 1. น. 162)

"ยินดีที่กลับใจได้ แต่วิธีส่งของกลางคืนช่วงประหลาดเหลือเกิน" (เล่ม 3. น. 141)

"ครั้งก่อนใช้ที่บนี้ นำไปสวดมาลัยในการกล่อมหอบ่าวสาว" (เล่ม 1. น. 86)

"สัตว์ชนิดอื่นไม่มีใครกล่าวขวยถึงก็คง เป็น เพราะ เหตุไม่มีความสำคัญ" (เล่ม 3. น. 122)

"พูดว่าลูกรู้สึกนึกกลมใจ" (เล่ม 1. น. 32)

"ต้องก้าวหน้าตนตัวอ่งไว และถือวางานคือชีวิต" (เล่ม 3. น. 89)

"นี้จะไปหัวหินได้กินลม ยัง ไม่ชมสาวแล้วเป็นนั่นนอน" (เล่ม 1. น. 65)

"รู้ว่า เป็น เมีย เองก เกรงใจ เ็นดู เถิดจงให้ เสียแก่เรา" (เล่ม 3. น. 39)

"ผู้กระทำผิดคิดมิชอบแล้วเข้าพระพุทธ เจ้าไม่รับพระราชทานขอโทษเลย" (เล่ม 3. น. 47)

- "ที่อัมชฺ เลี้ยงมาข้าขอบใจ" (เล่ม 1. น. 41)
- "ที่ท่านพูดมานั้นก็ด้วยความจงรักภักดี เราขอบใจ" (เล่ม 2. น. 113)
- "โองกเกลียดความรู้ขัด-คอดน นะพ่อ" (เล่ม 3. น. 56)
- "ทองประศรีรับคำมิได้นาน ตามแต่ท่านจะคิดไม่ขัดใจ" (เล่ม 3. น. 37)
- "ตัวขาดออกดกกลองซึกหนึ่ง จงสิ้นขาดใจตายในทันที" (เล่ม 3. น. 81)
- "แล้วจะว่าขาดทนได้อย่างไร แรงกับเวลานะเราได้มาเปล่า" (เล่ม 1. น. 163)
- "ทั้งขายหน้าญาติวงศ์พงศ์ประยูร" (เล่ม 3. น. 54)
- "หนังสือที่ยังมัน เป็นหนังสือที่สุดใน เมืองนครฯ ในระยะห้าหกปีนี้" (เล่ม 3. น. 108)
- "ยิ่งนานวันพลันค่อย เจริญวัย ยิ่งเข้าใจธรรมซึ่งขึ้นทุกที" (เล่ม 2. น. 155)
- "เหล้าอย่าไม่เอากับ เขาแล้วจะเข้าท่าอะไร?" (เล่ม 3. น. 113)
- "เดี่ยวห่มเถียงเสียงกระเส่าไม่เข้าที่ ดีไม่ดีบริภาษถึงญาติโยม" (เล่ม 1. น. 65)
- "เพราะจะเข้าเนื้อไปทุกที ไม่ช้านานสมบัติที่มีอยู่เท่าไรก็จะไม่เหลือหลอ" (เล่ม 3. น. 60)
- "ซึ่งทำให้เรารู้ว่าเป็นเรา มิใช่เป็นคนอื่น เป็นสิ่งซึ่งครองใจอีกที" (เล่ม 3. น. 123)
- "นางกำชฺฮยินไต่ยืนดั่งนั้น แลมาเห็นจุล่งก็คลายใจ" (เล่ม 3. น. 79)
- "ว่าแล้วชมซานกลับด้วยดับใจ" (เล่ม 2. น. 9)

- "หนูรำจวณยังแค่นใจไม่หาย คือนบรเจตสองวงสามวงซ้อน ๆ กัน" (เล่ม 1. น. 19)
- "ฟังความจะแจ้งไม่แคลงใจ ยินดีตั้งได้ฟากฟ้า" (เล่ม 1. น. 105)
- "มังรายกะยอจะวาได้ฟังยังแคลงพระทัยอยู่" (เล่ม 2. น. 74)
- "หรือขัดสนจนใจด้วยภัยพาล ที่มาบ้านดูนี้ด้วยเหตุใด" (เล่ม 3. น. 35)
- "เขาบรรทุกได้แล้วข้าพระองค์ก็จำใจต้องขมมา" (เล่ม 2. น. 105)
- "เมื่อกลับมาแล้วกลางคืนจำวัด" (เล่ม 3. น. 7)
- "หญิงนี้ก็อย่าเพื่อเสด็จออกชนช้างด้วยพระเจ้าราชาธิราชก่อน" (เล่ม 2. น. 82)
- "เมื่อปีกลายคุณยายเป็นเจ้ากัณฑ์ วันนั้นเจ้าพิมพิงยังชอบใจ" (เล่ม 3. น. 36)
- "ตัวลูกไม่แจ้งประจักษ์ใจ จึงชิงชัยกับพระบิดา" (เล่ม 1. น. 106)
- "พาดกลอนม่อนมุงกันยุ่งไป จั่วใส่เข้าฝ่าเซ็ดหน้าอิง" (เล่ม 3. น. 38)
- "ข้าศึกจะมาสวามิภักคืออยู่ด้วยนั้น เรายังสงสัยนักมิเชื่อใจเลย" (เล่ม 2. น. 75)
- "ร้อยคนพันคนไม่ดลใจ จำเพาะเจาะได้เจ้าหลายแก้ว" (เล่ม 3. น. 40)
- "บางคนเดินทางมาจากที่ไกล ๆ เพื่อหาพระ" (เล่ม 3. น. 88)
- "อาจจะเห็นว่าไคร่สจากการอ่าน เรื่องสั้นนี้เพิ่มขึ้น" (เล่ม 2. น. 96)
- "ตั้งหนึ่งแผ่นดินจะถล่มก็ตกใจ" (เล่ม 3. น. 78)
- "ทำให้สมิงนครอินทร์รอมใจตายระหว่างที่เป็นเชลย" (เล่ม 2. น. 65)
- "ตะละแม่ไม่อาจต่อคำด้วยพระเจ้าแปร นึกกระวนกระวายใจอยู่" (เล่ม 1. น. 133)

- "ถ้าทำสิ่งใดจงตั้งใจทำจริง ๆ ถ้าสำเร็จก็เป็นการดี" (เล่ม 2. น. 33)
- "นักรบพม่าผู้หนึ่งชื่อ เมงกะยินโย ตั้งตัว เป็นกษัตริย์ขึ้นที่เมืองดองอู" (เล่ม 1. น. 124)
- "และพอตั้งท่าอย่างที่เขาบอกให้ทำเวลาแสดงหนัง" (เล่ม 2. น. 99)
- "ย่อมจะดีเดียนและ จะตั้งหน้าแต่กระทำคนให้เป็นประโยชน์แก่โลก" (เล่ม 3. น. 54)
- "เรื่องที่จะอ่านต่อไปนี้ตัดตอน มาจากหนังสือเรื่อง ราชธาธิราช" (เล่ม 2. น. 65)
- "แกล้งออกตัวให้มาถามว่าตามใจ" (เล่ม 2. น. 43)
- "ที่มานี้มิใช่เพราะภัยตัว พ่อเจ้าอย่ามัวตายใจ" (เล่ม 2. น. 107)
- "บางคนถึงเวลาบวช เข้าโบสถ์ยังมีกลิ่น เหล่าติดปากอยู่" (เล่ม 2. น. 140)
- "ไปไผ่แห่งกองสมุฯ ก็ติดไฟขึ้นทั้งป่า" (เล่ม 2. น. 140)
- "ข้าสัญญากับครูไว้ว่าถ้าติด เหล่าติดบุหรีเมื่อใดก็ต้อง เลิก เล่นหนัง" (เล่ม 3. น. 113)
- "มิหน้าซ้ำยังดีหน้า เปื่อหน่ายทุกครั้งที่มีรถถ่านมาลง" (เล่ม 1. น. 161)
- "ต้องก้าวหน้าตื่นตัวว่องไวและถื่อว่างานคือชีวิต" (เล่ม 3. น. 89)
- "ครั้นรุ่งแจ้งแสงสว่างสว่างหล้า ทองประศรีตื่นตาหาข้าไม้ม" (เล่ม 3. น. 35)
- "ผู้ซบมักจะเป็นญาติสนิทที่เต็มใจซบ เสภา" (เล่ม 1. น. 47)
- "ว่าท่านได้เตรียมใจ เตรียมกาย สมแก่สมณเพศหรือยัง" (เล่ม 2. น. 139)
- "ว่าท่านได้เตรียมใจ เตรียมกาย สมแก่สมณเพศหรือยัง" (เล่ม 2. น. 139)

- "เขาทำไว้ เพื่อ เป็นสิ่ง เตือนใจให้คนมีพระได้นึกถึงพระ" (เล่ม ๓. น. ๘๘)
- "เห็นดังนั้นก็คิดว่าขง เบ้งแต่งกลอุบายซุ่มไว้" (เล่ม ๓. น. ๘๒)
- "เดี๋ยวนี้หลายแก้วผู้แวมไว ขอแม่พิมพ์ได้แต่งงานกัน" (เล่ม ๓. น. ๓๘)
- "ชายวัยสามสิบ เศษ แต่งตัวดี เรือนร่างสูงโปร่ง" (เล่ม ๓. น. 109)
- "ครั้น เวลา เข้าชั้นมอญแต่งที่หอกรบ" (เล่ม ๒. น. 76)
- "สังเกต เห็นคนขยับตัวหรือถอนใจด้วยความกลัว" (เล่ม 1. น. 98)
- "ข้าจะ เล่น เดิมพันถือหางหนึ่งพริ้ง" (เล่ม ๓. น. 110)
- "จะขับร้องบรรเลงบทเพลงใด ให้ถูกใจเพราะหูท่านผู้ฟัง" (เล่ม 1. น. ๓1)
- "จูล่งจึง เอาแต่บุตรนี้มาให้เรา กวนอูได้ฟังดังนั้นก็ทอดใจใหญ่ว่า..." (เล่ม ๓. น. ๘๓)
- "คำพูดเกี่ยวกับขวัญซึ่งมีอยู่ในภาษาไทย เช่น ทำขวัญ ของขวัญ ขวัญดี" (เล่ม ๓. น. 121)
- "แล้ว เอา เงิน เหล่านั้นมาให้พ่อค้าทำทุนค้าขาย" (เล่ม ๓. น. 61)
- "ทำน้ำตาลลวก ร้อนร้อนอย่างนอนใจ" (เล่ม ๒. น. 25)
- "นอนหอรอถ่วงกำหนดวัน แสนกระสันถึงเจ้าพิมพ์ลาไลย" (เล่ม ๓. น. 40)
- "ย่อม เป็นศัตรูแก่ผู้อื่น หากผู้ เชื่อถือนับหน้ามิได้" (เล่ม ๓. น. 46)
- "รสพระธรรมนำใจให้ใฝ่ดี ฉัน เป็นหนึ่งดอกจำปาของตาพลอย" (เล่ม ๒. น. 155)
- "บอกแขกปลูก เรือนเพื่อนผู้ชาย มายังบ้านท่านยายศรีประจัน" (เล่ม ๓. น. ๓7)
- "ทุกอณูของบรรยากาศที่รายรอบตัว เราดอนอรุณเบิกฟ้าเยือกเย็น" (เล่ม 1. น. 159)

- "ศรีสุวรรณเห็นหลานจะ เบาความ" (เล่ม 2. น. 45)
- "มันใจมยง ปลงใจจะไปด้วย ที่ตรงหลานฉันจะช่วยหุดแก้ไข" (เล่ม 1. น. 80)
- "คอย ปลอบใจให้เราไม่เหงาหงอย" (เล่ม 1. น. 80)
- "พวกเราก็คง ปลื้มใจเป็นล้นพ้น" (เล่ม 1. น. 80)
- "ทนครศักดิ์ ปักใจ เลือดไหลย่อย" (เล่ม 3. น. 149)
- "ความรักก็ เปลี่ยนท่า ท่าน้ำายอย่างแกงขม" (เล่ม 3. น. 15)
- "ไปดูเขา เปรียบเทียบก็นึกอยากชกแต่หา คู่ถูกใจไม่ได้" (เล่ม 2. น. 68)
- "พระยอดศัพท์ ผู้ทรง เอ็นดูสัตว์โลก จึงได้ โปรดสัตว์" (เล่ม 3. น. 129)
- "หาไม้ตัวท่านกับเราก้จะได้ ผูกใจกัน" (เล่ม 3. น. 80)
- "หากจะ ผูกใจผลิตคิดขยัน" (เล่ม 2. น. 23)
- "ข้าราชการ พร้อมใจอัญเชิญพระยาดากลิ้นขึ้น เป็นพระ เจ้าแผ่นดิน" (เล่ม 2. น. 60)
- "ฉวย พลาดท่าลงอย่างไรแล้วครกก็จะกลับทับเอาตกเขาดาย" (เล่ม 2. น. 16)
- "หรือ เพื่อให้ผู้อ่านบางคน พอใจกับบทประพันธ์" (เล่ม 1. น. 78)
- "แต่ปลาพ่อปลาแม่ อมปากไว้ เหล่านั้นไว้ในปากของตัว" (เล่ม 2. น. 132)
- "เพื่อให้กาลเวลาปัจจุบันและอนาคตมี คุณค่าน่า ภูมิใจไม่เสื่อมคลาย" (เล่ม 2. น. 140)
- "คิดแล้วจึงจัดหาทหาร ร่วมใจมีฝีมือหลายสิบคน" (เล่ม 2. น. 68)

- "รับขวัญแล้วกล่าวหงนารถ สดสวาทของพ่ออย่าสงสัย" (เล่ม 1. น. 106)
- "แก้แค้นรับค่าแล้วอาลา ไปเคหาแดงตัวมีขมัน" (เล่ม 3. น. 35)
- "เจ้าคนร่างน้อยที่รับมืออยู่กับพระราชนัดดา ก่อนนั้นได้ความว่าเป็นศิษย์มังสีนธุมหา เถรวัดกุโสดอ" (เล่ม 1. น. 128)
- "เด็กชายเด็กหญิงที่รับความแล้ว เริ่มล่าตาหาเพื่อนวัยเดียวกัน เพื่อเล่นชนฉลองวันใหม่" (เล่ม 1. น. 158)
- "แรมรสแรมพจนา แรมเห็นหน้ามึงนอนแรม" (เล่ม 3. น. 20)
- "แรมรสแรมพจนา แรมเห็นหน้ามึงนอนแรม" (เล่ม 3. น. 20)
- "ท่านปล่อยให้อยู่เล่นหัวพอกันเสียสองสามวัน หรือ 7 วัน 8 วัน ก่อนจึงจะให้ลงมือเขียนอ่าน" (เล่ม 3. น. 7)
- "คืนนั้นตั้งแต่เริ่มลงโรง พริ้งท่าพิธีสวดมนต์ไหว้พระและน้อมรำลึกถึงพระคุณิตามารคา" (เล่ม 3. น. 111)
- "ขอให้เอาข้างเข้าล้อมาหลายประกายมาศ" (เล่ม 2. น. 71)
- "ดอกจำปาล่อใจให้เป็นเหตุ ฉันทงไปพึงเทศน์หาหยุดไม้" (เล่ม 2. น. 155)
- "ไม่เล่นเบี้ยกินเหล้าเมาก็อุษา ผีนฝามันสูบบ้างหรือไม่" (เล่ม 3. น. 36)
- "จนเลยไหลเข้าไปเล่นหัวอยู่ในวัดกับเพื่อน ๆ" (เล่ม 3. น. 7)
- "ฉะนั้นหอมแม่วางไขเสร็จแล้ว พ่อก็จับไล่แม่ให้หนีไป" (เล่ม 2. น. 132)
- "แต่ระมัดระวังไว้อย่าวางใจทีเดียว" (เล่ม 2. น. 68)
- "สิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ควรวางมือ" (เล่ม 3. น. 129)

- "นักเรียนควรสนใจ จำความหมายของศัพท์" (เล่ม 1. น. 27)
- "พวกเด็กก็สนุกได้รู้ ได้ดู ได้สนใจ" (เล่ม 1. น. 6)
- "จึงว่านี่ก็สนใจ" (เล่ม 2. น. 41)
- "นอกจากนี้ ยังมีคำว่า เสียใจ เสียขวัญ เสียใจ คือรู้สึกทำให้ใจเสีย" (เล่ม 3. น. 121)
- "สิ่งใดพาเสียคนกลับปรนเปรอ" (เล่ม 2. น. 9)
- "ข้าจะเห็นผล เป็นเสียใจ ทุกข์ใจ เดือดร้อนในใจตัวเอง" (เล่ม 3. น. 28)
- "ขอรับรองว่าจะไม่ให้เสียชื่อครู" (เล่ม 3. น. 109)
- "ฉวยชุกเข็ญเป็นศึกจะเสียที" (เล่ม 2. น. 38)
- "สิ่งที่น่ารำคาญที่มีอยู่คือ สงครามแย่งกัน ใส่ความกัน อย่างน่าสยดสยอง" (เล่ม 1. น. 6)
- "ต้องขัดข้องหมองใจไม่พอที่" (เล่ม 2. น. 38)
- "บทเสภาหมายความว่าอย่างไร" (เล่ม 1. น. 26)
- "หมายใจจะทำยุทธนาการสงครามให้สิ้นฝีมือ" (เล่ม 2. น. 81)
- "แล้วรื้อมานะหักใจ กูจะเกรงมันโยอ้ายสาธารณณ์" (เล่ม 1. น. 117)
- "ทั้งไม่คิดว่าชาวแปรจะหักหลังทำร้ายตน" (เล่ม 1. น. 133)
- "มีพยาธิมีเคราะห์ถูกหาความ จักไม่เป็นที่เดือดร้อน" (เล่ม 3. น. 129)
- "เพราะดา-หู-ปาก มักหาเรื่องให้เจ้าของบ่อย ๆ จึงควรปิด" (เล่ม 3. น. 90)
- "ข้าพเจ้าถามท่านองชอร้องให้เห็นใจเหล่าลูกปลา" (เล่ม 2. น. 131)

"ทางราชการตลอดจนนักธุรกิจร่วมกันจัดงานออกร้าน" (เล่ม ๓. น. 111)

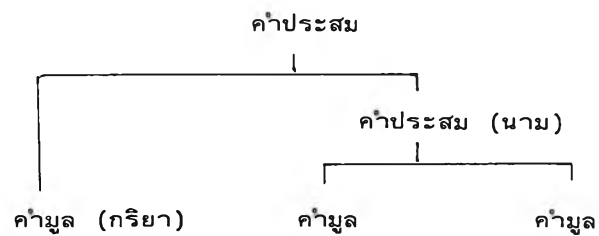
"แต่งไว้สำหรับสั่งสอนคู่บ่าวสาวผู้จะออกเรือนไปเป็นพ่อบ้านแม่บ้าน" (เล่ม 1. น. 86)

"แลจะเห็นผล เป็นสบายใจ เย็นใจ อึดใจ" (เล่ม ๓. น. 28)

"โลม เล้าเอาใจให้โคลคลา เข้าในหอ เห็นหน้าเจ้าพลายน้อย" (เล่ม ๓. น. 40)

2.2 คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำประสมที่เป็นคำนาม รวมเป็นคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 3 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

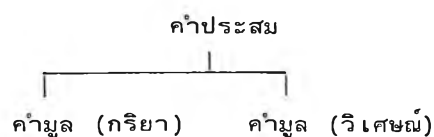

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษสัมพันธ์

"ที่เที่ยงอย่างถอนคำพูดนะพรั่งนี้" (เล่ม ๓. น. 110)

3. คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำวิเศษณ์ รวมเป็นคำประสม ซึ่งประกอบด้วย คำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

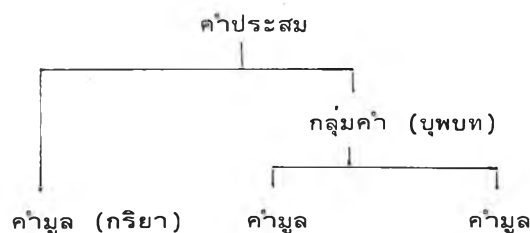
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทศกัณฐ์

- "อย่าทิ้งหวงจ้วงจาบประจาน เงิน อย่าก่อ เกิน ก่อน ผิว ไม่ พอ ที่"
(เล่ม 3. น. 40)
- "และให้ เป็นผล ออก งาม แก่ คน ต่อ ออก ไป อีก ด้วย" (เล่ม 3. น. 61)
- "มันอวดว่ามันทำ ให้ มนุษย์ ดี ไม่ สั้ มา การ ระ ต่อ ผู้ ใหญ่" (เล่ม 1. น. 21)
- "ทองหยอด ทอ สนิ ท ทองม้วน มี ด คิด ความ หลัง" (เล่ม 3. น. 18)
- "ฟังความจะแจ้งไม่แคลงใจ ยืน ดี ตั้ง ได้ ฟ้า ฟ้า" (เล่ม 1. น. 105)
- "จนคน เหล่านั้น อ จ ฉ ริ ษ ยา ทา เหตุ กลับ ข้าง ใ ส ร้าย ข้าง" (เล่ม 2. น. 56)
- "ยังไม่รู้จักพระที่แท้จริง จึง ได้ หลง ผิด ไป เช่น นั้น" (เล่ม 3. น. 89)
- "จึงเจ็บจิตคิดค้น มั่น จะ อยู่ ก็ อด สุ เสีย สัตย์ ต้อง ดัก ษั ษั" (เล่ม 2. น. 43)
- "วิธีแต่ง เรื่อง สั้น เรา เอา อย่าง มา จาก ชาว ตะวันตก" (เล่ม 2. น. 96)

4. คำตัวตั้ง เป็นคำกริยา คำขยาย เป็นกลุ่มคำบุพบท รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 3 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

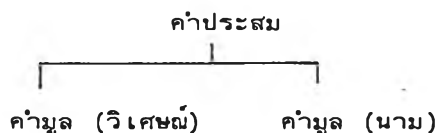
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทศกัณฐ์

- "พระยาพิชัยดาบหัก ถึง แก่ กรรม อายุได้ 41 ปี" (เล่ม 2. น. 61)

5. คำตัวตั้งเป็นคำวิเศษณ์ คำขยายเป็นคำนาม รวมเป็นคำประสม

ประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทศกัณฐ์

"กองทัพก็ <u>แข็ง</u> ใจเดินจนบรรลู่ถึงที่ทัน เวลาตามสัญญา"	(เล่ม 3. น. 48)
"ยายเมียนั้นเห็นหอม ๆ อย่าง <u>นี้แข็ง</u> แรงไม่หยอก"	(เล่ม 3. น. 137)
"นางบิสูหยินเห็นจูล่งมาดั่งนั้นก็ <u>ดีใจ</u> จึงว่า..."	(เล่ม 3. น. 80)
"ต้องรับพระราชอาญาโดยดีข้าพเจ้า <u>น้อยใจ</u> นัก"	(เล่ม 2. น. 74)
"ที่ <u>เบาใจ</u> เพราะเป็นหินไม่กินที่พัง"	(เล่ม 1. น. 69)
"ด้วยการใช้สำนวนภาษาที่ <u>แปลก</u> ท"	(เล่ม 1. น. 123)
"การแต่เพียงนี้ก็เห็นจะมีพอ <u>ยากใจ</u> เรานัก"	(เล่ม 2. น. 74)
"ร้อนนักรักแรมไกล เมื่อไรเห็นจะ <u>เย็น</u> ทรวง"	(เล่ม 3. น. 18)
"ตกใจนึ่ง ชิงตะสิงคิด <u>ร้อน</u> จิตตั้งหนึ่งเพลิงจี้"	(เล่ม 1. น. 97)

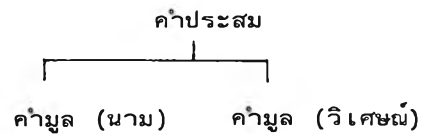
6. คำตัวตั้งเป็นคำบุพบท คำขยายเป็นคำนาม ไม่พบในการวิเคราะห์ครั้งนี้

7. คำประสมที่ใช้เป็นคำกริยาในลักษณะอื่น ๆ

7.1 คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นคำวิเศษณ์ รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

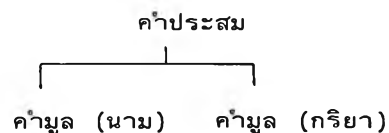
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"คนที่หลักแหลมเกินไปมักจะหน้ายการศึกษา" (เล่ม 3. น. 55)

7.2 คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นคำกริยา รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"ลางที่ก็ไปติดค้ำง แชนวอญู่ที่ไทนก็ได้ จึงพูดว่าชวญแชนว" (เล่ม 3. น. 123)

"คนที่ชี้หึ่งอิจฉาดาร้อน หรืออะไรทำนองนั้น ฝรั่งว่าเป็นเพราะดีช้าน"

(เล่ม 3. น. 124)

"ฮึม เด็กคนนี้ มือหนัก ปากกล้า"

(เล่ม 3. น. 141)

"คำเท็จเท็จบ๋อยล้น ลมหมัน เกิดแอ"

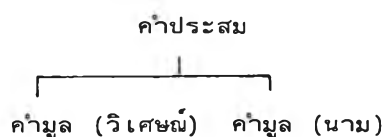
(เล่ม 3. น. 47)

คำประสมที่ใช้เป็นคำวิเศษณ์

คำประสมที่ใช้เป็นคำวิเศษณ์ มีโครงสร้างดังนี้ :-

1. คำตัวตั้ง เป็นคำวิเศษณ์ คำขยายเป็นคำนาม รวมเป็นคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"ประหนึ่งรับสารภาพ <u>จริงจัง</u> "	(เล่ม 3. น. 108)
"ส่วนมากก็เป็นผู้เฒ่าผู้แก่ซึ่งดูแล้ว <u>ซึ่งใจดี</u> "	(เล่ม 2. น. 139)
"สมภารเห็น <u>ประหลาดใจ</u> ให้อ่าน ปฐม ก กา ก็อ่านได้"	(เล่ม 3. น. 7)
"แต่ฉันอด <u>แปลกใจ</u> ไม่ได้ที่พี่วันเพ็ญอ่านเอาจริงเอาจังเสียเหลือเกิน"	(เล่ม 1. น. 161)
"อย่างที่เคย <u>ยอดหนึ่ง</u> เราหวังกัน"	(เล่ม 3. น. 116)
"และจะเห็นผลเป็นสบายใจ <u>เย็นใจ</u> อิ่มใจ"	(เล่ม 3. น. 28)
"รุกขชาติ <u>ครั้น</u> เห็นงาม <u>เย็นตา</u> ก้อนศิลาเหลื่อมสลัซับซ้อนกัน"	(เล่ม 1. น. 34)
"พอว่างกิจการนครเรื่อง <u>ร้อนใจ</u> ดำรัสให้เสนารักษาเมือง"	(เล่ม 1. น. 34)
"ท่านเจ้าเมืองนอนหงายอยู่ข้างใน <u>ให้ร้อนอาสน์</u> "	(เล่ม 3. น. 8)

"ทองประศรีนุ่งผ้าดาบัวปก ห่มขาวหุดดอกพอสสมหน้า" (เล่ม ๑. น. ๓๕)

"การที่มนุษย์ชี้เกียจก็เพราะ เขาทำให้มนุษย์ใจดำ คร่ำเคียด หน้าเลือด
ไม่เห็นความทุกข์สุขของผู้อื่น" (เล่ม ๑. น. ๒๒)

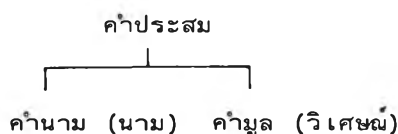
"ผลชิดซ้อมไอ้ เอมใจ" (เล่ม ๑. น. ๑๖)

๒. คำตัวตั้ง เป็นคำนาม คำขยายเป็นคำวิเศษณ์ คำกริยา หรือคำนามมีลักษณะดังนี้ :-

๒.๑ คำตัวตั้ง เป็นคำนาม คำขยายเป็นคำวิเศษณ์ รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล ๒ คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษสิมพันธ์

"เพราะข้าพเจ้ารักษาท่านมิได้ โทษมีแก่ข้าพเจ้าเป็นข้อใหญ่" (เล่ม ๑. น. ๘๐)

"เธอชอบอดทนมนุษย์ที่มีใจกว้างชอบ เพื่อน" (เล่ม ๑. น. ๒๐)

"เหมือนใจจิต เจ้าก็คงจะสงสัย" (เล่ม ๒. น. ๔๖)

"การที่มนุษย์ชี้เกียจก็เพราะ เขาทำให้มนุษย์ใจดำ คร่ำเคียด"
(เล่ม ๑. น. ๒๒)

"นายเสริมหัวเราะก๊าก ๆ อย่างใจเย็น แล้วพูดว่า..." (เล่ม ๒. น. ๑๑)

"ก็ยังมีเวลาผิดอยู่ คนทั้งปวงจะติเตียนว่าใจเร็วด่วนได้" (เล่ม ๒. น. ๘๒)

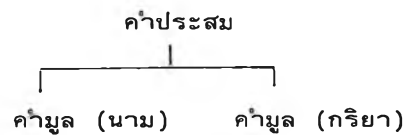
"ฉะนั้นลูกเราอย่ารำลึก ถึงบุญกรรมแต่อย่างใดให้ใจเดียวเลย"
(เล่ม ๑. น. ๑๓๓)

- "คนมีเซาว์ หรือ ดาไว หูไว มือไว ปัญญาไว" (เล่ม ๓. น. ๘)
- "สารพัดกิจเกียดคร้าน กรอกเฉพาะหม้อส้อหลังยาว" (เล่ม 1. น. 81)
- "คนมีเซาว์ หรือ ดาไว หูไว มือไว ปัญญาไว" (เล่ม ๓. น. ๘)

2.2 คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นคำกริยา รวมเป็นคำประสมซึ่งประกอบด้วย

คำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

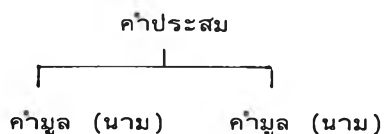
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทฤษฎีสัมพันธ์

- "บัดนี้วายุบุตรวิไกรโกล้า" (เล่ม 1. น. 113)
- "เสียดายพิมพิณใจสั้นร้ว" (เล่ม ๓. น. 38)
- "เสียใจ คือ รู้สึกทำให้ใจเสีย" (เล่ม ๓. น. 124)
- "เหมือนตายแล้วเกิดใหม่ให้ใจหาย" (เล่ม 2. น. 39)
- "พิศท้อเห็นร่างซา ท่างท้อทวนป่วนใจโทย" (เล่ม ๓. น. 15)
- "เพลงทวนจึงคล่อง แลสูงด้วยไม้ตาย" (เล่ม 1. น. 128)
- "มีเหตุใดทำให้หน้าตื่น" (เล่ม 2. น. 107)
- "มันป่วนปั่น งันงจนอกสั้น" (เล่ม 2. น. 152)

2.3 คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นคำนาม รวมเป็นคำประสมซึ่ง

ประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

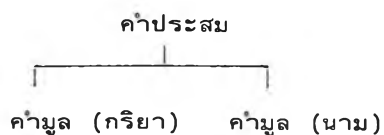
"พี่สาวคว้าว้าฟันไล่ตี เลยวิ้งหนีเอาตัวรอดโดย <u>ใจเพชรพัน</u> "	(เล่ม 3. น. 7)
"จ้อยก็คิดจะไปตายเอา <u>ตาบหน้า</u> "	(เล่ม 2. น. 55)
"เขาพูดด้วย <u>ท่าที่</u> เรียบร้อย"	(เล่ม 3. น. 114)
"คิดถึงคุณของผู้ <u>ตั้งแบบอย่าง</u> "	(เล่ม 2. น. 31)
"ฝีมือมวยของจ้อย เทนือ <u>ฝีมือมวยวัด</u> "	(เล่ม 2. น. 54)
"เขาเล่น <u>บี้</u> เกือบ <u>ตามวัด</u> แต่เมื่อยัง <u>หนุ่ม</u> "	(เล่ม 2. น. 97)
"เป็นวันพระอินทร์ <u>รุ่ง</u> เรื่องบันดาลให้ฝน <u>ท่าแก้ว</u> ตกลงมา"	(เล่ม 3. น. 128)

3. คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำนาม หรือกริยา มีลักษณะดังนี้ :-

3.1 คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำนาม รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

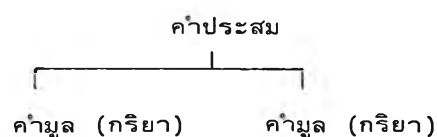
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"นั่ง <u>ขัดสมาธิ</u> อยู่เบื้องหน้าครู"	(เล่ม 3. น. 108)
"คนมา <u>พักตากลม</u> ก็ถมเถ"	(เล่ม 1. น. 69)
"เป็น <u>ท่าเรือ</u> สำคัญแห่งหนึ่งในรัชกาลที่ 5 เป็นสถานที่เสด็จประพาสและประทับ <u>ตากอากาศ</u> "	(เล่ม 1. น. 74)
"เพราะเงินไป <u>ตายด้าน</u> เสียในกำปั้นหมด"	(เล่ม 3. น. 61)
"ตะวันค่อย ๆ ฉายรัศมีระเรื่อ <u>เรื่องขึ้นแดงฟ้า</u> "	(เล่ม 1. น. 158)
"หรือแสดงท่าทีของดาวร้ายทั่ว ๆ ไปได้สนิทสนมแนบเนียนถึง <u>ใจคนดู</u> เป็นอย่างยิ่ง"	(เล่ม 2. น. 97)
"วันหนึ่งมีพิธี <u>ถือน้ำพระพิพัฒน์</u> สัตยา"	(เล่ม 2. น. 58)
"ตัวฉันนี้เล่าแก่เฒ่าลง จะ <u>ทำเสียให้คงเห็นทันตา</u> "	(เล่ม 3. น. 37)
"ผู้นั้นก็จะอยู่อย่าง <u>ปลอดภัย</u> ด้วยประการทั้งปวง"	(เล่ม 3. น. 90)
"พูด <u>ทำไม</u> ว่าจะช่วยให้ <u>ป่วยการ</u> "	(เล่ม 2. น. 45)
"ประการหนึ่งเกิดขึ้นเพราะเมื่อมีอาการ <u>สะเทือนใจ</u> อย่างแรง" (เล่ม 2. น. 45)	
"จะให้ฉันช่วย <u>จุดนั้นสุดใจ</u> "	(เล่ม 2. น. 45)
"นุ่งผ้าตามะ <u>กล่าวดู</u> ซ้ำครั้น <u>หมักไหม</u> มันดู <u>เหมาะตา</u> " (เล่ม 3. น. 35)	

3.2 คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำกริยา รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

- "เรื่องสั้นที่ที่จะต้องแสดงแนวคิดที่นำมาขบคิด" (เล่ม 2. น. 86)
- "ข้าพเจ้าถามท่านองขอร้องให้เห็นใจเหล่าลูกปลา" (เล่ม 2. น. 130)
- "แต่ทหารพากันตอบว่า ไปไม่ได้แล้วขอรีบ" (เล่ม 3. น. 47)
- "ผลจากเจ้าลอยแก้ว บอกความแล้วจากจำเป็น" (เล่ม 3. น. 16)
- "ครั้นตามไปทันทัพสมิงพระราม และพระยาเกียรติก็ให้พลทหารเข้าโจมตี" (เล่ม 2. น. 70)
- "เมื่อได้พิจารณาได้สวนหาเหตุผลของความเจริญแห่งสินค้าของประเทศอังกฤษ" (เล่ม 3. น. 48)
- "เหมือนพระพ่อน้ำรักพิศมดจด" (เล่ม 1. น. 38)

4. คำตัวตั้ง เป็นคำบุพบท คำขยายเป็นคำนาม ไม่พบในการวิเคราะห์ครั้งนี้

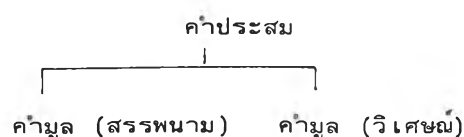
5. คำตัวตั้ง เป็นคำบุพบท คำขยายเป็นคำกริยา หรือคำวิเศษณ์ ไม่พบในการวิเคราะห์ครั้งนี้

6. คำประสมที่ใช้เป็นคำวิเศษณ์ในลักษณะอื่น ๆ

คำตัวตั้งเป็นคำสรรพนาม คำขยายเป็นคำวิเศษณ์ รวมเป็นคำประสม ซึ่งประกอบด้วย

คำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"นี่แหละองค์ลีนสมุทรบุตรข้าน้อย"

(เล่ม 2. น. 40)

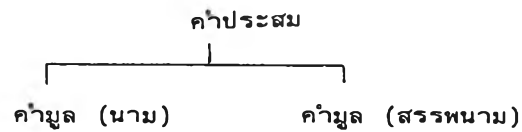
คำประสมที่ใช้เป็นคำชนิดอื่น ๆ

1. คำประสมที่ใช้เป็นคำอุทาน

1.1 คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นคำสรรพนาม รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

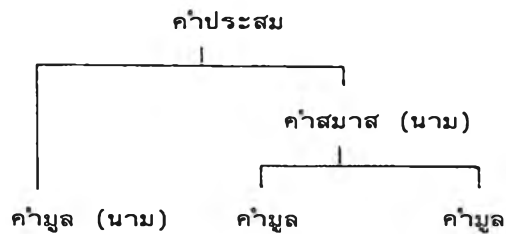
"อยากล่อนจ้อนก็ไม่กล้าเจ้าข้า เอ๋ย"

(เล่ม 1. น. 65)

1.2 คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นคำสมาสที่เป็นคำนาม รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 3 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

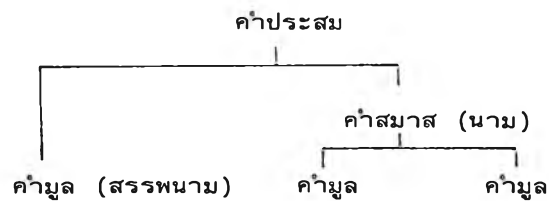
"ไม่รู้จะทำอย่างไรให้อิ่มได้เลย เจ้าพระคุณเอย" (เล่ม 1. น. 81)

2. คำประสมที่ใช้เป็นคำสรรพนาม

2.1 คำตัวตั้งเป็นคำสรรพนาม คำขยายเป็นคำสมาสที่เป็นคำนาม รวมเป็น

คำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 3 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"จ้อยอยู่กับท่านพระครู ที่วัดมหาธาตุนี้จนมีอายุประมาณ 14 ปี"

(เล่ม 2. น. 55)

2.2 คำตัวตั้งเป็นคำสรรพนาม คำขยายเป็นกลุ่มคำสรรพนาม รวมเป็น

คำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 3 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

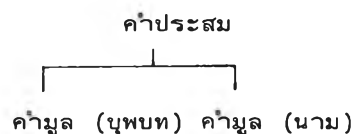
คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"ประธานฐานันดร เจ้ากุซ ที่สุวรรณภูมิพระอาจารย์" (เล่ม 3. น. 4)

2.3 คำตัวตั้งเป็นคำบุพบท คำขยายเป็นคำนาม รวมเป็นคำประสม

ซึ่งประกอบด้วยคำมูล 2 คำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำประสมที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"บาทมูล ที่ไกล ๆ กับเท่า ถ้าแปลตรง ๆ ก็คือได้เท่า" (เล่ม 1. น. 30)

การวิเคราะห์คำซ้อน

คำซ้อนที่พบในหนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1, 2 และ 3 แยกตามประเภทของคำซ้อน

ได้ดังนี้ :-

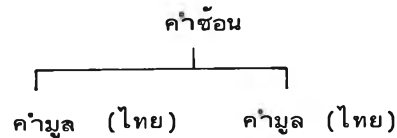
1. คำซ้อนเพื่อความหมาย
2. คำซ้อนเพื่อเสียง

คำซ้อนเพื่อความหมาย

คำซ้อนเพื่อความหมาย คือ การนำคำเดี่ยวที่มีความหมายสมบูรณ์มาใช้ในภาษาซ้อน
เข้าคู่กัน แต่ละคำมีความหมายใกล้เคียงกัน เป็นไปทำนองเดียวกัน หรือตรงกันข้ามกัน คำซ้อน
เพื่อความหมาย แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. คำซ้อนเพื่อความหมายที่เป็นคำไทยซ้อนกับคำไทย

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

- "เมื่อทารกเจริญวัยมีร่างกายเติบโตกล้ามเนื้อแข็งขึ้น" (เล่ม 3. น. 121)
- "ทรงโคก็กลิ้ง เกลือกลง เสือกกาย" (เล่ม 2. น. 39)
- "ไอซาหน้าไก่แกง แคลงของแขกแปลกกลืนอาย" (เล่ม 3. น. 18)
- "มีข้อคิดอันใดที่ทำให้เราน่าไตร่ตรองให้กว้างขวางออกไปได้บ้าง" (เล่ม 3. น. 4)
- "สนามหน้าเมืองอันกว้างใหญ่" (เล่ม 3. น. 111)
- "มนุษย์บางเหล่าถือตัวว่าฉลาดแต่ขาดสติประพฤติดัว เลวทรามก่อกรรมห่มุ้คณะ" (เล่ม 3. น. 27)
- "ขอให้พ่อก่อเกิดกับร่างกาย" (เล่ม 2. น. 43)
- "ใช้เงินทองกอบก่าไม่นำพา อยู่ไม่ช้าแก่ก็ตายทำลายชนม์" (เล่ม 2. น. 8)
- "เคราะห์ถูกกักขัง เคราะห์ถูกนูปีนผาหน้าไม้" (เล่ม 3. น. 128)
- "เขาคิดถูกปลุกไว้เป็นก่ายกอง" (เล่ม 2. น. 23)
- "เห็นต้นไม้ใหญ่นั้นกีดขวางพระมณฑปอยู่" (เล่ม 3. น. 4)
- "จึงทำสีหนาททวาดเสียง ลำเนียงก็ก้องแผ่นดินไหว" (เล่ม 1. น. 100)

- "พืชจะมีผลก็เพราะมนุษย์พรวนดิน ดายหญ้า ปลุกเพาะ รดน้ำ บำรุงเก็บเกี่ยว"
(เล่ม 3. น. 52)
- "ใช้ความสงบ เป็นวิธีทางในการแก้ปัญหาไม่เป็น จึงวอกแวกเก้อเขินเป็นนิจ"
(เล่ม 2. น. 140)
- "พระเจดีย์บรมธาตุ เป็นปูชนียวัตถุอันเก่าแก่ และสำคัญที่สุดของชาวใต้"
(เล่ม 3. น. 111)
- "พระ เตือนใจให้รู้จักปกป้องกันมิให้ความชั่ว เกิดขึ้นในตนได้" (เล่ม 3. น. 89)
- "ส่วนประโยชน์ที่ 2 จะได้รับ เมื่อเกี่ยวข้องกับมหาชน" (เล่ม 3. น. 55)
- "ที่เกี่ยว เนื่องกับนักเรียนนั้นก็มิดังต่อไปนี้" (เล่ม 1. น. 126)
- "แต่หาก เป็นน้ำ เนื้อ เกี่ยวพันมาทางจะ เด็ดก็พลอยหวาดหว่าใจ" (เล่ม 1. น. 133)
- "ตัวฉันนี้ เล่าแก่ เล่าลง จะทำเสียให้คงเห็นทันตา" (เล่ม 3. น. 37)
- "สันนิษฐานว่า เหตุการณ์เกิดในสมัยใกล้ เคียงกับสมัยอยุธยาของไทย"
(เล่ม 2. น. 65)
- "ชาติใกล้ ชิดผูกไมตรีดีแน่นหนา" (เล่ม 1. น. 44)
- "ผู้ที่ค้ำนาค้ำสวนก็ต้องศึกษาและคิดแก้ไขให้การเพาะปลูกเจริญขึ้น"
(เล่ม 3. น. 52)
- "ดังต้องพิชไร้วาระบ มฤกษ่มเหง" (เล่ม 3. น. 149)
- "ควรถนอมแนบใจ ไม่ แก้ง ขวาง ป่า" (เล่ม 1. น. 147)
- "อุศเรน เห็นท่านองจะข้อ ขัด ยิ่งกลุ้มกลัดกล่าวแก้งแถลงไข" (เล่ม 2. น. 44)

- "พวกฝรั่งลังกาจะว่าได้ ต้องขัดข้องหมองใจไม่พอที่" (เล่ม 2. น. 38)
- "ตามท่านองแต่ถนัดไม่ขัดขวาง" (เล่ม 2. น. 45)
- "คนพวกนี้ขัดเคืองว่าพวกตนไม่ได้รับสิทธิบางอย่าง เท่าเทียมกับพลเมืองไทย" (เล่ม 1. น. 58)
- "เด็กเพชรภักหาแสดงความ เก้อเขิน หรือขัดค้นต่อเพื่อนเด็ก ๆ ไม่" (เล่ม 3. น. 7)
- "ไม้กระดานแผ่นใหญ่ ๆ และขัดถูไว้สะอาดดี" (เล่ม 1. น. 18)
- "มีความเห็นขัดแย้งกันมาอย่างนั้นมานานแล้ว" (เล่ม 3. น. 124)
- "ครั้นถึงจึงเข้าแหวดล้อม ขับกล่อมบ่า เรอดิดลี" (เล่ม 1. น. 113)
- "เพราะขับขีโดยประมาทพลาดถนน" (เล่ม 1. น. 67)
- "จะได้ให้ออกศึกขับเคี่ยวกับมังกราสีบไป" (เล่ม 1. น. 128)
- "แล้วยกไปขับไล่หม่าที่ยึดกรุงศรีอยุธยาไว้" (เล่ม 2. น. 60)
- "ปลุกไว้มากไม่ต้องหวาดจะขาดแคลน" (เล่ม 2. น. 23)
- "อีกส่วนหนึ่ง เก็บไว้แก้ความขัดสน ยามขาดเหลือหรือเจ็บป่วย" (เล่ม 3. น. 129)
- "ว่ากูได้รู้ข่าวคราว สะทกหนาว เกรงกลัวหาน้อยไม่" (เล่ม 2. น. 108)
- "ขึ้นล่องท่องเที่ยวซล ยลผ้าป่าราตรีกาล" (เล่ม 3. น. 19)
- "มันขึ้นขัดจึงค่อยฆ่าให้อาสัญ" (เล่ม 2. น. 46)
- "กรมศิลปากรก็ได้ไปทำการขุดค้นได้พระ เป็นจำนวนมาก" (เล่ม 3. น. 88)

- " เห็นว่าคิดขุ่นข้องที่หมองหมาง " (เล่ม 2. น. 41)
- " เมื่อบุคคลได้กระทำตัวให้ขุ่นหมอง เป็นนิสัยย่ำธรรม เสียแล้ว " (เล่ม 3. น. 46)
- " ทหาร เล่าปีคนนี้ชื่อใดมีฝีมือ เข้มแข็งนัก " (เล่ม 3. น. 81)
- " รถใหญ่เขา เขม็งวดคอยตรวจตรา " (เล่ม 1. น. 67)
- " เขา เรี่ยวแรงแข็งขันทั้งสันทัด " (เล่ม 2. น. 46)
- " แข็งขันฝันจิตมานะใหญ่ " (เล่ม 2. น. 110)
- " ก่อนส่งพร้อออกไปสู่สนามแข่งขันครั้งยิ่งใหญ่หนแรกนั้น " (เล่ม 3. น. 108)
- " ตลอดเวลานี้มันจะอาศัยไขมันที่มีอยู่ในตัวตลอดฤดูที่มันจำศีลไปจนตลอดหน้าแล้ง " (เล่ม 2. น. 134)
- " หนูบรรเจิดลุกขึ้นคุกเข่าไขว่คว้าตัวทิ้งห้อย " (เล่ม 1. น. 21)
- " คัดเคียวต้องผ่านป่าไม้ย่อม ๆ หลายแห่ง " (เล่ม 1. น. 173)
- " การผจญภัยของพระเอกเพื่อสืบค้นหานางเอกออกไปอีกยี่ดียว " (เล่ม 3. น. 114)
- " ส่วนวนั้นถ้ามีการเปรียบเทียบ หรือใช้ถ้อยคำคมคาย " (เล่ม 1. น. 78)
- " อุตสาหกรรมจ้างครุฑมาแต่ไกล " (เล่ม 2. น. 7)
- " ก็จะทำให้เราเกิดอาการคลื่นเหียนรู้สึกไม่สบาย " (เล่ม 3. น. 125)
- " แต่ฉันก็ไม่เคยนอนตื่นสายถึงกับให้ใครก่อนขอได้ว่า... " (เล่ม 1. น. 158)
- " ศัพท์ที่ค่อนข้างยาก อีกทั้งข้อคิดที่ผู้ใหญ่เข้าใจ แต่อาจยากสำหรับนักเรียน " (เล่ม 1. น. 27)
- " ซึ่งตั้งจิตจะสดับอยู่คืบคั้ง " (เล่ม 1. น. 31)

- "ถึงคืบแค้นก็พอยังประทั่งตน" (เล่ม 3. น. 54)
- "ตลาดห้องแถวเก่าแก่อันคืบแค้นอับทิว" (เล่ม 1. น. 158)
- "แล้วเอาเงินเหล่านั้นมาให้พ่อค้าทำทุนค้าขาย" (เล่ม 3. น. 61)
- "ศรีประจันแกเรียก บ่าวข้า ให้ยกสารับมาทั้งควาหวาน" (เล่ม 3. น. 38)
- "ลูกพลาดพล้ำดำด้อยคอยค้าจน" (เล่ม 1. น. 31)
- "เคราะห์นอนครูดอยู่ในบ้าน คราะห์ปีวันเดือน ขอให้โยกย้ายไปเสีย" (เล่ม 3. น. 128)
- "เพราะเราคืบเคยกับพวกขายตัวเสียแล้ว เราก็วิ่งเข้าวิ่งออกได้สบาย" (เล่ม 1. น. 6)
- "ลางที่ได้เค้าเงื่อนอะไรบ้างในเรื่องขวัญดังต่อไปนี้" (เล่ม 3. น. 123)
- "เมื่อหาเค้ามูลได้แล้วจะต้องประกอบก่อกัน เข้าให้ได้รูปรอยสม เหตุสมผล" (เล่ม 3. น. 45)
- "ยามจนคนเคียดแค้น ชิงชิง" (เล่ม 3. น. 63)
- "ท่านมหากวี จงเลิกพูดเรื่องเขี่ยนตีเสียเถิด" (เล่ม 1. น. 170)
- "เป็นลวดลายอันดงามกลมกลืนกันอย่างครบถ้วน" (เล่ม 3. น. 128)
- "ง่วงเหงาซาซบซ่า ชมซาน" (เล่ม 3. น. 56)
- "ไม่รักวอนงอนง้อทรชน" (เล่ม 2. น. 46)
- "ชะลอมดักน้ำไว้ได้ง่ายตาย" (เล่ม 2. น. 105)
- "ยายเป้าเถ่าแก้อยู่ที่บ้าน กัณขานเงินตราและผ้าไหว" (เล่ม 3. น. 38)

- "เงินทองที่ได้มาจากมิถุนาซีท ไม่ใช่เงินทองที่มั่นคงอะไร" (เล่ม 3. น. 99)
- "ไพร่พลทั้งสิ้นนั้นสงบสิ้น เจียบเซียบ" (เล่ม 1. น. 133)
- "เด็กหนุ่มนั้นตอบแล้วก็เล็งจะยิงอยู่อย่างใจจดจ่อต่อไป" (เล่ม 2. น. 131)
- "ตันใหญ่ ปายป็น เจือ จดจ้อง" (เล่ม 1. น. 84)
- "เป็นของล้น ควรจดจำ ศึกษา" (เล่ม 3. น. 54)
- "มีผู้ส่งจดหมาย แสดงความ พอใจ" (เล่ม 2. น. 33)
- "ก่องออกไป นั่งทำงาน จักสาน อยู่ที่ ลานดิน หน้า ห้อง แถวแล้ว" (เล่ม 1. น. 159)
- "ถึงจะ จัดจาง การ เรื่อง อ่าน เขียน" (เล่ม 2. น. 8)
- "ลูก ขึ้น วัง หนี โดย ไม่มี จดหมาย ว่าจะ ไป ทาง ไหน" (เล่ม 2. น. 55)
- "ไป รด จน เจือ เถอะ ท่าน หมอ ขอ ข้าว สาร" (เล่ม 2. น. 9)
- "เคราะห์ เจิบ ไข ก็ อย่า มา แผ้ว พาน" (เล่ม 3. น. 128)
- "ถ้า เป็น อย่าง แรง อาจ ถึง ล้ม หมอน นอน เสีย เจิบ ป่วย และ ตาย ได้" (เล่ม 3. น. 124)
- "การ ปลุก ตาล ช่วย เหลือ คิด เจือ จน" (เล่ม 2. น. 24)
- "แต่ ชน ของ เรา ไม่มี สิ่ง สกปรก เจือ ปน เลย" (เล่ม 1. น. 6)
- "เพราะ ใน สมัย ก่อน ไม่มี หนังสือ ธรรม แจก จ่าย แก่ ประชาชน" (เล่ม 3. น. 89)
- "จะ แจก แจก หมด ยาก เพราะ มาก หลาย" (เล่ม 2. น. 24)
- "พวก ทนาย ทั้ง ข้าง หน้า ข้าง ใน วัง เพราะ จับ ใจ กระ แส เสียง แจ่ม ใส" (เล่ม 3. น. 8)
- "ทาง เมือง เชียง ตุง สั่ง จับ ฐาน ฉ้อ โกง" (เล่ม 1. น. 58)

- "ถูกริบฉิบหายไปทุกตา วิวควายไร่นาทั้งบ้านเรือน" (เล่ม 3. น. 35)
- "ให้รู้จักการงานใด ๆ ให้มีสติปัญญา เฉียบแหลมรู้แจ้งรู้ซึ้ง ถึงอันที่เป็นบาปบุญคุณโทษ" (เล่ม 3. น. 129)
- "การทำตนเป็นคน เฉื่อยชาไม่ว่องไว" (เล่ม 3. น. 89)
- "จะดำเดี่ยวเสียชื่อว่า โหดช้า" (เล่ม 3. น. 54)
- "ผู้ที่ได้แสดงความองอาจอันน่าสรรเสริญ ชมเชยนั้น" (เล่ม 2. น. 32)
- "แต่ลูกเต้าเขาไม่เหมือนคนทั้งปวง" จะได้ ช่วงชิงให้ไปกระนั้น" (เล่ม 2. น. 44)
- "ทั้งอัดคัดขัดสนจนเงินตรา จะมาขายออกแก้วให้ ช่วงใช้" (เล่ม 3. น. 36)
- "มิได้ ชอกช้าอินทรีย์ โกรธดั่งอัคคีบรรลัยกัลป์" (เล่ม 1. น. 104)
- "พากาม่องจิ้ง ชักชวนพรรคพวกพาเพื่อนร่วมคิดได้ประมาณ 50 คน" (เล่ม 1. น. 58)
- "บางคนยังไม่เข้าใจความหมาย ชัดเจนว่าสิ่งที่เราเรียกว่า ความดีนั้น หมายถึงอะไร" (เล่ม 3. น. 97)
- "แล้วตั้งใจแสดงการพากย์กลอนหน้าบทอย่างมี ชั้นเชิง" (เล่ม 3. น. 112)
- "โรคคอหิวาต์ชุกชุมมีผู้หนีไปพักเสียที่หัวเมือง ชั่วคราว" (เล่ม 1. น. 81)
- "แต่แรกเล่าเขาว่าผิวเป็น ชั่วช้า" (เล่ม 2. น. 43)
- "แต่ข้อความที่ว่าทำไมเอาเรื่อง ชั่วร้าย เช่นนั้นมาเปรียบว่าเป็นกงจักร" (เล่ม 1. น. 86)
- "นางบิษุหยินก็มีได้ขึ้น อ่อนวอนกันอยู่เป็น ช้านาน" (เล่ม 3. น. 80)

- "หากหลานชายชี้แจงจึงแจ้งใจ" (เล่ม 2. น. 41)
- "ทุก เข้าค่าขึ้น ชม ภิรมย์ ขวัญ" (เล่ม 1. น. 38)
- "อันไพ เรา จะ จับ ใจ ทำ ให้ พระ ราชา ขึ้น บาน เป็น อย่าง ยิ่ง" (เล่ม 1. น. 170)
- "หอย กาบ ใหญ่ หอย มุก ก็ ชม" (เล่ม 1. น. 71)
- "อนึ่ง ความ สุจริต นี้ จะ เป็น น้ำ หล่อ หัวใจ ให้ ชุ่ม ชื่น อยู่ เสมอ" (เล่ม 3. น. 48)
- "ชุ่ม ชื่น โดย ตรง ก็ ได้ ดัง หวัง" (เล่ม 1. น. 145)
- "ทอง หยิบ ทิพย์ เทียม ทัด สาม หยิบ ชด นำ ชม" (เล่ม 3. น. 18)
- "ศิลปะ นี้ ประ เสริ รุก คว เร เชิด ช" (เล่ม 2. น. 24)
- "ล้วน เบิก บาน แชุ่ม ชื่น รื่น ฤ ทัย" (เล่ม 1. น. 68)
- "ส่วน ผู้ ที่ ประ กอบ มิ จ ฉา ชี หก กลับ มี เงิน ทอง ใช้ สอย อย่าง เหลือ เพื่อ" (เล่ม 3. น. 96)
- "ป้อง ปิด คิด ซ่อน เร็น เรื่อง ร้าย หาย สูญ" (เล่ม 3. น. 69)
- "เมื่อ เทศ นาจ จบ แล้ว โดย ความ เลื่อม ใส เข้า ไป ประ เคน ของ ซัก ไ้ ถาม เหตุ ผล ภูมิ ล ำ เนา" (เล่ม 3. น. 8)
- "สมิง อาย ม น ทะ ยา กับ ทหาร เข้า มา ถึง คำ นับ มั่ง ปาย ะ สุ กรี ๆ ก็ ซัก ถาม" (เล่ม 2. น. 74)
- "พระ สงฆ์ สวด มนต์ รำ กระ หน้า ไป เอา น้ำ ชด สาด ให้ อยู่ ฉาน ฉ่า" (เล่ม 3. น. 39)
- "ความ สามารถ ที่จะ พิ เคราะห์ เหตุ การ ใหญ่ ที่ ขับ ซ่อน ลึก ซึ่ง มาก" (เล่ม 3. น. 55)
- "จ้อง หน้า พริ้ง ผู้ ไป นั่ง อยู่ ใกล้ ชิด บอก ถึง ความ รัก และ ซาบ ซึ้ง" (เล่ม 3. น. 116)

- "เหมือนละครฉากที่แสดงข้าซากเหลือเกิน" (เล่ม 1. น. 158)
- "หน้ามักขีด เขียว ไม่มีเลือด" (เล่ม 3. น. 125)
- "เห็นหน้าแกเข้าจัง ๆ ดำราวสองคนนั้นหลบสายตาหน้าขีด เผือดลงทันที" (เล่ม 2. น. 98)
- "ยอมดูด ดื่ม ชิม ซาบ ปล้ม ปลาบใจ" (เล่ม 2. น. 7)
- "แต่ซก ซน ดัน ป่า ไป กว่า เดือน พบเพื่อนกัน เข้า เขา เอ็น ดู" (เล่ม 3. น. 36)
- "นัก เลง เหล่าน นั้น นอด อยาก ซบ หอม มา หลาย วัน" (เล่ม 1. น. 173)
- "มาดัด แปลง เปลี่ยน ผล ความ เป็น นิยาย หนัง ตะ ลุง" (เล่ม 3. น. 112)
- "กูเอาไม้เท้าง่ามไล่ตามแทง เกลียด น้ำ หน้า ดำ ซ่ง อยู่ ทุก วัน" (เล่ม 3. น. 37)
- "นางดำ ดิน ดิน สู่ ถ้า ภู ผา" (เล่ม 1. น. 36)
- "ยิ่งกว่านี้ชนชาติอื่นที่อยู่ในดิน แดน ต่าง ๆ ของภาคพื้นเอเชียอาคเนย์" (เล่ม 3. น. 121)
- "ยาวชนลูกหลานของเรา จึง จะ เจ ลี่ย ว ฉ ลาด ตั้ง งาม ได้" (เล่ม 3. น. 26)
- "คุณสมบัติดี เด่น ของ จ้อย ก็ คือ ต่อ ย ม วย ได้ เก่ง ที่ สุด" (เล่ม 2. น. 54)
- "ครั้งถึงจึง เข้า แ ว ด ล้อม ซบ กลุ่ม บ่า เร อ ดี ดี สี่" (เล่ม 1. น. 113)
- "พ่ออย่าไปใจเด็กยังดู ด้น" (เล่ม 2. น. 38)
- "ทั้งคร ร้าย ใจ เหมือน เสือ เหลือ กำลัง" (เล่ม 2. น. 46)
- "สั่งกำชับให้คอยระวังดู แล กว ด ขัน นัก สม ิง อ าย ม น ทะ ย าร์ ก มี ได้ ย่อ ห ้อ ก ล ัว ต าย
ใจกล้าหาญอยู่ เสมอ" (เล่ม 2. น. 75)

- "ยอมดัดตี๋มซิมซาบปลื้มปลาบใจ" (เล่ม 2. น. 7)
- "ให้โทมนัสเดือคร่อนเพียงครั้งเดียว" (เล่ม 3. น. 25)
- "ว่าสวรรค์ในแคว้นแดนดิน คือถิ่นทุ่งทองของไทยเอ๋ย" (เล่ม 3. น. 145)
- "ได้อุปสมบทเป็นภิกษุมีชื่อเสียงโด่งดังจนเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินนับถือ" (เล่ม 3. น. 8)
- "จะได้รับผลเป็นคุณประโยชน์อะไรเล่า เปรียบเหมือนมีดาแต่พิการมัวมืดซึ่งมีไว้
ให้รำคาญเท่านั้นเอง" (เล่ม 3. น. 25)
- "การกระทำอย่างใดที่ทำให้เราได้ตกต่ำ จากระดับของความเป็นมนุษย์"
(เล่ม 3. น. 89)
- "แต่นักวรรณคดีบางคนเข้าใจว่า เป็นหนังสือที่มีเรื่องจริงแต่ได้ถูกดัดแต่งเพิ่มเติม
เป็นบางส่วน" (เล่ม 2. น. 65)
- "ตกลงเมื่อมารดาไปลูกก็วิ่งตามไปด้วย" (เล่ม 3. น. 47)
- "แม้จะอยู่ต่อด้านพวกไทยใจหาญคงต่อสู้" (เล่ม 2. น. 108)
- "ยกข้ามมหาชลธี จะต่อตีแก้แค้นแทนมัน" (เล่ม 1. น. 98)
- "เด็กจงคิดเพิ่ม ต่อ เติมจากนี้" (เล่ม 1. น. 147)
- "และทำที่ชอบก็คือ การกระโดดข้ามหัวคู่ต่อสู้อย่างว่องไว" (เล่ม 2. น. 56)
- "ก็ยังเป็นสถานที่ต้อนรับคนผู้มาร่วมงานบุญทุกครั้ง ณ สนามแห่งนี้" (เล่ม 3. น. 111)
- "คอยสั่งสอนแนะนำฉัน . . . ฉันจะตอบแทนที่ด้วยเงินส่วนที่ฉันได้รับครึ่งหนึ่งทุกทีไป"
(เล่ม 3. น. 116)
- "กลับดัดครอนขวางความตามวิสัย" (เล่ม 2. น. 42)

- " เป็นแรง เมื่อคิดความ ควรตัดสินใจ " (เล่ม 3. น. 56)
- " ก็ชวนให้เข้าใจว่า ขวัญมีตัวตน ชอบยอชอบคำอ่อนหวาน " (เล่ม 3. น. 123)
- " เล่าปีและเตียวหุยสองคนพี่น้องก็ชวนกัน รบพุ่งด้านทาน รอมาจน เวลารุ่งสว่างขึ้น " (เล่ม 3. น. 78)
- " ลูกพลาด พล่าดำด้อย คอยคำจุน " (เล่ม 1. น. 31)
- " จะดำเดี่ยว เสียชื่อว่า โฉดซ่า " (เล่ม 3. น. 54)
- " กล่าว ติเตียน เพื่อนผู้นั้นว่า เห็นกงจักร เป็นดอกบัว " (เล่ม 1. น. 86)
- " และ เป็น เมืองหน้าด่านอยู่ปลายแดน ติดต่อกับ เขตจีน " (เล่ม 3. น. 24)
- " เพราะกลัวว่าพวก เงี้ยวที่ติดตาม มาจะแล เห็นและจับตัวไปอีก " (เล่ม 1. น. 59)
- " แม้ว่าจะไม่มีรสชาติ ดีต้น เต็น้อย่างครั้งก่อน " (เล่ม 3. น. 116)
- " พฤษชาชาติหลายพรรณก็ เติบโต ขึ้นซ้อนกัน เป็นพุ่มชนิด " (เล่ม 1. น. 128)
- " ดริสว่า ทมิได้ แตกฉาน และ เลิกไป เองจะนี่ " (เล่ม 2. น. 72)
- " รู้แตกดับ ได้ผิดกับ วิญญาน ซึ่งถือกันว่า ไม่มีแตกดับ " (เล่ม 3. น. 124)
- " ส่วนวนกับ ภษิต แตกต่าง กันอย่างไร " (เล่ม 1. น. 78)
- " นี่คือ เหตุการณ์ที่ เกี่ยวกับการ แตกตื่น ใน เรื่องพระที่ พุนพิน " (เล่ม 3. น. 88)
- " จึงวางแผนการที่จะ ทำการ รบให้ กองทัพที่มา ติด เมือง แตก พ่าย ไป " (เล่ม 1. น. 125)
- " การ ยุยง ส่งเสริม ให้ แตก แยก สามัคคี กัน " (เล่ม 2. น. 125)
- " มันทำให้พี่น้อง เพื่อน ฝูง แตก ร้าง กัน หมด " (เล่ม 1. น. 21)
- " อัน โต ใหญ่ ผิด แปลก กว่า รูป หนัง ตะ ลุง อื่น ๆ " (เล่ม 3. น. 108)

- "แต่ใช้กระดาษเขียนข้อความโต้ตอบกัน" (เล่ม 3. น. 116)
- "ไม่มีแก๊สจะโต้เถียง" (เล่ม 2. น. 118)
- "ได้เข้าขึ้นมาจากข้าราชการตำแหน่งต่ำจนถึงสูงที่สุดของบ้านเกิดเมืองนอนของตน" (เล่ม 1. น. 54)
- "เที่ยวได้ตามมองค้พระทรงเดช" (เล่ม 2. น. 40)
- "ไม่มีใครมาถ่มขาก ปล่อยเชื่อโรคข้าง ๆ ตัว" (เล่ม 1. น. 5)
- "พระร่วงศรีตรองมองถ้วนถึ" (เล่ม 2. น. 108)
- "ถ้อยคำหยาบช้าไม่เกรงใจ ใครจักเชื่อฟังวานร" (เล่ม 1. น. 105)
- "แต่พอไปถ้ามไถ่เข้าจริง ๆ" (เล่ม 3. น. 98)
- "ส่วนเด็กบุญเกิดนั้นได้รับถ่ายทอดวิชาหนังสือและวิชาป้องกันตัวจากนายทองดี" (เล่ม 2. น. 59)
- "ประพฤติให้ถกตั้งตามคลองธรรมจริยา" (เล่ม 3. น. 54)
- "คือมีทแกลั่วทหารอันบริบูรณ์ในสงคราม" (เล่ม 2. น. 67)
- "จนกว่าจะได้ทดแทนบุญคุณอย่างหนึ่งอย่างใดเสียก่อน" (เล่ม 3. น. 54)
- "คณะศิษย์เก่าจึงวางแผนการทดลองความอดทน" (เล่ม 2. น. 54)
- "ทำกระดาษไว้ใช้ได้ทันทาน" (เล่ม 2. น. 24)
- "ในข้อนี้ท้วงทักขอติงเตือน" (เล่ม 2. น. 25)
- "สิ่งใดเป็นบุญคุณควรยึดถือ เร่งกระทำ อย่าท้อถอย" (เล่ม 3 น. 129)

- “แม้กระจงถ้ำอยู่ไกลท้องคำ ก็จะได้แสงจับ เป็นเลื่อมพรายคล้ายมรกต”
(เล่ม 3. น. 26)
- “อ้างเรื่องร้อยแปดที่เป็นเหตุให้ท้องจ๋ามาไม่ได้”
(เล่ม 2. น. 140)
- “ชั้นล่องท้องเที่ยวชด ยลผ้าป่าราตรีกาล”
(เล่ม 3. น. 19)
- “ในท้องถิ่นต่าง ๆ และรวบรวมเรื่องราวไว้”
(เล่ม 1. น. 26)
- “เหมือนทอดทิ้งมุลนายให้วายชนม์”
(เล่ม 2. น. 112)
- “เพราะเมื่อเชื่ออย่างมีเหตุผลแล้วก็ไม่ต้องกลัวใครชักท้วง”
(เล่ม 1. น. 172)
- “เมืองเหล่านี้ยอมร่วมมือกับพระยาตากทั้งสิ้น”
(เล่ม 2. น. 60)
- “ซึ่งลิเดียนตัดทวน เรานั้นก็เห็นจะต้องด้วยกลขง เบ้งจริง เหมือนลิเดียน”
(เล่ม 3. น. 83)
- “ดกอับทุกขั้ทัษณ บสังจม เสมอไป”
(เล่ม 3. น. 153)
- “หนังเที่ยงกัดกรามกรอดพูดด้วยท่าทางแสดงความเป็นนักเลง เดิมตัว”
(เล่ม 3. น. 114)
- “มานั่งล้อมพร้อมหน้าพูดจากัน ศรีประจันปราศยทายทัก”
(เล่ม 3. น. 39)
- “นี่กลับ เบียดยกคำที่มดำหม”
(เล่ม 2. น. 9)
- “ตองอุระดมหลจะทำลายเอาเมืองแปร เราวันนี้ก็จัดว่าทัมเท กำลังเต็มที่แล้ว”
(เล่ม 1. น. 128)
- “ด้วยเลือดศิลปินเห็นบ้านผู้มีความรักและ เกิดทนศิลปะของตนอย่างแท้จริง”
(เล่ม 3. น. 108)

- "ไม่เที่ยงแท้จริงจังสังขารา หน้อยหนึ่งก็จะพากันตายไป" (เล่ม 3. น. 37)
- "พอจะเทียบเคียงได้กับสถานที่แห่งใดที่ได้เคยรู้จักมาแล้วบ้าง" (เล่ม 1. น. 156)
- "ที่กล่าวเทียบเทียบให้คล้ายความจริง" (เล่ม 3. น. 45)
- "จนเกือบเทียบเท่ากับหนังเที่ยง เทวดาทีเดียว" (เล่ม 3. น. 115)
- "ตัวกูผู้ทรงศักดิ์ ใต้ฟ้าไม่มีใครเทียบทัน" (เล่ม 1. น. 113)
- "ด้วย เลือดศิลปินพื้นบ้านผู้มีความรักและ เทิดทูนศิลปะของตนอย่างแท้จริง" (เล่ม 3. น. 108)
- "แล้วแข็งใจบ่นตอบวาที" (เล่ม 1. น. 35)
- "เข้านอกออกในให้ระวัง ลูกขี้บ่นบ่นแก่สามี" (เล่ม 3. น. 40)
- "ยามมิ่งมีคนประนีง นอบน้อม" (เล่ม 3. น. 63)
- "จะใช้วิชานั้นให้เป็นประโยชน์แก่ตนอย่างไรนั้น เป็นการยากนักหนา" (เล่ม 3. น. 54)
- "พ่อมิ่ง เป็นช่างหรือมิ่งจึงรู้จักภาษาพูดนัดแนะกันได้ตั้งนั้น" (เล่ม 2. น. 82)
- "ครานั้นจึง โจม เจ้าพลายแก้ว ครั้นถึงกำหนดแล้วจึงนัดหมาย" (เล่ม 3. น. 37)
- "และ เป็นที่นับถือ เชื้อพ้องของผู้อื่น" (เล่ม 3. น. 46)
- "เราก็คิดรำคาญมานานช้า ด้วยลูกข้าคนเดียวดังดวงใจ" (เล่ม 3. น. 36)
- "พระน้าอย่างนี้งอนใจ จงไปตอองค์พระจักรา" (เล่ม 1. น. 97)

- "นุ่มน้อม เนื้อเหมือนองค์พระทรงชัย" (เล่ม 1. น. 42)
- "ใจโจชี่อยู่บน เนินเขา เก่งสัน" (เล่ม 3. น. 81)
- "ที่จะพิจารณา เปรียบเทียบกับหลักฐานที่พิสูจน์ได้แน่ชัดขึ้นต่อ ๆ ไป" (เล่ม 1. น. 26)
- "น้ำใจจูล่งนั้นสัตย์ซื่อแน่นอนันท์" (เล่ม 3. น. 78)
- "สละส่าแลงผล คิดล่าดั้นแน่นหนาหนาม" (เล่ม 3. น. 17)
- "ถ้าเราทำความเข้าใจเสียให้แน่วแน่ว่า เป็นผลที่เกิดขึ้นกับใจ" (เล่ม 3. น. 96)
- "ถ้ามันให้ไปประโลมค้อยโน้มน้อม" (เล่ม 2. น. 45)
- "อีกหลากหลายอย่างที่ยังบอกถึงการมาถึงของวันใหม่ในตลาดห้องแถว" (เล่ม 1. น. 158)
- "มีดาวดวงน้อย เปล่งรัศมีบดบังดวงจันทร์" (เล่ม 1. น. 93)
- "ใช้วิธีไม่ให้บอบช้ำซึ่งเป็นที่สัง เกดอย่างหนึ่งระหว่างการสอนของปู่ชุนกับของพระอรียะ" (เล่ม 1. น. 171)
- "เดือนกระดุนขากบันหมั่นอบรม" (เล่ม 1. น. 31)
- "เห็นหลายประกายมาศต้องอาวุธบาดเจ็บก็มีพระทัยสงสาร" (เล่ม 2. น. 86)
- "อย่าได้แตกแยกบาดหมางกัน" (เล่ม 3. น. 129)
- "เพราะการประกอบอาชีพอยู่กับบ้านไม่ต้องทิ้งบ้านช่องไป" (เล่ม 1. น. 152)
- "บ้านเมืองหรือประเทศชาติก็ยอมมีอำนาจ เป็นที่เกรงขามของศัตรู" (เล่ม 2. น. 124)

- "อุกริบฉิบหายไปทุกตา วัคววายไร่นาทิ้งบ้านเรือน" (เล่ม 3. น. 35)
- "ศรีประจันก็สั่งซึ่งบ่าวข้า ให้จัดหาข้าวของอลหม่าน" (เล่ม 3. น. 37)
- "เสียแรงหวังตั้งจิตไม่ปิดเบียน" (เล่ม 2. น. 42)
- "พกาหม่องปิดหิ้วไม่ยอมใช้หนี้" (เล่ม 1. น. 58)
- "โลดโผนใจนรูกบุกขึ้น เข้าโลโรมรินราวี" (เล่ม 1. น. 104)
- "เราแผลอให้จะบกรกประจัญ" (เล่ม 1. น. 43)
- "ต่างเพิ่มพูนโศก เศร้าไม่เบาบาง" (เล่ม 2. น. 41)
- "แม่เบียหอยสักอันหนึ่งข้าพ เจ้าก็ไม่มี" (เล่ม 1. น. 170)
- "พริ้งแสดงแข่ง เทียงไม่เบียงปิด" (เล่ม 3. น. 115)
- "มีหน้าข้ายังดีหน้า เบียหน่ายทุกครั้งที่มีรถถ่านมาลง" (เล่ม 1. น. 161)
- "มักเบียนปิด เบื่อ ชังเรื่องหนังสือ" (เล่ม 2. น. 7)
- "แล้วแบ่งปัน เป็นแหนกงแยกนาวา" (เล่ม 2. น. 46)
- "ส่วนบ้าน เมืองก็ยอมมี เทวดาประจำอยู่มีหน้าที่ปกป้องบ้าน เมืองให้อยู่เย็นเป็นสุข" (เล่ม 3. น. 123)
- "พระเดือนใจให้รู้จักปกปิดป้องกันมิให้ความชั่ว เกิดขึ้นในตนได้" (เล่ม 3. น. 89)
- "มันป่วนปั่นเงินกงจนอกสิ้น" (เล่ม 2. น. 152)
- "รับรองป้องกันประจัญกร วานรโถมถีบด้วยฤทธา" (เล่ม 1. น. 113)

- "เห็นประชาชนวุ่นวาย เรื่องปากท้องก็พลอยเห็น เป็นการแสวงหาอันยิ่งยวดไปด้วย" (เล่ม 2. น. 140)
- "อย่าปิดบังบอกความถูกต้องตามจริง" (เล่ม 2. น. 42)
- "ขยายอำนาจออกไป จนมีบ้านเมืองเป็นปึกแผ่น" (เล่ม 1. น. 124)
- "ขณะนั้นหนูรำจวนูกำลังนั่งโง่กอย่างเปิดเมย" (เล่ม 1. น. 21)
- "พื้นนภางค์ เรื่องรองงามม่องแก้ว" (เล่ม 1. น. 149)
- "ผีเรามีจิตแก้ว ม่องใส" (เล่ม 3. น. 46)
- "เราคงจะคิดพูดม่อนผัน ให้รอดตัวกลับมาจนได้" (เล่ม 2. น. 68)
- "อันโตใหญ่ผิดแปลกกว่ารูปหนังตะลุง" (เล่ม 3. น. 108)
- "รู้อ่านกันวิจารณ์ ผิดหลัง" (เล่ม 3. น. 56)
- "มาได้ดาปะหลัง โกงคนหนึ่ง เป็นช่างปั้นอย่าง เอกหล่อ เอาเหมือนมิได้ผิดเพี้ยน" (เล่ม 3. น. 8)
- "ผิวพ่องามผดม่องตั้งทอง เจือ" (เล่ม 1. น. 42)
- "ในร้านมีผู้คนอยู่ล้นหลาม" (เล่ม 1. น. 68)
- "เสียดายพิมผกพันใจสั้นรัว น้ำตารั่วทันหน้าเข้าฝาบัง" (เล่ม 3. น. 38)
- "ผจญคนจิตโลภมี ทรัพย์เผื่อแผ่นา" (เล่ม 3. น. 69)
- "น้ำดีให้แผ่ชานไปทางลำไส้เพื่อย่อยอาหาร" (เล่ม 3. น. 125)
- "พระเกียรติสมเด็จพระอวตาร จะแผ่ผ่านไปทั่วธาตรีฯ" (เล่ม 1. น. 99)
- "เห็นจะ เป็น เพราะแดดมันแผดเผา" (เล่ม 1. น. 65)

- "เขียนแผนผังวางหลักชักเชือกไป" (เล่ม 1. น. 39)
- "เคราะห์เจ็บไข้ก้อย่ามาผัวพาน" (เล่ม 3. น. 128)
- "ภายหลังก็เก็บได้โดยสะดวกไม่ต้องฝ่าฝืนความทะยานอยากมากนัก" (เล่ม 3. น. 61)
- "จะได้ช่วยฝากฝังดังประสงค์" (เล่ม 2. น. 45)
- "แกเคียว เชิญฝึกซ้อมหรืออย่างหามรุ่งหามค่ำ" (เล่ม 3. น. 108)
- "เมื่อหันเวลาเรียนหนังสือและรับใช้ท่านพระครูแล้ว จ้อยก็ฝึกฝนตนเองให้คล่องแคล่ว" (เล่ม 2. น. 54-55)
- "สามารถฝึกหัดให้สัตว์ทำจารกรรมได้" (เล่ม 3. น. 25)
- "บุตรและภรรยา ก็จะได้รับทุกข์ด้วยความยากแค้นผิดเคืองต่าง ๆ" (เล่ม 3. น. 62)
- "ชายใดได้กลิ่นแกง แรงอยากให้ฝืนหา" (เล่ม 3. น. 19)
- "กับลูกชายหายไปอยู่แห่งใด สิบ เอ็ดปีแล้วจึงได้มาพบพาน" (เล่ม 3. น. 35)
- "ถ้ามากพอ เพียงหน้าศาลดี" (เล่ม 1. น. 146)
- "เป็นอันว่าต้องต่อสู้ทั้งทางบกและทางน้ำ หมดที่หักพัง" (เล่ม 1. น. 82)
- "สว่างคินิวาสซึ่ง เป็นสถานที่หักเหจากการป่วยของสภากาชาด" (เล่ม 1. น. 73)
- "ทั้งสองรักพันผูก เหมือนลูกตน" (เล่ม 1. น. 39)
- "จะพาเอาบุญและบาปมาพัวพันด้วยนั้นหาได้ไม่" (เล่ม 1. น. 139)
- "จนถึงได้โดยสารมาพานพบ" (เล่ม 2. น. 39)

- "ตำรวจที่โรงพักหายแพเสียชีวิต" (เล่ม 1. น. 58)
- "จึงพินิจพิศดูสำคัญ ซึ่งพิ เกกภูมิกับบอให้" (เล่ม 1. น. 99)
- "ว่านานไปท่านจะได้ฟัง ลูกทองประศรีดีย์ยังนะคนนี้" (เล่ม 3. น. 36)
- "ไปได้ก็จะไป โอบ เอว อ้อม ห่ม หวง พวยง" (เล่ม 3. น. 19)
- "จึงช่วยกันนั่งกินรินสุรา เมามายหลุดจากกันอิงไป" (เล่ม 3. น. 39)
- "พินิจพิศดูดวงพักตร์ แสนรักพจน เพิ่ม เสน่ห์ หา" (เล่ม 1. น. 105)
- "กลืนพลางทาง เพ่ง พิศ คิด ยาม สาร ทยา ตรา มา" (เล่ม 3. น. 17)
- "สงคราม เป็น วิสัย มนุษย์ เพ่ง เล็ง กัน แต่ ทาง โลก" (เล่ม 1. น. 133)
- "มิ ควร ที่ ท้อ จิต คิด เพิก เฉย" (เล่ม 2. น. 26)
- "นัก เรียน ก็ น่า จะ ทำ กิจ กรร ม ตาม ที่ เสนอ แนะ ไว้ ท้าย บ ทอ าจ จะ เห็น ว่า ได้ ร ส จาก การ อ่าน เรื่อง สั้น นี้ เพิ่ม ขึ้น" (เล่ม 2. น. 96)
- "กอง ไฟ จึง ค่อย ๆ มอด ลง เพราะ ไม่มี เชื้อ ฟืน เพิ่ม เติม ใน ที่ สุด ก็ ดับ สนิท" (เล่ม 2. น. 56)
- "หรือ รับ จ้าง ไป ด้วย ใน ตัว เพื่อ เพิ่ม พ น ร าย ได้" (เล่ม 1. น. 152)
- "เลี้ยง ชีพ ได้ เพียง พอ ไม่ ขอ ทาน" (เล่ม 2. น. 9)
- "พระ ราช บุ ตร ทั้ง สอง นั้น ครั้ง เห็น แพน พระ ค ษ า ธ า ร พ ็ อน ร ำ ด ร ง มา ด ัง นั้น" (เล่ม 2. น. 85)
- "ตก ใจ ด ัง พระ ย า ม ัจ จ ร า ช มา พ ิน ห า ด เค ็ ย ร เก ล ้า เก ศ ี" (เล่ม 1. น. 97)
- "กล อ ก ก ลับ ลับ ประ ย ุ ธ ์ พั ล วัน ฟ าด พ ิน ค ็ อง ก าย ช ุน ม า ร" (เล่ม 1. น. 114)

- "วิชาที่ได้เป็นเงา ๆ พาจิตให้หึ่งซ่าน" (เล่ม 3. น. 55)
- "โทรผู้หนึ่งคำนวณฎีกาถวายอีก เล่าว่าจะได้ตัวที่ภเขา" (เล่ม 2. น. 80)
- "จะมั่วฆมอด เสียมิให้ใคร เห็นหน้า" (เล่ม 2. น. 43)
- "ประเทศอังกฤษประกอบไปด้วยความสมบูรณ์มั่งคั่ง" (เล่ม 3. น. 48)
- "ยามมั่งมีคนประนัง นอบน้อม" (เล่ม 3. น. 63)
- "เงินทองที่ได้มาจากมิจลาชีพไม่ใช่เงินทองที่มั่นคงอะไร" (เล่ม 3. น. 99)
- "คิดว่าพ่อลูกกัน เหมือนมันหมาย" (เล่ม 2. น. 46)
- "เปรียบมีดาแต่พิการมัวมิด ซึ่งมีไว้ให้รำคาญเท่านั้นเอง" (เล่ม 3. น. 25)
- "ต้องหมู่โยธาพานริน มัวเมาไปสิ้นไม่ทนได้" (เล่ม 1. น. 95)
- "โอ้ตัวเรานั้น เป็นอกตัญญูมัวหมอง" (เล่ม 1. น. 88)
- "ครู่หนึ่งถึงบ้านขึ้นบันได แกจัดข้าวของไว้เป็นมากมาย" (เล่ม 3. น. 37)
- "คุณเขามีกมากล้นพันกำหนด" (เล่ม 2. น. 45)
- "จะขอพบสุดสวาท เหมือนมาดหมาย" (เล่ม 2. น. 43)
- "แม่ศรี เรือน เป็นหญิงที่เป็นมิ่งขวัญ ของครอบครัว" (เล่ม 1. น. 151)
- "มีผ้าขาวม้ามอซอโพกหัวไว้ เก็บเส้นผมมิดชิดกันละองถ่าน" (เล่ม 1. น. 160)
- "แต่สุดที่จะคิดให้มิดมีด" (เล่ม 2. น. 46)
- "เสียงสนั่นครั้นคริน โทมมหน มิดมนทั่วทิศาศาน" (เล่ม 1. น. 111)
- "เคราะห์ถูกฟ้าผ่าเคราะห์ดลบันดาลให้ใจมิดมัว" (เล่ม 3. น. 128)

- "มิได้มุ่งหมายให้เป็นเครื่องรางของขลังอะไร" (เล่ม 3. น. 88)
- "มีผู้ไปอาบเพื่อรักษาโรคผิวหนังและเมื่อยขบ" (เล่ม 1. น. 73)
- "ถอนกลัมาเหนือเมื่อยล้า เขาร่มไม้ชายนาประหนึ่งสวรรค์" (เล่ม 3. น. 145)
- "เป็นผู้ทำนายลักษณะและนิสัยของคนแม่นยำ" (เล่ม 2. น. 16)
- "เขาทั้งสามคนนี้ ได้รับยกย่องให้เป็นบัณฑิตในหมู่บัณฑิตทั้งหลาย" (เล่ม 3. น. 25)
- "คุณของพฤษภา ย่นย่อพาที" (เล่ม 1. น. 147)
- "องอาจกล้าหาญมิได้ เกรงกลัวย่อท้อต่อข้าศึก" (เล่ม 2. น. 32)
- "ท่านเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่มีความสามารถในการปกครองยอดเยี่ยมในภูมิภาคนี้" (เล่ม 1. น. 57)
- "ชาติใดไร้รักสมัครสมาน จะทำการสิ่งใดก็ไร้ผล แม้ชาติย่อยยับอัปจน บุคคลจะสุข
อยู่อย่างไร" (เล่ม 2. น. 125)
- "ภาษาสันสกฤตจึงเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างยั่งยืน" (เล่ม 1. น. 165)
- "แต่ขัดด้วยทุนทรัพย์จะยับเยิน" (เล่ม 1. น. 65)
- "ช่วยใจ เขาให้ตกต่ำประทุติไปตามอำเภอใจของตน" (เล่ม 3. น. 25)
- "แสดงชีวิตของเจ้าหนุ่มคนหนึ่งซึ่งยากจน" (เล่ม 2. น. 97)
- "โดยย้ายยกเปลี่ยนใหม่เสียให้ดี" (เล่ม 1. น. 72)
- "หาพืชยายาวเหยียดจากเหนือไปได้" (เล่ม 1. น. 74)
- "บัดนี้ก็ร้องโกลนนาท เป็นเสียงนกกา เรือนยิ่งกว่าแต่ก่อนอีก" (เล่ม 2. น. 84)
- "เดี๋ยวยิ้มยิ้มแก้มคุ้มคู่กันจ้อ" (เล่ม 1. น. 65)

- "สิ่งใด เป็นบุญคุณควรยึดถือ ระวังกระทำ อย่าทอดทิ้ง" (เล่ม 3. น. 129)
- "จงยึดมั่นในศีล หมั่นชำระล้างจิตใจ" (เล่ม 3. น. 129)
- "พบผ่านสตรีมาก ๆ เข้าไว้ เพื่อ เรื่องจะยืดยาวเดินไปได้ตลอดทั้งคืน" (เล่ม 3. น. 113)
- "ให้ เป็นสามีภรรยา กันจนแก่เฒ่า ที่ ขาอายุมันยืนยาว" (เล่ม 3. น. 129)
- "ผูกจับบึง เทียววิ่งอยู่ในวัด มันหักตัดต้นไม้ไต่ย้อย่าง" (เล่ม 3. น. 37)
- "เย็น เยียบทุกถิ่นทั่ว ณ ยามพัลสะ ไปรยปราย" (เล่ม 3. น. 153)
- "ก็พากันเย้ยหยันต่าง ๆ ว่าเด็กกินเปลือกแดงโม" (เล่ม 3. น. 7)
- "เหม่เหม่ดูคู่อ้ายชาดิสิง เย้อหยิ่งอวดฤทธิ์ว่าแก้วกล้า" (เล่ม 1. น. 113)
- "เห็นวานรไม่สิ้นชีวา อหังการเยาะเย้ยโยไพ" (เล่ม 1. น. 117)
- "กอดรัดกายเย็นยอด้วยพอใจ" (เล่ม 1. น. 68)
- "เยือกเย็นไปทั้งบาดาล ปานดั่งฤดูเหมันต์" (เล่ม 1. น. 111)
- "นางนาดีเยื้องย่างเข้าข้างใน" (เล่ม 1. น. 34)
- "แยกย้ายกัน เข้าโจมตี" (เล่ม 2. น. 114)
- "ชี้แจงแยกแยะให้เห็นคุณและโทษของคุณธรรมข้อนี้ได้" (เล่ม 2. น. 123)
- "แม้ใครจะแย่งชิงเอาไปก็ไม่ได้" (เล่ม 3. น. 25)
- "หยาบข่มแย่งยึดกันอ้ออิง" (เล่ม 1. น. 71)
- "เป็นผู้ที่จะดองรบกวนเพื่อนมนุษย์ให้ได้รับความขุ่นเคือง" (เล่ม 3. น. 62)
- "หม่ากับมอยุบพังกันหลายครั้ง" (เล่ม 2. น. 79)

- "กันแสงสุริยา ด้วยเงาร่มเย็น" (เล่ม 1. น. 145)
- "ได้รวบรวมทกนครอิสระ เข้าไว้ในพระบรมเดชาภาพ" (เล่ม 3. น. 24)
- "เรารอคอยอรุณแจ้งแหล่งฤทัย" (เล่ม 1. น. 182)
- "ไม่เห็นร่องรอยก็จนใจ แต่เวียนเที่ยวไปเที่ยวมา" (เล่ม 1. น. 102)
- "แต่ต่อมากลับกลายเป็นประเพณีขึ้น เพื่อเห็นแก่กัน เห็นแก่เรื่องราว เป็นเรื่องใหญ่" (เล่ม 2. น. 140)
- "จึงเรื่องเรียกศาสนกตาสเอา ยายมิ่งยายเฒ่า เป็นเพื่อนบ้าน" (เล่ม 3. น. 35)
- "หุดหวิดจะได้เรื่องให้อวดพระจันทร์กันอยู่แล้ว" (เล่ม 1. น. 18)
- "ฉันจะขอไปเยี่ยมพี่เที่ยง เขาก่อนได้ไหมลุง พรีงถามขึ้นอย่างรื้อรอน" (เล่ม 3. น. 116)
- "มีสมันแกงแก้วดา หอมยี่รารสร้อนแรง" (เล่ม 3. น. 15)
- "หาได้ตระเตรียมไว้โดยรอบคอบไม่" (เล่ม 1. น. 80)
- "เส้นที่เจ็ดให้มีปัญหารอบรี ให้ใจหมั่นฟังพระธรรม" (เล่ม 3. น. 129)
- "จัดร้อยกรองแบ่งปันกันออก เป็นแผนก เป็นหมวดหมู่ตามประสงค์" (เล่ม 3. น. 55)
- "เจ้าหลายแก้วจึงว่าเจ้า เกลอเอ๋ย อย่าถือเลยที่นางพิมเรารักใคร่" (เล่ม 3. น. 39)
- "นภพราวจากรังรวง เหมือนเรียบร้างท่างท้องทวน" (เล่ม 3. น. 16)
- "เวลาที่รดไปข้างหน้าอย่างไม่รังรอใคร" (เล่ม 1. น. 158)
- "ผมขอรับรองว่าจะไม่ให้เสียชื่อครู" (เล่ม 3. น. 109)

- "ให้ยับยั้งอยู่ก่อน เพราะบ้าน เมืองยังไม่ราบคาบ" (เล่ม 2. น. 125)
- "รู้จักทำให้ราบรื่นผ่องใส" (เล่ม 1. น. 27)
- "ท่านทำการที่น่าตืออย่างร้ายแรงนี้ได้อย่างไร" (เล่ม 1. น. 173)
- "มีอะไร ๆ ซึ่งเรานี้กว่าร้ายเต็มที่แล้ว" (เล่ม 3. น. 98)
- "ทั้งถ้อยคำร้ายเรียกสำเหนียกแน่" (เล่ม 2. น. 38)
- "ระเบียบวินัยและธรรมเนียมปฏิบัติเป็นความจำเป็นรีบด่วน" (เล่ม 2. น. 140)
- "ขวัญเจ้าเอยเมื่อได้ยินเสียงข้าแล้ว ขอจงรีบเร่งมาโดยเร็ว" (เล่ม 3. น. 129)
- "เป็นเวลาทีวิชาทั้งคดีโลกและคดีธรรมรุ่งเรือง" (เล่ม 3. น. 24)
- "การเปลี่ยนแปลงจิตใจของนายแก้วนมา เข้าชั้นรุนแรงขั้นปฏิวัติ" (เล่ม 2. น. 97)
- "จนรู้จักค้าขายหลายสถาน" (เล่ม 2. น. 10)
- "ให้รู้ล่วงหน้ามีอะไร" (เล่ม 1. น. 71)
- "พวกหนุ่มสาวก็มีโอกาสรู้จักกัน พร้อมทั้งผู้ใหญ่ก็รู้เห็น" (เล่ม 1. น. 6)
- "การศึกษาเร่งรัดให้จัดสอน" (เล่ม 1. น. 44)
- "ขึ้นจะ เฝ้า เร้า รบ พบ ผู้ หญิง" (เล่ม 2. น. 42)
- "เพราะ เธอที่มนุษย์เจ้าโลกบังคับ และ เรียกร้อง ธรรม ชาติ มา ใช้ ได้ ตาม ใจ" (เล่ม 1. น. 19)
- "ย่อมพอใจที่จะฟัง เรื่องราวต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเรื่องเกิดขึ้นจริง" (เล่ม 1. น. 26)
- "ชายวัยสามสิบ เศษแต่งตัวดี เรื่อน ร่าง สูง โปร่ง" (เล่ม 3. น. 109)
- "ราตรี เที่ยง คืน เคย เที่ยว ลด เลี้ยว กระ เว น ทาง ใหญ่" (เล่ม 1. น. 102)

- "ลดหลั่นชั้นชอบกล ยลอยากนิทรคติคณบนอน" (เล่ม 3. น. 16)
- "พวกเราก็คงปลื้มใจ เป็นล้นพ้น" (เล่ม 1. น. 80)
- "ในร้านมีผู้คนอยู่ล้นหลาม" (เล่ม 1. น. 68)
- "แต่ก็ยังไม่มีโอกาสที่จะลบล้างความเก่งกล้าสามารถของจ้อยได้" (เล่ม 2. น. 55)
- "วิชาดีนั้นเองอาจทำให้คนลุ่มจมได้" (เล่ม 3. น. 27)
- "ว่าคนทั้งหลายมาพลอยฉิบหายล้มตายเพราะเราผู้เดียว" (เล่ม 3. น. 78)
- "สามารถล่วงรู้มารยาเล่ห์เหลี่ยมของคนทุกชั้น" (เล่ม 3. น. 25)
- "ชาวเราทุกวันนี้จึงพากันได้รับคุณความดีจากท่านที่ได้ล่วงลับ" (เล่ม 2. น. 31)
- "ครั้นเวลาล่วงเลยมาอนุสาวรีย์ชาjuritทรูทโธม ทางราชการได้สร้างขึ้นใหม่" (เล่ม 1. น. 60)
- "ก็สลักเสลาวาดลายงามวิจิตรบรรจงจนบางคนมาเห็นบานประตูวัดสุทัศน์
เลยทัก เขาว่ามาแต่วัดหนองหัว" (เล่ม 3. น. 9)
- "จำจะคิดล่อลวงหม่าให้รู้ไปว่าพระองค์จะเสด็จไปทางบกมิให้ไปทางเรือ" (เล่ม 2. น. 70)
- "กำลังจับกลุ่มกันคอยลือเลือนคนที่เดินผ่านไปมาที่โคนเสาไฟฟ้าสว่าง" (เล่ม 2. น. 98)
- "จงมาหาลู่อย่าล่องลอยไปอยู่ป่าทิพย์" (เล่ม 3. น. 129)
- "ทรายละเอียดละเอียดละเอียดไม่ปนเลย" (เล่ม 1. น. 71)
- "สละสำแลงผล คิดล้ำดัน แน่นหนาหนาม" (เล่ม 3. น. 17)

- "ลิลี เหมือนกับภูดินดำ" (เล่ม 2. น. 112)
- "ในครั้งโบราณเขาหมายลี้ซึ่งยิ่งกว่านี้" (เล่ม 1. น. 82)
- "รสร้อยลือ เลื่อง คนไทย เปรมปรีย์" (เล่ม 1. น. 147)
- "เมื่อต้นตาลแก่อายุจะลร่วง" (เล่ม 2. น. 23)
- "แต่ลูกเต้า เขาไม่เหมือนคนทั้งปวง" (เล่ม 2. น. 44)
- "ชวนให้ไพร่ฟ้าประชาชนหาเยาวชนลูกหลานทั้งชายหญิง" (เล่ม 3. น. 25)
- "สวมสอดดอกดลูกเข้าไว้ ลูบไล้ไปทั่วทั้งอินทรีย์" (เล่ม 1. น. 106)
- "เพื่อให้คนนำเงินมาฝากคืดดอกเบียให้ผู้ฝากแต่เล็กน้อย" (เล่ม 3. น. 61)
- "ชนใดมีชาติเชื้อ เลวทราม" (เล่ม 3. น. 53)
- "เล่าเรียนศึกษาพุทธศาสนาปฏิบัติ และคัมภีร์ไตรเพททางศาสตร์" (เล่ม 3. น. 8)
- "เผยพจน์กล่าวเล่าลือ ลมเล่าห์ ลี้ดย์แล" (เล่ม 3. น. 48)
- "นางเคียงเข้าเล่าโลมนางโฉมฉาย" (เล่ม 2. น. 38)
- "น้ำตาลเพชร เลื่องลือมีชื่อเลิศ" (เล่ม 2. น. 23)
- "เป็นประกายเพลิงแรงแสงกล้า เสียงก้องไกลเลื่อนลั่น" (เล่ม 1. น. 101)
- "แกว่งตรีโลดโผนโจนไป เข้าโล่โจมจับคชกรรม" (เล่ม 1. น. 100)
- "ก็ถูกจิตศิษย์ตนย่อมวนเวียน" (เล่ม 2. น. 8)
- "ต้องก้าวหน้าตื่นตัวว่องไวและถือว่างานคือชีวิต" (เล่ม 3. น. 89)
- "พระที่ไม่บุตรรอดจะวอดวาย" (เล่ม 2. น. 38)

- "เจ้าต้องหันเข้าหาวิชาเบา ๆ มีช่วงวาดเขียน" (เล่ม 2. น. 17)
- "ใจก็เคลื่อนที่เป็นคว่ำไปจึงทำให้รู้สึกวาบวาม" (เล่ม 3. น. 124)
- "ก็ตีตลบเข้าออกน่วยอยู่แต่เวลายามหนึ่งจนรุ่งสว่างขึ้น" (เล่ม 3. น. 78)
- "ทุ่งข้าวเขียวขจี สีสดขึ้นระรื่นลมไหว" (เล่ม 3. น. 145)
- "นุ่งกางเกงขาสั้นสีนวล ๆ เสียดแขนสั้นสีสดใส" (เล่ม 1. น. 160)
- "จึง เกณฑ์คนพลรบสมทบทัพ" (เล่ม 2. น. 40)
- "สวมสอดกอดลูกเข้าไว้ ลูบไล้ไปทั่วทั้งอินทรีย์" (เล่ม 1. น. 106)
- "ชะรอยอ้ายมอญพวกนี้จะรับอาสามาเป็นไส้ศึกคอยสอดแนม" (เล่ม 2. น. 75)
- "แต่คนฉลาดจะสอดส่องไปถึงอนาคตกาลด้วย" (เล่ม 3. น. 60)
- "จำจะสอบสวนดูให้รู้ความ" (เล่ม 1. น. 41)
- "คอยสั่งสอนแนะนำฉัน . . . ฉันจะตอบแทนที่ด้วยเงินส่วนที่ฉันได้รับครึ่งหนึ่งทุกทีไป" (เล่ม 3. น. 116)
- "กระทรวงมหาดไทยวางระเบียบให้เจ้าเมืองโยกย้ายสับเปลี่ยนกันทั่วราชอาณาจักร" (เล่ม 1. น. 56)
- "ถ้อยดีถ้อยรับสับสน ไล่ประจัญถอยประจัญเช่นฆ่า" (เล่ม 1. น. 114)
- "หารู้ไม่ว่าคนที่คน เขาจะอนุโมทนาให้เป็นบุญเขาก็สับสับแข่ง" (เล่ม 2. น. 140)
- "และกระฉ่อนไปในสมัยอันจะกำหนดที่สิ้นสมิได้" (เล่ม 2. น. 31)
- "ความเกียจคร้านอาจสามารถจะจับดวงใจของมนุษย์และกนิให้สึกทรอไปได้" (เล่ม 3. น. 56)

- "ลงสุดท้ายก็เป็นอันว่าได้เสียเวลาเดินลวงเลยมาเสียแล้ว" (เล่ม 3. น. 55)
- "เราเที่ยวเสาะหาอยู่จึงเข้ามาต่อภายหลัง" (เล่ม 3. น. 80)
- "กระทำผิดพลาดอาบัติไปแล้วอย่างไรก็ไม่รู้เรื่องนี้นับว่าเป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง"
(เล่ม 2. น. 140)
- "ขอตอบว่าควรมีได้ไม่เสียหาย" (เล่ม 3. น. 89)
- "แก๊งสรวลลั่นดีเสียดแทงแกลงไข" (เล่ม 2. น. 46)
- "ควรแล้วหรือพูดจริง เกี่ยวมาเสียดสี" (เล่ม 2. น. 45)
- "แล้วเอาเสื้อสาตมาลาดปู หมากหลูใส่เขียนขมิ้น" (เล่ม 3. น. 35)
- "เสื้อผ้าลูกที่คับแล้วก็ใส่ลงมาเป็นทอด ๆ ไม่มีทิ้งขว้างเสียของเลย"
(เล่ม 1. น. 153)
- "นักเรียนจะไม่แทรกเสริมสิ่งใดที่จะทำให้เสื่อมเสีย" (เล่ม 1. น. 123)
- "ยอมมีวันเสื่อมหาย ประดุจสายพิรุณใส" (เล่ม 3. น. 153)
- "เพียงเก็จแก้วใสสดหมดราทิน" (เล่ม 3. น. 149)
- "มันยิ่งหกหล่นร่อยทรอ เข้าไป" (เล่ม 1. น. 80)
- "กุมารงามหน่อเนื้อ เชื้อผู้ใด" (เล่ม 1. น. 41)
- "นี่หากกันทยงมาบอกนัก เบาแก่เราก่อน" (เล่ม 3. น. 80)
- "ท่านอย่านักหน่วงให้ข้าพ เจ้าข้าอยู่เลย" (เล่ม 3. น. 80)
- "ถึงอ่า เกอศรีราชาคน หนานั้น" (เล่ม 1. น. 68)
- "เขารู้สึกพิงใจในหน้าตาท่าทางและคำพูดชื่อ ๆ" (เล่ม 3. น. 114)

- "ใช้สอยทุ่ม เทไปจนหมดสิ้น" (เล่ม 3. น. 60)
- "ควาย เคี้ยว เอื้องนอนหนอง แววดาหม่นหมองไม่สิ้น" (เล่ม 3. น. 145)
- "จัดร้อยกรองแบ่งปันกันออก เป็นแผนก เป็นหมวดหมู่ตามความประสงค์" (เล่ม 3. น. 55)
- "เป็นหญิง เดียวชายสองต้องหมองมัว" (เล่ม 2. น. 43)
- "เห็นวายุคิดขุ่นข้องที่หมองหมาง" (เล่ม 2. น. 41)
- "ก็หมายมั่นว่าพระองค์ไม่สงกา" (เล่ม 2. น. 40)
- "หาได้ออกจับจ่ายหมน เวียนให้ เป็นประโยชน์แก่บ้านเมืองไม่" (เล่ม 3. น. 61)
- "พลึงทั้งหลายก็หยอกเข้ากัน และพากันนอน" (เล่ม 1. น. 93)
- "ถ้อยคำหยาบเข้าไม่เกรงใจ ใครจักเชื่อฟังวานร" (เล่ม 1. น. 105)
- "เพื่อได้มีหทัยฉวย เมื่อเวลาต้องการ" (เล่ม 3. น. 60)
- "ดีอย่างไร และจะหยิบยกให้กันได้อย่างไร" (เล่ม 2. น. 123)
- "ไหนจะหา เสี่ยงชีพไม่พอต้องหยิบยืม เขาต่อไปอีก" (เล่ม 3. น. 62)
- "โคจะ เดินไปถอย หยดยิ่ง" (เล่ม 3. น. 46)
- "ด้วยนางไม้ต่างพวกต่างถิ่นถ้าอยู่ร่วมกันไม่นานก็จะอิจฉาดาร้อนวิวาทะ เลาะกันไม่
หยดหย่อน" (เล่ม 3. น. 122)
- "ปล้ำปลุกคลุกคลีตีประจัญ พัลวันหลบหลีกไปในที" (เล่ม 1. น. 104)
- "แม้ก็ต้อง ขุดร่อนขึ้นจากดินและหล่อหลอม" (เล่ม 3. น. 52)
- "นี่ก็หมายว่าตน หลอกลวงผู้อื่นให้หลงเชื่อ" (เล่ม 3. น. 45)

- "จิตใจมันคงทรยศสินจึงหลังไหลมารวม" (เล่ม 3. น. 129)
- "หัตถกรรมหลากลัน ไม้เหลี่ยมยาวสั้น" (เล่ม 1. น. 146)
- "ผลิตจากไม้ท่อน ได้อีกหลากหลาย" (เล่ม 1. น. 146)
- "ไม้หลีกเสียง เลยพระองค์อย่าสงสัย" (เล่ม 2. น. 46)
- "ควรหลีกหนีให้ไกลที่สุด" (เล่ม 3. น. 48)
- "ไม้หลีกหลบ เลยพระองค์อย่าสงสัย" (เล่ม 2. น. 42)
- "เห็นนวลครวญครุ่นคิด กำเร็บจิตวาทวันไหว" (เล่ม 3. น. 19)
- "ไม่ต้องนอนสะดุ้งหวาดเสียวว่าใครจะมารู้ เรื่องที่ดีนกระทำไว้" (เล่ม 3. น. 97)
- "เขาไม่รู้สึกหวาดหวุ่นศักดิ์ศรี" (เล่ม 3. น. 112)
- "เจ้าอย่าได้มีอารมณ์หวาดไหวสะดุ้งตกใจเลย" (เล่ม 2. น. 74)
- "ร่างกายของ เขาถูกห่อหุ้มไว้ด้วยผ้าพันแผลหลายแห่ง" (เล่ม 3. น. 116)
- "จงพิจารณาดูให้ลึกซึ้ง เกิดเห็นหรือไม่ว่าดอกกุหลาบนั้น มีกลิ่นรสหอมหวานอย่างไร" (เล่ม 3. น. 57)
- "เพื่อนสาว เข้าห้อมล้อมกัน ออกจากเรือนนั้นมาทันใด" (เล่ม 3. น. 39)
- "จะทำหั้นบั้นมึงได้อย่างไร" (เล่ม 2. น. 116)
- "อย่าหึงหวงจ้วงจาบประจานเงิน อย่าก่อก่อนก่อนผิวไม้พอที่" (เล่ม 3. น. 40)
- "คิดลิสไปคลุม หุ้มห่อม่วงดวงหุดตาน" (เล่ม 3. น. 18)

- "ขับ เหงื่อ ไคลไคลทะเลทะลักออกคลักโครม" (เล่ม 1. น. 65)
- "ชั้นพฤษหณี เสื่อ ไล่ ดันมันใหญ่ใช้ เหนียว ร้าง" (เล่ม 1. น. 84)
- "และต้องดูเวลาให้ เหมาะสม" (เล่ม 3. น. 98)
- "เขาพากัน เมตดาต้อนรับไว้ ยก เหย้า เรือนให้อาศัยอยู่" (เล่ม 3. น. 36)
- "จน เหลวไหล ได้ เชิญถึง เช่นนี้" (เล่ม 2. น. 9)
- "หล้ายา ไม่ เอา กับ เขา แล้ว จะ เข้า ทำ อะไร ?" (เล่ม 3. น. 113)
- "อ้ายหนิง เทียงมันดูถูกพี่ พริ้ง เหลือ เกิน" (เล่ม 3. น. 111)
- "ส่วนผู้ที่ประกอบมิจฉาชีพกลับมี เงินทองใช้สอยอย่าง เหลือเฟือ" (เล่ม 3. น. 96)
- "ดู เกื่อนกลางกลาง เรืออยู่ เหลือหลาม" (เล่ม 2. น. 39)
- "ไว้ เป็นมิตรลูกยาย่า เหินห่าง" (เล่ม 1. น. 44)
- "พกาหม่อง เป็นผู้มีสันดาน เทียม โหดตามวิสัยโจร" (เล่ม 1. น. 59)
- "หย่อมหญ้า เที่ยว แห่ง เรือ บอกร้ายแสดงดิน" (เล่ม 3. น. 70)
- "เพราะละอองบริสุทธิ์ของน้ำค้างยังไม่ เหือดหาย กับการแผดเผาของแสงแดด" (เล่ม 1. น. 159)
- "ไทนจะรู้ข่าวพระจักรี ว่าอยู่ ที่ แห่ง หนตำบลใด" (เล่ม 1. น. 107)
- "จะ แหวง นงเงยดูมนุษย์ก็สุดอาย" (เล่ม 2. น. 43)
- "แต่จงทราบด้วยว่าโดย เฉพาะวิชาดีที่ แหลมคม นั้น" (เล่ม 3. น. 27)
- "ก็จะเป็นลูกหลานว่าน เครือของโลกที่ โหดร้าย ยิ่งที่เดียวพระเจ้าข้า" (เล่ม 3. น. 26)

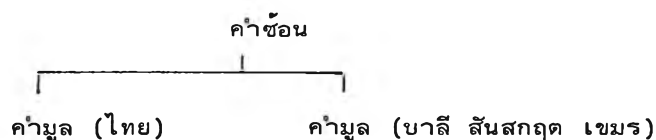
- "โทษหวนถึงลูกผูกสมักร" (เล่ม 2. น. 109)
- "หึ่งตัว เดี่ยวคงจะทำรวงหรือรังให้ใหญ่โตไม่ได้" (เล่ม 2. น. 124)
- "โทษขำนี้ ไซ้ใหญ่หลวงนัก" (เล่ม 2. น. 105)
- "จะแต่งงานอหิมพิลาไลย กำหนดนับวันไว้อย่าไหลหลง" (เล่ม 3. น. 37)
- "พระชลนัยน์ไหลหลังลงพรังพราย" (เล่ม 2. น. 39)
- "จึงซักตรีเพชรออกกวัดแกว่ง สำแดงฤทธิไกรไหวหวั่น" (เล่ม 1. น. 99)
- "หน้ากลมมีแววตาลุกลน แต่แสงไว้ด้วยความมีไหวพริบ" (เล่ม 3. น. 109)
- "พวกเราต้องอดทน" (เล่ม 3. น. 111)
- "อดอยาก เยี่ยงอย่าง เสื่อ สงวนศักดิ์" (เล่ม 3. น. 70)
- "ตั้งใจ เลี้ยงและอบรมให้ลูก เป็นคนดี" (เล่ม 1. น. 28)
- "รับทหาร กอดไว้ให้อบอุ่น" (เล่ม 1. น. 39)
- "เมื่อ กวีผู้ นั้น อ่อนวอนด้วยอาการอ่อนน้อม" (เล่ม 1. น. 170)
- "อ่อนหวาน สาร เสนาะ เพราะ อักษร กลอน พาดพัน" (เล่ม 3. น. 20)
- "ถือ ท่าย กาย อ่อน โอน โตน คิด ได้ ตั้งใจ ฉวิล" (เล่ม 3. น. 20)
- "สงสาร ลูก ๆ ของมัน นะ อย่า ยิง เลย นะ ข้าพเจ้า ลอง อ่อนวอน ต่อไป" (เล่ม 2. น. 131)
- "จง ขอมอด เอ็นดู พ่อ แม่ พองาม" (เล่ม 2. น. 45)
- "ให้อัถ อัน ตัน จิต คิด ข้อ ความ" (เล่ม 1. น. 36)

- "ยากยับอัจน เป็นพันไป ออเจ้าย่อมแจ่มใจแต่ไรมา" (เล่ม 3. น. 35)
- "พลทหารอดโรยกำลังมาก" (เล่ม 3. น. 47)
- "เออ ข้ารู้สึกอดอด เสียแล้วสิ พริ้งขยับตัวแล้วยิ้มอย่างขัน ๆ" (เล่ม 3. น. 112)
- "เจ้าต้องหาภรรยาที่เขามีหลักฐานจะได้ เป็น เกียรติยศอดทนซึ่งกันและกัน"
- (เล่ม 2. น. 17)
- "ประคอง เคียงอัมช เอ็นดูหนัก" (เล่ม 1. น. 39)
- "เราขอปฏิญาไม่เอนเอียง" (เล่ม 2. น. 118)
- "ก็อีกเทิม เมามัวโมหะ ใครจะทำร้ายคน" (เล่ม 1. น. 135)

2. คำซ้อนเพื่อความหมายที่เป็นคำไทยซ้อนกับคำที่มาจากภาษาอื่น แบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

2.1 คำซ้อนที่เกิดจากคำไทยซ้อนกับคำที่มาจากภาษาอื่น

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักษสิมพันธ์ (คำไทยซ้อนกับคำที่มาจากภาษาบาลี)

- "แผ่ไกลไปรอบขอบเขตสิ้น" (เล่ม 2. น. 105)
- "จะตกถิ่นฐานใดคงไม่แคลน" (เล่ม 3. น. 54)
- "ถ้าใครจะมีความรู้พื้นฐานก่อน" (เล่ม 1. น. 26)
- "ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสย" (เล่ม 2. น. 31)

"ไปเพียรกลับหาพงศ์" คน เลื่อม-สุณแฮ" (เล่ม 3. น. 53)

"เจ้าต้องหาภรรยาที่ เขามีหลักฐานจะได้ เป็น เกียรติยศอดหนุนซึ่งกันและกัน"

(เล่ม 2. น. 17)

"บ่องปิดคิดซ่อน เร้น เรื่องร้าย ทนายสน" (เล่ม 3. น. 69)

คำสอนที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์ (คำไทยซ้อนกับคำที่มาจากภาษาสันสกฤต)

"จึงกวาดเอาดินถมบ่อ เสียหวังจะมีให้ทหารโจโจเห็น ซากศพ" (เล่ม 3. น. 80)

"พึงธรรมอยู่ เนื่องนิคย บ่ซาบใจนา" (เล่ม 3. น. 67)

"ด้นไม้ นั้น ก็มีนางไม้ ลึงสถิตอยู่" (เล่ม 3. น. 122)

"เป็นนัยไม่ เคลือบแคลง แจ้งว่าเจ้า ศร้าวโคก เหลือ" (เล่ม 3. น. 17)

คำสอนที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์ (คำไทยซ้อนกับคำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต)

"ไฉ่จะ เป็น แก่นสารสิ่งใด ตั้งพระทัยสมโภชบูชา" (เล่ม 1. น. 92)

"เชื้อชาติสุริยวงศ์พงศ์พันธุ์ นามนั้นชื่อไฉ่วานร" (เล่ม 1. น. 105)

"หนีนั่นก็มักจะทวีมากขึ้นทุกที เพราะไฉ่ดอก เปี้ยจะ ทบทวีขึ้น" (เล่ม 3. น. 62)

"ประหนึ่ง รับสารภาพจริงใจ" (เล่ม 2. น. 108)

"เครื่อง สำอางกระดุม ผ้าคลุม ร่างกาย" (เล่ม 1. น. 146)

"เปลว พลุ่ง รุ่ง โรจน์ไม่มีควัน" (เล่ม 1. น. 101)

คำสอนที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์ (คำไทยซ้อนกับคำที่มาจากภาษาเขมร)

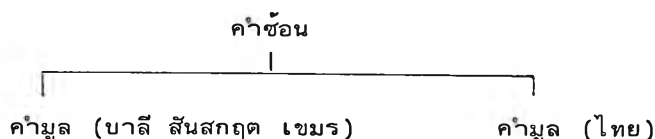
- "จงกล่อมเกลี้ยง เลี้ยงกันให้ยืนยง กว่าจะปลงชีวิตชีวาลัย" (เล่ม 3. น. 40)
- "ศัตรุก้าวเกรง ไม่มารบกวน" (เล่ม 1. น. 46)
- "กล้าหาญ เข้มแข็งทรหดอดทนยิ่งกว่าไทยนครอื่น" (เล่ม 3. น. 24)
- "หรือก่อสร้าง สิ่งที่มีประโยชน์แก่บ้านเมือง" (เล่ม 3. น. 61)
- "ทุ่งข้าวเขียวขจี สีสดชื่นระรื่นลมไหว" (เล่ม 3. น. 145)
- "แล้วประกาศด้วยน้ำเสียงแข็งกร้าว" (เล่ม 3. น. 109)
- "ครอบครัว วอหอยของคิวแลอาณาประชาราษฎร์ทั้งปวงกระจัดพลัดพรายกันไป" (เล่ม 3. น. 78)
- "น่าจะลองใช้ความคิดคำนึงคาดคะเนดูว่าสถานที่ผู้แต่งโคพรรณนาไว้ในเรื่อง" (เล่ม 1. น. 156)
- "ครูนั่น เทียวเคี้ยวเข็ญไม่เว้นวัน" (เล่ม 1. น. 68)
- "ฝึกหวาน ช่างทรงใน ใคร่ครวญ รักฝึกหวานนาง" (เล่ม 3. น. 16)
- "แม้คนโง่เขลา ใดอยู่ในสมาคมนักปราชญ์" (เล่ม 3. น. 26)
- "ยังไม่ควรจดจาร์ก ซื่อลงในบัญชีลูกผู้เป็นคนฉลาดเลย" (เล่ม 3. น. 25)
- "อุศเรน เจนจัด จึงตรัสตอบ" (เล่ม 2. น. 45)
- "เขี้ยวขาน ละครदानัน โยกเยกยลคนหกโหนด" (เล่ม 3. น. 20)
- "แต่แท้ที่จริงธรรมคาโลกย่อมนำความรื่นเริงและเชื้อเชิญ ให้มนุษย์ชมเชยอยู่เสมอ" (เล่ม 3. น. 57)

- "อันไม้กับลมสองสิ่งนี้แม้ได้เชื่อ เพลิงจุดต้องเวลาก็จะรุ่งโรจน์โชดนาการขึ้น" (เล่ม 1. น. 128)
- "เธอผู้รักชื่อตรงเหมือนนางศ" (เล่ม 2. น. 42)
- "โอชาจะหาไหน ไม่มีเทียบเปรียบมีนาง" (เล่ม 3. น. 15)
- "ข้าพเจ้าขอเอาความชอบแต่เพียงว่าพบข้อบกพร่อง" (เล่ม 3. น. 81)
- "เกณฑ์พลรบยกไปปกครอง" (เล่ม 1. น. 43)
- "เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านวัตถุและด้านจิตใจ" (เล่ม 3. น. 25)
- "จนสุดสิ้นความร้อนได้ผ่อนคลาย" (เล่ม 1. น. 69)
- "จึงไม่ค่อยผันแปรไปมาก" (เล่ม 1. น. 165)
- "พร้อมด้วยทุกขเวทนาไม่ผิดแผกกับ เปรตผู้มอบให้แก่ตนจนสิ้นกรรม" (เล่ม 1. น. 87)
- "เป็นเหตุให้คนประมาท และอาจกระทำอะไรผิดพลาดได้อย่างง่าย ๆ" (เล่ม 3. น. 89)
- "ทั้งนี้ทำให้เกิดกำลังใจที่จะทำงานนั้นด้วยความตั้งใจไม่หวั่นไหว" (เล่ม 1. น. 27)
- "ครั้นพระสุริยาเวลาบ่าย พลายแก้วย่างกรายมาจากบ้าน" (เล่ม 3. น. 39)
- "กรูกับโลดโผนโจนทะยาน ออกไล่รอนราถวานร" (เล่ม 1. น. 99)
- "เรื่องสวดพระมาลัยจึงเป็นอันลุล่วงมานานแล้ว" (เล่ม 1. น. 86)

- "ก็จะได้แสงจับ เป็น เลื่อมพรายคล้ายมรกต" (เล่ม 3. น. 26)
- "ครองบาดาลแว่นแคว้นกว้างใหญ่" (เล่ม 1. น. 32)
- "ฝ่ายใดดีท่านจงส่งเสริมค่า" (เล่ม 3. น. 115)
- "เนื้อความ เหล่านี้พริ้งได้คิดสอดแทรกขึ้นเองทั้งสิ้น" (เล่ม 3. น. 113)
- "พระ เวทมนตร์เลื่อมคล้ายทำลายยศ" (เล่ม 2. น. 45)
- "จะได้ไม่ต้องเสียสางค์ซื้อกินกลางทางให้หมดเปลือง" (เล่ม 1. น. 153)
- "อันความว่างเหงา เบื่อหน่าย เหนื่อยเปลี่ยวนี้เกิดขึ้นเพราะความ เกียจคร้าน" (เล่ม 3. น. 56)
- "ข้าพเจ้าเห็นมังรายกะยอจะว่า จะอดกลั้นมิได้ก็จะออกมาชนข้างด้วยพระองค์เป็นมั่นคง" (เล่ม 2. น. 83)

2.2 คำซ้อนที่เกิดจากคำที่มาจากภาษาอื่นซ้อนกับคำไทย

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์ (คำที่มาจากภาษาบาลีซ้อนกับคำไทย)

- "มีบุญญาภิสมภารอันยิ่ง เป็น เจ้าของ เขตแดนในประเทศแห่งนี้" (เล่ม 2. น. 67)
- "เส้นที่ห้าให้มีจิตใจมั่นคง เคารพในพระรัตนตรัย" (เล่ม 3. น. 129)
- "เส้นที่สามขออย่าคบคนพาลบ้าใบ้ อันทำให้ทุกข์ยาก" (เล่ม 3. น. 129)
- "ให้ทุกข์ร้อน งอนหง่อทรพล" (เล่ม 2. น. 45)

- "ทรลักษณอกตณดา เขา เทพเจ้าก็จะช่งทุกแ่งทงทน" (เล่ม 2. น. 45)
- "อย่านึกว่าจะมันคงถาวร ไม่ท่าใคก็สยสีนไป" (เล่ม 3. น. 99)
- "ทำให้สยสียประ เทศชาดิบ้าน เมือง เป็นที่สุด" (เล่ม 2. น. 125)

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์ (คำที่มาจากภาษาสันสกฤตซ้อนกับคำไทย)

- "จิตใจมันคงทรพยสีนจึงหลั่งไทลมารวม" (เล่ม 3. น. 129)
- "เชฎชักพรคพวกท้อง อ้มเอียมเอมกมล" (เล่ม 3. น. 57)
- "ทั้งสององค์ทรงพระสรวลทั้งโศกสรำ" (เล่ม 2. น. 38)
- "น้ำใจจูล่งสัตยชื่อแนนอนนัก" (เล่ม 3. น. 78)

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์ (คำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤตซ้อนกับคำไทย)

- "ขนซำงใด้หังอำยไทยว่า ดังใคร เอาดาบคำกระบาลทัว" (เล่ม 3. น. 38)
- "นึกถึงดันไม้ ในดำนคณคำ" (เล่ม 1. น. 145)
- "เรำก็ชำยหมำมำดว่าชาดิเชื่อ" (เล่ม 2. น. 46)
- "ดำง เปรมปรีดีไชติชวงในดวงมำน" (เล่ม 1. น. 43)
- "ที่ เบำใจ เพรำะ เป็นหินไม้ กินทหัง" (เล่ม 1. น. 69)
- "ใ้ใคร ปรอยสม เทดสมผล" (เล่ม 3. น. 45)
- "ดูไนไม้ เทียบ เทียม ร่วมรัก เรียมรำงรัด" (เล่ม 3. น. 20)

คำสอนที่ปรากฏในหนังสือทักษัมพันธ์ (คำที่มาจากภาษาเขมรซ้อนกับคำไทย)

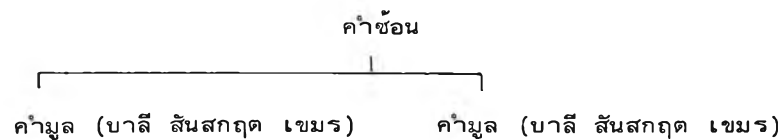
- "คำนึงนึ่งนาง เจียน เทียนหล่อ เทลา เกลากลึงกลม" (เล่ม 3. น. 18)
- "ทั้งกึ่งใหญ่กึ่ง เล็ก เด็กกลมมรม" (เล่ม 1. น. 71)
- "ครั้นมาถึงที่ดงตาล เห็นหมู่มารรักษากวาดขัน" (เล่ม 1. น. 111)
- "จึงสั่งให้ เจ้าเมืองกรมการกวาดตันครอบครัว เสี่ยงอาหารตามลงมา" (เล่ม 2. น. 72)
- "เพียง เก็จแก้วใสสดหมดราคืน" (เล่ม 3. น. 149)
- "องอาจกล้าหาญมิได้ เกรงกลัวย่อท้อต่อข้าศึก" (เล่ม 2. น. 32)
- "เป็นกำลังของประเทศชาติบ้านเมืองให้ เป็นที่ เกรงขามของข้าศึก" (เล่ม 3. น. 25)
- "นำสงสารน้ำเสียงเจ้า เกลี้ยงกลม" (เล่ม 3. น. 18)
- "พวกเงี้ยวที่ เกลียดชังคนไทย หากันยุยงพาทม่องให้คิดการใหญ่" (เล่ม 1. น. 58)
- "บุคคลที่ เกียจคร้านไม่ทำการจึงเดือดร้อนกระวนกระวาย" (เล่ม 3. น. 52)
- "อันชาติยชาตินั้นอยู่ที่มีน้ำใจ แกล้วกล้าทำสงครามดอก" (เล่ม 1. น. 128)
- "เป็นลวดลายอันงดงามกลมกลืนกันอย่าง ครบถ้วน" (เล่ม 3. น. 128)
- "โฉน เลย ครวยคร่าร่าอยู่ได้" (เล่ม 3. น. 149)
- "และไม่หลัก เลี้ยงภารกิจใน ครัวเรือน" (เล่ม 1. น. 159)
- "แต่ที่ผิดกับสัตว์ก็ เพราะมัน เคลื่อนย้ายไปที่อื่น เหมือนกับสัตว์ไม่ได้เท่านั้น" (เล่ม 3. น. 122)

- "เราอาจสามารถจะตั้งความเพียรคิด เพียรทำ เพียรเคลื่อนไหวได้ทุกสถาน"
(เล่ม 3. น. 52)
- "ทำเรือนโรงโครงร่างก่อสร้างกัน"
(เล่ม 2. น. 25)
- "ล้วนจัด เงินประจุเป็นยี่นระวัง"
(เล่ม 2. น. 41)
- "ศรีสุวรรณขึ้น เชิงฉลาดแหลม"
(เล่ม 2. น. 45)
- "มั่งรายกะยอฉะวาทวังจะได้ชัยชนะ เด็ดขาดสมบูรณ์"
(เล่ม 2. น. 65)
- "เป็นนักปกครองที่มีใจมั่นคง เด็ดเดี่ยว"
(เล่ม 1. น. 56)
- "ข้าพเจ้าจึงส่งจิตกลับไปตรวจค้น"
(เล่ม 1. น. 5)
- "พระร่วง ไตรตรองมองถ้วนถี่"
(เล่ม 2. น. 108)
- "มีข้อคิดอันใดที่ทำให้เราน่าจะไตรตรองให้กว้างขวางออกไปได้บ้าง"
(เล่ม 3. น. 4)
- "แกลัง สรวล สันต์ เสียด แทง ถกลง ไซ"
(เล่ม 2. น. 46)
- "เป็นความจริงสิ่งสัตย์ บรรทัด เที่ยง"
(เล่ม 2. น. 46)
- "ชะรอย ขอม จะ ปลอม แปลง มา"
(เล่ม 2. น. 115)
- "แต่สิ่ง เหล่านี้ต้อง อาศัย กำลัง ของ มนุษย์ ปลุก สร้าง ขึ้น"
(เล่ม 3. น. 52)
- "ที่จะพิจารณา เปรียบ เทียบ กับ หลักฐาน ที่ พิสูจน์ ได้ แน่ ชัด ขึ้น ต่อ ๆ ไป"
(เล่ม 1. น. 26)
- "พระกับ ผี คอย ผลัด เปลี่ยน กัน เข้าสู่ ใจ ของ บุคคล อยู่ เสมอ ๆ ถ้า คน นั้น มิ ได้ มี ความ ระมัด ระวัง ไว้"
(เล่ม 3. น. 90)

- "พริ้งพร้อมบรรดาเสนามาตย์" (เล่ม 2. น. 105)
- "โดยมากรู้จักความหมายก็ แพร่หลายอยู่แล้ว" (เล่ม 1. น. 86)
- "บ้าน เมืองก็ยอมเจริญขึ้นโดยรวดเร็ว" (เล่ม 3. น. 61)
- "ทั้งโยธากล้าหาญคอย ร่ายรอน" (เล่ม 2. น. 47)
- "เมื่อแจ้งว่าอากรเลิกถอนแล้ว" (เล่ม 2. น. 24)
- "เป็นอากรณ์เครื่องประดับสำหรับเชิดชูอาดมะ ให้เลิศล้ำสง่างามตลอดไปชั่วชีวิต" (เล่ม 3. น. 55)
- "ที่ผู้อื่น เขาได้ลงกำลังสร้างสมไว้" (เล่ม 3. น. 52)
- "เธอพูดจา เรียบร้อยอ่อนหวาน เสี้ยม เสี้ยมตัว" (เล่ม 1. น. 20)
- "นักเรียนก็น่าจะทำกิจกรรมตามที่เสนอแนะไว้ท้ายบท" (เล่ม 2. น. 96)
- "และสิ่งแหวดล้อมให้มากที่สุดที่จะมากได้ ให้พยายามแสวงหาสิ่งที่ควรรู้" (เล่ม 1. น. 27)

๓. คำซ้อนเพื่อความหมาย เป็นคำที่มาจากภาษาอื่นซ้อนกัน

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักษสิมพันธ์ (คำที่มาจากภาษาบาลีหรือสันสกฤตซ้อนกัน)

- "ประโลมปลอบลูกน้อยกลอยใจ ด้วยไม่รู้กลมารยา" (เล่ม 3. น. 40)
- "ให้กาล เวลาปัจจุบันและอนาคตเผชิญค่าน่าภูมิใจไม่ เสื่อมคลาย" (เล่ม 2. น. 140)
- "มลาวประ เทศเขตชิดกัน" (เล่ม 1. น. 13)

- "ก่อนที่ชนชาติในทวีปเอเชียจะติดต่อกับชาวยุโรป" (เล่ม 1. น. 125)
- "มังรายกะยอฉะวาทวังจะได้ชัยชนะเด็ดขาดสมบูรณ" (เล่ม 2. น. 65)
- "ฝากญาติมิตรให้ประจักษ์อีกสักหน" (เล่ม 3. น. 115)
- "มีทรัพย์สมบัติมั่งมุลมากมาย" (เล่ม 3. น. 128)
- "อันซึ่งผิดพลั้งทั้งนั้น ไม่ถือโทษทัณฑ์แก่ลูกรัก" (เล่ม 1. น. 106)
- "บ้ายหน้าไปทางพระมณฑป เป็นนิจนิรันดร มิได้ขาด" (เล่ม 3. น. 4)
- "บุญคุณครูอยู่ล้นท่วมทันเกล้า" (เล่ม 1. น. 68)
- "มีบุตรธิดาอันงามยิ่ง" (เล่ม 3. น. 129)
- "ความสงบสุขของประชากรจะลดน้อยลง" (เล่ม 3. น. 27)
- "ดวงฤดีปรีดีเปรมเกษมสันต์" (เล่ม 1. น. 32)
- "ผลประโยชน์ที่ได้มาเท่าใด ๆ นั้นจงอย่าใช้เสียให้หมด" (เล่ม 3. น. 63)
- "จะร่ำสวดในไพโรสถ์ อเนกอนันต์ จะนับจะตรวจเหลือตรา" (เล่ม 1. น. 14)
- "ภัยพิบัติช่วยได้ กลับร้ายกลายเป็นดี" (เล่ม 3. น. 49)
- "ครั้งนั้นตัวเพื่อนาถา ทาที่จะตั้ง เป็นภมिरานมิได้ เหมือนหนูติดจั่น" (เล่ม 3. น. 83)
- "จะเป็นโทษอย่างมหันต์อนันตภัย" (เล่ม 1. น. 71)
- "ขออย่าให้มีโรคภัยมาเบียดเบียน" (เล่ม 3. น. 129)
- "ได้ข้าวของเงินทอง เสื้อผ้า ลาภยศ อะไรต่าง ๆ นั้น" (เล่ม 3. น. 96)
- "บานประดูรดหนองหัวน้ำนั้น ก็สลักเสลาลวดลายงามวิจิตรบรรจง" (เล่ม 3. น. 9)

- "เวรกรรมของปลาช่อนอย่างหนึ่งมีมันต้องผูกขึ้นมาหายใจที่ผิวน้ำบ่อย ๆ "
- (เล่ม 2 . น . 133)
- " เทพศักดิ์สิทธิ์ฤทธิรงค์จับบันดาล "
- (เล่ม 1 . น . 38)
- "ให้รู้จักประกอบการงานใด ๆ ให้มีสติปัญญาเฉียบแหลมรู้แจ้งรู้ซึ่งถึงอันที่เป็นบาป
บุญคุณโทษ "
- (เล่ม 3 . น . 1)
- "กิจหลายไปสัถิสถียร ด้วยสัก นึกฤ ๆ "
- (เล่ม 3 . น . 57)
- "ต่างรักใคร่กันนักสมครสมาน "
- (เล่ม 1 . น . 42)
- "จะชักพาศลาภให้สาบสูญ "
- (เล่ม 3 . น . 54)
- "เดี๋ยวนี้สุขทุกข์อย่างไรหนอ พอทำมาหากินเป็นถิ่นฐาน "
- (เล่ม 3 . น . 35)
- "จักกอบกิจสรรพยาการ ย่อมสุข-สวัสดิ์แฮ "
- (เล่ม 3 . น . 49)
- "มนุษย์บางเหล่าถือตัวว่าฉลาดแต่ขาดสติประพฤติตัว เลวทรามก่อกวนหม่อมคณะ "
- (เล่ม 3 . น . 27)
- "เหลียวเห็นศรีประจันกลิ่นหัวร่อ จึงถามข้อ เนื้อความตามเหตุผล "
- (เล่ม 3 . น . 37)
- "จะรำสัดไว้ในโพธิ์สนธิ อเนกอนันต์ จะนับจะตรวจเหลือตรา " (เล่ม 1 . น . 14)

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักษสิมพันธ์ (คำที่มาจากภาษา เขมรซ้อนกัน)

- "ได้กราบกรานอุศเรน เจนณรงค์ "
- (เล่ม 2 . น . 40)
- "เราไม่กลั่นแกล้งแสดงตนให้ดี เกินที่เป็นจริง "
- (เล่ม 3 . น . 48)
- "โถมรับกลับกลอกไปมา หันเหียนเปลี่ยนท่าวาริ "
- (เล่ม 1 . น . 104)
- "เหล่าอรินทรไม่กล้ามากล้ำกราย "
- (เล่ม 1 . น . 44)

- "กัลมถัดอิตอารมณ มิชวนชม ณ ไคไต" (เล่ม 3. น. 153)
- "แล้วร้ายพระเวทอันเกรียงไกร กลั่นใจเป่าซ้ำอีกสามที" (เล่ม 1. น. 96)
- "ไปเคลื่อนกล่นอาเกียรณ หอดไว้" (เล่ม 3. น. 57)
- "มีเลือดกระเซ็น เป็นฝอยร่องครวญครางพร้อมด้วยยกมืออันสิ้นขึ้นกวัดแกว่งด้วยความ
เจ็บปวด" (เล่ม 1. น. 87)
- "ครอบครองอาณาประชากร" (เล่ม 2. น. 117)
- "เสียงโครมคราม ครื้นครื้น สนั่นสนัด" (เล่ม 3. น. 108)
- "พ่อปลาแม่ปลาจะคลอเคลียกันจนกว่าแม่ปลาจะวางไข่" (เล่ม 2. น. 132)
- "ให้เจ้าเสด็จคล้อยคลาดจากสันดาน" (เล่ม 3. น. 128)
- "น่ากลัวว่าข้าพเจ้าจะจำคลาดเคลื่อนไปบ้างเพราะ เป็นเวลาดั้ง 40 ปีมาแล้ว" (เล่ม 1. น. 87)
- "แล้วแต่มุ่งหมาย ปัญหาคลายคลี่" (เล่ม 1. น. 145)
- "ในชั้นแรกให้ย้ายไปอยู่หัว เมืองไกล เคียงซึ่งมีวัฒนธรรมคล้ายคลึงกันเสียก่อน" (เล่ม 1. น. 56)
- "ปล้ำปลุกคลุกคลีตีประจัญ พัลวันหลบหลีกไปในที" (เล่ม 1. น. 104)
- "ไม่พ่อนคลายคลุ้มคลั่งดังประสงค" (เล่ม 1. น. 65)
- "สงบอย่างเคร่งขรึม" (เล่ม 3. น. 108)
- "อยู่ไกลจะใคร่จร ไปรับเจ้าเกล้าคลอมา" (เล่ม 3. น. 20)
- "ผลสุขจัก เคลื่อนคล้อย ดิดเต้าตามสนอง" (เล่ม 3. น. 46)

- "แต่ล้มผีเสื้อเคลื่อนคลาตอยู่มาก" (เล่ม 1. น. 82)
- "เป็นนัยไม่เคลือบแคลง แจ้งว่าเจ้าเศรฐาโคกเหลือ" (เล่ม 3. น. 17)
- "เสียงโครมคราม ครื้นครื้น สนั่นสนัด" (เล่ม 3. น. 108)
- "แล้วโคลคลาจากถ้ำสู่ลำธาร" (เล่ม 1. น. 36)
- "มีแววตากลนแต่แฝงไว้ด้วยความมีไหวพริบ เฉลียวฉลาดอย่างยิ่ง" (เล่ม 3. น. 109)
- "คนโหด เขลามักจะคิดแต่ปัจจุบันกาล เป็นประมาณ" (เล่ม 3. น. 60)
- "ดูทรวดทรงผิด เผ่าชาวหงพี" (เล่ม 1. น. 41)
- "แต่ง เนื้อ เรื่องหรือ เหตุการณ์แทรก เสริม เข้าไปตรงนั้น" (เล่ม 1. น. 123)
- "จักร เป็นอาวุธแห่งพระนารายณ์เป็น เจ้าซึ่งได้ปราบปรามหมู่ปัจจามิตร" (เล่ม 1. น. 86)
- "ให้แล เห็นและ เข้าใจได้ปรุโปร่งแท้จริงโดยกว้างขวาง" (เล่ม 3. น. 55)
- "ท่านพวกนี้ เปรียบ เสมือน เทวดาดตกลงมาจากสวรรค์" (เล่ม 1. น. 5)
- "ปล้ำปลุกคลุกคลีตีประจัญ พัลวันทลบทลิกไปในที่" (เล่ม 1. น. 104)
- "โอ้ย ! หน เดียวชีวิตแทบปลิดปลง" (เล่ม 2. น. 9)
- "ยอมดูดตี้มซิมซาบปลื้มปลาบใจ" (เล่ม 2. น. 7)
- "แลกล่าวปลุกปลอบว่าทำการมีสำเร็จครั้งนี้ ขอทั้งสามท่านอย่าห้อย" (เล่ม 1. น. 128)
- "ลูก เป็นหนุ่ม เปล่งปลั่งขึ้นทั้งสอง" (เล่ม 1. น. 42)
- "จูบพิกตร์น้อยจิ้มลิ้มพริ้ม เพราะตา" (เล่ม 1. น. 38)

- "แล้ว เหลือบแลดูพระราม ส่งางามพริ้ม เพริศเจิดฉาย" (เล่ม 1. น. 96)
- "ตัว เจ้าเองจึงพรั่าร่าพันัก" (เล่ม 3. น. 149)
- "เห็นรูปร่างข้าง เขาก็เพราพรั้ง" (เล่ม 2. น. 42)
- "เมื่อถึงคราวของสัตว์จะพลัดพราก" (เล่ม 1. น. 40)
- "เคยชวนสร่งชวน เสวย เคยพลอดพรั่า" (เล่ม 1. น. 38)
- "ให้คอยล้อมพร้อมพรั้งตั้งสัญญา" (เล่ม 2. น. 46)
- "ลูกพลาดพรั่าดำด้อยคอยค้ำจุน" (เล่ม 1. น. 31)
- "ไม่ เพียงแต่ได้พบ เห็นนายหนังที่เลิศเลอในเชิง เล่นหนังตะลุงอย่างเดียว" (เล่ม 3. น. 109)
- "พรั้งผู้อยู่ในอาการสงบ เสงี่ยมตามปกติ" (เล่ม 3. น. 112)
- "ข้าราชการแบ่งแยกกันสนับสนุน เจ้านายหลายพระองค์" (เล่ม 2. น. 59)
- "ก็สลัก เสลาลวดลายงามวิจิตรบรรจง" (เล่ม 3. น. 9)
- "แกลังกลัน โกรธตรีสประภาชด้วยอาจหาญ" (เล่ม 2. น. 44)

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์ (คำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต หรือ เขมร ซ้อนกัน)

- "ได้พังกริ้วโกรธคือไฟกาฬ ตบมือฉัดฉานแล้วตอบไป" (เล่ม 1. น. 102)
- "อะไรเฝ้าโกรธเกรี้ยวท่าเดียวฉุน" (เล่ม 2. น. 42)
- "เดียวโกรธซึ่งบั้งไล่ให้ก็มี" (เล่ม 1. น. 65)
- "ว่านอนสอนง่ายชายฉลาด ทั้งรูปทรงก็สะอาดสำอางศรี" (เล่ม 3. น. 36)

- "สมุทโฆษประยูกต์ทวิความสนกสนาน" (เล่ม 3. น. 113)
- "เดียรดาษคนลงสรงสนาน" (เล่ม 1. น. 68)
- "คุณค่าหลายหลาก ควรรคิดสร้างสรรค" (เล่ม 1. น. 147)

คำซ้อน เพื่อความหมายที่เป็นคำมูลตั้งแต่ 3 คำขึ้นไปมารวมกันในลักษณะต่าง ๆ
คือ การนำคำมูลมารวมกับคำซ้อนหรือคำประสม การนำคำซ้อนมารวมกันหรือรวมกับคำมูล
หรือคำประสม การนำคำประสมมารวมกัน และการนำกลุ่มคำมารวมกัน

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

- "บัณฑิต อัมราช กัทวาคก็ไทว...คลุ้มเป็นไฟร้อนแรงไม่แห้งไม่หาย" (เล่ม 3. น. 108)
- "แล้วฉันก็หม่นหมองตากินข้าวที่ผสมกับกล้วยเดี่ยว ครึ่งซามที่ป่าสมศรีอุตสาหกรรมแก้ไข
เทแบ่งให้ฉัน" (เล่ม 1. น. 162)
- "เด็กกระโดดโลดเต้น เล่นน้ำไป" (เล่ม 1. น. 68)
- "จะกลั่นกลินชินใจก็ไม่ฟัง" (เล่ม 2. น. 41)
- "เพราะ เป็นการก่อกรรมก่อเวร" (เล่ม 3. น. 97)
- "เด็ก ๆ คงจะได้เคยทั้งก่อนอิฐก้อนหินลงในกลางสระน้ำบ้างแล้ว" (เล่ม 2. น. 31)
- "สิ่งที่ว่านี้ตัวยังอยู่กับเนื้อกับตัวของผู้ใด" (เล่ม 3. น. 121)
- "มีกึ่งก้านสาขา เป็นพุ่มงาม" (เล่ม 2. น. 144)
- "พึงมีฉนวนภูมาร ว่าขานกินแห่งแคลงใจ" (เล่ม 1. น. 106)

- "คือต้องไปกินอยู่หลับนอนที่วัด" (เล่ม 2. น. 54)
- "ทำบุญทำทานหยาดน้ำให้เป็นกุศลผลบุญแก่ตน" (เล่ม 3. น. 129)
- "จะพาให้ประพฤติกว้างขวางชั่วกัณฑ์เยี่ยมสิน" (เล่ม 3. น. 60)
- "ต้องตั้งใจมัธยัสถ์เก็บเล็กผสมน้อยไว้ตั้งแต่ยังเป็นหนุ่ม เป็นสาว" (เล่ม 3. น. 62)
- "ยังเป็นสิ่งที่อาจเกือกถอดหนนผู้อื่นได้อีกด้วย" (เล่ม 3. น. 63)
- "ต้องการแก้วแหวนเงินทองก็จงขอมา" (เล่ม 1. น. 170)
- "ว่าพลงขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน แก้วพระขรรค์ออกโล่ราญรอน" (เล่ม 1. น. 113)
- "ผู้ที่ทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตขยันหมั่นเพียร" (เล่ม 3. น. 98)
- "ขยันหมั่นดีมีชื่อ จึงผิดกับใจซึ่งมีแต่ใจควา" (เล่ม 3. น. 124)
- "ข้าวของต่าง ๆ ก็พลอยขายดิบขายดีเป็นพิเศษ" (เล่ม 3. น. 115)
- "ได้ข้าวของเงินทอง เสื้อผ้า ลากยศ อะไรต่าง ๆ นั้น" (เล่ม 3. น. 96)
- "ความเพียรนั้นอาจจะชักจูงให้เป็นผู้ถึงซึ่งความประเสริฐขึ้นชื่อลือนามได้เหมือนกัน" (เล่ม 3. น. 53)
- "เข้านอกออกในให้ระวัง ลูกนั่งนอนบขบแก่สามี" (เล่ม 3. น. 40)
- "ธรรมะน่าจะช่วยให้เกิดความเข้าอกเข้าใจในหลักของการดำเนินชีวิตที่เป็นสุขตามอัธภาพ" (เล่ม 2. น. 139)
- "สมเป็นผู้ครองบ้านครองเรือน" (เล่ม 3. น. 129)
- "เยี่ยมครบาอาจารย์ท่าน เสียที สามสิบปีไม่ได้พบประสบกัน" (เล่ม 1. น. 68)

- "ฉันเอาไว้ในสำนักงานสกปรกคลุกดินคลุกทรายโดยเฉพาะ" (เล่ม 1. น. 159)
- "ผู้ที่ค้ำหน้าค้ำสวนก็จะต้องศึกษาและคิดแก้ไขให้การเพาะปลูกเจริญขึ้น" (เล่ม 3. น. 52)
- "นายทองอยู่อาจจะเป็นผู้สืบเชื้อสายข้าราชการมาก่อนหรือเป็นแต่ผู้มีคณงามความดี" (เล่ม 1. น. 56)
- "คือนำเอามาทำเป็นเครื่องใช้ไม้สอยไม่ได้" (เล่ม 3. น. 122)
- "ทุกคนพากันเอาเครื่องรางของขลังของคนมอญให้พริ่ง" (เล่ม 3. น. 111)
- "จงทำงานอย่างหนึ่งอยู่เปล่าให้วงเหงามินถึง" (เล่ม 3. น. 57)
- "ความเบื่อหน่ายในการศึกษาและเป็นคนโง่งเง่าเต่าตันฉันท" (เล่ม 3. น. 54)
- "ทรัพย์สินอื่น ๆ อาจถูกขโมยลักหรือลดน้อยลงด้วยการจับจ่ายใช้สอย" (เล่ม 3. น. 27)
- "หาได้ออกจับจ่ายหมุนเวียนให้เป็นประโยชน์แก่บ้านเมืองไม่" (เล่ม 3. น. 61)
- "ได้อุปสมบทเป็นภิกษุมีชื่อเสียงโด่งดังจนเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินนับถือ" (เล่ม 3. น. 8)
- "ควรที่จะเจียมตัวเจียมใจอย่างที่สุด" (เล่ม 2. น. 140)
- "นอกจากนี้เรายังพูดว่าใจหายใจคว่ำ" (เล่ม 3. น. 124)
- "ตลอดจนชาวป่าชาวเขาเผ่าต่าง ๆ" (เล่ม 3. น. 121)
- "ครั้งเวลาล่วงเลยมาอนุสาวรีย์ข้าราชการได้สร้างขึ้นใหม่" (เล่ม 1. น. 60)
- "หาได้ซบย้อมปลอมราคาขายของ เลว เป็นของดี" (เล่ม 3. น. 48)
- "แต่ให้เขี้ยวชาญเกิดคงเกิดผล อาจชักเชิดขฟสกันธ" (เล่ม 3. น. 54)

- " ล้วน เบิกบาน แถมชื่นรื่นถัย " (เล่ม 1. น. 68)
- " เป็นส่วน เดียวไม่ ซบซ้อนยุ่งเหยิงนักให้สำเร็จตลอดไปได้ก็ดี " (เล่ม 3. น. 55)
- " จะ ซื้อขายง่ายแลงมิได้ " (เล่ม 3. น. 25)
- " ไม่ใช้ความ ดำริตรตรงให้สมควรแก่เหตุการณ์ " (เล่ม 3. น. 55)
- " เสื้อผ้าสักตัวก็ต้อง ดีอกดีใจเป็นทวีคูณ " (เล่ม 1. น. 159)
- " แต่อดทนต่อความยากแค้นและความ ดกดขี่หมิ่นจากสังคมไม่ไหว " (เล่ม 2. น. 97)
- " จำ เป็นต้องไป ช่วยตามบุญตามกรรม " (เล่ม 2. น. 32)
- " หนึ่งหนังสือหรือ คำรับฉบับ " (เล่ม 3. น. 54)
- " เขาแต่ละคนมีลักษณะ ตื่นตัวตื่นใจมาแต่วัน เตียงสา " (เล่ม 3. น. 24)
- " เป็นทุนสมบัติมา แต่อ่อนแต่อก ผิดจากสามัญชน " (เล่ม 3. น. 53)
- " ทั้ง ถนนหนทางกว้างขวางมี ให้ขับขี่ยวดยานสำราญใจ " (เล่ม 1. น. 68)
- " ย่อมจะมี ถ้อยคำสำนวนซึ่งในปัจจุบันนี้ไม่ค่อยนิยมแล้ว " (เล่ม 3. น. 5)
- " ถ้อยดีถ้อยรับสับสน โล่ประจัญถอยประจัญเช่นฆ่า " (เล่ม 1. น. 114)
- " กล้าหาญเข้มแข็ง ทรหดอดทนยิ่งกว่าไทยนครอื่น " (เล่ม 3. น. 24)
- " มีช้างมีม้ามี เงินมีทอง สรรพสิ่งของ ทั้งหลายทั้งปวง " (เล่ม 3. น. 128)
- " ก็คือให้ ลงมือเก็บ ใน ทันที่ทันใด เท่านั้น " (เล่ม 3. น. 61)
- " ทำบุญทำทานหยาดน้ำให้เป็นกุศลบุญแก่ตน " (เล่ม 3. น. 129)
- " ย่อมปรากฏอยู่แก่ ชาวมหาชนตลอดมา ทุกคราทุกสมัย " (เล่ม 2. น. 31)

- "ทุกบ้านทุกเมือง ทั่วโลกที่เราอาศัยอยู่นี้" (เล่ม 1. น. 26)
- "ได้สิ่งของทุกสิ่งทุกอย่าง" (เล่ม 3. น. 128)
- "เอกภาพ คือ ความเป็นหนึ่ง หรือความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน" (เล่ม 2. น. 123)
- "กระเจิดกระเจิงไปอยู่เสียในป่าในดง" (เล่ม 3. น. 121)
- "ได้ไต่เต้าขึ้นมาจากข้าราชการตำแหน่งต่ำจนถึงสูงที่สุดของบ้านเกิดเมืองนอนของตน" (เล่ม 1. น. 54)
- "ให้รู้จักประกอบการงานใด ๆ ให้มีสติปัญญาเฉียบแหลมรู้แจ้งรู้ซึ่งถึงอันที่เป็นบาปบุญคุณโทษ" (เล่ม 3. น. 129)
- "บาปหนักบาปเบาอย่าเข้าใกล้" (เล่ม 3. น. 129)
- "ต้องเดินบุกป่าฝ่ารก พลทหารอดโรยกำลังมาก" (เล่ม 3. น. 47)
- "อันจะเป็นคุณประโยชน์แก่ตนเอง และประเทศชาติบ้านเมืองด้วย" (เล่ม 3. น. 26)
- "ไม่ประ เปรี้ยว เฉลียวฉลาดเป็นสง่า" (เล่ม 3. น. 26)
- "ผู้นั้นก็จะมีความสุขความสบายไม่ป่วยไข้ได้ทุกข์" (เล่ม 3. น. 121)
- "จะสมมุติว่าเป็น ป่าเขาลำเนาไพรที่สำนักของนายโจร" (เล่ม 2. น. 97)
- "เคราะห์ถูกกังขัง เคราะห์ถูกชนปิ่นผ้าน้ำไม้" (เล่ม 3. น. 128)
- "ก็เก็บเงินได้เป็นกอบเป็นกำ" (เล่ม 1. น. 152)
- "ถ้าสิ่งนั้นหนีหายไปจากตัวก็จะทำให้ผู้นั้นเป็นไข้ได้ทุกข์" (เล่ม 3. น. 121)
- "พริ้งพูดอย่าง เป็นงานเป็นการ" (เล่ม 3. น. 112)

- "คิด เห็น เช่นนี้แม้ไม่เกิดเป็นเงิน เป็นทองแต่ก็สนุกสบายใจดี" (เล่ม 3. น. 122)
- "ปราศจากบรรยากาศที่เป็นจริงเป็นจังบางอย่าง" (เล่ม 2. น. 97)
- "บ้าน เรื่อง เป็นด เป็นตะราวกับว่าจริง ๆ นะครับ" (เล่ม 3. น. 139)
- "ต้องตั้งใจมธยัสถ์เก็บ เล็กผสมน้อยตั้งแต่ยังเป็นหนุ่ม เป็นสาว" (เล่ม 3. น. 62)
- "อย่า เป็นห่วง เป็นไยด้วยข้าพเจ้านี้เลย" (เล่ม 3. น. 80)
- "เมื่อคืนนี้ใคร แปลกหน้าแปลกตาเข้ามาบ้างหรือเปล่า" (เล่ม 3. น. 7)
- "เอาใจ้วมาฝึกหัดตัดนิสสัย" (เล่ม 2. น. 7)
- "ทำให้เสียกำลัง เสียอำนาจ พินาศฉิบหายทำให้สูญเสียดประเทศชาติบ้านเมืองเป็นที่สุด" (เล่ม 2. น. 125)
- "ทั้ง เพชรนิลจินดามาประทาน" (เล่ม 2. น. 40)
- "ข้าพเจ้าจึงพา เพื่อนทักซ์เพื่อนยากหนีมาหวังจะอยู่เป็นข้าพระราชบุตรพระเจ้ามนเทียรทอง" (เล่ม 2. น. 74)
- "ทรงปกครอง ไพร่ฟ้าประชาชนให้อยู่เย็น เป็นสุข" (เล่ม 3. น. 24)
- "จะขอพันธุ์ พักแ่่งแตงน้ำเต้า ที่ขอเจ้าไปปลุกในไร่ข้าว" (เล่ม 3. น. 36)
- "ได้ เป็นมรดกตกทอดกันก็มี" (เล่ม 1. น. 152)
- "คน มั่งมีศรีสุข ถ้าเจ้าชี้ เกี้ยว เข้าไปสิงสู่อยู่ละก้ออาจจะกลับกลายเป็นคนจนไปก็ได้" (เล่ม 1. น. 22)
- "ต้อง เวทนามานชา ณัฏกรรจ์ บันดาล มัวดามัวใจ" (เล่ม 1. น. 111)
- "สามารถล่วง รู้มารยาเล่ห์เหลี่ยมของคนทุกชั้น" (เล่ม 3. น. 25)
- "ส่วนที่ว่าคนที่ประกอบมิจฉาชีพกลับ มีเงินมีทองใช้" (เล่ม 3. น. 98)

- "ตก เป็น เมืองออก เมืองขึ้น ของประ เทศนครต่อมา" (เล่ม 2. น. 125)
- "แม้ชาติย่อยยับอัจน บุคคลจะสุขอยู่อย่างไร" (เล่ม 2. น. 125)
- "คงแสดงแต่ความยิ้มแย้มแจ่มใจพูดจา เล่นหัวกันตาม เคย" (เล่ม 3. น. 7)
- "ถ้าแม่บ้านมีวิชาดีดัวบ้าง เช่น เย็บปักถักร้อย" (เล่ม 1. น. 153)
- "สามารถรบทัพจับศึกต่อกรกับศัตรูหมู่ปัจจามิตรได้ชั้นเยี่ยม" (เล่ม 3. น. 25)
- "ปกครองบ้าน เมืองร่มเย็น เป็นสุข" (เล่ม 1. น. 46)
- "มีแต่ความร้อนนกร้อนใจ หน้าตาบูดบึ้ง ได้รับความทุกข์ทรมานต่าง ๆ" (เล่ม 1. น. 23)
- "ร้อยคนพันคนไม่คลใจ จำเพาะ เจาะได้เจ้าหลายแก้ว" (เล่ม 3. น. 40)
- "ร้อยวันพันปีจะมีมาเกิดสักครั้งหนึ่งจึงจะสมควรให้ราชารถเกย" (เล่ม 2. น. 117)
- "ให้ที่อยู่ในกรอบแห่งระเบียบแบบแผนต่าง ๆ บ้าง" (เล่ม 2. น. 139)
- "เพราะความเป็นระเบียบเรียบร้อย" (เล่ม 1. น. 5)
- "เพราะความรู้จักมักคุ้นกัน และ เพราะศรัทธาในพระศาสนาด้วย" (เล่ม 2. น. 139)
- "ให้รู้จักประกอบการงานใด ๆ ให้มีสติปัญญา เฉียบแหลม ร้แจ้งร้ซึ้งถึงอันที่เป็นบาป บุญคุณโทษ" (เล่ม 3. น. 128)
- "อสุรีล้มลุกคลุกคลาน ขุนกระบี่ทะยานตามตี" (เล่ม 1. น. 114)
- "ถ้าเป็นอย่างแรงอาจถึงล้มหมอนนอนเสื่อ เจ็บป่วยและตายได้" (เล่ม 3. น. 124)
- "อาจกล่าวได้ว่ามีลักษณะละม้ายคล้ายคลึงกันได้" (เล่ม 3. น. 9)

- "อยากรู้ว่าหนังตะลุงเราที่เล่นไม่ลามกหายากแล้วคนดูชอบดูนะ มันเล่นกันยังไง"
(เล่ม 3. น. 115)
- "แล้วจึงเขียนลงเป็นลายลักษณ์อักษร"
(เล่ม 1. น. 165)
- "คือหลง เมาเรียน จนเกือบจะไม่ลืมลืมตา"
(เล่ม 3. น. 55)
- "นายหุดเจ้าภาพป็นโรงขึ้นมาหา อย่างลึกลับลึกลน"
(เล่ม 3. น. 115)
- "ลูกเล็กเด็กแดงก็จะพลอยเสียชีวิตสั้น"
(เล่ม 1. น. 133)
- "อนิจจาเขาวชนลูกหลานเผ่าพันธุ์ของเรา"
(เล่ม 3. น. 26)
- "ก็จะ เป็นลูกหลานว่านเครือของโลกที่โหดร้ายยิ่งที่เคียวพระ เจ้าข้า"
(เล่ม 3. น. 26)
- "เมื่อไหร่เลยจะพร้อมวงศ์พงศ์ประยูร"
(เล่ม 2. น. 41)
- "ว่านอนสอนง่ายชายฉลาด ทั้งรูปทรงก็สะอาดสำอางศรี"
(เล่ม 3. น. 36)
- "เพราะ เราคุ้นเคยกับพวกชายตัวเสียแล้ว เราก็อวิ่งเข้าวิ่งออกได้สบาย"
(เล่ม 1. น. 6)
- "นี่แหละชาวเราจงศึกษาเล่าเรียน"
(เล่ม 3. น. 57)
- "มีผู้ร้ายชายโจรหรือศึกเสื่อเหนื่อไต่ก็พร้อมเพรียงช่วยกันป้องกันด้านทาน"
(เล่ม 2. น. 124)
- "พอทราบว่ายอมก็โถ่ร้องเสียงสนั่นหวั่นไหว"
(เล่ม 2. น. 58)
- "คิดหวังอะไรก็ให้สมมาคปรารถนา"
(เล่ม 3. น. 128)
- "เมื่อหาคำมูลได้แล้วจะต้องประกอบก่อกันเข้า ให้ได้รูปรอยสมเหตุผล"
(เล่ม 3. น. 45)

- "จงช่วยกันสร้างบ้านสร้างเรือน ให้ เป็นสามัคคีรยากันจนแก่เฒ่า" (เล่ม 3. น. 129)
- "ท่านจะได้ร่วมกันสร้างศรีสร้างชัยให้พี่" (เล่ม 3. น. 111)
- "เป็นที่สะดุดตาสะดุดใจ ไม่ใช่ตามแบบอย่างเก่า" (เล่ม 1. น. 123)
- "แต่ผู้มีปัญญาหาสะทกสะท้านหัวน้โหวไม่" (เล่ม 3. น. 26)
- "และจบชีวิตลงอย่างสะอาดสะอาดเหมือนชื่อเสียง" (เล่ม 2. น. 98)
- "ก็สามารถจะสั่งสอนอบรมเยาวชนชายหญิงลูกหลานของเราชาวนครหนองแ่" (เล่ม 3. น. 26)
- "เห็นในเวลานั้นว่าใหญ่โตมโหฬารสดหล้าฟ้าเขียว" (เล่ม 1. น. 5)
- "กิน นอน กลัว และสับสน^{ดู} คนกับสัตว์มีเสมอเท่าเทียมกัน" (เล่ม 3. น. 26)
- "ไม่รู้ว่าอยู่ตำบลใด จิตใจจะ เสาะแสวงหา" (เล่ม 1. น. 108)
- "เจ้าหน่อเนื้อ เชื้อชาติตั้งราชสิทธิ์" (เล่ม 2. น. 44)
- "ก็หมายมั่นปั้นมือเข้ามาจะเอาความชอบกับราชการเมืองแปรไว้" (เล่ม 1. น. 135)
- "นี่มีคุณหลายหลากมากมายครั้น" (เล่ม 2. น. 24)
- "แกเคี้ยว เข็ญฝึกซ้อมพริ้งอย่างทามรุ่งทามค่า" (เล่ม 3. น. 108)
- "จะดำเป็นข้าวสารได้ก็หายหกตกหล่นเสียเกือบหมด" (เล่ม 1. น. 80)
- "เรื่องสั้นเรื่องนี้ ผู้แต่งพรรณนาได้เห็นจริงเห็นจัง" (เล่ม 1. น. 156)
- "ปฏิบัติการงานเรียบร้อย แต่ว่าเงินเดือนไม่ขึ้น นายก็ไม่เห็นอกเห็นใจ" (เล่ม 3. น. 98)

- "ถึงแม้เป็นเครื่องที่จะพาให้เหนื่อยกาย เหนื่อยใจก็ดี" (เล่ม 3. น. 56)
- "ในครั้งนั้น เวชยันต์ ให้หัวน้ให้หวาด" (เล่ม 3. น. 108)
- "องอาจกล้าหาญมิได้ เกรงกลัวย่อท้อต่อข้าศึก" (เล่ม 2. น. 32)
- "แต่ตัวเด็กเพชรนั้นอดอยากโหยหิว" (เล่ม 3. น. 7)
- "จนกว่าจะได้ทดแทนบุญคุณอย่างใดอย่างหนึ่งเสียก่อน" (เล่ม 1. น. 125)
- "ถ้าเรามีพระปิตทวารตั้งเก้าท้อยคอ อย่างนี้กว่าเราจะอยู่ยงคงกระพัน" (เล่ม 3. น. 89)
- "ส่วนบ้านเมืองก็ย่อมมี เทวดาประจำอยู่มีหน้าที่ปกป้องบ้านเมืองให้อยู่เย็นเป็นสุข" (เล่ม 3. น. 123)
- "ทั้งอัตคัดขัดสนจนเงินตรา จะมาขายออกแก้วให้ช่วงไซ้" (เล่ม 3. น. 36)
- "ก่อนที่จะทำกิจการอันใดอันหนึ่ง" (เล่ม 1. น. 27)
- "บุตรภรรยาจะไม่อ้างว้างว่าเหว" (เล่ม 3. น. 61)
- "พออายุน้ำอายุท่าแล้วนายแก้วน้ชวณพีเมียให้นั่งกินเหล้ากันที่นอกชาน" (เล่ม 2. น. 99)
- "ด้วยนางไม้ต่างพวกต่างถิ่น ถ้าอยู่ร่วมกันไม่นานก็จะอิจฉาดาร้อนวิวาทะเลาะกันไม่หยุดหย่อน" (เล่ม 3. น. 122)
- "เราก้ได้รับความอึดอัดใจอยู่ในตัวของเราเอง" (เล่ม 3. น. 96)
- "ร้านจัดกันอย่างประณีตและ เรียบริ้อยไม่มีเสียงอึกทึกครึกโครม" (เล่ม 1. น. 5)
- "และเป็นที่อ่อนอกเย็นใจของอาณาประชาราษฎร์ร่วมชาติได้อย่างยิ่ง" (เล่ม 3. น. 25)

"ไม่ต้อง เอาเงินเอาทอง เข้าแลก" (เล่ม 3. น. 122)

"แต่ฉันก็อดแปลกใจไม่ได้ที่พี่วันเพ็ญอ่าน เอาจริงเอาจัง เสียเหลือเกิน" (เล่ม 1. น. 161)

"เป็นคนมีนิสัยที่ไม่ชั่วแต่จะไม่ เอาเรื่องเอาราวกับใครเท่านั้น" (เล่ม 2. น. 97)

"ความอารี คือความ เอื้อเพื่อ เผื่อแผ่ มีอะไรไม่หวงครับ" (เล่ม 1. น. 20)

"ไม่มีใจ โอบอ้อมอารี ไม่ตั้งอยู่ในสุจริต และไม่มี ความมานะกล้าหาญ" (เล่ม 3. น. 25)

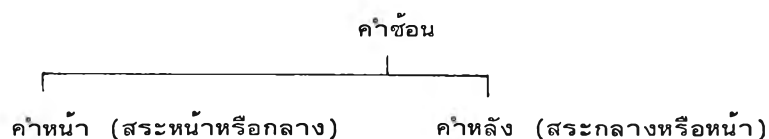
คำซ้อน เพื่อ เสียยง

คำซ้อน เพื่อ เสียยง คือ การนำคำมาซ้อนกัน มุ่งที่เสียยงยิ่งกว่าความหมาย คำที่เข้ามาซ้อนกัน จึงอาจจะไม่มีความหมายเลย หรือมีความหมายเพียงคำใดคำเดียว บางทีแต่ละคำมีความหมายแต่ความหมายไม่เนื่องกับความหมายใหม่เลย คำซ้อน เพื่อ เสียยงแบ่งเป็น 6 ประเภท คือ

1. เสียยงของคำที่นำมาซ้อนกันมีที่ เกิดใกล้เคียงกัน มีลักษณะดังนี้ :-

1.1 เกิดจากสระหน้าและสระกลางซ้อนกัน คือ สระหน้าซ้อนกับสระกลางและสระกลางซ้อนกับสระหน้า

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักษัมพันธ์

"ละลายล่วง เกะกะ ร่วมพระที่" (เล่ม 1. น. 35)

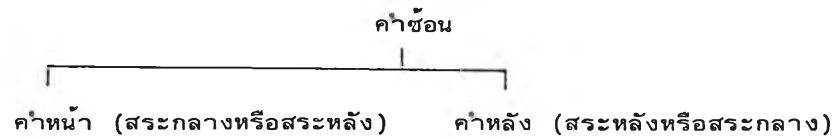
"ยินเสียงคน เกรี้ยวกราว ฉาวประหลาด" (เล่ม 1. น. 40)

- "เจ้าแก่รับคำแล้วอาลา ไปเคหาแต่งตัวขมิ้น" (เล่ม 3. น. 35)
- "ถึง เมืองชลฯ คนคึกคักเดินขวักรไชว" (เล่ม 1. น. 67)
- "และถึงจะกระทำความซื่อตรง เขาก็คงกลางแกลง" (เล่ม 3. น. 46)
- "เสียงเจียวจ้าวฉาวฉ่าน่าสำราญ" (เล่ม 1. น. 68)
- "ความขำนิขำนายจะ เป็น เครื่องบิบบันให้หู่แน่นแพ้นเข้า" (เล่ม 3. น. 55)
- "ยามจนคน เคียดแค้น ชิงชิง" (เล่ม 3. น. 63)
- "ว่าแต่ใจของพระแม่จะแซ เชื่อน" (เล่ม 2. น. 42)
- "เลื่อยบ่ทำเดโช แซ่มซ่า" (เล่ม 3. น. 68)
- "ถ้า เผลอหน่อยคอยหนีตะลี้ตะลาน" (เล่ม 2. น. 8)
- "เปลี่ยนความหมายห่างมากถลากไถล" (เล่ม 1. น. 44)
- "เส้นที่สามขออย่าคบคนหาลบ้าใบ" (เล่ม 3. น. 129)
- "อยู่แม่ลูกตามมีประสีประสา" (เล่ม 2. น. 43)
- "ปลั่ง เปล่ง เคร่ง ยุคล สถน นุช ดุจ ประทุม" (เล่ม 3. น. 18)
- "เย็น เยียบทุกถิ่นทั่ว ณ ยามพัสสะ ไปรยปราย" (เล่ม 1. น. 53)
- "ไม่ เล่น เบี้ยกิน เหล้า เมากัญชา ฝิ่น ฝามัน สูบบ้าง หรือไม่" (เล่ม 3. น. 36)
- "รูปหล่อนั้นนั่งหีบ เทียบ ประนม มือ ถือ ดอก บัว" (เล่ม 3. น. 38)
- "ฉันอาบน้ำอย่างพิถีพิถันกว่าทุกวัน เพราะ เนื้อ ตัว สกปรก เหลือ เกิน" (เล่ม 1. น. 162)

- "ต้องระวังตัวกลัวจะ เปลื้องปล้ำอยู่เสมอ" (เล่ม 3. น. 45)
- "อย่าเขียดเขียนย่ำยี่ ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่เพื่อนบ้านและสัตว์ทั้งหลาย" (เล่ม 3. น. 129)
- "ฝูงหึ่งห้อยอาศัยอยู่บนนั้น พร้อมใจกันส่งแสงสีเหลืองยิบยิบไปทั้งต้น" (เล่ม 1. น. 18)
- "ช่างชนะตามอ่า เกอรอบนอกมา เยอะแยะ" (เล่ม 3. น. 110)
- "ระยิบระยับพริบตาดาวพรำเลื่อน" (เล่ม 1. น. 179)
- "ข้าพเจ้ามิได้ระวังระไวท่าน และให้ได้ความลำบากนั้นโทษข้าพเจ้าผิดนักหนาแล้ว" (เล่ม 3. น. 79)
- "หวังให้บุตรนัดตาได้ร่ำเรียน" (เล่ม 3. น. 54)
- "อย่าร่ำไรเลยชวนแปลให้แม่หึ่ง" (เล่ม 2. น. 42)
- "จำเรียงเสียงทิพยดนตรี อ่าเชื่อยเรื้อยรีจับใจ" (เล่ม 1. น. 113)
- "น้ำขึ้นเต็มฝั่ง นิ่งไม่กระตุกกระตักแต่เป็นเงาแวววาว เหมือนถาดเงินใบใหญ่ที่ขั้คมัน" (เล่ม 1. น. 18)
- "ก็อาลัยอยู่ด้วยนางจะห่างเห" (เล่ม 2. น. 46)
- "บ้างเจาะถากฉิ่งเที่ยงเสียงเอะอะ เกะกะกบไสไซเหล็กจิ้ง" (เล่ม 3. น. 38)
- "พระราชาทรงเอื้ออ้อมพระราชหฤทัย เพราะกวีผู้นั้น" (เล่ม 1. น. 170)
- "เดือนยี่พิธีพญา โยนชิงช้าชนแอ้อัด" (เล่ม 3. น. 20)
- "ทั้งหมดบ้านร้านค้าเสียงฮาเฮ" (เล่ม 1. น. 69)

1.2 เกิดจากสระกลางและสระหลังซ้อนกัน คือสระกลางซ้อนกับสระหลังและ
สระหลังซ้อนกับสระกลาง

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

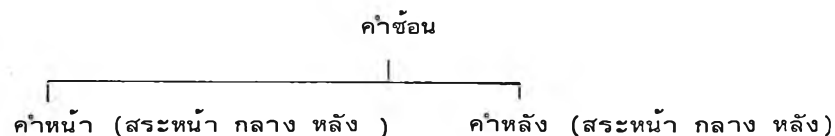
"ใบก็เหม็นคาวปลา <u>คละคลั่ง</u> "	(เล่ม 3. น. 67)
"วิชาการบ้าน เมือง <u>เปรื่องซ่าซ่อง</u> "	(เล่ม 1. น. 42)
"แหวววาบปลาบสายฟ้า ผสานวาคะ <u>ไชยชาย</u> "	(เล่ม 3. น. 153)
"คลื่นซัดสาดฟาดฝั่ง <u>ดั่งซู่ซ่า</u> "	(เล่ม 1. น. 68)
"อนิจจาตัว <u>กูข้างตาย</u> "	(เล่ม 2. น. 112)
"ร้องไห้ <u>ซื่อ!</u> บ่นว่าเหมือน <u>บ้ายบอ</u> "	(เล่ม 2. น. 9)
"สิ่งใดพาเสียคนกลับ <u>ปรนปรือ</u> "	(เล่ม 2. น. 9)
"สกดทำ <u>อื่น</u> สีย้อม <u>ผ้าผ่อน</u> "	(เล่ม 1. น. 146)
"แหงด้วย <u>แหลน</u> หลาวโตมร <u>พันพอน</u> <u>อดลุด</u> <u>วุ่นไป</u> "	(เล่ม 1. น. 100)
"คนที่สามารถ <u>ใช้จินตนาการ</u> คือคนที่จะมีความฉลาดมากขึ้น ๆ ถ้าไม่ <u>ใช้จนพัง</u> <u>เพื่อ</u> <u>เกิน</u> <u>ไป</u> "	(เล่ม 2. น. 96)
"จึงชวนกัน <u>นั่ง</u> <u>กิน</u> <u>ริน</u> <u>สุรา</u> <u>เมามาย</u> <u>หลุด</u> <u>จาก</u> <u>กัน</u> <u>อิง</u> <u>ไป</u> "	(เล่ม 3. น. 39)
"ให้ <u>ยุ่ง</u> <u>เหยิง</u> <u>เดือ</u> <u>คร้อน</u> <u>อยู่</u> <u>ทุก</u> <u>วัน</u> <u>นี้</u> "	(เล่ม 3. น. 27)

- "แล้วครรไลไปต่อไม่รอร่า" (เล่ม 1. น. 67)
- "ชื่อ เดิมของนายแก้วนก็ซึกจะรุ่มร่ามล้ำสมัย" (เล่ม 2. น. 97)
- "พื้นนทางคเรื่องรองงามผ่องแผ้ว" (เล่ม 3. น. 149)
- "สองกษัตริย์ตรีสว่าอย่าว่าวุ่น" (เล่ม 2. น. 38)
- "ฉะนั้นทุกคนที่มี เพชรนิลจินดา ก็แต่งกันได้วুবวับ" (เล่ม 1. น. 5)
- "หนี พยัคฆ์ภัยกริ่งวี่ง ว่าวาม" (เล่ม 1. น. 84)
- "สะท้อนแสงวুবวับรับสุริย์" (เล่ม 1. น. 69)
- "ไม่ใช่อู่ที่แต่งตัวหุรหุราและมีวิชาดีเท่านั้น" (เล่ม 3. น. 27)
- "อย่าว่าวุ่นทนต์ั้น เช่นนั้น เลย" (เล่ม 2. น. 42)
- "เพราะจะ เข้า เนื้อไปทุกที ไม่ช้านานสมบัติที่มีอยู่เท่าไรก็จะไม่เหลือหลอ" (เล่ม 3. น. 60)
- "จึงสามารถพานางเอกและเสนาเหาะเหินไปเที่ยวชมหิมพานต์" (เล่ม 3. น. 114)

1.3 เกิดจากสระหน้า สระกลาง และสระหลังซ้อนกัน คือ สระหน้าซ้อนกับ

สระหน้า สระกลางซ้อนกับสระกลาง และสระหลังซ้อนกับสระหลัง

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำสอนที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

- "จำจะต้องรู้จักกระ เหม็ดกระ หมี่รักษา ทรัพย์และผลประโยชน์ที่หาได้" (เล่ม ๑. น. 60)
- "ไม่ เคยอยาก กรากกรำ ต้องจำเคย" (เล่ม ๒. น. 41)
- "เด็กวัยรุ่นในใส่หมวกแบบจ็อกก็อย่าง เก้ไก้ คนหนึ่ง เดินเข้ามาหา" (เล่ม ๒. น. 130)
- "รูปขี้ขัง พ่วงพิชนสี เหลือง" (เล่ม 1. น. 34)
- "เสียงสนั่น ครั้นครั้น โขยมหน มีดมน์ไปทั่วทิศาศาน" (เล่ม 1. น. 111)
- "คร่ำคร่ำ มานานกว่าแสนปี ไม่ดีหักเองจะโทษใคร" (เล่ม 1. น. 110)
- "ใกล้เทศกาล เข้าพรรษา นี้ วัดแต่ละวัดมีการบวชนาคกัน คึกคัก" (เล่ม ๒. น. 139)
- "หลบหลีก เกล้าคล่อง ว่องไว เลี้ยวโล่สังหารอสูรี" (เล่ม 1. น. 100)
- "ลูก เป็นหนุ่มใหญ่โตยัง โง่เง่า" (เล่ม ๒. น. 8)
- "จำ เรียง เสียงทิพยดนตรี จำเขื่อย เรือรี่จับใจ" (เล่ม 1. น. 113)
- "เซ็งแซ่ เสียง เกรี ปาน เรียมดีทรวงประหาร" (เล่ม ๓. น. 19)
- "นางมันรินหัวลงต่ำเปาะ พ้อ เงาะวางฉันอย่า ดันตื้อ" (เล่ม ๓. น. 39)
- "ไม่ คือ ดิ่ง ดอก พระ องค์ อย่าง สง กา" (เล่ม ๒. น. 38)
- "ต้อง ตรา ตรา จาก ย่าน ถิ่น บ้าน เก่า" (เล่ม ๒. น. 8)
- "ขุนกระบี่ผู้มีปรีชา ดริ ก ตรา อย่า ให้ เสีย การ" (เล่ม 1. น. 109)
- "ต่อ เมื่อ วัน อังคาร จึง ได้ ตั้ง ตั้ง ทำ ใหม่" (เล่ม 1. น. 31)

- "เที่ยวเตร็ดเตร่เล่นตามสบาย" (เล่ม 1. น. 79)
- "ไม่ก่อกิเลสก่อกิจ จิตให้ทะเยอทะยาน" (เล่ม 3. น. 57)
- "เห็นเจ้านายนั่งนั่งเข้าเข้าแกแกไขไข" (เล่ม 2. น. 39)
- "เสียงเปรี๊ยะปรางปรางปังปังดังดังลั่นลั่นไป" (เล่ม 1. น. 69)
- "ผิวผิวผู้ผู้มีมีกระกระดากดากพะพะอ่าอ่า" (เล่ม 2. น. 8)
- "บางคน เฝ้าเฝ้าจู้จู้หรีหรีหิหิไรไร" (เล่ม 2. น. 9)
- "ก็ซึก เทิมเทิมเมามัวเมามัวโมโมหะหะใครใครจะจะทำทำร้ายร้ายผู้ผู้อื่นอื่น" (เล่ม 1. น. 135)
- "พวกเงี้ยวที่เกลียดชังคนไทยพากันยั้งยั้งพพกกากาหม่อมหม่อมให้ให้คคิดคการการใหญ่ใหญ่" (เล่ม 1. น. 58)
- "จะยั้งยั้งร้อนร้อนเราเราเหมือนเหมือนเข้าเข้าไฟไฟ" (เล่ม 1. น. 65)
- "เตี้ยเตี้ยหัวหัวร่อร่อต่อต่อกระกระชิกชิกระระริริระระรีรี" (เล่ม 1. น. 65)
- "ตะตะวันวันค้อยค้อย ๆ ฉายฉายรัรัคคมีมีระระเรื่อเรื่อเรื่อเรื่อขึ้นขึ้นแต่แต่งงฟ้าฟ้า" (เล่ม 1. น. 65)
- "แลแลมีมีกิริกิริยายาเรเริงเรร่าร่าดั่งดั่งหนึ่งหนึ่งพระพระยายาเสื่อเสื่อ" (เล่ม 1. น. 128)
- "ตะตะเบเบงเบชะชะ เวเวดดีีละละล้าล้าละละลั้งลั้งยั้งยั้งนันักกแลแลททหหารารแแปรปรกกไไห้ห้รรอองง" (เล่ม 1. น. 134)
- "ลั่นลั่นเลื่อนเลื่อนสะสะ เทเทือนเทถึงถึง โสโสฬฬ เพเพลลิงิงกรกรดดับับสัสันนททนนที่ที่" (เล่ม 1. น. 101)
- "จะจะโลโลมมเล็เล็ๆ เยเยาวาวมามาลลย์ย์ปประระกาการรไไดด" (เล่ม 2. น. 55)
- "ประประดูดูหหอองงแแถถววเปิดเปิดออกออกที่ที่ละละหหอองง ๆ ในในเวเวลลาาไไ่่เสเสียยกกันัน" (เล่ม 1. น. 158)
- "ในในตาตาบบลลออดดคคัดัดไไกกลลวิวิตตวาวา" (เล่ม 2. น. 7)
- "ไม่ไม่ได้ได้วิวิแแววววขข่า่าววครคราวาวบังบังอรอร" (เล่ม 1. น. 39)

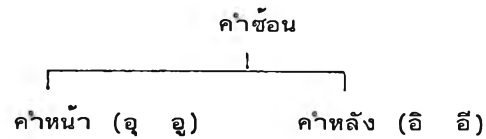
"ทั้งเสื่อสา^งกวาง^งหมี^หชะ^นี^ไพร" (เล่ม 1. น. 71)

"พลงยามประจำ เรือตองอูลเห็นก้อนด้าลอยกระ เฝ้อม เข้ามาหาตัวก็อ้ออั้ง^{ซึ}น" (เล่ม 1. น. 134)

2. เสียงของคำที่นำมาซ้อนกันมีเสียงที่เกิดระดับเดียวกัน มีลักษณะดังนี้ :-

2.1 เสียงสระอยู่ในระดับสูง

มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"น้ำ^{ซึ}น^เเต็ม^ฝง นิ่ง^มไ^กระ^ดก^กระ^ดก^ดแต่^เเป็น^เงา^วว^วว^บ เหมือน^ถาด^เเงิน^ใบ^ไใหญ่^{ที่}ซัด^มัน" (เล่ม 1. น. 18)

"ของ^ใซ้^จก^จก[ิ] กระจา^ชฟิล์ม^ถ่าย" (เล่ม 1. น. 146)

"อย่า^กวน^ใจ^จู้^จ้า^ชคร้าน" (เล่ม 2. น. 44)

"ชาว^{สุ}โข^ทัย^ดก^ดตื่น^กัน^{มา}ต่าง^คน^ด่าง^พุด^กัน^ชบ^ชิบ^อย^{อยู่}แล้ว" (เล่ม 2. น. 117)

"ดู^{เหมือน}ห้อย^{รุ}ง^{รุ}ง^{อยู่}นั้น^{แน่}ะ" (เล่ม 3. น. 140)

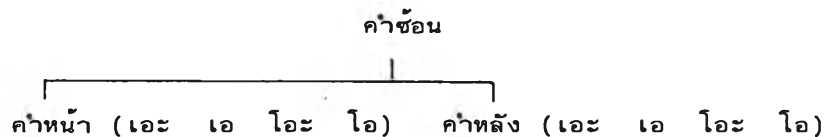
"คน^{มี}ใจ^คอ^หง^ดห^งิด" (เล่ม 3. น. 124)

"หวด^{หว}ิด^{จะ}ได้^รอง^ไห้^อว^ดพระ^จัน^{ทร}กัน^{อยู่}แล้ว" (เล่ม 1. น. 18)

"นาย^พุด^บน^อบ^อิบ" (เล่ม 3. น. 110)

2.2 เสียงสระอยู่ในระดับกลาง

มีโครงสร้างดังนี้ :-

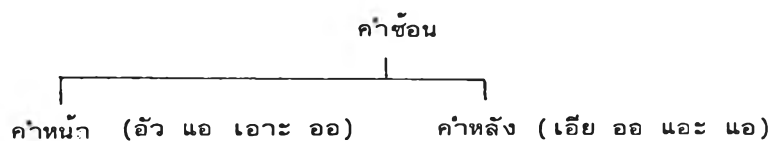

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"คนมาพักตากลมก็ <u>ถม</u> <u>ถ</u> "	(เล่ม 1. น. 69)
"ห่อแล่นผ่าน <u>แผ่น</u> <u>โผน</u> กระโจนบิน"	(เล่ม 1. น. 69)
" <u>โผน</u> <u>แผ่น</u> ขึ้นยืนเหยียบบ่า กร ขวาวจวยชิงพระขรรค์"	(เล่ม 1. น. 114)
"เป็นทรัพย์ทุก <u>เพ็ล</u> <u>โพล์</u> หรั่งงาย"	(เล่ม 3. น. 56)
"แล้ว <u>ระ</u> <u>เทระ</u> หนเข้ามา เมืองเที่ยวสามะเล เทเมา"	(เล่ม 3. น. 7)
"เชี่ยวชาญกระดานตัน <u>โยก</u> <u>เยก</u> ลดคนทกโหน"	(เล่ม 3. น. 20)
"มิใช่คิด <u>โทยก</u> <u>เทยก</u> มา เสกสรร"	(เล่ม 2. น. 44)

2.3 เสียงสระอยู่ในระดับต่ำ

มีโครงสร้างดังนี้ :-

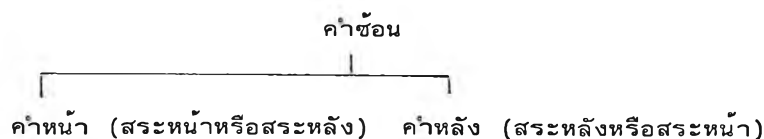

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"เด็กแดงโม้ก็พลอยได้ <u>ระจ้อ</u> <u>ระจ้อ</u> กับเด็กวัดใหญ่"	(เล่ม 3. น. 7)
"บัดนี้ยังจำได้เป็น <u>กระท่อน</u> <u>กระแท่น</u> "	(เล่ม 1. น. 86)

- "คนชื่อนั้นอ่อนแอจนคลอนแคลนอย่างไร" (เล่ม ๓. น. ๙๙)
- "คนชื่อนั้นอ่อนแอจนคลอนแคลนอย่างไร" (เล่ม ๓. น. ๙๙)
- "แล้วปล่อยให้มันห้อยต่องแต่ง" (เล่ม ๓. น. 135)
- "ในระหว่างนี้มันยังคงว่ายั่วป่วน เขียนอยู่ที่รังไข่" (เล่ม 2. น. 133)
- "ลูกแต่ละคนหน้าตามอมแมม" (เล่ม 1. น. 153)
- "แปลว่ามันปลิ้นปล้อน หน้าตามันลอกแลก พูดไม่ดูตาคน" (เล่ม 1. น. 21)
- "ใช้ความสงบ เป็นวิถีทางในการแก้ปัญหาไม่เป็น จึงวอกแวก เกื่อ เขิน เป็นนิจ" (เล่ม 2. น. 140)
- "นกกระจิบและนกกินปลีที่กระโดดห้อยแห่ยั้งไปมาตามพุ่มไม้" (เล่ม ๓. น. 57)
- "เป็นมนุษย์อ้อมแอ้งดั่งกลางหล่อ" (เล่ม 1. น. 38)
- "เรียกเมียสาวพรานป่าว่าอ้อ" (เล่ม 1. น. 40)

๓. เสียงของคำที่มาซ้อนกันมีที่ เกิดอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวแล้ว คือ คำที่ซ้อนกันเกิด จากสระหน้าและสระหลังซ้อนกัน อาจเป็นสระหน้าซ้อนกับสระหลัง หรือสระหลังซ้อนกับสระหน้า มีโครงสร้างดังนี้ :-

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักษัมพันธ์

- "ถ้าวงก็ต้องนอน เสียให้เต็มอ้อมจะได้กระปรึกระ เปร่าดลอดวิน" (เล่ม 1. น. 159)
- "เด็กเด็กวิ่งกร เกรียวไม่เหลียวหลัง" (เล่ม 1. น. 71)

- "บ้าง เจาะถากถึง เถียง เสียงเอะอะ เกะกะกบไสไ ซเหล็กจิ้ง" (เล่ม 3. น. 38)
- "ก็ปิ่น ปี่ ย้อย ยับ ในฉับพลัน" (เล่ม 2. น. 114)
- "ปลิ้น ปล่อน หน้าตามันลอกแลง พุดไม้ดูตาคน" (เล่ม 1. น. 21)
- "เปล่า เปลี่ย วอยู่ เดียว ดาย วิเวกแว่วคะนึ่งใน" (เล่ม 3. น. 153)
- "นกตะขาบหรือนกตีทองที่โผ ผิน ไปมา" (เล่ม 3. น. 57)
- "รูป ซึ้ง ซึ้ง ห้วง ที่ ชน สี เหลือง" (เล่ม 1. น. 34)
- "ผอยทอง เป็นยอ งโย เหมือน เส้นไหมโซ่ของหวาน" (เล่ม 3. น. 18)
- "ใจ ริกริ้ว เล่า บัญ ชา บิดา สั่ง" (เล่ม 1. น. 36)
- "เปรียบนางงามล้น ละมุน ละไม" (เล่ม 1. น. 181)
- "ถ้าและ จะ ละ เสีย ให้ เส็ด ลอด หนี ไปได้" (เล่ม 3. น. 82)

4. คำที่นำมาซ้อนกันมีสระ เดียวกันแต่ตัวสะกดต่างกัน

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

- "กระ เจ็ด กระ เจิง ไป อยู่ เสีย ใน ป่า ใน ดง" (เล่ม 3. น. 121)
- "มัน โผ วิ่ง ออก จาก เล่า จาก ลุ่ม ที่ กัก กัน มัน มา ด ล อด ค ิน" (เล่ม 1. น. 156)
- "เอา ชั้น หมาก ลง บร ร ทุก ข ล ก ข ล ย ไป หาม โหรี ใส่ ท าย ก ัญ ญา" (เล่ม 3. น. 38)
- "ยาม ว่าง ก ิจ จาก วัง อัน ค ึ่ง ค ับ" (เล่ม 1. น. 31)
- "รูป กาย ก็ คล้าย กับ ภู สอง หุ พร ร ม ร าย ฉ าย ฉ าน" (เล่ม 1. น. 105)

- "อย่าเบียดเบียนอย่าให้ เป็นที่ เตือดร้อนแก่ เพื่อนบ้านและสัตว์ทั้งหลาย"
(เล่ม 3. น. 129)
- "หยาดน้ำค้างพร่างพรายประกายแพรว"
(เล่ม 3. น. 149)
- "เราได้ข้อคิดอะไรนอก เหนือจากความสนุก เพลิดเพลินไปกับ เนื้อเรื่อง"
(เล่ม 1. น. 156)
- "มือ เนกสมญา ยกย่อน"
(เล่ม 1. น. 12)
- "ถึงกองทัพยับยั้งนั่ง เก้าอี้"
(เล่ม 2. น. 46)
- "ไม่ตายจะแทนคุณ แม่ เหนือจนจน ว้าววาย"
(เล่ม 1. น. 84)
- "เสียงโครมคราม ครั้นครั้น สนั่นสนัด"
(เล่ม 3. น. 108)
- "เปร่งสุร เสียงดังแสดงว่ามีนิสัยห้าวหาญ"
(เล่ม 1. น. 19)

5. คำที่นำมาซ้อนกัน ต่างกันทั้ง เสียงสระและตัวสะกด

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

- "ต่างคนต่างแตกกระจัดกระจ่ายไปมีรู้ว่าจะไปแห่งใดเลย"
(เล่ม 3. น. 79)
- "ดังทิพยรัตน์ อมรินทร์ จะหมิ่นจะเหมือน จะพราวแยก แดกพลัด กระจัดกระเจือน"
(เล่ม 3. น. 108)
- "ฉัน เริ่มต้นวันใหม่อย่างกระฉับกระเฉงเสมอ"
(เล่ม 1. น. 13)
- "กิริยาท่าทางกระชดกระช้อยจับตาจับใจ"
(เล่ม 1. น. 20)
- "สะท้อนอาสน์ เทวฤทธิ์ สถิตสถิต ปารีชาติ ฉาดฉัตรระบัตระบิน พิกพอินทร์ก้องดัง
กระทั่งกระเทือน"
(เล่ม 3. น. 108)

- "ถึงคราวนอนนอนไม่หลับกระสับกระส่าย" (เล่ม 1. น. 65)
- "ทำให้เหตุการณ์ในเรื่องของคนกลมกลืน เข้าไปได้กับประวัติศาสตร์" (เล่ม 1. น. 123)
- "ถ้าเจ้าซีเกียจเข้าไปสิงสู่อยู่ละก้อ อาจจะกลับกลายเป็นคนจนไปก็ได้" (เล่ม 1. น. 22)
- "เมื่อเห็นดาวล้อมเดือนกลาดเกลื่อนฟ้า" (เล่ม 1. น. 179)
- "กวัดแกว่งแสงวาวปลาบตา กระที่บบาทาอิงอุต" (เล่ม 1. น. 114)
- "ล้มหลับทับกันทั้งไพร่นาย จะเกริ่นกรายตรวจตรารักษาไม่" (เล่ม 1. น. 111)
- "แตกปลิวไปเกลื่อนกลาดบาดร่างกาย" (เล่ม 1. น. 71)
- "รีบชวนขวยเรียนให้สำเร็จก่อนที่จะต้องออกท่ามาหาหิน" (เล่ม 3. น. 54)
- "รีบลุกขึ้นขวยเขินเดินหลีกห่าง" (เล่ม 1. น. 35)
- "ทหารทั้งปวงจงช่วยกันชะม๊กเขม้นจับตัวเล่าปีให้จงได้" (เล่ม 3. น. 83)
- "และมีความมองอาจไม่เข็ดขามที่จะรักษาสัตย์ธรรมนี้" (เล่ม 3. น. 46)
- "ยังเข็ดแขยงมาจนบัดนี้" (เล่ม 1. น. 61)
- "ก็เขินขวยเพราะไม่เคยเซยถนอม" (เล่ม 2. น. 45)
- "ตั้งจะนำมาเขียนไว้นี้ (ไม่มีเวลาคิดมาให้ครบครั้น)" (เล่ม 1. น. 86)
- "สมิงพระรามได้ฟังก็ไม่สะดงใจครั้นคร้าม" (เล่ม 2. น. 68)
- "อุทัยภาพนตร์ซึ่งทำการโฆฆณา เป็นการครึกครื้นมโหหาร" (เล่ม 2. น. 97)
- "ขับเหง่อไคลไหลทะลักออกคลักโครม" (เล่ม 1. น. 65)

- "พวกของเธอทำงานไม่เด็ดขาด ไม่เรียบร้อยเพราะไม่มีใคร เป็นหัวหน้าควบคุม" (เล่ม 1. น. 19)
- "ถึงฝรั่งคังแค้นมันจะรบ" (เล่ม 2. น. 42)
- "เรา เป็นคนถือศีลห้าอย่างเคร่งครัด" (เล่ม 3. น. 98)
- "คติโลกธรรมคลา แคล้วคล่องตลอด เฮย" (เล่ม 3. น. 57)
- "ตัวสั้น เต็มอยู่งังน ยืนตรงอยู่ทุกวัน" (เล่ม 1. น. 86)
- "ก็ยังมี คนหลงมงายอยู่" (เล่ม 3. น. 27)
- "มันป่วนปั่นงังนจนอกสั้น" (เล่ม 2. น. 152)
- "อย่าหึงหวงจ้วงจาบประจานเงิน อย่าก่อ เกินก่อนผิวไม้พอที" (เล่ม 3. น. 40)
- "แล้วเจ้าต้องหาภรรยาที่เขา เป็นแม่ค้าจัดจ้าน" (เล่ม 2. น. 17)
- "แล้วจัดแจงแต่งเครื่องสำหรับยุทธิ์" (เล่ม 2. น. 38)
- "แจ้วเจื้อยใจจาบัลย์ ทุกวันหวังฟังเสียงสมร" (เล่ม 3. น. 20)
- "ได้ฟังกริ้วโกรธคือไฟกาฬ ตบมือฉัดฉานแล้วตอบไป" (เล่ม 1. น. 102)
- "สะท้านอาสน์ เทวฤทธิ์ สถิตสถิร ปาริชาติ ฉานฉัด ระบัดระบับ" (เล่ม 3. น. 108)
- "มิใช่จักลืมนุชทำฉวนเฉียว" (เล่ม 2. น. 43)
- "จำต้องชักเชื่อนเคลื่อนไ่ว้ที" (เล่ม 2. น. 115)
- "ง่วงเหงาเขาซบซ้า ซมซาน" (เล่ม 3. น. 56)
- "เปล่าเปลี่ยวอยู่เดียวดาย วิเวกแล้วคะนึ่งโน" (เล่ม 3. น. 153)

- "กลับ เดือดดาลแล เพิ่มแรงขึ้นด้วยความโทสะ" (เล่ม 1. น. 71)
- "ที่ยัง เหลืออยู่สักสิบ เอ็ดสิบสองคนก็ ตะ เกียกตะกายยัด เสภากระโดง" (เล่ม 2. น. 32)
- "ก็ เถลือถลนจับ โน่นชนนี้ให้ทันก็จั้นไป ชั่วคราวหนึ่ง ๆ เท่านั้น" (เล่ม 1. น. 80)
- "ทุกคนหน้าตา เบิกบาน เสียง ทักทายกันแต่ว่า ร้านอยู่ไหนเดี๋ยวไป" (เล่ม 1. น. 5)
- "หลับสนิท เนานมนาน บ่เว้น" (เล่ม 3. น. 56)
- "นี่ก็น้องนุ่งจีบทวย ชายพกจีบกลับ แนบเนียน" (เล่ม 3. น. 18)
- "แล้วก็ กั๊กกรามพูดอย่าง บึกบึน เยี่ยง เสือว่า..." (เล่ม 2. น. 99)
- "ทุกคนหน้าตา เบิกบาน เสียง ทักทายกันแต่ว่า ร้านอยู่ไหนเดี๋ยวไป" (เล่ม 1. น. 5)
- "ได้ราชมโนอยู่ ช่วย ประคับประคองการคิด เสี่ยงอาหารไว้ให้ได้ขบหนึ่ง" (เล่ม 2. น. 72)
- "อย่าให้มา ประดักประ เด็ดเลย" (เล่ม 3. น. 8)
- "หาของต้องการ ปรุง มุ่งใจจิต ประดิษฐ์ ประคอง" (เล่ม 3. น. 19)
- "ขนมจีบ เจ้าจีบห่อ งาม สมส่อ ประพิมพ์ ประพาย" (เล่ม 3. น. 18)
- "ชาว เรือออก ประหัด ประหาร เรือตองอุในทันที ประ ชัน หวน ญี่ รับ คำ" (เล่ม 1. น. 130)
- "ผู้คนทำงาน พาน เหนียว เหน็ด ฟัง จะ เสร็จ ยังไม่ ควร จะ ผาย ฝัน" (เล่ม 3. น. 39)
- "ครันมี เพื่อน เรียน ล้อม พร้อม พริก" (เล่ม 2. น. 7)

- "คิดแล้วจึงนัดกันพร้อมเพรียง และพากันมาประชุม" (เล่ม 1. น. 19)
- "บางคนก็ง่วนอยู่กับการตระเตรียม เครื่องไม้ เครื่องมือในการประกอบอาชีพของตน
ให้พร้อม" (เล่ม 1. น. 158)
- "พระชลนัยน์ไหลหลังลงพรั่งพราย" (เล่ม 2. น. 39)
- "อาสาทำการมิได้พรั่งพรายความตาย" (เล่ม 1. น. 128)
- "ครอบครัวอพยพของตัวแลอาวามประชาราษฎรทั้งปวง กระจัดพรั่งพรายไป" (เล่ม 3. น. 78)
- "กรรมวิบากดลใจให้พรั่งพราย" (เล่ม 1. น. 32)
- "ฉันยังคิดพรั่งพรายกับคำจ้างที่ป่าสมศรียังค้างชำระอยู่" (เล่ม 1. น. 163)
- "ซึ่งนอนพรั่งพรายคางหนุนมือมองดูพระจันทร์" (เล่ม 1. น. 19)
- "รวดเร็วตั้งพรั่งพราย ถึงสถานที่ร่วมทางใหญ่" (เล่ม 1. น. 101)
- "อ่อนหวานสารเสนาะ เพราะอักษรกลอนพรั่งพราย" (เล่ม 3. น. 20)
- "หมากปรางนางปอกแล้ว ใส่ไธแก้วพรั่งพรายแสง" (เล่ม 3. น. 16)
- "แกพรั่งพรายใจจิตพิสมัย" (เล่ม 2. น. 7)
- "ถึงอยู่ไปจะทรมาณกาย จะพรั่งพรายชลดเนตรทุกเวลา" (เล่ม 1. น. 108)
- "และดาบหักไล่ฟันพม่าอย่างดุเดือดจนท้ายแพ้ไปอย่างยับเยิน" (เล่ม 2. น. 61)
- "มีลีลาการแสดงยับเยินตามที่ฝึกมาจากครู" (เล่ม 3. น. 113)
- "ให้การช่างนั้น ๆ ยับเยินขึ้นไปทุกชั้น" (เล่ม 3. น. 52)
- "ท่านหมอยับเยินเอื้อนวจี" (เล่ม 2. น. 9)
- "จก่ล้อมเกลี้ยงเลี้ยงกันให้ยับเยิน กว่าจะปลงชีวิตชีวาลัย" (เล่ม 3. น. 40)

- "จึงเขียนแยมยืมย่องสนองไซ" (เล่ม 2. น. 45)
- "เคราะห์ปีวันเดือน ขอให้โยกย้ายไปเสีย" (เล่ม 3. น. 128)
- "ตั้งจิตโรมรินพันระคม เจ้าขอมระทมระทวย" (เล่ม 2. น. 114)
- "สะท้อนอาสน์ เทวฤทธิ์ สถิตสถิร ปาริชาติ ฉาดฉัด ระบัดระบิน พิภพอินทร์ก้องดัง
กระทั่งกระเทือน" (เล่ม 3. น. 108)
- "ใครจักผูกโลกแม่ รัดรีง" (เล่ม 3. น. 69)
- "ถ้าเขาล่าธารมีเรือทั้งลำ ๆ ร้านรวงใหญ่โต" (เล่ม 1. น. 6)
- "อุศเรนรีน เริงบัน เทิงจิต" (เล่ม 2. น. 40)
- "พวกของเธอทำงานไม่เด็ดขาด ไม่เรียบร้อย เพราะไม่มีใคร เป็นหัวหน้าควบคุม" (เล่ม 1. น. 19)
- "มีพิษมีฤทธิ์ เรียวแรง พบข้างกลางแปลง" (เล่ม 1. น. 12)
- "เข้าไล่หักโหม โรมริน บุกบันตีค่านสุรีรา" (เล่ม 1. น. 99)
- "เหมือนหนึ่งหลานลามลวน ไม่ควรเลย" (เล่ม 2. น. 44)
- "มีแนวตาลุกฝน แต่แฝงไว้ด้วยความ มีไหวพริบเฉลียวฉลาดอย่างขิง" (เล่ม 3. น. 109)
- "แนววาวปลาบสายฟ้า ผสานวาดะไชยชาย" (เล่ม 3. น. 153)
- "ผู้คนทำงานพาน เหนียวเหน็ด หึ่งจะเสร็จยังไม่ควรจะผายผัน" (เล่ม 3. น. 39)
- "ต้องอับอาย ขายหน้าทั้งดาปี" (เล่ม 3. น. 54)
- "กระดากนัก อืดเอื้อน เป็นหน้าหนี" (เล่ม 1. น. 35)
- "คนดูเบื่องล่างตะโกนบอกกล่าวกัน เอ็ดอึ้ง" (เล่ม 3. น. 115)

๑. คำที่ซ้อนกัน มีสระเดียวกันแต่ตัวสะกดคำท้ายกร่อนเสียงหายไป

คำซ้อนที่ปรากฏในหนังสือทักษสิมพันธ์

"ทุกข็ร้อน <u>อนหง่อ</u> ทรพล"	(เล่ม ๒. น. ๔๕)
"เห็นกระบี่นอหดกายา ก็ปรีดา <u>เงือดเงื่อ</u> กระบองดาล"	(เล่ม ๑. น. ๑๑๖)
"พระสงฆ์สวดมนต์รำกระหน้าไป เอน้ำ <u>ซัด</u> สาดให้ <u>อยู่ฉานฉ่า</u> "	(เล่ม ๓. น. ๓๑)
"เสียง <u>เจียวจ้าวฉาวฉ่า</u> น่าสำราญ"	(เล่ม ๑. น. ๖๘)
"ขยับจะ <u>แทง</u> ด้วยทวน จวนจะ <u>ได้</u> จะ <u>เสีย</u> รอม <u>ร่อ</u> อยู่"	(เล่ม ๓. น. ๘๑)
"เสียบยงอาหาร <u>ร่อย</u> ทรอลง"	(เล่ม ๑. น. ๑๒๘)
"ในข้อ ๑ ข้อ ๒ ก็ยังมี <u>ข้อ</u> ประมาท <u>เลินเล่อ</u> ได้"	(เล่ม ๒. น. ๑๖)

การวิเคราะห์คำซ้ำ

คำซ้ำที่พบในหนังสือทักษสิมพันธ์ เล่ม ๑, ๒ และ ๓ จะเป็นคำซ้ำที่ซ้ำคำโดยใช้

เครื่องหมายไม้ยมก (๓) และไม้ไ้เครื่องหมายไม้ยมก เมื่อปรากฏในบทร้อยกรอง

มีโครงสร้างดังนี้ :-

การวิเคราะห์คำซ้ำแบ่งได้ดังนี้ :-

๑. คำซ้ำเลียนเสียง เป็นการซ้ำเพื่อเลียนเสียงธรรมชาติ เสียงสัตว์ เสียงมนุษย์ และเสียงอุทาน

คำซ้ำที่ปรากฏในหนังสือทศกัณฐ์

- "ลมกระหน่ำซ้ำคลื่นครึนครึนมา" (เล่ม 2. น. 152)
- "สมศรี (หัวเราะคิก ๆ)" (เล่ม 3. น. 135)
- "นอนร้องไห้จ้าจ้าน้ำตาริน" (เล่ม 1. น. 38)
- "จักจั่นแจ้วแจ้วจับใจ จาคเจ้าแจ่มใส" (เล่ม 1. น. 14)
- "เสียงแจ้ว ๆ ประสานกันขึ้น 5 เสียง" (เล่ม 1. น. 18)
- "แกรีบเดินฉับ ๆ มาปิดประตู เพราะรังเกียจละอองถ่านอันสกปรกคละคลุ้ง" (เล่ม 1. น. 161)
- "น้ำค้างจัดลมรวิ้วฉิวฉิวเฉื่อย" (เล่ม 1. น. 36)
- "ชะ ๆ อ้ายขอมดำดิน" (เล่ม 2. น. 116)
- "ซ้ำซ้ำพลาเนื้อสด หึ่งปรากฏรสหื่นหอม" (เล่ม 3. น. 15)
- "เรไรร้ายร้องระดม หรีงหรีงระงม" (เล่ม 1. น. 13)
- "เที่ยงหัวเราะที่ ๆ อย่างใจเย็น" (เล่ม 3. น. 110)
- "เหม่เหม่คูดอ้ายชาติสิง เย่อหยิ่งอวดฤทธิ์ว่าแก้วกล้า" (เล่ม 1. น. 113)
- "เหวยเหวยโมยราพยักษ์ นี่หัวใจมึงถ้ามี่ไซ้" (เล่ม 1. น. 119)
- "ก็มีเสียงลั่นดังเอี้ยด ๆ นั้นเขาว่าเป็นเสียงนางไม้ร้องไห้" (เล่ม 3. น. 122)
- "พวกลูกคู่ดี เครื่องเล่นเพลงเอื้อย ๆ" (เล่ม 3. น. 111)

2. คำซ้ำบอกเหตุพจน์

คำซ้ำที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

- "พวกครู ๆ เช็ดกัลวกันทั่วไป" (เล่ม 2. น. 8)
- "เด็ก เด็ก วิ่ง กรู กรียว ไม่ เหลียว หลัง" (เล่ม 1. น. 71)
- "เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนหนูเขายังเล่นกันเลย" (เล่ม 3. น. 134)
- "บ้านที่มีลูก มาก ๆ ต้องซื้ออาหาร" (เล่ม 1. น. 153)
- "แต่บางคนก็มีลูก ๆ เดินตามไปด้วยเพื่ออ้อนซื้อขนม" (เล่ม 1. น. 158)
- "คุณมีอะไรเป็นเครื่องพิสูจน์ ผมยืนดู หลาน ๆ เล่นว่าวอยู่ต่างหาก" (เล่ม 3. น. 135)
- "หลาย ๆ ปีเข้าก็พอมีเงินซื้อสวน" (เล่ม 1. น. 152)
- "จ่ายน้ำปลา ปลาร้าเป็นไต่ ๆ" (เล่ม 1. น. 153)

3. คำซ้ำบอกลักษณะต่าง ๆ คือ ซ้ำเพื่อออกคำสั่ง ขอร้อง บอกความต่อเนื่อง

บอกความเจาะจง หรือไม่เจาะจง และบอกความไม่ตั้งใจ

คำซ้ำที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

- "แต่พูด หัว น ๆ เสียงกระซ ซ าก ๆ เหมือนกับอ้ายเสือโหน่งพูด" (เล่ม 2. น. 98)
- "น้ำ กระ เพื่อ ม ๆ ออกไป" (เล่ม 2. น. 31)
- "ว่าใจและวิญญาณนั้นมีรูปเป็นวง กลม ๆ" (เล่ม 3. น. 123)
- "ฉันเห็นจะต้องเลือกโรงที่มีลานกว้าง ๆ จุคนสักแปดเก้าพัน" (เล่ม 3. น. 109)
- "สวนทางมาอีกเหมือนคนก่ อน ๆ พอแลเห็นพราหมณ์นั้น" (เล่ม 1. น. 173)

- "ใช้คละกับถ่านไม้จริงโดยบิจากแผ่นกลม ๆ ให้เป็นก้อน ๆ ขนาดพอใช้" (เล่ม ๓. น. 160)
- "ฉันทใส่อยู่นี้เป็นกางเกงนักเรียนตัวเก่า ๆ ที่ไม่ใช่ใส่ไปโรงเรียนแล้ว" (เล่ม 1. น. 159)
- "ยายซิ้มแก่ ๆ ที่ปลดตัวเองจากการออกไปทำงานนอกบ้านแล้ว" (เล่ม 1. น. 150)
- "บางคนเดินทางมาจากที่ไกล ๆ เพื่อหาพระ" (เล่ม ๓. น. 150)
- "เออ ข้ารู้สึกอึดอัดเสียแล้วสิ พรุ่งขยับตัวแล้วยิ้มอย่างขื่น ๆ" (เล่ม ๓. น. 112)
- "ถ้าใช้ปูนหรือดินสอพองขีด ๆ ตามกระดานข้างฝาหรือเสาเรือน" (เล่ม 1. น. 53)
- "ข้าง ๆ บ้านคุณยายมีลูก 10 คนหลายบ้าน" (เล่ม 1. น. 152)
- "แมงป่องข้างตัวเขื่องเขื่องมีขุมข้างเมือง" (เล่ม 1. น. 13)
- "สีกายายก็คลายลงครั้นครั้น มักก็แก่งด้วยกันแล้วสีกา" (เล่ม ๓. น. 37)
- "จึงต้องมีทำขวัญเป็นคราว ๆ ในโอกาสพิเศษ" (เล่ม ๓. น. 123)
- "ลิ้นจี้มีครุ่นครุ่น เรียกสั้มจูนใช้นามกร" (เล่ม ๓. น. 16)
- "มองดูคล้าย ๆ กลักไม้ขีดไฟนะนี่" (เล่ม ๓. น. 136)
- "ทองประศรีตอบพลันทันใด ค่อยค่อยไป เกิดจะซ้าสักห้าวัน" (เล่ม ๓. น. 39)
- "บินโบกมาค่อยค่อย เกลือกเกล้า เสาวคนธ" (เล่ม ๓. น. 68)
- "ท่านปล่อยให้อยู่เล่นหัวพอกัน ๆ" (เล่ม ๓. น. 7)
- "เด็กเพชรก็คว้านแล้วต่ำลงไปเคี้ยว ๆ กิน" (เล่ม ๓. น. 7)

- "ใคร ๆ พังดูแล้วอย่าไปลองเลย จะพากันบาปไปเปล่า ๆ" (เล่ม 2. น. 133)
- " 'เรื่องอะไรกันล่ะลุง' พริ้งถามอย่างงง ๆ" (เล่ม 3. น. 115)
- "ดาลแก่แก่ที่งอมงอมถนอมไว้" (เล่ม 2. น. 26)
- "ตัวอย่างที่เห็นกันง่าย ๆ เช่นว่า เราต้มเหล้าดื่มกัน" (เล่ม 3. น. 97)
- " 'เอ็ง เล่นหนัง เก่งจริง ๆ อ้ายน้องชาย' เขาพูดด้วยท่าทาง เรียบริ้อย" (เล่ม 3. น. 114)
- "เห็นหน้าแก่ เข้าจิ้ง ๆ ตำรวจสองคนนั้นหลบสายตาหน้าซีดเผือดลงทันที" (เล่ม 2. น. 98)
- "ถ้าแดดจัด ๆ เพียงไม่กี่ชั่วโมงก็จะแห้ง" (เล่ม 1. น. 160)
- "ผมไม่ได้เหลียวดูว่าวเลย ถือไว้เฉย ๆ มันไม่ยักตก" (เล่ม 3. น. 139)
- "ขายเครื่องบวชแล้วก็ยังขายขนมจีนน้ำยา น้ำพริกตอนเช้า ๆ อีกด้วย" (เล่ม 1. น. 152)
- "พอแห้งสนิทก็เก็บ เข้าไว้ในครีว เรียงซ้อน ๆ กัน" (เล่ม 1. น. 160)
- "เขารู้สึกพิงใจในหน้าตาท่าทางและคำพูดชื่อ ๆ" (เล่ม 3. น. 114)
- "เห็นแล้วฉันกับนี่ก็ถึงถ่านสีดำ ๆ" (เล่ม 1. น. 163)
- "นี่ดีดีคนชมขนมดาล" (เล่ม 2. น. 26)
- "เมื่อปีกลายกูได้ เห็นมันมา ยังอาบน้ำแก้ม้ำตาแดงแดง" (เล่ม 3. น. 37)
- "กลุ่มกัลลัถ์อัครมณ มีชวนชม ณ โตโต" (เล่ม 3. น. 153)
- "เขาจะบอกตรง ๆ ว่ามาตามหากระดาศนั้นได้อย่างไร" (เล่ม 3. น. 139)

- "ซึ่งเจ้าอธิการวัดได้รักษาต่อ ๆ กันมาใส่ตู้กระจกโดยความเคารพนับถือ" (เล่ม 3. น. 9)
- "แล้วเขียนอธิบายเป็นตอน ๆ" (เล่ม 1. น. 74)
- "ดำดะคัม ๆ อยู่แต่ไกล" (เล่ม 2. น. 32)
- "เดินไปนั่งกินที่แคร่ไม้เตี้ย ๆ" (เล่ม 1. น. 161)
- "นายหนังที่โต ๆ กว่านี้ไม่มีแล้ว เราะะ" (เล่ม 3. น. 109)
- "เสื้อผ้าลูกที่คับแล้วก็ใส่ลงมาเป็นทอด ๆ ไม่มีทิ้งขว้างเสียของเลย" (เล่ม 1. น. 153)
- "ผู้ที่เดินก่อนหัง ๆ ที่มักเข้านอนทีหลัง คือพวกแม่บ้าน" (เล่ม 1. น. 150)
- "'ใครว่าก้อ่วนลงหุง' นายแก้วนถามขึ้นกับสิ่งแวดล้อมทั่ว ๆ ไป" (เล่ม 2. น. 99)
- "พรุ่งพูดแล้วเพ่งหน้าทุก ๆ คน" (เล่ม 3. น. 111)
- "เพิ่งได้วันนี้เอง ดีใจแท้ ๆ" (เล่ม 3. น. 88)
- "นุ่งกางเกงขาสั้นสีนวล ๆ เสื้อยืดแขนสั้นสีสดใส" (เล่ม 1. น. 160)
- "มีเทพธิดาน้อย ๆ นำเอ็นดูหมู่หนึ่ง อาศัยอยู่บนภูเขาใหญ่ในป่า" (เล่ม 1. น. 19)
- "รำจวญเอาอักษรนะ นะ ๆ ๆ ๆ ๆ" (เล่ม 1. น. 23)
- "ให้การช่างนั้น ๆ ดียิ่งยวดขึ้นไปทุกชั้น" (เล่ม 3. น. 52)
- "ยิ่งเด็กห้องแถวยากจนอย่างฉินนาน ๆ จะได้ข้าวของใหม่สักชิ้น" (เล่ม 1. น. 159)
- "นั่ง ๆ เอะที่จะแก่เชือกนี้...เฮ้ย" (เล่ม 3. น. 134)

- "สอดพินยาก็ซีกชวนพระธิดาสันทนาเนื่อง ๆ" (เล่ม 1. น. 130)
- "สมศรีแน่ ๆ ที่เดียวบอกแล้วว่าไม่ให้มายุ่ง" (เล่ม 3. น. 134)
- "มักหาเรื่องให้เจ้าของบ่อย ๆ จึงควรปิด" (เล่ม 3. น. 90)
- "เมื่อเขารับขวัญเด็กขณะตกใจก็เอามือไปตบที่อกเด็กแต่เบา ๆ" (เล่ม 3. น. 124)
- "แล้วก็คงเป็นรูปกลม ๆ แบน ๆ ด้วย" (เล่ม 3. น. 123)
- "เคี้ยวเล่นไปไปได้แต่พลู เพื่อนบ่าวเขารู้หัวเราะฮา" (เล่ม 3. น. 39)
- "ก็ให้ถ่านป่น ๆ อีกเพื่อให้ฉันเอามาทำถ่านดินใช้ในครัว" (เล่ม 1. น. 160)
- "ปล่อย ปล่อย บอกว่าปล่อย" (เล่ม 3. น. 140)
- "แรงกับเวลานะเราได้มาเปล่า ๆ ไม่ต้องซื้อจากใคร" (เล่ม 1. น. 163)
- "คุณใบตาลที่ดีมีแปลกแปลก" (เล่ม 2. น. 24)
- "บริษัทจะได้ประกาศโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ด้วยตัวโป้ง ๆ ว่า..." (เล่ม 2. น. 98)
- "ยายเมียนั้นเห็นผอม ๆ ยังงี้ แข็งแรงไม่หยอก" (เล่ม 3. น. 127)
- "และตั้งพระไปใช้ในทางผิด ๆ ก็มี" (เล่ม 3. น. 89)
- "เรื่องเกี่ยวกับคติความเชื่ออยู่อย่างแฝง ๆ" (เล่ม 3. น. 125)
- "มาเทียบพร้อม ๆ กันหลายล้าลูกจ้างดวงไม่ทัน" (เล่ม 1. น. 153)
- "พระฟังคำน้ำพระเนตรลงพราวพราว" (เล่ม 2. น. 39)
- "ดักข้าวสวยออกมาสองจานพน ๆ" (เล่ม 1. น. 161)

- "กึ่ง ๆ แลใคร ๆ เขาวามิงจะต้องถูกหนั่งเที่ยงเถือทั้งเพ" (เล่ม ๓. น. 108)
- "คดเคี้ยวต้องผ่านป่าไม้ยอม ๆ หลายแห่ง" (เล่ม 1. น. 173)
- "คิดโษษฐอ่อนยืมยวน ยลยั้งพลับยับยับพรรณ" (เล่ม ๓. น. 17)
- "นานเข้าก็มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับบุคคลผู้พิสดารยิ่ง ๆ ขึ้น" (เล่ม 1. น. 46)
- "คนไหนมีบหบาทรอง ๆ ลงไป" (เล่ม 1. น. 156)
- "ทำน้ำตาลลวกร้อนร้อนอย่างอนใจ" (เล่ม 2. น. 25)
- "ซื้อไข่มะม่วง กล้วย ส้ม กันเป็นร้อย ๆ" (เล่ม 1. น. 153)
- "เหตุการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ ไป" (เล่ม 1. น. 93)
- "กาดตาลทนเทียมมะพร้าวราวราวกัน" (เล่ม 2. น. 25)
- "น้ำเย็นเฉียบสะอาดใสไหลรินริน" (เล่ม 1. น. 36)
- "รีนรีนรสรรมยไโด ฤาตุจ นีแม่" (เล่ม ๓. น. 16)
- "เห็นหุ่มรุ่มทรวงเศร้า รุ่มรุ่มเร้าคือไฟฟอน" (เล่ม ๓. น. 16)
- "หวานเลิศเหลือรู้ แต่เนือนองพาล" (เล่ม ๓. น. 16)
- "เมื่อเร็ว ๆ นีมีเหตุการณ์เกิดขึ้น (เป็นครั้งแรกของทางภาคใต้) ที่อำเภอบุพผิน" (เล่ม ๓. น. 88)
- "อะอะอะไรก็นึกในใจว่า เรา ๆ ๆ จะทำนั่น" (เล่ม ๓. น. 22)
- "องค์นี้หน้าตาไม่สะสวย ทำทางก็เรียบ ๆ" (เล่ม 1. น. 20)
- "ราตรีแลสี่เรื่องเรื่อง" (เล่ม 1. น. 13)

- "พระพายชายพัดมาเรื่อยเรื่อย หอมฉ่ำเย็บซาบจิตเกษมสันต์" (เล่ม 1. น. 102)
- "ปีแรกแรกรีบมุ่งบำรุงกัน" (เล่ม 2. น. 23)
- "กู่พูดแรง ๆ ก็เพื่อให้มีงดีขึ้นอีก" (เล่ม 3. น. 109)
- "หญิงรับไปจบแล้วสวมทับสร้อยคอทองคำห้อยพระองค์เล็ก ๆ" (เล่ม 3. น. 111)
- "เป็นเรื่องอ่านเล่นในเวลาว่าง ๆ ให้เพลิดเพลินใจบ้าง" (เล่ม 2. น. 31)
- "เวลาแก่ปรายทางดาววาว ๆ มามองฉันแวบหนึ่ง" (เล่ม 1. น. 161)
- "เดินไปเดินมาไวไว ตกใจก็ถอยออกมา" (เล่ม 1. น. 95)
- "บึ่งไปซ้อนลูกปลาชนิดแปลก ๆ สวย ๆ แลวนั้น" (เล่ม 2. น. 130)
- "เพราะที่ได้สัญญาไว้กับคุณพี่เวลลิงตัน สัญญา สัญญา" (เล่ม 3. น. 48)
- "ไอ้จวนแจ้แสงอุษาขึ้นสว่างสว่าง" (เล่ม 3. น. 149)
- "เมืองสำคัญ ๆ เข้ามาอยู่ในการปกครองของพระเจ้ากรุงธนบุรีแล้ว" (เล่ม 2. น. 60)
- "ก็เตรียมวิธีหารเลขเข้าสอบ เป็นเฉพาะสิ่ง ๆ ไป" (เล่ม 1. น. 80)
- "พูดจาภาษาสูง ๆ ทั้งนั้น ใจความที่เธอพูดรวมได้ว่าเธอคือ ตัววิทยาศาสตร์" (เล่ม 1. น. 19)
- "พระกับผีคอยผลัดเปลี่ยนกัน เข้าสู่ใจของบุคคลอยู่เสมอ ๆ ถ้าหากคนนั้นมีได้มีความ
ระมัดระวัง" (เล่ม 3. น. 90)
- "ทั้งมีคนเลือกใช้ใบหนานหนา" (เล่ม 2. น. 24)

- "เขาเล่นยี่เกลูกบตตามวัดแต่เมื่อยังหนุ่ม ๆ" (เล่ม 2. น. 97)
- "ดลกหยาบ ๆ มันเข้าไป" (เล่ม 3. น. 114)
- "เขาก็อ้อมเสียให้ตีสิทรูทรู" (เล่ม 2. น. 24)
- "แต่พูดหัว ๆ เสียงกระซอก ๆ เหมือนกับอ้ายเสื่อโห่งพูด" (เล่ม 2. น. 98)
- "ออกแล่นลอยคอยดอยู่ห่างห่าง" (เล่ม 2. น. 38)
- "เรือบรรทุกถ่านลำใหญ่ ๆ ขนาด 4 มือลิงก็ได้บาทหนึ่งแล้ว" (เล่ม 1. น. 153)
- "เทวดาจะหลับหรือตื่น จะมีธุระอะไร ๆ ที่สำคัญบ้าง" (เล่ม 1. น. 172)

4. คำซ้ำแยกจำนวน

คำซ้ำที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

- "มาตั้ง เป็นข้อสัง เกด เป็นข้อ ๆ ไป" (เล่ม 1. น. 145)
- "เมื่อ เห็นคุณตาลต่างต่าง เป็นอย่างนี้" (เล่ม 2. น. 26)
- "เวลามีคนมาซื้อแกลงจะโกยขาย เป็นถึง ๆ" (เล่ม 1. น. 161)
- "เอ็งว่าคนโรงข้าวตอนนี้เท่า ๆ กับที่โรงหนึ่งเที่ยงจริง ๆ เรอะ" (เล่ม 3. น. 113)
- "พอ ๆ กัน โรงเราจะแน่นกว่า เสียด้วยซ้ำ" (เล่ม 3. น. 113)
- "เป็น เม็ด เม็ด แลระยับสลบสี" (เล่ม 1. น. 69)
- "ไป ไผ่ แห้ง กอง สม ๆ ก็ติดไฟขึ้นทั้งป่า" (เล่ม 1. น. 134)
- "อัน ที่ นำ อื่น อื่น หมื่น แสน ไร" (เล่ม 2. น. 23)
- "ทรัพย์ อื่น ๆ อาจถูกขโมยลักหรือลดน้อยลงด้วยการจับจ่ายใช้สอย" (เล่ม 3. น. 27)

5. คำซ้ำเกิดจากนำคำซ้อนมาแยกเป็นคู่ ๆ

คำซ้ำที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"ห่อสัตว์เหล่านี้มีเหล็กอยู่ข้างในด้วย ก็กระโดดขึ้นมาติดเบ็ดเราชอบเสียจริง ๆ จิ้ง ๆ"

(เล่ม 1. น. 6)

"เพราะความดี เล็ก ๆ น้อย ๆ ย่อมเป็นมูลให้เกิดความดีอันยิ่งใหญ่"

(เล่ม 2. น. 33)

"ด้ายตาย กระชากไป สอด ๆ ร่อน ๆ ทำเป็นไม่รู้"

(เล่ม 3. น. 138)

"ผู้คนแต่งตัว สวย ๆ งาม ๆ"

(เล่ม 1. น. 5)

"แล้วก็ร้องเพลงเสียง สง ๆ ต่ำ ๆ อย่างน่าฟัง"

(เล่ม 2. น. 130)

"เรื่องที่นายแคว้นแสดงภาพยนตร์ก็เป็นเรื่อง เสื่อ ๆ สาง ๆ ตามสมัยนิยม"

(เล่ม 2. น. 97)

"อย่างไรก็ตามพวก หม่ม ๆ สาว ๆ ก็ยังได้สนุกสนานตั้งใจ แม้สักหนึ่งเท่านั้นเอง"

(เล่ม 1. น. 6)

"ถ้าวันใดหาข้าวเปลือกมา ทำไมได้ก็อด ๆ อด ๆ"

(เล่ม 1. น. 80)

6. คำซ้ำเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์

คำซ้ำที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"เหม่เหม่ ดูดู กระปี่ศรี มุสาพาทักก็เป็นได้"

(เล่ม 1. น. 105)

"ด้ายตาย กระชากไป สอด ๆ ร่อน ๆ ทำเป็นไม่รู้"

(เล่ม 3. น. 138)

7. คำซ้ำที่เกิดจากการซ้ำวลีหรือประโยค

คำซ้ำที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

- "วงเหล่านี้ย่อมกว้างออกไป ๑ ทุกที" (เล่ม 2. น. 31)
- "พูดแต่สั้น ๑ ก็คือ มนุษย์ต้องหมั่นทำงานของตน ๑ ทุกคน" (เล่ม 3. น. 52)
- "ซีไลออน (Sea Lion) คำเรียกชื่องานซ่อมรถหรือฝึกรบครั้งหนึ่ง ๑" (เล่ม 1. น. 74)
- "ก็เลือกถนอมชนโน้นชนนี้ ให้ทันกิจนั้นไปชั่วคราวหนึ่ง ๑ เท่านั้น" (เล่ม 1. น. 80)
- "ประตูห้องแถวเปิดออกที่ละห้อง ๑ ในเวลาไล่เสียกัน" (เล่ม 1. น. 158)
- "ผลประโยชน์ที่มาเท่าใด ๑ นั้นจงอย่าใช้เสียให้หมด" (เล่ม 3. น. 63)
- "คนที่ตรงกันข้ามกับพวกนี้ถึงจะตั้งความเพียรสักเท่าไร ๑" (เล่ม 3. น. 53)
- "ให้ความหลงหรือความเข้าใจผิดน้อยลง ๑" (เล่ม 1. น. 28)
- "คนที่สามารถใช้จินตนาการคือคนที่จะมีความฉลาดมากขึ้น ๑ ถ้าไม่ใช่จนพุ่งเพ้อเกินไป" (เล่ม 2. น. 96)
- "มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น ๑ ในเวลาต่อ ๑ ไป" (เล่ม 1. น. 27)
- "ได้อาศัยแต่น้ำเกลือท้องไปวันหนึ่ง ๑" (เล่ม 3. น. 7)
- "แต่เขาทวีหม้อใหญ่ขึ้น ๑ จนเป็นกระทะ" (เล่ม 1. น. 80)
- "อันกล่าวถึงผลบาปได้รับทุกอย่างนั้น ๑" (เล่ม 1. น. 86)
- "ถึงแม้ว่าจะกลายเป็นอย่างไร ๑ ก็ตาม" (เล่ม 2. น. 17)
- "เออะ เออะ ถ้าชินวิวาทกันเข้าจะไล่ไปนอนกันหมด" (เล่ม 1. น. 19)

การวิเคราะห์คำสมาส

คำสมาสที่พบในหนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1, 2 และ 3 แยกตามลักษณะของคำสมาส

ไทยได้ดังนี้ :-

1. ลักษณะของคำสมาสที่คำหน้า และคำหลัง รวมกันแล้วยังมีความหมายคงเดิม

คำสมาสที่ปรากฏในหนังสือทักษะสัมพันธ์

"พอเริ่มยกที่สองก็ใช้ <u>กลยุทธ์</u> แบบจีนปนแบบไทย"	(เล่ม 2. น. 58)
"เพื่อให้เห็น <u>กลวิธีการ</u> เขียนในสมัยที่เขียน"	(เล่ม 1. น. 89)
" <u>เชี่ยวชาญ</u> ใน <u>กลศาสตร์</u> "	(เล่ม 3. น. 25)
"เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้ว นักเรียนก็น่าจะ <u>ทำกิจกรรม</u> ตามที่เสนอแนะไว้ท้ายบท"	(เล่ม 2. น. 96)
"แล้ว <u>กิตติศัพท์</u> ของนายหนังผู้ชนะก็จะเป็นที่เล่าลือกันไปทั่ว"	(เล่ม 3. น. 111)
"ทั้งควร <u>หัดพิจารณา</u> คุณค่าทางด้านความรู้เกี่ยวกับ <u>คดีนิยม</u> "	(เล่ม 1. น. 151)
"อินทราชูธ เดชาวุธ และศักดาวุธ ชาย 3 คนนี้เป็นลูกของตระกูล <u>คฤหบดี</u> "	(เล่ม 3. น. 24)
"จะไม่มีสิ่งใดพาไปสู่โลกหน้าได้ เหมือน <u>คุณวุฒิ</u> และ <u>คุณธรรม</u> "	(เล่ม 3. น. 24)
"จะไม่มีสิ่งใดพาไปสู่โลกหน้าได้ เหมือน <u>คุณวุฒิ</u> และ <u>คุณธรรม</u> "	(เล่ม 3. น. 24)
"นับกันว่า เป็น <u>คุณสมบัติ</u> ของนักปกครองในสมัยนั้นโดยเฉพะาก็ได้"	(เล่ม 1. น. 56)
"สามารถฝึกหัดให้สัตว์ <u>ทำจารกรรม</u> ได้"	(เล่ม 3. น. 25)

- "จินตนาการอย่างนี้แหละ ที่เกิดเป็นจินตกรวีนิพนธ์ขึ้น" (เล่ม 3. น. 122)
- "แต่คำนี้จิรกาลนานมากหลาย" (เล่ม 1. น. 44)
- "ขณะเดียวกันก็ศึกษาฉันทลักษณ์" (เล่ม 1. น. 144)
- "เพื่อได้ใช้เสียงซีพดอไปในเวลาชราภาพ" (เล่ม 3. น. 60)
- "ถึงอยู่ไปจะทรมาณกาย จะพุ่มพ่ายชลเนตรทุกเวลา" (เล่ม 1. น. 108)
- "พระยาดากเดินทางผ่านไปทางชลบุรี" (เล่ม 2. น. 60)
- "ครั้งนี้พระองค์จะเสด็จไปโดยทางชลมารค" (เล่ม 2. น. 70)
- "ซึ่ง เป็นวัดอยู่ในตำบลชาติภูมิของท่านด้วย" (เล่ม 3. น. 9)
- "ปักยาม และตาลปัตร" (เล่ม 1. น. 152)
- "ความสัตย์สุจริตทั้ง ไตรทวาร" (เล่ม 3. น. 49)
- "เล่าเรียนศึกษาพุทธศาสนาปฏิบัติและคัมภีร์ไตรเพททางคศาสตร์" (เล่ม 3. น. 8)
- "เจ้าเมืองวางฎีกาให้สมภารเทศนไตรมาส" (เล่ม 3. น. 8)
- "ให้ไตรโลกนั้นล่องติจิน ประมาทหมิ่นพระองค์ทรงศร" (เล่ม 1. น. 97)
- "ทศพิศดรมันลักที่นางไป ไ่ว้ในลงการาฐาน" (เล่ม 1. น. 98)
- "ทัศนียภาพงดงาม มีพระตำหนักพระบาทสมเด็จพะจุลจอมเกล้าฯ 2 หลัง" (เล่ม 1. น. 173)
- "ดังทิพยรัตน์ อมรินทร์ จะหมิ่นจะเหมือน จะพราวแยก แดกพลัดกระจัดกระเจียน" (เล่ม 3. น. 108)
- "ทิฆาอายุมันยืนยาว" (เล่ม 3. น. 129)

- "สะท้อนอาสน์ เทวฤทธิ์ สติสถิร ปารีชาติ ฉาดฉัด ระบัตระบิน พิภพอินทร์ ก้องดัง
กระหังกระ เทือน" (เล่ม 3. น. 108)
- "ไกลเทศกาล เข้าพรรษานี้วัดแต่ละวัดมีการบวชขนาดกันคึกคัก" (เล่ม 2. น. 139)
- "ต้องรับจ้างขนถึงเทศบาล" (เล่ม 2. น. 97)
- "มีคิดทำเรือไฟ รถไฟ ไฟฟ้า โทรเลข และโทรศัพท์ เป็นต้น" (เล่ม 2. น. 31)
- "มีคิดทำเรือไฟ รถไฟ ไฟฟ้า โทรเลข และโทรศัพท์ เป็นต้น" (เล่ม 2. น. 31)
- "นกล่านี้เป็นอาหารชูอาหารตาของผู้ที่รักธรรมชาติ" (เล่ม 2. น. 130)
- "มีโรงสอนธรรมทานการกุศล" (เล่ม 2. น. 7)
- "เดินบทจณณีย์เริ่มทำนองธรรมวัตรสำแดงไป" (เล่ม 3. น. 8)
- "รับสั่งเจ้ากรุงบาดาล ก็ให้ครบาลชาญฉกรรจ์" (เล่ม 1. น. 97)
- "ตัวเมืองนครศรีธรรมราชก็ยอมแน่นขนัดด้วยฝูงชนที่พากันไหลหลั่งมาจากที่ต่าง ๆ"
(เล่ม 3. น. 111)
- "เห็นแท่นสุวรรณบัลลังก์อาสน์ อยู่ในพมาศคูหา" (เล่ม 1. น. 112)
- "อยู่ท่ามกลางบัณฑิตยสถานนั้น กราบทูลขึ้นว่า..." (เล่ม 3. น. 26)
- "สรร เสริฐสติปัญญาและบุคลิกภาพของบุเรงนอง" (เล่ม 1. น. 126)
- "บังเกิดความรักขึ้นด้วยอำนาจเทพนิเวศ" (เล่ม 3. น. 113)
- "เจ้าหน้าที่สมาคมสำนัก เบญจมาศพิตร" (เล่ม 1. น. 5)
- "อนึ่ง เมื่ออายุยังอยู่ในปฐมวัย" (เล่ม 3. น. 54)

- "เพื่อรวบรวมเอาเมืองที่เคยเป็นประเทศราชให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยโดยสมบูรณ์" (เล่ม 1. น. 57)
- "ในระยะนี้ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์มี 2 ประการ" (เล่ม 2. น. 54)
- "เป็นปัจจัยกรรมนำไปสู่พระนิพพาน" (เล่ม 3. น. 129)
- "คนโงด เขลามักจะคิดแต่ปัจจุบันกาล เป็นประมาธ" (เล่ม 3. น. 60)
- "กิจของตนในทางก่อสร้างกุศลและบำเพ็ญบุญในปัจจุบันชาติโดยเต็ม" (เล่ม 3. น. 6)
- "ตั้งใจไว้ยั้งหน้าพระลานชัย ต่อปัจจุสมยเวลา" (เล่ม 1. น. 96)
- "ส่วนปณณวันดลักษณะของท่าน เหล่านี้" (เล่ม 3. น. 9)
- "ท่านปณณวันดบุคคลนี้ย่อมมีลักษณะหลายประการก็จริง" (เล่ม 3. น. 9)
- "พระเจดีย์บรมธาตุ เป็นปชณียวัตถุอัน เก่าแก่และสำคัญที่สุดของชาวใต้" (เล่ม 3. น. 111)
- "จำลองปชณียสถานสำคัญทั่วประเทศไทยไว้" (เล่ม 1. น. 73)
- "มีแต่โบราณกาล เก่าพร้อม" (เล่ม 3. น. 67)
- "ทำลายไปประณียกัณฑ์จดหมาย" (เล่ม 1. น. 58)
- "ด้วยผลกรรมที่กระทำแก่พ่อแม่ของตน" (เล่ม 1. น. 87)
- "แล้วพระรามยื่นมือไปหักจักรในพรหมโลกได้" (เล่ม 1. น. 93)
- "เมื่อพระเจ้าอยู่หัวทอดพระเนตรเห็นพฤติการตั้งนั้นแล้ว" (เล่ม 3. น. 25)
- "วันนี้เป็นวันพหุสสดีที่ 1 มกราคม 2519" (เล่ม 2. น. 123)

- "หม้อρχชูปการ หม้อโรงพยาบาล หม้อพลศึกษา หม้อสภาภาษา หม้ออากาศยาน
เป็นต้น" (เล่ม 1. น. 50)
- "กระทำของผู้ที่กำลังย่างเข้าสู่พุทธสมา" (เล่ม 2. น. 139)
- "พร้อมใจกันทำพิธีมงคลให้แก่เจ้าทั้งสอง" (เล่ม 3. น. 128)
- "นอกจากนั้นยังมีพิธีกรรมที่ส่วนตัวไว้ให้ชมอีกด้วย" (เล่ม 1. น. 73)
- "รวบรวมคนไทยที่แยกกันอยู่เป็นอิสระที่พิษณุโลก สว่างคบุรี พินาย และนครศรีธรรมราช"
(เล่ม 2. น. 60)
- "นั่งทำพุทธบูชา เวลาไหว้พระ" (เล่ม 3. น. 8)
- "พุทธประวัติชาดกท่านยกอ้าง" (เล่ม 2. น. 155)
- "ในพุทธภาษิตก็มีข้อดักเตือนให้ภิกษุมีความระมัดระวัง" (เล่ม 3. น. 90)
- "คำอวยพรเนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช 2519" (เล่ม 2. น. 123)
- "เล่าเรียนศึกษาพุทธศาสนาปฏิบัติและคัมภีร์ไตรเพททางคศาสตร์" (เล่ม 3. น. 8)
- "พุทธศาสนิกชนทั่วไปทั้งในประเทศไทย" (เล่ม 3. น. 111)
- "พอหม้ายมาพระยาเพชรบุรีก็จะออกแสดงตัว" (เล่ม 2. น. 60)
- "และไม่หลีกเลี่ยงภารกิจในครัวเรือน" (เล่ม 1. น. 159)
- "พาชมภูมิประเทศเขตทั้งปวง" (เล่ม 1. น. 71)
- "เพื่อกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ภูมิภาค เช่น ข้าหลวงเทศาภิบาล"
(เล่ม 1. น. 57)
- "วันนั้นเป็นวันพิธีมงคลกาล" (เล่ม 3. น. 7)

- "หรืออีกในหนึ่ง ลงมาเกิดในมนุษยโลก" (เล่ม 1. น. 93)
- "ท่านสมเด็จเจ้าแดงโมกข์ลงโลหิตจนถึงแก่มรณา" (เล่ม 3. น. 4)
- "ผู้ซึ่งถูกมัจจุราชพรากไปเสียด้วยโรคบิดอย่างแรง" (เล่ม 2. น. 98)
- "เชี่ยวชาญในมารยาศาสตร์" (เล่ม 3. น. 25)
- "วัดอันเป็นสถานมศึกษาของท่าน" (เล่ม 3. น. 8)
- "จะยอมห่าง เบื้องยุคลบาทนั้นอย่างหมายเลย" (เล่ม 1. น. 34)
- "เขาแต่ละคน เป็นผู้ชำนาญในยุทธวิธี" (เล่ม 3. น. 25)
- "ยุทธศาสตร์ เจนจัดหัดชำนาญ" (เล่ม 1. น. 42)
- "เยาวชนลูกหลานของเรา จึงจะ เฉลียวฉลาดดั่งงามได้" (เล่ม 3. น. 26)
- "แม้ว่าจะไม่มีรสชาติตื่นเด่นอย่างครั้งก่อน" (เล่ม 3. น. 116)
- "ต่อมาในรัชกาลที่ 3 แห่งนครหนองแส" (เล่ม 3. น. 24)
- "มาบัดนี้รัฐบาลพิจารณาเรื่อง..." (เล่ม 2. น. 24)
- "ว่าเติบโตใหญ่จะได้โคมรัตติกาล" (เล่ม 1. น. 179)
- "รักษาในราตรีกาล ระวังเหตุเภทพาลอย่าไว้ใจ" (เล่ม 1. น. 96)
- "มีความรู้ทรงหนังสือก็ได้ทดลองให้ ฝึกราชการ" (เล่ม 2. น. 59)
- "ทศพัคตรมันลักพินางไป ไว้ในลงการราชฐาน" (เล่ม 1. น. 97)
- "เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับมณฑลราชบุรี" (เล่ม 3. น. 4)
- "เห็นที่ราชศัตรจะประชิดเมืองไปไม่ได้ นานวันยิ่งอยู่ก็จะยิ่งอ่อนเพลีย" (เล่ม 1. น. 126)

- "ครึ่ง เมื่อพระ เจ้าพรหมทัตครองราชสมบัติในเมืองพาราณสี" (เล่ม 2. น. 144)
- "เจ้าหน่อเนื้อ เชื้อชาติตั้งราชสีห์" (เล่ม 2. น. 44)
- "กฎไยดำรัสราชโองการ" (เล่ม 1. น. 39)
- "เรื่องค่ายนี้ชาวบ้าน เขารู้ดีว่าต้นไม้ต้นไหนมีรุกขเทวดาหรือนางไม้สิงอยู่" (เล่ม 3. น. 122)
- "แม้จะไม่ใช่เป็นฤทกาลสมโภชพระบรมธาตุ" (เล่ม 3. น. 115)
- "รวม เรียกว่าวรรณคดี" (เล่ม 2. น. 149)
- "อุปมาดังวานรนั่งอยู่บนตอไม้อันไฟไหม้มา เมื่อวสันตฤดูนั้นจะงามฉันใด" (เล่ม 2. น. 68)
- "สิ่ง เหล่านี้คือ วัฒนธรรม" (เล่ม 2. น. 152)
- "โน้ม เอียงหนักไปในด้านวัตถุนิยม" (เล่ม 3. น. 25)
- "ชื่อมัจฉานุวิยวุฒิ บุตรนางมัจฉาดวงสมร" (เล่ม 1. น. 105)
- "สามารถใช้วาทศิลป์ได้ต้องตามโอกาสจึงมีความสำเร็จและมีอำนาจตลอดรัชกาล" (เล่ม 1. น. 126)
- "ช่วยพยาบาลวิทยาธรผู้ได้รับบาดเจ็บจากการต่อสู้" (เล่ม 3. น. 113-114)
- "เดชะด้วยวิทยามนตร์ ทั้งตนแลเราก็สูญหาย" (เล่ม 1. น. 111)
- "ใจความที่เธอพูดรวมได้ว่า เธอคือตัววิทยาศาสตร์" (เล่ม 1. น. 19)
- "กลับเถอะคะ ไปฟังวิทยุศึกษากัน" (เล่ม 3. น. 135)
- "ตัวละครสำคัญ คือวีรบุรุษของพม่าคนหนึ่ง" (เล่ม 1. น. 122)

- "ในครั้งนั้น เวชยันต์ให้ห้วนให้หวาด" (เล่ม 3. น. 108)
- "เป็นวันศรีอัครลาภศักราชรุ่งเรือง" (เล่ม 3. น. 128)
- "ไปนมัสการพระแท่นศิลาอาสน์" (เล่ม 2. น. 56)
- "หาความรู้ในศิลปวิทยาแม้สักนิดเดียวก็ไม่ได้" (เล่ม 3. น. 26)
- "ในศกวารดิถี เช่นนี้มีการให้พรกัน เป็นประเพณี" (เล่ม 2. น. 123)
- "ไม่มีความสำคัญเกี่ยวกับชีวิตของชาวไทยในทางเศรษฐกิจ" (เล่ม 3. น. 122)
- "เศรษฐศาสตร์ในท้องแถว" (เล่ม 1. น. 156)
- "ดูอีกที่บัณฑิต สถานการณบ้านเมืองทั้งหลาย" (เล่ม 3. น. 27)
- "ท่านได้เตรียมใจเตรียมกายสมแก่สมณเพศหรือยัง" (เล่ม 2. น. 139)
- "ย่อม เป็นสัตว์ที่ เชื่องและมีสมรรถภาพอยู่ในตัว" (เล่ม 3. น. 26)
- "สรรพกิจย่อม เสร็จด้วย ความเพียร ทำฤฯ" (เล่ม 3. น. 57)
- "สรรพสมบัติทั้งหลายหล่งไหลมารวมกัน" (เล่ม 3. น. 129)
- "ท่านได้ไป เป็นผู้อ่านนวยการดูแลการสร้างและบูรณะ พระพุทธรูปสระบุรี"
(เล่ม 3. น. 4)
- "เพราะดีนั้นตามตำราสรีรวิทยาว่า เป็นถุ่ที่รวมเก็บน้ำย่อยอาหาร"
(เล่ม 3. น. 124-125)
- "สวางคนิवास ซึ่งเป็นสถานที่หักเห้นจากการป่วยของสภากาชาด" (เล่ม 1. น. 73)
- "และเป็นนักมวยที่ เลื่องลือใน เมืองลับแล ทุ่งยั้ง สวางคบุรี และ เมืองพิชัย"
(เล่ม 2. น. 56)

- " เพราะสักก เทวราชตามแบบที่รู้จักกันมาแต่โบราณ" (เล่ม 3. น. 108)
- " เพราะมีสังฆธรรม เทียงแท้สูญเสียชีวิตมิให้เสียสัตย์" (เล่ม 2. น. 67)
- " คือสัปประสงนตาม ง่ายแท้" (เล่ม 2. น. 67)
- " มันอวดว่ามันทำให้มนุษย์ถือดี ไม่สัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่" (เล่ม 1. น. 21)
- " ทำรถไฟหรือชุดคลองอัน เป็นสาธารณประโยชน์" (เล่ม 3. น. 61)
- " สาธชนนั้นแล เลิศด้วยดวงใจ" (เล่ม 3. น. 67)
- " มีการปกครองร่วมกันโดยสามัคคีธรรม" (เล่ม 3. น. 24)
- " สามัคคีพันธ์แปลว่าการผูกสามัคคีหรือการสามานสามัคคี" (เล่ม 2. น. 123)
- " สามัคคีเภทแปลว่าการทำลายสามัคคีหรือความแตกแห่งสามัคคี" (เล่ม 2. น. 123)
- " เป็นทุนสมบัติมาแต่ก่อนแต่ออก ผิดจากสามัญชน" (เล่ม 3. น. 53)
- " บุคคลที่ตั้งอยู่ในสัตย์ธรรม เป็นผู้ประ เสรฐมีสิริมงคลแก่ตน" (เล่ม 3. น. 46)
- " ล้มลงกับพื้นสุธาธาร วายปราณสิ้นชีพชีวา" (เล่ม 1. น. 100)
- " หรือที่เรียกว่า สุวรรณภูมิ ในสมัยนั้นหมายถึง ประเทศพม่าและมอญ" (เล่ม 1. น. 123)
- " ที่สุวรรณภูมิพระอาจารย์" (เล่ม 3. น. 4)
- " พระมหाराชครูได้ เริ่มกิจการ เสี่ยงสุวรรณราชรถแล้วไม่ใช่ที่ท่าน" (เล่ม 2. น. 117)

- "เอาหนังสือ เข้าไปส่งให้ เสนาบดี ๆ ก็น้ำขึ้นกราบทูล" (เล่ม 2. น. 73)
- "เรื่องรี้นกับ เสรีภาพที่ได้รับ" (เล่ม 1. น. 188)
- "หัตถกรรมหลากลับ ไม่เหลื่อมยาวสั้น" (เล่ม 1. น. 146)
- "พระยาตาก เห็น เหตุการณ์ดังนั้นจึงรวบรวมทหารที่เหลืออยู่ถอยกลับ" (เล่ม 2. น. 60)
- "ทำดูจกากล้าสูงส่ง เหมมราช" (เล่ม 3. น. 112)
- "แต่คนฉลาดจะสอดส่องไปถึง อนาคตกาลด้วย" (เล่ม 3. น. 60)
- "หากตายหรือ เกิดใหม่ก็จะได้ไม่ตกไป สู่อบายภูมิ" (เล่ม 3. น. 129)
- "และพระร่วงองค์ใดองค์หนึ่งมี อัจฉริยสมบัติ" (เล่ม 1. น. 46)
- "แล้วก็การจัดหา อัฐบริวาร เท่านั้น" (เล่ม 2. น. 139)
- "หลักของการดำเนินชีวิตที่เป็นสุขตาม อัทภาพ" (เล่ม 2. น. 13)
- "หม้อพลศึกษา หม้อสภากาชาด หม้อ อากาศยาน เป็นต้น" (เล่ม 1. น. 80)
- "มอญ อารยธรรม เป็นที่นับถือของคนชาติต่าง ๆ ใน สุวรรณภูมิ" (เล่ม 1. น. 124)
- "เรียกว่า เป็นคนไม่มี อคตกรรม ในทางใจ" (เล่ม 3. น. 98)
- "คนที่มี อคตคติ ในทางใจ ต้องทำติดตลอดเวลา" (เล่ม 3. น. 98)
- "ร่วมในการต่อสู้ เอกราชหลังจากเสียกรุงครั้งที่ 2" (เล่ม 1. น. 56)
- "พระราชทานมอบ ไอศริยสมบัติแก่พระราชโอรส" (เล่ม 2. น. 69)

2. ลักษณะของคำสมาส ที่คำหน้าและคำหลัง รวมกันแล้ว มีความหมายเพี้ยนไป
ไม่พบในการวิเคราะห์ครั้งนี้

3. ลักษณะของคำสมาส ที่คำหน้าและคำหลัง รวมกันแล้ว ความหมายผิดไปจากเดิม
คำสมาสที่ปรากฏในหนังสือทักษสิมพันธ์

"เสียแรงตัวข้า เป็นทหาร จะรักษาขามาลย์ก็ไม่ได้" (เล่ม 1. น. 98)

"เขาวมาลย์ขึ้น เฝ้า เท้านาคา" (เล่ม 1. น. 32)

4. ลักษณะของคำสมาสที่คำหน้า และคำหลัง รวมกันแล้วความหมายหลักอยู่ที่
คำหน้า เพียงคำเดียว

คำสมาสที่ปรากฏในหนังสือทักษสิมพันธ์

"ข้ากับกรรมการไปวัดจำนวนคนดูที่เที่ยงแท้อยู่ถึง 3-2" (เล่ม 3. น. 114)

"พอว่างกิจการนคร เรื่องร้อนใจ" (เล่ม 1. น. 34)

"ขัตติยชาตินั้นอยู่ที่มีน้ำใจแก่กล้าท่าสงครามดอก" (เล่ม 1. น. 128)

"ที่ต้นไม้อันเอี้ยตว่านางไม้ร้องไห้ คงเกิดจาก จินตนาการ" (เล่ม 3. น. 122)

"ฝากบรรณาการนี้ลงไป" (เล่ม 2. น. 116)

"พฤษชาติหลายพรรณก็ เติบโตขึ้นซ้อนกัน เป็นพุ่มชนิด" (เล่ม 1. น. 128)

"วัยหนุ่มสาว เป็นวัยแห่งอารมณ์รุนแรง เป็น วัยที่มีพัฒนาการทางกายเต็มที่" (เล่ม 2. น. 139)

" <u>รักษชาติ</u> ครึ้ม เห็นงาม เย็นตา"	(เล่ม 1. น. 34)
"เพราะสัตว์ผู้ดำรงใน <u>มนุษยชาติ</u> "	(เล่ม 3. น. 26)
" <u>วิชาการบ้าน</u> เมือง เป็รื่องซ่าซอง"	(เล่ม 1. น. 42)
"ในสมัยโลกที่เกิดมี <u>วิวัฒนาการ</u> "	(เล่ม 3. น. 25)
"เสียง <u>สาธการ</u> พนมมือและ เป็นฝักถั่วไปทั้งโรงธรรม"	(เล่ม 3. น. 8)

5. ลักษณะของคำสมาสที่คำหน้า และคำหลัง รวมกันแล้ว มีความหมายหลักอยู่ทั้งสองคำ มีข้อนำสัง เกตว่า จะมีลักษณะ เป็นคำซ้อน เพื่อความหมายประ เภทคำภาษาอื่น ซ้อนกันด้วย

คำสมาสที่ปรากฏในหนังสือทักษัมพันธ์

"จะไปโดยสะดวกนั้นมิได้ต้องคิด <u>กลอุบาย</u> ลงข้าศึก"	(เล่ม 2. น. 70)
"หมายความว่าชอบด้วย <u>กาลเทศะ</u> "	(เล่ม 3. น. 98)
"ให้ทวยไทยอิสระ <u>เกษมสันต์</u> "	(เล่ม 2. น. 117)
"และจะมี <u>เกียรติยศ</u> เลื่องลือทั่วไปถึงพรหมโลก"	(เล่ม 1. น. 13)
"ป็นขึ้นด้วยกำลังสามารถ องอาจหักคอค <u>ชสาร</u> "	(เล่ม 1. น. 100)
"กำนับวบอกลึกดึ้น <u>ชลธาร</u> "	(เล่ม 3. น. 70)
"เสื้อผ้าสักตัว ก็ยอมต้อมต้อมดีใจเป็น <u>ทวิคุณ</u> "	(เล่ม 1. น. 150)
"ครั้งนี้พระโพธิสัตว์ได้เสวย <u>ทุกขเวทนา</u> สาหัสจนดวงหทัยแตก"	(เล่ม 2. น. 145)
"มี <u>เทพธิดา</u> น้อย ๆ นำเอ็นดูหมู่หนึ่ง อาศัยอยู่บนภูเขายใหญ่ในป่า"	(เล่ม 1. น. 19)
"มีลูกที่ไม่เฉลียวฉลาด และไม่อยู่ในทาง <u>ธรรมจรรยา</u> "	(เล่ม 3. น. 25)

"จะพาดรกรรยาหนี ศึกให้พ้นความตายยังมีทันจะไปพ้นภัย" (เล่ม 2. น. 78)

"หวังประชาชนให้ อ่านแจ้งคำโคลง" (เล่ม 3. น. 67)

"ก็เป็นแต่มตรคถของพ่อแม่" (เล่ม 3. น. 35)

"เมื่อท่านได้มั่งคั่งด้วยสมณศักดิ์ฐานันดรแล้ว" (เล่ม 3. น. 8)

"แล้วปราบพาลให้มนุษย์ได้สันติสุข" (เล่ม 1. น. 93)

"เมื่อท่านานกล่าวถึงบุคคลว่า มีอิทธิหธิอยู่ที่ไหน เมื่อค้นคว้าไปนาน ๆ ก็จะได้หลักฐาน
ว่ามีบุคคลมีความสามารถจริง" (เล่ม 1. น. 46)

6. ลักษณะของคำสมาสที่มีคำว่า "พระ" นำหน้า . ซึ่งแผลงมาจาก "วร"

และคำว่า "พระ" ต้องนำหน้าคำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤตเท่านั้น

คำสมาสที่ปรากฏในหนังสือทักษสิมพันธ์

"มีจินตวิแต่งตั้งกลอนยอพระเกียรติไว้ว่า..." (เล่ม 3. น. 24)

"คือรูปพระขรรค์สาม เล่มด้าม เดียวกันสอดไขว้อยู่ในจักร" (เล่ม 1. น. 86)

"ก็ให้ผูกข้างปลายสิงหนารายณ์เป็นพระคชาธาร" (เล่ม 2. น. 82)

"พระชลนีนไหลหลังลงพร้งพราย" (เล่ม 2. น. 39)

"อยู่กับน้องป้องกันพระชนนี" (เล่ม 3. น. 38)

"ครั้งหนึ่งพระโพธิสัตวได้เสวยพระชาติเป็นลูกโค" (เล่ม 3. น. 47)

"อันพระทศพล เรียกมา" (เล่ม 3. น. 129)

"พระธรรมบทท่านก็กล่าวไว้ว่า คำจริงเป็นวาจาไม่ตาย" (เล่ม 3. น. 45)

- "จักร เป็นอาวุธแห่งพระนารายณ์ เป็น เจ้าซึ่งได้ปราบปรามหมู่ปัจจามิตร"
(เล่ม 1. น. 86)
- " เป็นปัจจัจยกรรมนำไปสู่พระนิพพาน"
(เล่ม 3. น. 129)
- "ได้รวบรวมทกนครอิสระ เข้าไว้ในพระบรมเดชานภาพ"
(เล่ม 3. น. 24)
- "แม้จะไม่ใช้ฤดูกาลสมโภชพระบรมธาตุ"
(เล่ม 3. น. 115)
- "สาม เณรแดงโมได้เล่า เรียนศึกษาพระปริยัติธรรม"
(เล่ม 3. น. 8)
- " เดือนแปดวันเพ็ญเจ้า ย่อมไป เข้าพระพรธษา"
(เล่ม 3. น. 19)
- "อันพระพรหมได้ตรวจสอบแล้ว"
(เล่ม 3. น. 129)
- "ได้พบพระพุทธรูปองค์หนึ่ง เป็นพระพิมพ์สมัยโบราณ"
(เล่ม 3. น. 88)
- "เมื่อเอ่ยถึงพระพุทธรูป"
(เล่ม 3. น. 8)
- "ท่านได้ไป เป็นผู้อำนวยความสะดวกการสร้างและบูรณะพระพุทธรูปที่สระบุรี"
(เล่ม 3. น. 4)
- "ได้พบพระพุทธรูปองค์หนึ่ง เป็นพระพิมพ์สมัยโบราณ"
(เล่ม 3. น. 88)
- "พระกำแหงเขย่ง หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า พระพุทธรูป"
(เล่ม 3. น. 89)
- "ครั้งหนึ่งพระโพธิสัตว์ได้เสวยพระชาติ เป็นลูกโค"
(เล่ม 3. น. 47)
- "เส้นที่ทำให้มีจิตใจเคารพในพระรัตนตรัย"
(เล่ม 3. น. 129)
- "โปรดตั้งพระอาจารย์แดงโม เป็นที่พระราชาคณะ"
(เล่ม 3. น. 8)
- "พระราชาเจ้าก็ทรงอนุญาตอนุโมทนาแล้วถวายท้องพระโรงในพระราชฐานองค์หนึ่ง"
(เล่ม 3. น. 8)

"โปรดให้เป็นพระอาจารย์สอนพระราชบุตรพระราชนัดดา" (เล่ม 3. น. 8)

"ผู้กระทำผิดคิดไม่ชอบแล้วข้าพระพุทธเจ้ามีรับพระราชทานขอโทษเลย"
(เล่ม 3. น. 47)

"โปรดให้เป็นพระอาจารย์สอนพระราชบุตรพระราชนัดดา" (เล่ม 3. น. 8)

"ให้ดำเนินในทางดี ตามพระราชประสงค์ได้" (เล่ม 3. น. 26)

"แต่งให้ขุนนางหม่าจ่าทูลพระราชสาสน์" (เล่ม 2. น. 67)

"แต่ก่อนนั้นยังมีต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งอยู่หน้ากุฏิพระสังฆพัทธคีรี" (เล่ม 3. น. 4)

"สมเด็จพระเจ้าดวงโมณีเดิมชื่อ ทอง แล้วได้เป็นที่พระสุวรรณภูมีย์" (เล่ม 3. น. 9)

"โปรดให้เป็นพระอาจารย์สอนพระราชบุตรพระราชนัดดา" (เล่ม 3. น. 8)

"ว่าจะออกไปบูรณะปฏิสังขรณ์พระอารามที่เคยอยู่สำนักอาศัย" (เล่ม 3. น. 8)

วิเคราะห์คำที่มีการสนธิ

การสนธิคำที่พบในหนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1,2 และ 3 แยกตามหลักการสนธิ

เป็น 3 วิธี คือ

1. สระสนธิ คือ การเชื่อมคำด้วยเสียงสระ กล่าวคือ ใช้สระในพยางค์ท้าย
ของคำต้น เชื่อมกับสระในพยางค์ต้นของคำท้าย แบ่งออกได้เป็นหมวด ๆ ได้ดังนี้ :-

1.1 หมวด อะ อา

อะ อา + อะ อา มีตัวสะกด เป็น อะ อา

เคท + อาสน์ = เคทอาสน์

นิร + อันตร = นีรันตร

ไสย + อาสน์ = ไสยาสน์

คำที่มีการสนธิที่ปรากฏในหนังสือทศสัทสนธิ

" เหลียวหลังแลดูซึ่ง เคหาสน์" (เล่ม 2. น. 109)

" วิเวกจำศีลมั่น นิรันดร" (เล่ม 1. น. 31)

" มีรูปร่างปาง ไสยาสน์ เอนลาดไป" (เล่ม 1. น. 69)

อะ อา + อะ อา ไม่มีตัวสะกด เป็น อา

กษัตริ	+	อธิราช	=	กษัตริธิราช
กันยา	+	อายน	=	กันยายน
กัลป	+	อวสาน	=	กัลปาวสาน
กิจจ	+	อนุกิจ	=	กิจจอนุกิจ
คทา	+	อาวุธ	=	คทาวุธ
ฆร	+	อาवास	=	ฆราวาส
จล	+	อาจล	=	จลอาจล
โชตน	+	อาการ	=	โชตนาการ
เดช	+	อาวุธ	=	เดชอาวุธ
ทิศ	+	อนุทิศ	=	ทิศานุทิศ
เทว	+	อาลัย	=	เทวาลัย
เทศ	+	อภิบาล	=	เทศาภิบาล
ธน	+	อาคาร	=	ธนาคาร
นาค	+	อนุสรณ์	=	นาคานุสรณ์
บุญญ	+	อธิการ	=	บุญญาธิการ
ปรม	+	อญ	=	ปรมาญ
ประชา	+	อากร	=	ประชากร
ประภา	+	อาคาร	=	ประภาคาร
ปัจจา	+	อมิตร	=	ปัจจามิตร

พงศ	+	อวดาร	=	พงศาวดาร
พล	+	อากร	=	พลากร
ภักษ	+	อาหาร	=	ภักษาหาร
ภัตต	+	อาคาร	=	ภัตตาคาร
มกร	+	อาคม	=	มกราคม
มิจฉา	+	อาชีพ	=	มิจฉาชีพ
ยุทธนา	+	อาการ	=	ยุทธนาการ
ยุทธนา	+	อธิการ	=	ยุทธนาธิการ
ราช	+	อธิราช	=	ราชาธิราช
วิทย์	+	อาวุธ	=	วิทย์อาวุธ
ศรีสังข	+	าลัย	=	ศรีสังขาลัย
ศัพท์	+	อนุกรม	=	ศัพท์อนุกรม
ศีลตร	+	อาวุธ	=	ศีลตรอาวุธ
ศาสตร์	+	อาวุธ	=	ศาสตร์อาวุธ
ศิลป	+	อากร	=	ศิลปากร
โศก	+	าลัย	=	โศกาลัย
สัมมา	+	อาชีพะ	=	สัมมาชีพะ
สุข	+	อนันต์	=	สุขอนันต์
สุร	+	าลัย	=	สุราลัย
เสนาพฤค	+	อมายุ	=	เสนาพฤคอมายุ
เสนา	+	อมายุ	=	เสนอมายุ
อินทร	+	อาวุธ	=	อินทรอาวุธ

คำที่มีการสนธิที่ปรากฏในหนังสือทักษ์สัมพันธ์

"จึงถวายพระพรแก่สมเด็จพระบรมกษัตริราชเจ้าว่า..." (เล่ม 3. น. 4)

"วันหนึ่งในเดือนกันยายน พ.ศ. 2381" (เล่ม 2. น. 32)

- "คุณความดีก็จะลือชาปรากฏอยู่ชั่วกัลปาวสาน" (เล่ม 2. น. 31)
- "กิจงานกิจใดซึ่งให้ปอง" (เล่ม 1. น. 43)
- "เสียดพระขรรค์เพชรอันฤทธิ์ อสุรีคว่าไม้คทาธร" (เล่ม 1. น. 114)
- "ความหมายอันล้ำลึกของหน้าที่และบทบาทที่ใหม่และแตกต่างจากการเป็นขรราวาส" (เล่ม 2. น. 139)
- "ที่เชียงตุงนี้เอง เป็นจุดเริ่มต้นของการจลาจลของพวกเขาเงี้ยวในภาคเหนือ" (เล่ม 1. น. 58)
- "อันไม้กับลมสองสิ่งนี้ แม้ันได้เชื่อเพลิงจุดต้องเวลาก็จะรุ่งโรจน์โชดนาการขึ้น" (เล่ม 1. น. 128)
- "มีบัณฑิตอยู่ 3 ท่าน คือ อินทราวุธ ศักดาธู และเดชาธู" (เล่ม 3. น. 26)
- "ฝูงชนที่พากันไหลหลั่งมาจากที่ต่าง ๆ ทั่วทุกทิศานุทิศ" (เล่ม 3. น. 111)
- "เทวาลัย เทว + อาลัย ที่อยู่ของเทวดา" (เล่ม 1. น. 30)
- "พระยาคทารถบดีสมุหเทศาภิบาล" (เล่ม 3. น. 4)
- "มีรถยนต์ใช้หลายคันมีเงินฝากธนาคารไว้มากมาย" (เล่ม 3. น. 98)
- "นาคานุสรณ์ นาคา + อานุสรณ์ ที่ระลึกถึงนาค" (เล่ม 1. น. 30)
- "ตัวเรานี้มีบณณธิการ" (เล่ม 2. น. 106)
- "ชั้นชื่อ 2 เมืองที่ถูกกระเปิดปรมาณ ในสงครามโลกครั้งที่ 2" (เล่ม 1. น. 74)
- "จึงสำราญทั่วหน้าประชากร" (เล่ม 1. น. 31)
- "เกาะหนึ่งชื่อว่าลองสโตน มีประภาคารตั้งอยู่หัวเกาะ" (เล่ม 2. น. 32)

- " เพราะต้องรบทัพจับศึกต่อกรกับปัจฉามิตรอยู่เสมอ " (เล่ม 3. น. 24)
- " ในพงศาวดารเหนือ เรียกพระเจ้าแผ่นดินองค์นี้ว่า พระยาอภัยด้ามมี " (เล่ม 1. น. 29)
- " เห็นหมู่โยธาพลากร นอนหลับทับกันดาดดา " (เล่ม 1. น. 95)
- " เลื่อนนักระโดดเข้ามาจะกัดแม่โคกิน เป็นรักษาหาร " (เล่ม 3. น. 47)
- " อีกรั้งภัดตาการที่ทันสมัยมาก " (เล่ม 1. น. 74)
- " วันนี้เป็นวันพฤหัสบดีที่ 1 มกราคม 2519 " (เล่ม 2. น. 123)
- " ส่วนผู้ที่ประกอบมิจฉาซีหกลบมีเงินทองใช้สอยอย่างเหลือเฟือ " (เล่ม 3. น. 96)
- " ก็ให้ยกมาท่ายุทธนากรด้วยเราเถิด " (เล่ม 2. น. 81)
- " ผู้บัญชาการยุทธนาธิการ เสด็จไปตรวจราชการมณฑลพายัพ " (เล่ม 1. น. 60)
- " เรื่องที่จะอ่านต่อไปนี้ตัดตอนมาจากหนังสือเรื่องราชาธิราช " (เล่ม 2. น. 65)
- " มีบัณฑิตผู้หนึ่งชื่อว่าวิทยาวุธ " (เล่ม 3. น. 26)
- " นามธานีศรีลีชนาลัย " (เล่ม 1. น. 43)
- " มีเรื่องไว้ตามลำดับตัวอักษรในศัพทานุกรม " (เล่ม 1. น. 26)
- " รู้จักใช้ศัสตราวุธ " (เล่ม 3. น. 25)
- " เรื่องฉลากบางพร้อมด้วยศาสตราวุธเตรียมไว้ " (เล่ม 2. น. 68)
- " ต้องให้เจ้าหน้าที่ศิลปากรรีบขุดเสี่ยจะได้หมดเรื่องกัน " (เล่ม 3. น. 88)
- " ได้ฟังพิเภกอสุรี ภูมิค่อยคลายโศกาลัย " (เล่ม 1. น. 99)

- "คนบางคนตั้งตนอยู่ในสัมมาชีวะ" (เล่ม 3. น. 97)
- "ก็ย่อมมีสขานันท์" (เล่ม 3. น. 153)
- "ทั้งทวยเทวสราลย์" (เล่ม 2. น. 113)
- "อย่างไรท่าน เสนาพถมาตย์ทั้งหลายท่านจะมีความเห็นอย่างไรกันบ้าง" (เล่ม 2. น. 117)
- "เสนามาตย์นี้บร้อยทั้งน้อยใหญ่" (เล่ม 1. น. 39)
- "มีบัณฑิตอยู่ 3 ท่าน คือ อินทราวุธ ศักดาวุธ และ เดชาวุธ" (เล่ม 3. น. 26)

อะ อา + อิ เป็น อิ เอ

ชย	+	อินทร์	=	ชยอินทร์
เทว	+	อินทร์	=	เทวอินทร์
มหา	+	อิสิ	=	มหอิสิ
ทริภุชชย	+	อินทร์	=	ทริภุชชยอินทร์

คำที่มีการสนธิที่ปรากฏในหนังสือทักษสัมพันธ์

- "ทริภุชชยอินทร์ป็นพหล" (เล่ม 1. น. 39)
- "ดูตัวมัชวาน เทวอินทร์" (เล่ม 2. น. 105)
- "เสด็จขึ้นเรียกพระมเหสี" (เล่ม 1. น. 40)
- "ทริภุชชยอินทร์ ทริภุชชย + อินทร์ คือผู้เป็นใหญ่ในทริภุชชย" (เล่ม 1. น. 30)

อะ อา + อิ เป็น อิ ไม่พบในการวิเคราะห์ครั้งนี้

อะ อา + อุ เป็น อุ อุ ไอ และ เออา

กล	+	อุบาย	=	กโบาย
สุข	+	อุทัย	=	สุโขทัย
อรุณ	+	อุทัย	=	อรุโณทัย (กร่อน เป็น อโณทัย)

คำที่มีการสนธิที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"แม้ใคร ๆ จะแสดงกโบายเท็จจริงอย่างไร" (เล่ม 3. น. 25)

"แล้วพระภิกษุองค์เดียวกันนี้ก็ชวนไปเที่ยวสุโขทัย" (เล่ม 2. น. 56)

"เรียกมันครั้นครึกเป็นโกลา สองดาตั้งแสงอโณทัย" (เล่ม 1. น. 100)

อะ อา + ไอ เป็น ไอ

มหา	+	ไอศวรรย์	=	มโหศวรรย์
-----	---	----------	---	-----------

คำที่มีการสนธิที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"จะได้อัญเชิญเสด็จขึ้นเสวยสิริราชมโหศวรรย์" (เล่ม 2. น. 117)

อะ อา + ไอ เป็น ไอ

มหา	+	ไอหาร	=	มโหหาร
-----	---	-------	---	--------

คำที่มีการสนธิที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"อุทัยภาพยนตร์ซึ่งทำการโฆษณา เป็นการครึกครื้นมโหหาร" (เล่ม 2. น. 97)

อะ อา + เอา เป็น เอา

มหา	+	เอาหาร	=	มเทาหาร
-----	---	--------	---	---------

คำที่มีการสนธิที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"เพลินมาถึงภูเขามเทาหาร" (เล่ม 1. น. 34)

1.2 หมวด อี อี

อี อี + อี อี เป็น อี อี และ เอ

ธานี + อินทร์ = ธานีินทร์
 คิริ + อินทร = คิรินทร

คำที่มีการสนธิที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"สุโขทัยเรียกท้าวเจ้าธานีินทร์" (เล่ม 1. น. 44)

"ทรงลงยงเชิงคิรินทร วานรเพ่งพิศไปมา" (เล่ม 1. น. 112)

อี อี + สระอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ สระออี อี ตัด สระออี อี หัก หรือแปลง อี อี เป็น "ย"

ศักดิ์ + อาวุธ = ศักดาอาวุธ
 อธิ + อาศัย = อธิยาศัย

คำที่มีการสนธิที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

* "อินทราวุธ ศักดาอาวุธ และ เตชาวุธ ชาย 3 คนนี้เป็นลูกของตระกูลคฤหบดี" (เล่ม 3. น. 24)

"แต่เมื่อออกไปก็ เคารพรักในอธิยาศัยของพระยาดากยั้งขึ้น" (เล่ม 2. น. 59)

1.3 หมวด อุ อุ ไม่พบในการวิเคราะห์ครั้งนี้

2. พยัญชนะสนธิ คือ การเชื่อมระหว่างพยัญชนะกับพยัญชนะหรือพยัญชนะกับสระ

เสียงท้ายของคำต้นเป็นพยัญชนะ และเสียงต้นของคำที่ตามมาเป็นสระหรือพยัญชนะก็ได้

การสนธิพยัญชนะมีเฉพาะในภาษาสันสกฤตเท่านั้น แบ่งออกได้ดังนี้ :-

2.1 ตัดพยัญชนะตัวสะกดท้ายคำทิ้งไป ไม่พบในการวิเคราะห์ครั้งนี้

2.2 เปลี่ยนแปลงพยัญชนะตัวสะกด

รหสฺ + ฐาน = รโหฐาน

ศิรสฺ + เพรฺณ = ศิโรเพฺรณฺ

คำที่มีการสนธิที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"ไกลกังวลรโหฐานสำราญครัน" (เล่ม 1. น. 35)

"ยอกรชั้นเหนือศิโรเพฺรณฺ น้อม เกศบังคมประนมไว้" (เล่ม 1. น. 106)

2.3 เปลี่ยนแปลงพยัญชนะการันต์ให้เป็นเสียงเดียวกันหรือเป็นเสียงที่มีที่ เกิด
เดียวกันกับเสียงที่ตามมา ไม่พบในการวิเคราะห์ครั้งนี้

3. นฤคหิตสนธิ คือ การเชื่อมเสียงที่เสียงท้ายคำต้นเป็นนฤคหิตและเสียงต้นของ
คำที่ตามมาเป็นสระก็ได้ หรือพยัญชนะก็ได้ แบ่งออกได้ดังนี้

3.1 นฤคหิตสนธิกับพยัญชนะวรรค นฤคหิตจะแปลงเสียงเป็นพยัญชนะท้ายวรรค

กั + นร = กินนร

กั + นรี = กินนรี (ปัจจุบันเป็นกินรี)

ฉั + คราม = สงคราม

ฉั + เคราะห์ = สงเคราะห์

ฉั + บุรณฺ = สมบุรณฺ

ฉั + ภาร = สมภาร

ฉั + โภช = สมโภช

สยฺ + พร = สยมพร

ฉั + เกต = สัจเกต

ฉั + ขาร = สัจขาร

ฉั + เขป = สัจเขป

ฉ.	+	คม	=	สังคม
ฉ.	+	คีต	=	สังคีต
ฉ.	+	จร	=	สังจร
ฉ.	+	ชาติ	=	สังชาติ
ฉ.	+	ญาณ	=	สังญาณ
ฉ.	+	ฐาน	=	สังฐาน
ฉ.	+	दान	=	สังदान
ฉ.	+	นิษฐาน	+	สังนิษฐาน
ฉ.	+	ผัส	=	สังผัส
ฉ.	+	พันธ	=	สังพันธ
ฉ.	+	มน	=	สังมน

คำที่มีการสนธิที่ปรากฏในหนังสือทักษัมพันธ

"ไปพบพวกกษัตริย์"	(เล่ม 3. น. 114)
"ไปพบพวกกษัตริย์"	(เล่ม 3. น. 114)
"สิ่งที่นำราคาอันที่มีอยู่ก็คือ <u>สงคราม</u> แย่งกัน ไล่ความกัน อย่างน่าสยดสยอง"	(เล่ม 1. น. 6)
"นั่นคือการ <u>สังเคราะห์</u> ซึ่งหมายความว่ารวบรวมกัน"	(เล่ม 2. น. 123)
" <u>สมบัติ</u> สมบัติด้วย กุศล"	(เล่ม 3. น. 57)
"อาราธนาให้มาแทน <u>สมภาร</u> ต่อไป"	(เล่ม 3. น. 8)
"แม้จะไม่ใช่อุทฺถกาล <u>สมโภช</u> พระบรมธาตุ"	(เล่ม 3. น. 115)
"คงได้ <u>คู่สม</u> สมพร"	(เล่ม 2. น. 40)

- "จึงแลไป เห็นนาย เรือแดงตัวใส่เสื้อ โทกสีระด้วยผ้าขาวก็สังเกตได้ว่า เล่าก็" (เล่ม 3. น. 83)
- "คน เด็ดดับสูญสัง- ขาร่าง" (เล่ม 3. น. 70)
- "สม เด็จเจ้าแดงโม จบไว้โดยสัง เขปแล" (เล่ม 3. น. 9)
- "รู้จักปรับตัวให้ เหมาะแก่สังคย" (เล่ม 3. น. 24)
- "สังคิต ประโคนอารัญ" (เล่ม 1. น. 14)
- "มด เบ่งมดคันสังจจร" (เล่ม 1. น. 14)
- "สังชาติ อ้ายคนไทย ใจมันกล้าสู้ แต่กระต่ายก็ไม่ได้" (เล่ม 2. น. 111)
- "ดูม เสียงกลอง สังฆาน ให้เริ่มแสดง ตั้งขึ้น" (เล่ม 3. น. 112)
- "ลักษณะรูปทรงสังฐาน ของท่าน เป็นสันทัดคน" (เล่ม 3. น. 8)
- "มารยาทสังสันดาน ชาติ เชื้อ" (เล่ม 3. น. 70)
- "ซึ่งที่จริงอาจสังนิษฐาน (เดาโดยมีหลักฐาน) จากเนื้อความที่ แวดล้อมอยู่ก็ได้" (เล่ม 1. น. 29)
- "ไม่ใช่แน่ด้วยสังผัส ทางร่างกาย" (เล่ม 3. น. 123)
- "หนังสือ เบญจมสังพันธ์ ที่ออกในวันที่ 23 ตุลาคม 2494" (เล่ม 1. น. 5)
- "ปัจจุบันนิยมใช้เป็นที่ประชุมสังมมนา" (เล่ม 1. น. 173)

3.2 นฤคหิตสนธิกับ เศษวรรค นฤคหิตจะแปลงเป็น "ง"

ส	+	เวช	=	สังเวช
ส	+	สาร	=	สังสาร
ส	+	หาร	=	สังหาร

คำที่มีการสนธิที่ปรากฏในหนังสือทักขลัมพันธ์

"พระชลนانون เนตร <u>สังเวชใจ</u> "	(เล่ม 2. น. 41)
"ทุกขจะตามบีบคั้น <u>ชั่วสันสงสาร</u> "	(เล่ม 3. น. 45)
"หลบลึกเกล้าคล่องว่องไว <u>เลี้ยวไล่สังหารอสุรี</u> "	(เล่ม 1. น. 100)

3.3 นฤคหิตสนธิกับสระ นฤคหิตจะแปลงเป็น "ม"

ล	+	อาคม	=	สมาคม
ล	+	ฤทธิ์	=	ลัมฤทธิ์

คำที่มีการสนธิที่ปรากฏในหนังสือทักขลัมพันธ์

"แม้คนโง่เขลา ได้อยู่ใน <u>สมาคมนักปราชญ์</u> "	(เล่ม 3. น. 26)
"เป็นยา <u>ลัมฤทธิ์</u> แก่โรคได้แน่"	(เล่ม 1. น. 147)

การวิเคราะห์คำกร่อน

คำกร่อน คือ คำที่มีเสียงของคำหน้ากร่อนไป เป็นเสียง "อะ" คำกร่อนที่พบใน

หนังสือทักขลัมพันธ์ เล่ม 1, 2 และ 3 แบ่งออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. คำกร่อนที่หน้าหน้านาม

จะนั้น	กร่อนมาจาก	ฉนั้น
ฉนี้	"	ฉนี้
ชะตา	"	ชาตา
ตะโก	"	ตันโก
มะกอก	"	หมากกอก
มะขาม	"	หมากขาม
มะนาว	"	หมากนาว

มะพร้าว	"	หมากพร้าว
มะไฟ	"	หมากไฟ
มะม่วง	"	หมากม่วง
สะใภ้	"	สาวใภ้
สะอึ่ง	"	สายอึ่ง
สะเอว	"	สายเอว
อะไร	"	อันไร

คำกร่อนที่ปรากฏในหนังสือทักขสัมพันธ์

"เพราะ <u>ฉะ</u> นั้นใจและขวัญต้องมีตัวของมันเองจึงหายได้"	(เล่ม 3. น. 124)
"กลางวันทำไมไม่วิคมาวิคกลางคืน <u>ฉะ</u> นี้ด้วยเหตุใด"	(เล่ม 2. น. 69)
"โหรตรวจดวง <u>ชะตา</u> ของพระญาติ"	(เล่ม 1. น. 93)
"คลอกตัวคนงอกอ เป็น <u>ตตะโก</u> "	(เล่ม 1. น. 67)
" <u>ช่อมะกอก</u> เจ้าดอกมะไฟ หนุ่มสาวรักใคร่"	(เล่ม 1. น. 181)
"ซึ่งกวาดกึ่งไม้ใบ <u>มะขาม</u> "	(เล่ม 2. น. 115)
"ขึ้นต่อไปก็เอา <u>มะนาว</u> ผูก เชือกจากที่สูงห้อยลงมาเสมอหน้า"	(เล่ม 2. น. 55)
"กาบตาลทน เทียม <u>มะพร้าว</u> รารารากัน"	(เล่ม 2. น. 25)
" <u>ช่อมะกอก</u> เจ้าดอก <u>มะไฟ</u> " หนุ่มสาวรักใคร่"	(เล่ม 1. น. 181)
"มี <u>มะม่วง</u> ใหญ่ต้นหนึ่งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำ"	(เล่ม 2. น. 144)
"ลูกตายจริงวิ่งมาหา <u>บ้าสะใภ้</u> "	(เล่ม 2. น. 44)
"เรียมร่าค่านึงปอง <u>สะอึ่ง</u> น้องนั้น เคยยล"	(เล่ม 3. น. 18)

"สับชื่อพริ้งติดสนิดดี คะปูลียกเสาทังตั้งขึ้นไว้" (เล่ม ๓. น. ๓7)

"แม่นหวา เป็นดาว เดือนตะวัน ให้เห็นสำคัญประจักษ์ก่อน" (เล่ม 1. น. 106)

๕. คำกร่อนที่นำคำมาซ้ำกันแล้วเสียงคำหน้ากร่อนไป

ตระเตรียม	กร่อนมาจาก	เตรียมเตรียม
ถั่งถั่ง	-	ถั่งถั่ง
ผั้นผั้น	-	ผั้นผั้น
พรายพราย	-	พรายพราย
พานพาน	-	พานพาน
ยับยับ	-	ยับยับ
หยดหยด	-	หยดหยด
รววยรววย	-	รววยรววย
รองรอง	-	รองรอง
รีนรีน	-	รีนรีน
เริ่มเริ่ม	-	เริ่มเริ่ม
วุ่นวุ่น	-	วุ่นวุ่น
สววยสววย	-	สววยสววย

คำกร่อนที่ปรากฏในหนังสือทฤษฎีสัมพันธ์

"ตระเตรียมทหารทั้งปวงให้พร้อมไว้" (เล่ม ๓. น. ๘๓)

"จวบจวนจักสายัณห์ พิรุณอันถั่งถั่งสาย" (เล่ม ๓. น. 153)

"ครุหนั่งตรงนี้ ผั้นผายเข้าสู่ เข้าร่วมหมู่ดาวไพร" (เล่ม ๓. น. 128)

"พรายพราย ขนเขี้ยวลาย ยะยับ" (เล่ม 1. น. ๘9)

"ก็คงจะ เป็น เครื่องช่วยระจับทุกขภัยที่จะมาพานได้" (เล่ม ๓. น. 62)

- "พระพราย ขนเขี้ยวลาย ยะยั๊บ" (เล่ม 1. น. 89)
- "เลือดไหลลง ยะหยด" (เล่ม 1. น. 86)
- "หอมระรวยรสภาพ เทริศด้วย" (เล่ม 3. น. 67)
- "แกมทองระรอง เรื่องฉาย" (เล่ม 1. น. 12)
- "สัดหีบคริกครื่น ระรื่นนั๊ก" (เล่ม 1. น. 69)
- "กงจักร เร่งหัดผัน ดินมือสั้นอยู่ ระเริ่ม" (เล่ม 1. น. 86)
- "ไอ้โสมจะรักษา ฤดีว่าวะวุ่นเดือน" (เล่ม 1. น. 180)
- "บางครั้งก็อ่านหนังสือ เล่ม แบน ๆ ใหญ่ ๆ หน้าปกเป็นภาพถ่าย สะสวย ทาปากสีแดง" (เล่ม 1. น. 161)

6. คำกร่อนที่ไม่ประวิสรรชนีย์

โฉน	กร่อนมาจาก	ฉันท
หนาย	-	ท่านนาย, แทนนาย
อนึ่ง	-	อันหนึ่ง

คำกร่อนที่ปรากฏในหนังสือทักษสิมพันธ์

- "เสนาะเสียงแสน เสร้าดูเหว่า เอ่ย โฉน เลยครวยคร่าร่าอยู่ได้" (เล่ม 3. น. 149)
- "เป็น หนาย ความหรือปลัด หรือผู้หมวดบังดี เสียกว่า" (เล่ม 3. น. 110)
- "อนึ่ง เมื่ออายุยังอยู่ในปฐมวัย" (เล่ม 3. น. 54)

ตอนที่ 2. ตารางสรุปผลการวิเคราะห์การสร้างความ จำแนกตามประเภทของการ
ของการสร้างคำ

ผลการวิเคราะห์การสร้างความในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์

เล่ม 1, 2 และ 3 สรุปผลเป็นรูปตารางประกอบความเรียง ตามความถี่ของแต่ละประเภท
ของการสร้างความ

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คำประสมจำแนกตามชนิดของคำ

ลำดับที่	ชนิดของคำ	จำนวน	ร้อยละ
1.	คำนาม	637	72.06
2.	คำกริยา	184	20.81
3.	คำวิเศษณ์	58	6.56
4.	คำสรรพนาม	3	0.34
5.	คำอุทาน	2	0.23
	รวม	884	100

จากตารางที่ 1 คำประสมมีจำนวนทั้งสิ้น 884 คำ เป็นคำนามมากที่สุด คือ 637 คำ คิดเป็นร้อยละ 72.06 รองลงมาคือ คำกริยาจำนวน 184 คำ คิดเป็นร้อยละ 20.81 ส่วนคำอุทานมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.23

ตารางที่ 2. ผลการวิเคราะห์คำซ้อนจำแนกตามประเภทของคำ

ลำดับที่	ประเภทของคำซ้อน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.	คำซ้อนเพื่อความหมาย	884	78.58		
	คำไทยซ้อนกับคำไทย			525	46.67
	คำไทยซ้อนกับภาษาอื่น			112	9.96
	คำภาษาอื่นซ้อนกัน			88	7.82
	คำซ้อน 3 คำขึ้นไป			159	14.13
2.	คำซ้อนเพื่อเสียง	241	21.42		
	เสียงสระเกิดใกล้เคียงกัน			93	8.26
	เสียงสระเกิดระดับเดียวกัน			27	2.40
	เสียงสระเกิดในลักษณะอื่น ๆ			12	1.07
	เสียงสระเดียวกันแต่ตัวสะกดต่างกัน			13	1.16
	สระและตัวสะกดต่างกัน			89	7.91
	สระเดียวกันตัวสะกดหลังกร่อนไป			7	0.62
	รวม	1,125	100	1,125	100

จากตารางที่ 2 คำซ้อนเพื่อความหมายมีจำนวนมากที่สุด คือ 884 คำ คิดเป็นร้อยละ 78.58 ในการซ้อนเพื่อความหมายคำไทยซ้อนกับคำไทยมากที่สุด คือ 525 คำ คิดเป็นร้อยละ 46.67 ส่วนคำซ้อนเพื่อเสียงมีจำนวน 241 คำ คิดเป็นร้อยละ 21.42 ในการซ้อนเพื่อเสียง เสียงสระเกิดใกล้เคียงกันพบมากที่สุด คือ 93 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.26

ตารางที่ 3. ผลการวิเคราะห์คำซ้ำจำแนกตามประเภทของคำ

ลำดับที่	ประเภทของคำซ้ำ	จำนวน	ร้อยละ
1.	คำซ้ำเลียนเสียง	15	9.04
2.	คำซ้ำบอกเหตุผล	8	4.82
3.	คำซ้ำบอกลักษณะ	109	65.66
4.	คำซ้ำแยกจำนวน	9	5.42
5.	คำซ้ำแยกเป็นคู่ ๆ	8	4.82
6.	คำซ้ำเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์	2	1.20
7.	คำซ้ำที่ซ้ำวลีหรือประโยค	15	9.04
	รวม	166	100

จากตารางที่ 3 คำซ้ำบอกลักษณะมีจำนวนมากที่สุด คือ 109 คำ คิดเป็นร้อยละ 65.66 ส่วนคำซ้ำเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.20

ตารางที่ 4. ผลการวิเคราะห์คำสมาสจำแนกตามประเภทของคำ

ลำดับที่	ประเภทของคำสมาส	จำนวน	ร้อยละ
1.	มีความหมายเดิม	157	71.36
2.	มีความหมายเพี้ยนไป	-	-
3.	มีความหมายผิดไปจากเดิม	2	0.92
4.	มีความหมายหลักอยู่ที่คำหน้าคำเดียว	12	5.45
5.	มีความหมายหลักอยู่ที่ทั้งสองคำ	16	7.27
6.	มีคำว่า "พระ" นำหน้า	33	15.00
	รวม	220	100

จากตารางที่ 4 คำสมาสที่มีความหมายเดิมมีมากที่สุดคือ 157 คำ คิดเป็นร้อยละ 71.36 คำสมาสที่มีความหมายผิดจากเดิมมีน้อยที่สุด คือ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.92 ส่วนคำสมาสที่มีความหมายเพี้ยนไปไม่พบในการวิเคราะห์

ตารางที่ 5. ผลการวิเคราะห์คำที่มีการสนธิจำแนกตามประเภทของคำ

ลำดับที่	ประเภทของคำที่มีการสนธิ	จำนวน	ร้อยละ
1.	สระสนธิ	58	66.67
2.	พยัญชนะสนธิ	2	2.30
3.	นฤกहितสนธิ	27	31.03
	รวม	87	100

จากตารางที่ 5 คำที่มีการสนธิประเภทสระสนธิมีจำนวนมากที่สุด คือ 58 คำ คิดเป็นร้อยละ 66.67 ส่วนพยัญชนะสนธิมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.30

ตารางที่ 6. ผลการวิเคราะห์คำกร่อนจำแนกตามประเภทของคำ

ลำดับที่	ประเภทของคำกร่อน	จำนวน	ร้อยละ
1.	นำหน้านาม	14	38.89
2.	นำหน้าคำบอกกำหนดเวลา	1	2.78
3.	นำหน้าชื่อสัตว์	2	5.56
4.	นำหน้าคำที่มีลักษณะคล้ายตา	3	8.33
5.	นำมาซ้ำกันแล้วเสียงคำหน้ากร่อนไป	13	36.11
6.	ไม่ประวิสรรชนีย์	3	8.33
	รวม	36	100

จากตารางที่ 6. คำกร่อนนำหน้านามมีจำนวนมากที่สุด คือ 14 คำ คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมาคือ คำกร่อนที่นำมาซ้อนกันแล้วเสียงคำหน้ากร่อนไปมี 13 คำ คิดเป็นร้อยละ 36.11 ส่วนคำกร่อนนำหน้าคำบอกกำหนดเวลามีจำนวนน้อยที่สุด คือ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.78

ตารางที่ 7. สรุปผลการวิเคราะห์ค่า จำแนกตามรูปแบบการสร้างค่า

ลำดับที่	รูปแบบการสร้างค่า	จำนวน	ร้อยละ
1.	ค่าประสม	884	35.11
2.	ค่าซ้อน	1,125	44.68
3.	ค่าซ้ำ	166	6.59
4.	ค่าสมาส	220	8.74
5.	ค่าที่มีการสนธิ	87	3.46
6.	ค่ากร่อน	36	1.42
	รวม	2,518	100

จากตารางที่ 7. จำนวนค่าที่นำมาวิเคราะห์ทั้งสิ้น 2,518 ค่า เป็นค่าซ้อนมากที่สุด คือ 1,125 ค่า คิดเป็นร้อยละ 44.68 และรองลงมาคือ ค่าประสมจำนวน 884 ค่า คิดเป็น ร้อยละ 35.11 ส่วนค่ากร่อนน้อยที่สุดคือ 36 ค่า คิดเป็นร้อยละ 1.42